

Januar 2019

UDKAST

Forslag

til

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Bemærkninger til lovforslaget

Specielle bemærkninger

Indhold

Til § 1	8
Til § 2	10
Til § 3	11
Til § 5	12
Til § 6	13
Til § 7	15
Til § 8	16
Til § 9	17
Til § 10	20
Til § 11	23
Til § 12	24
Til § 13	25
Til § 14	26
Til § 15	27
Til § 16	28
Til § 17	28
Til § 18	29
Til § 19	30
Til § 20	31
Til § 21	32

Til § 22	34
Til § 23	36
Til § 24	38
Til § 25	39
Til § 26	40
Til § 27	42
Til § 28	43
Til § 29	45
Til § 30	47
Til § 31	52
Til § 32	55
Til § 33	57
Til § 34	60
Til § 35	61
Til § 36	62
Til § 37	64
Til § 38	65
Til § 39	66
Til § 40	69
Til § 41	72
Til § 42	76
Til § 43	76
Til § 44	77
Til § 45	78
Til § 46	79
Til § 47	81
Til § 48	83
Til § 49	87
Til § 50	87
Til § 51	88
Til § 52	89
Til § 53	91
Til § 54	94

Til § 55	95
Til § 56	96
Til § 57	99
Til § 58	100
Til § 59	102
Til § 60	103
Til § 61	104
Til § 62	105
Til § 63	107
Til § 64	108
Til § 65	108
Til § 66	110
Til § 67	111
Til § 68	112
Til § 69	114
Til § 70	116
Til § 71	116
Til § 72	117
Til § 73	121
Til § 74	122
Til § 75	123
Til § 76	124
Til § 77	127
Til § 78	127
Til § 79	129
Til § 80	130
Til § 81	130
Til § 82	133
Til § 83	134
Til § 84	135
Til § 85	135
Til § 86	135
Til § 87	136

Til § 88	136
Til § 89	137
Til § 90	137
Til § 91	139
Til § 92	141
Til § 93	142
Til § 94	143
Til § 95	143
Til § 96	145
Til § 97	147
Til § 98	148
Til § 99	149
Til § 100	150
Til § 101	152
Til § 102	153
Til § 103	156
Til § 104	157
Til § 105	158
Til § 106	159
Til § 107	162
Til § 108	163
Til § 109	164
Til § 110	165
Til § 111	166
Til § 112	167
Til § 113	170
Til § 114	173
Til § 115	175
Til § 116	175
Til § 117	177
Til § 118	179
Til § 119	181
Til § 120	183

Til § 121	184
Til § 122	186
Til § 123	189
Til § 124	198
Til § 125	202
Til § 126	208
Til § 127	215
Til § 128	218
Til § 129	221
Til § 130	222
Til § 131	224
Til § 132	225
Til § 133	230
Til § 134	231
Til § 135	233
Til § 136	233
Til § 137	234
Til § 138	235
Til § 139	236
Til § 140	239
Til § 141	240
Til § 142	240
Til § 143	242
Til § 144	243
Til § 145	243
Til § 146	244
Til § 147	245
Til § 148	246
Til § 149	246
Til § 150	247
Til § 151	249
Til § 152	252
Til § 153	254

Til § 154	255
Til § 155	256
Til § 156	259
Til § 157	260
Til § 158	260
Til § 159	262
Til § 160	264
Til § 161	264
Til § 162	267
Til § 163	268
Til § 164	270
Til § 165	271
Til § 166	272
Til § 167	272
Til § 168	275
Til § 169	276
Til § 170	279
Til § 171	280
Til § 172	280
Til § 173	282
Til § 174	283
Til § 175	285
Til § 176	287
Til § 177	288
Til § 178	289
Til § 179	292
Til § 180	293
Til § 181	294
Til § 182	294
Til § 183	296
Til § 184	297
Til § 185	299
Til § 186	300

Til § 187	301
Til § 188	302
Til § 189	302
Til § 190	303
Til § 191	305
Til § 192	306
Til § 193	307
Til § 194	308
Til § 195	309
Til § 196	309
Til § 197	310
Til § 198	312
Til § 199	313
Til § 200	314
Til § 201	315
Til § 202	315
Til § 203	317
Til § 204	318
Til § 205	319
Til § 206	320
Til § 207	321
Til § 208	321
Til § 209	322
Til § 210	323
Til § 211	328

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Af den gældende § 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå arbejdssøgende med at få arbejde,
- 2) give service til private og offentlige arbejdsgivere, der søger arbejdskraft, eller som vil fastholde ansatte i beskæftigelse,
- 3) bistå kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere og ledige dagpengemodtagere til så hurtigt og effektivt som muligt at komme i beskæftigelse, således at de kan forsørge sig selv og deres familie, og
- 4) støtte personer, der på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde.

Til stk. 1

Det foreslås i § 1, stk. 1, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse, og
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår

Den anførte opstilling i forslaget er ikke udtryk for en prioriteret rækkefølge.

Det er intentionen med aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at jobcentre skal have endnu mere fokus på at matche ledige og virksomheder. Det er en del af jobcentrenes kerneopgave, at de skal opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger.

Det fremgår af forslaget, at formålsbestemmelsen som hidtil fortsat overordnet skal fastslå, at beskæftigelsesindsatsen skal bidrage til et velfungerende arbejdsmarked. Loven skal overordnet have til hensigt at bistå både personer, der er jobsøgende, uden at de har behov for en særlig indsats, og personer, der har behov for en egentlig beskæftigelsesrettet indsats, med enten at opnå eller bevare arbejde og selvforsørgelse og dels at bistå arbejdsgivere med at rekruttere eller fastholde arbejdskraft. For unge uden uddannelse skal vejen til arbejde og selvforsørgelse gå via uddannelse.

Med forslaget til *stk. 1, nr. 1*, videreføres det med en sproglig justering, at det er et formål med loven, at jobsøgende skal kunne få bistand til at finde job. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 11 og 12 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver for jobcenteret med at bistå jobsøgende med at finde job, understøtte målrettede og effektive match samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv og andre aktiviteter. Bistanden vil ligeledes kunne bestå af de indsatser og tilbudsmuligheder, som vil fremgå af den forenkledte lov.

Jobsøgende kan både være personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer der er i beskæftigelse, og som ønsker at skifte arbejde. Alle kan tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. Personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal være tilmeldt som jobsøgende. Det samme gælder jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Med forslaget til *stk. 1, nr. 2*, om, at private og offentlige arbejdsgivere skal kunne få virksomhedsservice, præciseres det, at det er et formål med loven, at arbejdsgivere skal kunne få en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning og fastholdelse af arbejdskraft.

Dette formål skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 13 og 14 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver med bistand samt information og vejledning til private og offentlige arbejdsgivere. Desuden skal forslaget ses i sammenhæng med reglerne om virksomhedsservice i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Forslaget er dels en videreførelse af gældende regler og dels en præcisering af, at virksomhedsservice handler om rekruttering, matchning og fastholdelse af arbejdskraft.

Forslaget i *stk. 1, nr. 3*, angår personer, der har behov for en egentlig indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen. Ifølge forslaget skal der kunne gives en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats, herunder til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med henblik på varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Det drejer sig om alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand til at finde et job for jobsøgende, som fremgår af forslaget til *stk. 1, nr. 1*.

Indsatsen vil afhænge af målgruppen. For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt for ledige selvforsørgende, vil indsatsen finde sted via lovens generelle indsatsmuligheder. Dagpengemodtagere vil desuden kunne få jobrettet uddannelse, og tilbud om uddannelsesløft, hvis de har brug for uddannelse for at kunne opnå varig arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse. For udsatte personer, der har særlige helbredsmæssige eller sociale udfordringer, vil den beskæftigelsesrettede indsats tillige kunne foregå i ordningerne jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob eller revalidering, jf. det foreslåede afsnit VI om særlige ordninger.

Forslaget indebærer en tydeliggørelse af, at for personer, der har behov for en indsats, skal indsatsen være individuelt tilrettelagt og målrettet den enkelte personers behov og muligheder.

Forslaget til i *stk. 1, nr. 4*, retter sig mod unge uden erhvervskompetencegivende uddannelse. Der foreslås som noget nyt indsat et selvstændigt formål om en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats til uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Målet favner også dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt, som ifølge de gældende regler skal have uddannelsespålæg og en uddannelsesrettet indsats, når kommunen vurderer, at de kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Forslaget indebærer, at uddannelsesmålet i modsætning til i dag fremover vil fremgå af den overordnede formålsbestemmelse for så vidt angår unge uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Til stk. 2

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen, så den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyntagen til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser

Baggrunden for forslaget *1. pkt.* er, at der er behov for at fremhæve, at for alle målgrupper, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand, som jobsøgende kan få til at finde job, skal indsatsen tilrettelægges således, at den har en klar retning, og så den bedst muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse, og at den således kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyntagen til personens behov og forudsætninger og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende og sammenhængende forløb, jf. forslaget til § 1, *stk. 2, 2. pkt.*, nedenfor.

Forslaget har således til hensigt at understøtte, at alle får den individuelt tilrettede indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsessystemet længere tid end nødvendigt.

Ifølge forslaget *2. pkt.*, skal indsatsen være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser.

Det betyder, at personer, der har behov for det, skal have en beskæftigelsesrettet indsats, som i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold, i tilfælde hvor dette er nødvendigt for, at personen kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Baggrunden for forslaget er, at nogle personer har særlige behov, som nødvendiggør, at den beskæftigelsesrettede indsats tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder de helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen har. Dette tager dels sigte på personer, der er meget langt væk fra arbejdsmarkedet, og som fx skal have ressourceforløb og jobafklaringsforløb, hvor indsatsen også skal være tværfaglig. Det vil også kunne tage sigte på øvrige personer, som er langt fra at kunne opnå job eller uddannelse, fx nogle sygedagpengemodtagere og nogle aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Med forslaget bliver det tydeliggjort, at der skal være fokus på, at den beskæftigelsesrettede indsats, når der er behov for det, skal være sammenhængende med eventuelle andre indsatser, fra social-, og sundhedsområdet.

Til § 2

Til stk. 1 og 2

Af den gældende lovs § 1 a, *stk. 1*, fremgår det, at kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. I organiseringslovens kapitel 2 er der fastsat regler om kommunalbestyrelsens ansvar for beskæftigelsesindsatsen og om jobcentrenes opgaver.

Af den gældende § 1 a, stk. 2 fremgår det, at begrebet jobcenter i denne lov også dækker en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Og at begrebet jobcenter også dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af lovens målgrupper, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. lovens § 30 b eller § 13 e i sygedagpengeloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at i denne lov dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Begrebet dækker tillige over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer omfattet af § 6, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. lovforslagets § 46 eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Af det pågældende kapitel 2 i organiseringsloven fremgår det bl.a., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, og hvilke opgaver som den kommunale beskæftigelsesindsats omfatter. Det fremgår bl.a., at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at et jobcenter som en særskilt del af kommunens forvaltninger udøver den kommunale beskæftigelsesindsats, og at kommunen kan beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en anden særskilt enhed. Kommunalbestyrelsen kan samtidig beslutte at etablere den særskilte enhed som en tværgående ungeforvaltning. Det fremgår videre, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Dette følger af de nye regler om muligheden for at udarbejde helhedsorienterede planer til borgere med komplekse og sammensatte problemer.

Forslaget indebærer en videreførelse af de gældende regler.

Til § 3

De gældende regler i loven indeholder flere steder regler, som giver arbejdsløshedskasserne mulighed for at udføre opgaver efter loven. Der er fx regler om, at arbejdsløshedskasserne i forbindelse med kontaktførelsetilbage deltager i fællessamtaler sammen med jobcenteret og den ledige. Arbejdsløshedskasserne varetager også cv-samtalen for dagpengemodtageren og har opgaver vedrørende jobrettet uddannelse. Arbejdsløshedskasserne kan også bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

Der er ikke i dag en regel, som eksplicit nævner, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktførelsetilbage og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven.

Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktførelsetilbage og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven.

Baggrunden for ændringen er, at loven skal være lettere at læse og forstå, og at der derfor af et kapitel om ansvaret for indsatsen bl.a. vil fremgå, at arbejdsløshedskasserne har opgaver i forbindelse med kontaktførelsetilbage og indsatsen for egne medlemmer. Det drejer sig fx om opgaverne om at bistå egne medlemmer med at finde arbejde, cv-samtalerne, fællessamtaler med jobcentrene og opgaverne om jobrettet uddannelse, jf. de foreslåede bestemmelser herom. Den foreslåede bestemmelse er alene en henvisning til, at der findes sådanne regler i loven og har således ikke materiel betydning i sig selv.

Til § 4

Af den gældende § 4 d i loven fremgår det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov. Bemyndigelsen benyttes alene til at fastsætte regler i forbindelse med arbejdsløshedskassernes deltagelse som andre aktører i beskæftigelsesindsatsen, som fremgår af bekendtgørelse om standardvedtægter for anerkendte a-kasser.

Det foreslås, at Arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov.

Med forslaget bliver det tydeliggjort i loven, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, jf. reglerne om andre aktører. Reglerne om andre aktører foreslås flyttet fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. bemærkningerne til § 5 nedenfor.

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter loven, foreslås ikke videreført. Der vurderes således ikke at være behov for i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser at fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes deltagelse som anden aktør. Dels indeholder dagpengelovens § 88 en generel hjemmel til at føre tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser. Og dels skal arbejdsløshedskasser, som fungerer som anden aktør, ved regnskabsaflæggelsen i forvejen følge reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen.

Forslaget er således en videreførelse af de gældende regler om, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, dog uden at det sker via en bemyndigelsesbestemmelse.

Til § 5

Af de gældende §§ 4 b og 4 c i loven fremgår det, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter loven, og at ansvaret for indsatsen fortsat påhviler kommunalbestyrelsen. Det fremgår, at andre aktører, der har fået overladt opgaven med at varetage beskæftigelsesindsatsen for en person, på samme måde som jobcenteret forpligter personen til at møde til samtaler og deltage i aktiviteter og tilbud. Andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter denne lov.

Af den gældende § 73 c i loven er der regler om andre aktører for ledige fleksjobvisiterede. Det fremgår bl.a., at disse har ret til at blive henvist til en anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen, og at de skal henvises til anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen.

Af den gældende § 47 a i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter, herunder aktiviteter som led i forrevalidering, efter § 46, § 47, stk. 1 og 2, og § 50. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunen. Det

fremgår af § 47 a, stk. 2, at hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i beskæftigelse, skal personen kunne vælge mellem disse aktører. Det fremgår af § 47 a, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører, og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister m.v. Det fremgår bl.a., at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter under revalidering.

Det foreslås i § 5, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvar for indsatsen påhviler forsat kommunalbestyrelsen.

Baggrunden for forslaget er, at det i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer som følge af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, foreslås, at reglerne om anden aktør samles i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.

Forslaget understøtter intentionen i aftalen om, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal have en mere logisk opbygning.

Forslaget betyder, at reglerne om anden aktør fremover vil fremgå af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Kommunerne vil fortsat kunne overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For så vidt angår andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede henvises til lovforslagets kapitel 7 om kontaktførelsen og bemærkningerne hertil.

Til § 6

Ifølge den gældende bestemmelse i § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats får følgende målgrupper indsats efter lovens afsnit III-VII.

- 1) Ledige, der modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 2) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er jobparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 3) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er aktivitetsparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 4) personer med begrænsninger i arbejdsevnen, som er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra personer, der er omfattet af nr. 5,
- 5) personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge,
- 6) personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet,

- 7) personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet,
- 8) personer med handicap, jf. lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og som ikke har opnået ansættelse efter op til 2 år efter uddannelsens afslutning, og som mangler erhvervs erfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til,
- 9) personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats,
- 10) personer, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter lov om statens uddannelsesstøtte, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven,
- 11) personer, der som led i et ressourceforløb efter kapitel 12 a modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb på grund af fradrag for indtægter,
- 12) personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er uddannelsesparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven,
- 13) personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er aktivitetsparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og
- 14) personer, der som led i et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb på grund af fradrag for indtægter.

Den anførte rækkefølge på målgrupperne i de gældende regler afspejler udviklingen i beskæftigelsesindsatsen, siden loven trådte i kraft i 2003, hvor den kun havde de førstnævnte 8 målgrupper.

For en nærmere beskrivelse af de gældende målgrupper henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.1.

Det foreslås i § 6, at målgrupperne for denne lov er:

- 1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven,
- 5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

- 7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.
- 8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.
- 9) Personer, der er visiteret til fleksjob efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.
- 10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21, bortset fra personer i forrevalidering der er omfattet af nr. 6.
- 11) Personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.
- 13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

I forslaget til målgrupper er der én målgruppe mindre end i de gældende regler, hvilket skyldes at indsatsen for målgruppen af nyuddannede personer med handicap, som ikke har fået job op til to år efter endt uddannelse, foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, hvor de vil kunne få den samme indsats som hidtil. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i andre love som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Først i den foreslåede rækkefølge er de målgrupper, som modtager de almindeligste forsørgelsesydelse, og som skal have indsats efter de generelle indsatsregler. Det drejer sig om dagpengemodtagere, der er anført som målgruppe 1. Dernæst er det kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som fremgår af målgrupperne 2-5. Dernæst kommer sygedagpengemodtagere, der fremgår af målgruppe 6, som også omfatter sygedagpengemodtagere i forrevalidering.

Dernæst følger målgrupperne for personer, der har behov for en indsats under lovens særlige ordninger for personer, der er længere fra arbejdsmarkedet. Det drejer sig om personer i jobafklaringsforløb som målgruppe 7, personer i ressourceforløb som målgruppe 8, fleksjobvisiterede som målgruppe 9 og personer i revalidering som målgruppe 10. Dernæst følger førtidspensionister som målgruppe 11.

Til sidst følger de målgrupper, der adskiller sig fra de øvrige målgrupper ved ikke at have en ydelse som udgangspunktet for den indsats, de kan få efter loven. Det drejer sig om selvforsørgende som målgruppe 12 og unge under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats som målgruppe 13.

Forslaget er en fortsættelse af de gældende målgrupper med sproglige justeringer og ændret rækkefølge, dog således, at målgruppen af personer med handicap i erhverv ikke indgår, da denne målgruppe og indsatsen til målgruppen flyttes til kompensationsloven.

Til § 7

Af den gældende lovs afsnit VII fremgår det, at loven tillige omfatter indsatser i form af jobrotation, voksenlærlinge, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser og hjælpemidler. Disse indsatser omfatter personer i beskæftigelse.

Det foreslås, at ud over målgrupperne i § 6 omfatter lovens målgrupper også beskæftigede personer, der får en indsats efter reglerne i afsnit VII om indsatsen for beskæftigede og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Det vil som hidtil dreje sig om indsats i form af jobrotation, tilskud til arbejdsgiveren, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), opkvalificering ved ansættelser og fastholdelse i fleksjob og opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser.

Baggrunden for ændringen er, at der er behov for at tydeliggøre i den bestemmelse, der definerer målgrupperne for loven, at loven også indeholder indsatser for personer, som ikke er omfattet af den foreslåede § 6.

Der er tale om en ny bestemmelse, som dog svarer til de gældende regler.

Til § 8

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud, der skal gives (visitationen).

Med hjemmel heri er der i §§ 2 og 3 og i § 39 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats udmøntet regler om visitationen for kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for og under integrationsprogrammet. Der er ligeledes i bekendtgørelse om matchvurdering udmøntet regler om vurdering af de lediges beskæftigelsespotentiale, hvor match 1 er jobklare personer, match 2 er personer, der alene er i stand til at deltage i aktive tilbud, og match 3 er personer, der registreres som midlertidige passive.

Med kontanthjælps- og beskæftigelsesreformen blev det endvidere indført, at bestemmelsen også kan anvendes til at fastsætte regler om et landsdækkende digitalt screenings- og dialogværktøj på Jobnet. Screeningsværktøjet bruges til at understøtte sagsbehandlerens faglige vurdering af personen med henblik på at forbedre muligheden for at tilbyde den rette indsats.

Der henvises til beskrivelsen af screeningsværktøjet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.2. Der er endnu ikke fastsat regler herom på bekendtgørelsesniveau.

Det foreslås i § 8, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale (visitationen).

Der er tale om en fortsættelse af den i dag gældende bemyndigelsesbestemmelse med en sproglig tydeliggørelse af, at visitationen handler om den lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale. Der påtænkes en udmøntning heraf svarende til den gældende for kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for og under integrationsprogrammet. Der henvises til beskrivelsen heraf under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.2.

Med forslaget påtænkes det ikke videreført, at der skal ske match-vurdering af ledige fleksjobvisiterede og revalidender. Matchvurderingen har alene været anvendt til registrering af fravær og fritagelser og vurderes ikke at være afgørende for at kunne foretage de nødvendige registreringer.

Til § 9

Efter gældende regler i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der holdes jobsamtaler med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt revalidender inden for nærmere fastsatte tidspunkter i deres ledighedsperiode. Det samme gælder for ledighedsydelsesmodtagere efter gældende lovs § 73 a, stk. 2.

Dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere har ret til jobrettet uddannelse efter gældende lovs §§ 26 a og 73 b, hvis de opfylder betingelserne i bestemmelserne. Der gælder tidspunkter for, hvornår de tidligst kan starte og senest skal have afsluttet uddannelsen.

I gældende lovs kapitel 16 er der regler om, hvornår dagpengemodtagere, kontakthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have et ret- og pligttilbud, og regler om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. I kapitel 17 er der regler for, hvornår uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have deres første ret- og pligttilbud og regler om kontinuerlig aktivering, idet der højst må være 4 uger mellem tilbud.

Personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb deltager i et forløb efter gældende lovs kapitel 12 a og 12 b, hvor der ikke er fastsat tidspunkter for samtaler m.v.

For dagpengemodtagere opgøres tidsperioderne som sammenlagt ledighed.

For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet opgøres perioderne som sammenhængende perioder med kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For revalidender og ledighedsydelsesmodtagere angives i kapitel 7 og § 73 a, stk. 2, at perioderne er sammenlagte.

Med hjemmel i lovens §§ 4 og 21 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelser og deltagelse i tilbud, og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

Efter bekendtgørelsen medregnes for dagpengemodtagere de timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12. Hvis personen erhverver ret til en ny dagpengeperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., påbegyndes en ny periode. Beregningen gælder for alle perioder om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og harmonerer med beregningen af deres dagpengeperiode i dagpengesystemet, hvor forbruget ligeledes sker i timer og primært på baggrund timer med dagpenge og løntilskudsansættelse.

For kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet medregnes i forhold til kontaktførelsen de perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

For revaliderer medregnes i forhold kontaktføreløbet perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget revalideringsydelse eller integrationsydelse (for integrationsydelsesmodtagere i revalidering) eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter bekendtgørelsen anses en periode for sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på en kalendermåned uden kontanthjælp, uddannelseshjælp, revalideringsydelse eller integrationsydelse. Perioder med ansættelse med løntilskud afbryder heller ikke en sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager i en kalendermåned ikke modtager kontanthjælp, fordi personen har fuldtidsarbejde eller holder ferie i for egen regning i udlandet, vil personen starte forfra i kontaktføreløbet og i forhold til ret- og pligtidspunkt.

For målgrupper, hvor en periode alene skal være sammenlagt, vil personen derimod ikke starte forfra, selvom der i en kalendermåned ikke har været udbetalt en forsørgelsesydelse/været løntilskudsansættelse m.v., fx hvis personen i en periode har været i job (uden at få supplerende forsørgelsesydelse) eller har været på ferie uden ydelse.

I lovens § 73 b, stk. 4, er for jobrettet uddannelse til ledighedsydelsesmodtagere fastsat, at hvis en ledighedsydelsesmodtager har været i fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har personen en fornyet ret til jobrettet uddannelse.

Når en person overgår fra en målgruppe til en anden, bliver personen omfattet af reglerne for den nye målgruppe. Personens kontaktføreløb og ret og pligt til tilbud m.v. skal derfor vurderes efter reglerne for den nye målgruppe. Fx hvis en dagpengemodtagers dagpengeperiode udløber, og personen herefter overgår til at modtage kontakthjælp, vil personen påbegynde et nyt kontaktføreløb og have ret og pligt til tilbud som kontanthjælpsmodtager.

Personer, der skifter målgruppe uden ydelsesskift, fx fra jobparat til aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, vil dog ikke skulle påbegynde et nyt kontaktføreløb eller starte forfra i forhold til tidspunkt for ret og pligt til tilbud, da tidsperioderne i reglerne opgøres på baggrund af, hvor længe personen har modtaget sin offentlige forsørgelsesydelse, og da ydelsen er den samme, fortsætter personen sit ledighedsforløb. Der er dog i lovens kapitel 16 fastsat regler som fastlægger næste ret- og pligtidspunkt, hvis en kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet overgår fra at være aktivitetsparat til at være jobparat.

Kontaktføreløbet for unge på uddannelseshjælp starter heller ikke forfra, når personen fylder 30 år og overgår til kontanthjælp. Det fremgår af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om samtaler for kontanthjælpsmodtagere og for uddannelseshjælpsmodtagere, at første samtale skal afholdes 1 uge efter første henvendelse til kommunen om hjælp, hvilket for uddannelseshjælpsmodtagere, der overgår til kontanthjælp, ligger tilbage i tid. Personen omfattes af reglerne i lovens § 17 om samtaler mindst 4 gange inden for 12 måneder. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som på tilsvarende vis kan skifte målgruppe.

I forhold til ret og pligt til tilbud starter indsatsen derimod forfra, når en uddannelseshjælpsmodtager fylder 30 år og overgår til kontanthjælp. Dette følger af bestemmelsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 92, hvoraf det fremgår, at ret og pligt til tilbud påbegyndes senest efter en sammenhængende periode på 3

måneder for jobparate og 6 måneder for aktivitetsparate, med kontanthjælp. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, hvis de på tilsvarende vis skifter målgruppe.

Det foreslås i § 9, stk. 1, at perioderne i kapitel 7 om kontaktføreløbet, i kapitel 9 om jobrettet uddannelse, og i kapitel 15 og 16 om ret og pligt til tilbud, opgøres for personer omfattet af:

- 1) § 6, nr. 1, som sammenlagt ledighed.
- 2) § 6, nr. 2-5 og 7-10, som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Ved ydelsesskift påbegyndes der en ny periode, jf. dog stk. 3, 5 og 6.

Forslaget i nr. 1, omfatter dagpengemodtagere, og forslaget i nr. 2, omfatter kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og personer i revalidering.

Med forslaget vil det dermed klart fremgå af loven, at for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i henholdsvis jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og for personer i revalidering skal den sammenhængende periode være på samme offentlige forsørgelsesydelse, og at der ved ydelsesskift påbegyndes en ny periode, bortset fra de undtagelser som fremgår af forslagene til stk. 3, 5 og 6.

Hvis en person skifter ydelse fx fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktføreløbet vil der dermed efter overgangen til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

For dagpengemodtagere gælder fortsat, at perioderne opgøres som sammenlagt ledighed.

Med hjemmel i lovforslagets § 10 kan der fastsættes nærmere regler om opgørelsen af perioderne med sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelser og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt. For en beskrivelse henvises til bemærkninger til § 10, stk. 1.

Det foreslås i stk. 2, at opgørelsen af perioderne, regnes for personer omfattet af:

- 1) Dagpengemodtagere, fra indplacering i en dagpengeperiode.
- 2) Kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fra første henvendelse til kommunen om hjælp.
- 3) Personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb samt ledighedsydelsesmodtagere, fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog stk. 6.
- 4) Personer i revalidering, fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21.

Det foreslås i stk. 3, at for personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes ikke en ny sammenhængende periode efter stk. 1, ved ydelsesskift. I forhold til kontaktføreløbet betyder det, at personer som deltager i forrevalidering eller revalidering efter kapitel 21, ikke ved ydelsesskift skal påbegynde en ny periode med 4 samtaler inden for 6

måneder. Det vil bl.a. gælde for personer, der under forrevalidering har modtaget kontanthjælp eller sygedagpenge og som under revalideringen fremover skal modtage revalideringsydelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes der en ny periode efter *stk. 1* fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe. Det betyder, at for personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, og som overgår fra at være omfattet målgruppen for uddannelseshjælp til at blive omfattet af målgruppen for kontanthjælp, påbegyndes der nye perioder efter *stk. 1*, fra tidspunktet for målgruppeskift. For disse personer starter der dermed en ny periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe både i forhold til kontaktførelsen og ret og pligt til tilbud.

I *stk. 5*, foreslås desuden, at for personer, der modtager integrationsydelse, som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp i samme målgruppe, påbegyndes ikke en ny sammenhængende periode efter *stk. 1*. Dermed vil disse personer – selvom de har et ydelsesskift – ikke skulle påbegynde et nyt kontaktførelse. Ligeledes vil personer, der er overgået til at modtage kontanthjælp, ikke skulle have et nyt ret- og pligttilbud. Baggrunden for reglen er, at deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at for personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, regnes perioden i kapitel 9 om jobrettet uddannelse dog som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i § 48, *stk. 4*, er opfyldt.

Dermed regnes perioden i kapitel 9 om jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere fortsat som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovforslagets § 48, *stk. 4*, er opfyldt.

Til § 10

Efter gældende regler i § 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af sammenlagt ledighed efter loven for dagpengemodtagere og regler om opgørelse af en sammenhængende periode med kontanthjælp, integrationsydelse og uddannelseshjælp efter loven for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter gældende lovs § 21 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og revaliderende, herunder om, hvilke ydelser der medregnes i opgørelsen af perioder med offentlige forsørgelsesydelse.

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om

- ansættelse med løntilskud efter kapitel 12,
- ansættelse som vikar i jobrotation efter kapitel 18,
- ansættelse som voksenlærling efter kapitel 18, og
- opkvalificering ved ansættelse uden tilskud efter kapitel 18,

stilles der som hovedregel krav om, at personer i lovens målgrupper, har haft en forudgående periode på 6 måneder med ledighed/visse forsørgelsesydelse, før der kan etableres en ansættelse med tilskud til

arbejdsgiveren eller ydes tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af personen i forbindelse med en ansættelse uden tilskud.

Opgørelsen af den forudgående periode fremgår af reglerne i de enkelte kapitler i loven og opgøres ensartede, således at perioden for

- 1) dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed,
- 2) kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende opgøres som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- 3) sygedagpengemodtagere opgøres som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- 4) personer i ressourceforløb som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- 5) personer i jobafklaringsforløb som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

I jobrotationsordningen er der desuden mulighed for, at personer omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, og som ved ansættelsen har været omfattet af integrationsprogrammet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, kan blive ansat som jobrotationsvikar. Der er tale om en persongruppe, som ikke i øvrigt er omfattet af lovens målgrupper.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og opgørelsen af sammenhængende perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelser og deltagelse i tilbud, og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

Efter bekendtgørelsen medregnes for dagpengemodtagere de timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12. Hvis personen erhverver ret til en ny dagpengeperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., påbegyndes en ny periode. Beregningen gælder for alle perioder om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og harmonerer med beregningen af deres dagpengeperiode i dagpengesystemet, hvor forbruget ligeledes sker i timer og primært på baggrund timer med dagpenge og løntilskudsansættelse.

For kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet medregnes i forhold til kontaktførelsen de perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

For revaliderer medregnes i forhold kontaktføreløbet perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget revalideringsydelse eller integrationsydelse (for integrationsydelsesmodtagere i revalidering) eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter bekendtgørelsen anses en periode for sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på en kalendermåned uden kontanthjælp, uddannelseshjælp, revalideringsydelse eller integrationsydelse. Perioder med ansættelse med løntilskud afbryder heller ikke en sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager i en måned ikke modtager kontanthjælp, fordi personen har fuldtidsarbejde eller holder ferie i for egen regning i udlandet, vil personen starte forfra i kontaktføreløbet og i forhold til ret- og pligtidspunkt.

Ligeledes vil et afbrud af en sammenhængende periode for personer, der skal have haft en sammenhængende periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i de virksomhedsrettede ordninger betyde, at der først kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud, tilskud til jobrotation, tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne, tilskud til opkvalificering, når personen efterfølgende har opnået en ny sammenhængende periode med de offentlige forsørgelsesydelse m.v., der opfylder kravet i den enkelte ordning i loven.

For målgrupper, hvor en periode alene skal være sammenlagt, vil personen derimod ikke starte forfra i kontaktføreløbet eller i opgørelsen af de forudgående perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til en virksomhedsrettet ordning, selvom der i en kalendermåned ikke har været udbetalt en forsørgelsesydelse/været løntilskudsansættelse m.v., fx hvis personen i en periode har været i job (uden at få supplerende forsørgelsesydelse) eller har været på ferie uden ydelse.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og om sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelse for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt ledighedsydelsesmodtagere og personer i revalidering, herunder hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Dermed vil der kunne fastsættes regler svarende til de gældende om bl.a., at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og om at en sammenhængende periode vil blive anset for afbrudt, når en person i en kalendermåned hverken har fået udbetalt sin offentlige forsørgelsesydelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder dette, at når de efter et afbrud fx på 2 kalender måneder igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb. I forhold til fx kontaktføreløbet vil dette betyde, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktføreløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet. Det samme gælder i forhold til ret og pligt til tilbud.

For personer, hvor perioderne opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud i deres periode derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, så påbegyndes en ny sammenhængende periode.

Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager, har et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden kontant-hjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob eller holdt ferie for egen regning, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde en ny sammenhængende periode. I forhold til kontaktførelsen vil det således betyde, at kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer omfattet af § 6, dvs. alle målgrupper, ved ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22, som voksenlærling efter kapitel 23 eller ved opkvalificering ved ansættelse efter kapitel 24.

Det foreslås således, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. i forhold til de virksomhedsrettede ordninger fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven.

Det foreslås, at bekendtgørelsesreglerne fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven med visse præciseringer og tilretninger. Reglerne om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, tilbudsperioder og perioder som ledig selvforsørgende, der kan medregnes for den enkelte målgruppe, og som i dag fremgår af loven, vil således fremover fremgå af bekendtgørelsen og vil omfatte de samme perioder som i dag med visse præciseringer og tilretninger.

Det vil bl.a. blive præciseret, at sygedagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal være udbetalt i en ledighedsperiode for at kunne medregnes, dvs. ydelserne skal være udbetalt i en periode, hvor personen ikke var beskæftiget i job eller egen virksomhed. Ligeledes vil reglerne blive tilrettet således, at perioder med ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12 vil kunne medregnes for alle målgrupper, da tilbud om ansættelse med løntilskud for alle målgrupper må anses for en ledighedsperiode. Reglerne vil desuden blive tilrettet, så ydelser fra ophørte ordninger fremover ikke medregnes. Det gælder midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse, hvor det ved lovens ikrafttræden er 1 år eller mere siden, at ydelserne blev udbetalt.

Endelig vil der i forbindelse med bl.a. ordningen om ansættelse med tilskud efter kapitel 23 skulle fastsættes nye regler om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse for målgrupper, hvor der i dag ikke stilles krav om dette.

Til § 11

Forslaget angår bistand til job- og uddannelsessøgende.

Efter gældende ret i § 5, stk. 1 og 2, har jobcenteret til opgave at bistå alle arbejdssøgende med at finde arbejde samt bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Bistanden kan bl.a. ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdssøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job,
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger,
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdssøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Efter gældende rets § 5, stk. 3 kan arbejdsløshedskasserne bistå egne ledige medlemmer med at finde arbejde.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret har til opgave at bistå alle jobsøgende med at finde job.

Det foreslås i *stk. 2*, at bistanden bl.a. kan ske ved at

- 1) vejlede jobsøgende til selv at søge job ved fx. at anvende funktionerne på henholdsvis Jobnet og Workindenmark,
- 2) understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere,
- 3) henvise ledige til et konkret job efter aftale med en privat eller offentlig arbejdsgiver og
- 4) indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

Baggrunden for forslaget er, at det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at jobcentre og arbejdsløshedskasser skal have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomhederne og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Virkningen af forslaget er, at det direkte kommer til at fremgå af ordlyden af § 11, stk. 2, nr. 2, om jobcenterets bistand til job- og uddannelsessøgende, at bistanden kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere. Formålet er dermed at øge fokus på matchet, ved at det fremhæves i lovtæksten.

Med forslaget præciseres det endvidere, hvornår der er tale om bistand til ledige, og hvornår der er tale om bistand til job- og uddannelsessøgende, som ikke nødvendigvis er ledige. Dette gøres for at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx henvisning til konkrete job, er der tale om bistand til ledige, og at den mere overordnede bistand fx i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle job- og uddannelsessøgende.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige præciseringer og justeringer, idet det er tydeliggjort, at jobcenterets bistand til job- og uddannelsessøgende kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.

For reglerne om bistand til private og offentlige arbejdsgivere henvises til forslagets §§ 13 og 14, hvor bistand til private og offentlige arbejdsgivere indgår.

Til § 12

Forslaget angår jobcenterets mulighed for information og vejledning til job- og uddannelsessøgende.

Efter gældende rets § 9, kan arbejds- og uddannelsessøgende af jobcenteret få

- 1) information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse,
- 2) indlæggelse af cv-oplysninger i Jobnet, og
- 3) information om andre aktiviteter efter denne lov.

Det foreslås, at jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om

- 1) mulighederne for job og uddannelse,
- 2) indlæggelse af cv-oplysninger i Jobnet, jf. § 22 og
- 3) andre aktiviteter efter denne lov.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres.

Til § 13

Forslaget angår jobcenterets bistand til private og offentlige arbejdsgivere.

Efter gældende ret i § 5, stk. 1 og 2, har jobcenteret til opgave at bistå alle arbejdssøgende med at finde arbejde samt bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Bistanden kan bl.a. ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdssøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job,
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger,
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdssøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Jobcenterets bistand til udsøgning, screening og formidling af relevante stillinger kan fx foregå ved, at jobcenteret forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Jobcenteret kan i den forbindelse i databasen på Jobnet udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov. Screeningen kan foregå ved, at jobcenteret afholder et møde med den ledige, hvor jobcenteret undersøger, om den ledige har kompetencerne og motivationen til at varetage det konkrete job, før den ledige kandidat henvises til en arbejdsgiver.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Det foreslås i *stk. 2*, at bistanden bl.a. kan ske ved at

- 1) vejlede arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende ved fx at anvende funktionerne på henholdsvis Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark,
- 2) understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige,
- 3) aftale med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser en eller flere ledige til et konkret job og
- 4) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige,

Baggrunden for forslaget er, at det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at jobcentre og arbejdsløshedskasser skal have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomhederne og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Virkningen af forslaget er, at det direkte kommer til at fremgå af ordlyden af § 13, stk. 2, nr. 2 om jobcenterets bistand til private og offentlige arbejdsgivere, at bistanden kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.

Med forslaget bliver det præciseret, hvornår jobcenterets bistand til arbejdsgivere vedrører henholdsvis ledige eller alle jobsøgende. Det gøres for at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx udsøgning, screening og formidling eller henvisninger til et konkret job, er der tale om ledige. Når jobcenteret yder en mere overordnede bistand til arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende, der ikke nødvendigvis er ledige, kan jobcenteret vejlede arbejdsgivere i fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige præciseringer og justeringer, idet det er tydeliggjort, at jobcenterets bistand kan foregå ved at understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.

For reglerne om bistand til job- og uddannelsessøgende henvises til forslagets §§ 11 og 12, hvor bistand til job- og uddannelsessøgende indgår.

Til § 14

Forslaget angår jobcenterets mulighed for information og vejledning til private og offentlige arbejdsgivere.

Efter gældende regler i § 10, stk. 1, fremgår det, at private og offentlige arbejdsgivere af jobcenteret kan få

- 1) information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold og
- 2) information og vejledning om indlæggelse af job i Jobnet.

Efter gældende regler i § 10, stk. 2, fremgår det, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan tilbyde private og offentlige arbejdsgivere information og vejledning om

- 1) arbejdskraft- og uddannelsesforhold,
- 2) indlæggelse af job i Jobnet for Arbejdsgivere, og
- 3) mulighed for etablering af fx virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

Baggrunden for forslaget er, at det fremgår af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at jobcentrene og arbejdsløsheds-kasserne skal have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomhederne og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Virkingen af forslaget er, at det fremhæves i stk. 2, nr. 2, at jobcenteret kan vejlede arbejdsgivere om mulighed for etablering af fx virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, jobrotation, voksenlærlingeordning og opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglig justering og præciseringer, idet det er præciseret, at jobcenteret kan give information og vejledning om specifikke virksomhedsrettede indsatser.

Til § 15

Forslaget angår partnerskabsaftaler mellem jobcenteret og private eller offentlige arbejdsgivere.

Efter gældende ret § 81 a, stk. 1, kan en virksomhed og jobcenteret indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem virksomheder og jobcenteret om tilrettelæggelsen af beskæftigelsesindsatsen med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med ringe beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale sker i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at de gældende regler om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

I partnerskabsaftalen fastsættes de overordnede rammer for indsatsen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse for de aftalte forløb. Virksomhederne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er virksomhederne selv, der afgør, hvornår uddannelse kan indgå i praktikforløbet, og vælger om og i givet fald hvornår, den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor. Virksomhederne skræddersyer aktiveringen, så den opfylder virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Virksomhederne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder fx introduktionskurser og korte faglige kurser.

Det fremgår af gældende ret § 81 a, stk. 2, at virksomheden inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 10 og tilknytte en mentor efter kapitel 9 b.

Efter gældende ret § 81 a, stk. 3, kan virksomheden få tilskud til faktisk afholdte udgifter i forbindelse med iværksættelse af opkvalificeringsforløb efter lovens kapitel 10 og mentor efter kapitel 9 b, samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Administrationsudgifter ved en partnerskabsaftale kan fx være udgifter i forbindelse med tilrettelæggelse af forløbene, etablering af eksterne og interne kurser og opkvalificeringsforløb og løbende opfølgning og kontakt med jobcenteret m.v.

Det fremgår af gældende ret § 81 a, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til virksomheder efter stk. 3.

Beskæftigelsesministeren har fastsat nærmere regler om, at som grundlag for udbetaling af tilskud skal virksomheden dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration.

Der vil alene kunne ydes tilskud til faktisk afholdte udgifter, som kan dokumenteres af virksomheden. Dokumentation kan fx ske i form af en kopi af faktura for køb af uddannelse. Efter de gældende regler for tilskud til mentorer kan lønudgiften til egne ansatte dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift. På samme måde foreslås det, at udgifter til virksomhedens egne ansatte i forbindelse med interne kurser og administration under en partnerskabsaftale også skal kunne dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret og en privat eller offentlig arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Det foreslås i *stk. 2*, at inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

Det foreslås endvidere i *stk. 3*, at arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler opretholdes med enkelte sproglige justeringer.

Til § 16

Forslaget angår forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade.

Efter de gældende regler i lovens § 6, fremgår det, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Det foreslås, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Baggrunden for forslaget er, at der ikke i aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen indgår forslag om, at reglerne skal ændres. Forslaget indebærer således ikke ændringer i reglerne herom.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres.

Til § 17

Forslaget angår mulighed for, at jobcenteret yder bistand til særlige aktiviteter.

Efter de gældende regler i lovens § 7 kan jobcenteret for at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, arbejdssøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i gældende ret § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det er udmøntet i den gældende § 33 i bekendtgørelsen, at jobcenteret kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Særlige aktiviteter er aktiviteter, der er rettet mod de arbejdssøgende, herunder enkeltpersoner eller grupper af ledige, hvor der er behov for en særlig indsats.

Det fremgår endvidere af den gældende § 33, stk. 3, at dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere har pligt til at møde til særlige aktiviteter på eller arrangeret af jobcenteret, hvis jobcenteret indkalder vedkommende skriftligt og personligt.

Efter bekendtgørelsens § 33, stk. 4 fastsætter kommunen nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

Det foreslås i *stk. 1*, at for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at jobsøgende finder arbejde og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres.

Til § 18

Forslaget angår bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om bistand til job- og uddannelsessøgende og private og offentlige arbejdsgivere.

Efter de gældende regler i lovens § 8, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12, om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft, og om støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 12, og som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Efter de gældende regler i § 81 a, stk. 4, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler. Virksomheden kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter til

iværksættelse af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentor samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt.

Som nævnt ovenfor er de nærmere regler udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om henvisning til et konkret job, støtte til arbejdsgivere efter § 15, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft og om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at personer, omfattet af § 6, nr. 1 og 2, samt personer, omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det betyder blandt andet, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om henvisning til konkrete job og om, at dagpenge- og jobparate kontanthjælpsmodtager, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, kan pålægges at søge konkrete job.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af gældende bemyndigelsesbestemmelser videreføres med sproglige justeringer. Der forudsættes som nævnt ovenfor en udmøntning i bekendtgørelsesform af regler svarende til de gældende.

Til § 19

Efter gældende § 11, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan en person tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret.

Visse persongrupper skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret. Det gælder

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. De skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er henholdsvis jobparate og åbenlyst uddannelsesparate. De skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker. For jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere skal det ske ved første henvendelse til kommunen om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Efter gældende regler skal disse persongrupper mindst hver 7. dag tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende.

Det foreslås i § 19, *stk. 1*, at alle personer, der ønsker det, kan registrere sig som arbejdssøgende i jobcenteret.

Dermed vil alle, der ønsker det, kunne blive registreret som arbejdssøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sit cv på Jobnet og gør det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 2*, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som jobcenteret vurderer, er henholdsvis jobparate og åbenlyst uddannelsesparat, skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og jobcenteret skal sørge for, at det sker. For jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparat skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal dermed tilmelde sig på den første ledighedsdag. Mens jobparate ansøgere eller modtagere af kontanthjælps- og integrationsydelse skal tilmeldes ved første henvendelse om hjælp, og åbenlyst uddannelsesparate skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp, og jobcenteret skal sørge for, at de tilmeldes. Dermed vil disse persongrupper blive tilmeldt som arbejdssøgende allerede ved ledighedens indtræden eller samtidig med eller kort tid efter henvendelsen om hjælp, og ikke først når arbejdsløshedskassen henholdsvis kommunen efterfølgende har truffet afgørelse om ret til ydelse.

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der ikke skal stilles unødvendige krav til ledige, og at reglen om, at ledige mindst hver syvende dag skal gå på Jobnet for at tjekke jobforslag, derfor afskaffes, da lediges jobsøgning i forvejen dokumenteres gennem Joblog.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om tilmelding med sproglige justeringer samt ovenstående ændring, hvor kravet om at tjekke jobforslag på Jobnet afskaffes.

Til § 20

Efter gældende § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere være aktivt jobsøgende. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på »Min side« på Jobnet. Dagpengemodtagere kan dog dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Fleksjobvisiterede, som er ledige, skal ligeledes løbende dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog på »Min side« på Jobnet, medmindre de er undtaget fra dette efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 20, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, og nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, samt personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet. Personer omfattet af § 6, nr. 1, kan dog dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Personer, der er omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget kan dagpengemodtagere dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Derudover gælder, at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med jobloggen er både at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for jobcenteret og arbejdsløshedskassen til at forbedre vejledningen til den ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen sikre det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og jobcentre dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om joblog med sproglige justeringer.

Til § 21

Efter gældende § 11, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om tilmelding, jobsøgning og joblog m.v. og om afmelding som arbejdssøgende.

Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om tilmelding som arbejdssøgende.

I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat regler om, at en person kan tilmelde sig digitalt via selvbetjening på Jobnet eller ved at møde personligt frem på jobcenteret. Tilmeldingen ved personligt fremmøde kan ske på ethvert jobcenter i landet. Personen skal tilmeldes som arbejdssøgende i personens opholdskommune, som normalt er der, hvor personen har bopæl (folkeregisteradresse), jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Et ledigt medlem af en arbejdsløhedskasse kan vælge at tilmelde sig ved personligt fremmøde hos sin arbejdsløhedskasse, hvis arbejdsløhedskassen tilbyder denne service til sine medlemmer. Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp, og som har tilmeldt sig digitalt, skal efterfølgende møde frem i jobcenteret med henblik på en indledende vurdering af, om de er jobparate, uddannelsesparate eller aktivitetsparate.

I bekendtgørelsen er der også fastsat regler om mulighed for tilmelding på førstkommande hverdag, hvis jobcenteret er lukket på første ledighedsdag og særlige regler om tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår.

Efter bekendtgørelsen skal personer, der står tilmeldt som arbejdssøgende, tjekke jobforslag mindst hver 7. dag. En person, der ikke tjekker sine jobforslag mindst hver 7. dag, bliver afmeldt som arbejdssøgende, dog får personen en skriftlig påmindelse med en ny frist på 7 dage til at tjekke jobforslag fra jobcenteret den første og anden gang inden for 12 måneder, hvor personen ikke tjekker sine jobforslag. Hvis personen ikke tjekker sine jobforslag inden for den nye frist, afmeldes personen umiddelbart efter fristens udløb. Hvis personen 3 gange inden for 12 måneder undlader at tjekke sine jobforslag på Jobnet, afmeldes personen uden påmindelse og frist. Visse midlertidige forhold kan udsætte fristen for at tjekke jobforslag.

Efter bekendtgørelsen skal jobcenteret og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) afmelde en arbejdssøgende i visse tilfælde, bl.a. hvis en dagpengemodtager ikke booker en samtale inden udløb af fristen for selvbooking af henholdsvis en jobsamtale eller en rådighedssamtale. Derudover afmeldes arbejdssøgende i visse tilfælde automatisk. Det gælder fx som hovedregel ved sygdom. Jobcenteret skal underrette en person, der er blevet afmeldt, om afmeldingen og om muligheden for eventuel gentilmelding, herunder som tilmeldt uden ydelse.

Konsekvenserne af manglende tilmelding for dagpengemodtagere og for de kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, som skal stå tilmeldt, fremgår af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter disse regler er en betingelse for den enkeltes ydelse, at personen står tilmeldt. En person, der afmeldes, mister retten til ydelse frem til personen igen er tilmeldt.

I bekendtgørelsen er der endelig fastsat nærmere regler om brug af joblog, herunder om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt ledige fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, løbende skal dokumentere alle deres jobsøgningsaktiviteter i deres joblog. Det er videre fastsat, hvad der forstås ved jobsøgningsaktivitet. Det er endelig fastsat, at dagpengemodtagere kan vælge at registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for jobloggen på Jobnet, hvis arbejdsløhedskasse udstiller en joblog i deres egen selvbetjeningsløsning, og denne er integreret med jobloggen på Jobnet.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering og tilmelding som arbejdssøgende, jobsøgning, joblog og om afmelding som arbejdssøgende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Det foreslås, at der med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kan fastsættes regler om mulighed for registrering og tilmelding i alle landets jobcentre og tilmelding hos arbejdsløshedskassen (for egne ledige medlemmer), digital tilmelding via selvbetjening på Jobnet, om hvornår og i hvilken kommune en person anses for tilmeldt, om telefonisk tilmelding, tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en sønehelligdag.

Det foreslås videre, at der kan fastsættes regler om afmelding, herunder om tilfælde hvor henholdsvis jobcenteret skal afmelde en arbejdssøgende og en arbejdsløshedskasse skal afmelde egne medlemmer, om automatisk afmelding samt om underretning af en person, der er blevet afmeldt.

Det foreslås endelig, at der med hjemmel i loven kan fastsættes regler om brug af joblog. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om den løbende dokumentation og om oplysninger, der skal registreres. Det foreslås ligeledes, at der kan fastsættes regler om, at dagpengemodtagere kan registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for i jobloggen på Jobnet.

Til § 22

Efter gældende § 13 og § 73 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer, der vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde. De nævnte personer skal endvidere angive mindst et beskæftigelsesmål.

For aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er pligten til at oprette et cv dog ikke trådt i kraft.

Efter gældende §§ 12 og 73 d, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indlægges oplysninger om job og om arbejdssøgendes arbejds- og uddannelsesmæssige baggrund m.v. (cv'er) i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

For de øvrige målgrupper er der ikke krav om, at de skal oprette et cv.

Der henvises til pkt. 2.6.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 og 7, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det samme gælder personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13 og § 164, som får en indsats efter loven.

Forslaget omfatter således

- dagpengemodtagere,
- job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- sygedagpengemodtagere, der ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed,
- personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i et ansættelsesforhold eller driver virksomhed,
- personer i ressourceforløb,
- fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse,
- personer i revalidering
- ledige selvforsørgende,
- unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og
- beskæftigede, som er omfattet af forslaget til § 164 om mulighed for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, og som får en indsats efter loven.

Cv-oplysninger skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde arbejde og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For de øvrige målgrupper længere væk fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære arbejdstimer, også selv om det er få timer.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til gældende lovs §§ 13, stk. 1, 1. pkt. og 73 d, stk. 2, 1. pkt. for de målgrupper, der er omfattet af disse bestemmelser, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

For ledige selvforsørgende efter § 6, nr. 12, unge under 18 år uden ydelse, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats efter § 6, nr. 13, og beskæftigede, som har været omfattet af større afskedigelser, og som får en indsats efter forslaget til § 164, foreslås det, at de skal registrere cv-oplysninger. For disse personer vil det være afgørende for, at der skal oprettes et cv, at de får en aktiv indsats. Det er personer, som hidtil ikke har haft pligt til at oprette et cv, men fordi de får et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som skal medvirke til at bringe dem tættere på arbejdsmarkedet eller i job, stilles der fremover krav om, at de skal registrere cv-oplysninger.

For de øvrige målgrupper er pligten til at registrere af cv-oplysninger en ny pligt, der indføres.

Det foreslås i *stk. 2*, at cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Bestemmelsen fastsætter hvilke cv-oplysninger, der skal registreres. Det foreslås, at der skal angives erfaringer og øvrige relevante forhold. Hensigten med formuleringen af bestemmelsen er, at cv-oplysninger, som personer længere væk fra arbejdsmarkedet registrerer, også skal kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Sådanne personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte jobcenterets bistand til at finde arbejde.

Personer længere væk fra arbejdsmarkedet (udsatte personer) kan have gavn af et cv på Jobnet, hvis de for eksempel søger småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne vil få lettere ved selv at rekruttere disse personer. I den forbindelse udarbejdes der et cv, som er målrettet udsatte grupper – dog er der ikke krav om, hvornår det skal være udfyldt for de mest udsatte. Der arbejdes pt. på et cv målrettet udsatte i forbindelse med et satspuljeprojekt i samarbejde med Cabi. Det cv vil kunne anvendes som en form for pilot for et kommende supplerende Jobnet-cv til udsatte.

Der er ikke med ordlyden af bestemmelsen tilsigtet indholdsmæssige ændringer for de målgrupper, der efter de gældende regler har pligt til at oprette et cv. Disse målgrupper vil fortsat skulle give korrekte og fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde. Det forventes, at der vil blive fastsat regler herom på bekendtgørelsesniveau. Se herom bemærkninger til den foreslåede § 26.

Det foreslås i *stk. 3*, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst ét jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

På Jobnet registrerer personerne i målgruppen et eller flere jobmål. Her angives stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

Der er med forslaget om, at flere målgrupper skal registrere cv-oplysninger, ikke tilsigtet ændringer i de forskellige målgruppers rådighedsforpligtelse.

Om jobmål se bemærkninger til kapitel 8 om planer m.v.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 13, stk. 1, 2. pkt. og § 73 d, stk. 2, 2. pkt. med sproglige justeringer, fx er beskæftigelsesmål ændret til jobmål.

Til § 23

Efter gældende § 13, stk. 1, og § 73 d, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til personen til at finde arbejde. Oplysningerne gives i et cv, der lægges i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

For aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er pligten til at oprette et cv dog ikke trådt i kraft.

Efter gældende § 13, stk. 2, og § 73 d, stk. 3, skal en person, der har pligt til at oprette et cv, indlægge oplysninger i Jobnet hurtigst muligt og senest

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge,
- senest 3 uger efter tilmeldingen som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- senest efter 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- senest 3 uger efter, at en fleksjobvisiteret har opnået ret til ledighedsydelse.

Personen skal løbende opdatere oplysningerne i Jobnet.

En person, som har pligt til at oprette et cv, og som tidligere har oprettet et cv, skal straks gøre cv'et tilgængeligt igen, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp på ny.

Der henvises til pkt. 2.6.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at cv-oplysninger skal være registreret i Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for dagpengemodtagere, 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for personer, som vurderes

åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for fleksjobvisiterede.

Forslaget betyder, at der er klare frister for, hvor hurtigt personer, der er jobparate, skal registrere cv-oplysninger med henblik på, at de opnår job hurtigst muligt. Det foreslås, at det eksplicit fremgår af bestemmelsen, at cv-oplysningerne skal gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Forslaget er med sproglige justeringer og præciseringer en videreførelse af gældende lovs §§ 13, stk. 2, og 73 d, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at cv-oplysningerne for ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne i den foreslåede § 163, som får en indsats efter loven, registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får en indsats efter loven.

Det betyder, at der ikke er noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper. Registreringen skal blot ske umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Jobcenteret har pligt til at bede personer i målgruppen om at registrere cv-oplysninger. Det foreslås, at det ikke får konsekvenser for personen, hvis personen undlader at foretage registreringen.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdet med cv-oplysninger for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelsesparate, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i ressourceforløb og personer i revalidering, begynder i forbindelse med kontaktførelset eller opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, og at registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Baggrunden for forslaget er, at udsatte personer kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet fx til brug for at søge småjobs eller virksomhedspraktik, men det kan også være som dialogværktøj i forbindelse med kontaktførelset eller i opfølgingsforløbet efter reglerne om sygedagpenge.

Forslaget betyder, at de målgrupper, hvor der ikke er faste krav til registrering af cv-oplysninger på Jobnet, ikke skal underlægges de samme proces- og tidskrav for registrering af cv-oplysninger. For disse grupper skal det afhænge af en konkret vurdering fra jobcenteret af, hvornår der skal registreres cv-oplysninger.

Det er dog forudsat, at jobcenteret starter processen med arbejdet med cv-oplysninger allerede i begyndelsen af kontaktførelset.

Forslaget medfører ikke yderligere krav i forhold til rådighed.

For personer i revalidering er der med pligten til at registrere cv-oplysninger ikke tilsigtet ændringer i de gældende regler om, at personer i revalidering som udgangspunkt ikke må have andet arbejde, når »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan gennemføres. Registrering af cv-oplysninger vurderes dog for den enkelte person i revalidering i lighed med, hvad der er tilfældet for de andre målgrupper at være et godt dialogredskab, der kan sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer

Det foreslås, at der for de omhandlede målgrupper ikke er ydelsesmæssige konsekvenser forbundet med ikke at registrere cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 efter aftale mellem personen og jobcenteret kan gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Cv-forslaget betyder, at jobcenteret kan aftale med den enkelte person i forbindelse med kontaktførelsen eller i forbindelse med opfølgingsførelsen efter lov om sygedagpenge, at cv-oplysninger skal registreres i en form, der er søgbare for arbejdsgivere. Undladelse af at gøre cv-oplysningerne søgbare vil ikke få konsekvenser for personen.

I mange situationer giver det mening, at en person registrerer cv-oplysninger til brug for den dialog, der er mellem jobcenter og personen, selv om personen endnu ikke er nået til et punkt, hvor cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere, fordi personen på det tidspunkt, hvor cv-oplysningerne skal registreres, er langt fra arbejdsmarkedet.

Omvendt kan det være hensigtsmæssigt, at cv-oplysningerne er søgbare selv, hvor det kun er småjobs en person søger eller fx en virksomhedspraktik. Jobcenteret kan aftale tidspunktet med den enkelte for, hvornår cv-oplysningerne gøres søgbare.

Det vil således fortsat alene være dagpengemodtagere, jobparate aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, der altid har pligt til gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning.

Det foreslås i *stk. 5*, at personen løbende skal opdatere cv-oplysningerne, og jobcenteret skal løbende påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Forslaget er med sproglige justeringer og præciseringer en videreførelse af gældende lovs §§ 13, stk. 2 og 73 d, stk. 3.

Ved »fyldestgørende« forstår, at jobcenteret påser, at personen har oplyst alle relevante kompetencer mv. og i øvrigt løbende opdaterer oplysningerne om ny uddannelse, kurser eller erhvervs erfaring.

Det foreslås i *stk. 6*, at cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, straks på ny skal gøres tilgængelige for søgning, hvis personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, samt personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, efter afmelding på ny tilmelder sig som arbejdssøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Personerne skal have søgbare cv-oplysninger således, at jobcenteret har mulighed for at bistå personen med at yde den rette indsats og finde arbejde og således, at cv-oplysningerne kan udsøges af arbejdsgivere.

Bestemmelsen er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 13, stk. 3, og § 74 d, stk. 4.

Efter gældende § 13, stk. 4, og § 73, d, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret hjælpe en person med at indlægge oplysninger i Jobnet, hvis personen anmoder herom. Arbejdsløshedskasserne har samme forpligtelse over for egne medlemmer.

Efter gældende § 13, stk. 5, og § 73 d, stk. 6, har staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) adgang til de oplysninger, som personen har indlagt i Jobnet.

Der henvises til pkt. 2.6.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at når en person skal registrere cv-oplysninger, skal jobcenteret yde bistand, hvis personen anmoder herom. Samme pligt har arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Jobcenteret skal ikke kunne afvise at yde medbetjening over for personer, som mangler hjælp til at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Samme pligt har arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 13, stk. 4 og § 73 d, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 2*, at staten og kommunen har adgang til de oplysninger, som personen har oplyst på Jobnet. Arbejdsløshedskassen har adgang til cv-oplysningerne for egne medlemmer.

Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) har adgang til samtlige registrerede cv-oplysninger, det vil sige også til oplysninger, som den ledige har valgt ikke skal være synlige ved en søgning.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 13, stk. 5 og § 73 d, stk. 6.

Til § 25

Efter gældende § 14, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding afholde en samtale med dagpengemodtageren, hvor det sikres, at de oplysninger, som dagpengemodtageren indlægger i Jobnet er fyldestgørende. Samtalen holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen er omfattet af mindre intensiv indsats. Arbejdsløshedskassen påbegynder sammen med personen at udarbejde personens »Min Plan«.

Efter bestemmelsens stk. 2, skal der ikke afholdes samtale, hvis der senest 3 måneder før tilmeldingen har været holdt en samtale om dagpengemodtagerens cv.

Det foreslås i *stk. 1*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende holde en samtale med personen, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. dog § 105. Samtalen holdes ved personligt fremmøde.

Det betyder, at arbejdsløshedskassen skal holde en samtale med dagpengemodtageren senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, medmindre personen er omfattet af mindre intensiv indsats.

Samtalen, som arbejdsløshedskassen holder, handler om cv-oplysningerne på Jobnet og om de oplysninger om bl.a. tidligere beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer, som personen registrerer, er fyldestgørende. Samtalen skal holdes ved personligt fremmøde.

Bestemmelsen svarer med sproglige justeringer til gældende lovs § 14, stk. 1, 1. og 2 pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdsløshedskassen begynder sammen med personen ved samtalen at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan« efter kapitel 8 om planer m.v. og aftaler med personen, hvordan jobsøgningen kan understøttes. Arbejdsløshedskassen kan pålægge personen at søge relevante konkrete job.

Arbejdsløshedskassen skal ved samtalen introducere og begynde at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan«, for dagpengemodtageren. Om »Min Plan« henvises til bemærkninger til kapitel 8 om planer m.v.

Det er således jobcenteret, der udarbejder »Min Plan« sammen med personen, men arbejdsløshedskassen kommer med forslag til indhold for egne medlemmer.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 14, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at samtalen efter stk. 1 ikke skal holdes, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra afmeldingen.

Den foreslåede ændring af den gældende lovs § 14, stk. 2, er en konsekvens af forslaget om, at der ikke skal være minimumskrav til indhold i jobsamtaler herunder om, at cv'et påses i forbindelse med jobsamtaler. I stedet skal det løbende påses, at de registrerede cv-oplysninger er fyldestgørende, og dermed er det forudsat, at cv-oplysningerne under ledighed vil være ajourført helt frem til afmeldingen. Det foreslås at få den konsekvens, at cv-samtalen ikke skal holdes, hvis der ved gentilmelding som arbejdssøgende er forløbet mindre end 3 måneder fra afmeldingen.

Til § 26

Efter gældende § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og om pligt til digital kommunikation via Jobnet.

Der er i de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, hvilke cv-oplysninger og øvrige beskæftigelsesrelevante oplysninger for tilmeldte, der skal registreres, og om formen på cv-samtalen. Der er herunder fastsat regler om, at de cv-oplysninger, der registreres, skal følge anvisningen på Jobnet.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne, hvordan de skal registreres og om cv-samtaler.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der kunne fastsættes nærmere regler om indhold i cv-oplysninger for personer, der indenfor en frist har pligt til at registrere cv-oplysninger, og for målgrupper, som skal registrere cv-oplysninger i forbindelse med kontaktførelsen. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til gældende regler om, at registrering af cv-oplysninger skal følge anvisningen på Jobnet.

Endelig forventes det, at der fastsættes regler om, at arbejdsløshedskassen kan holde cv-samtalen telefonisk, hvis personen alene skal ajourføre sine cv-oplysninger, og om, at ansvaret for at sikre, at den ledige løbende ajourfører sine cv-oplysninger, overgår til jobcenteret efter cv-samtalen.

Der er tale om videreførelse af gældende bemyndigelser i lovens § 10 a om digital kommunikation.

Til § 27

Efter gældende § 15, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægges og gennemføres et individuelt og fleksibelt kontaktføreløb under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere, revalidender, personer i ressourceforløb, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere i målgruppen, samt personer i jobafklaring.

Efter gældende lovs § 73 a, stk. 1, tilrettelægges og gennemføres der et individuelt kontaktføreløb for personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

En person, der er omfattet af gældende lovs § 21 f om mindre intensiv indsats er fritaget for pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv og jobsamtaler. Kontakten holdes i stedet telefonisk, digitalt eller ved brev.

Efter gældende lovs § 20 b skal jobcenteret tilbyde en samtale til visse personer, som er på barsel, og som er omfattet af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 7, nr. 4. Det gælder for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Samtalen skal foregå inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Efter gældende lovs § 15, stk. 2, har førtidspensionister ret til mindst tre samtaler i jobcenteret. Samtalerne har til formål at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det foreslås i § 27, stk. 1, 1. og 2. pkt., at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og nr. 7-10, tilrettelægges og gennemføres jobcenteret et fleksibelt kontaktføreløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106. For personer, der skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægges og gennemføres jobcenteret det fleksible kontaktføreløb efter 1. pkt. under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende lovs § 15, stk. 1, om, at kontaktføreløbet tilrettelægges individuelt samt ud fra arbejdsmarkedets behov for personer med beskæftigelsesmål, og at kontaktføreløbet tilrettelægges under hensyn til et uddannelsesmål for uddannelseshjælpsmodtagere.

Forslaget medvirker til, at det fremgår klart af bestemmelsen, at det er jobcenteret, der tilrettelægges og gennemfører kontaktføreløbet, og at reglerne om kontaktføreløb for ledige fleksjobvisiterede samles med reglerne om kontaktføreløb for de øvrige målgrupper i § 6. Derudover videreføres, at kontaktføreløbet tilrettelægges individuelt og ud fra arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse samt personer i revalidering. Endvidere videreføres det, at kontaktføreløbet skal tilrettelægges ud fra personens forudsætninger. Det betyder bl.a., at forløbet skal tilrettelægges under hensyntagen til personen helbredstilstand.

Derudover følger det af lovforslagets § 106, at personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, fremover ikke skal deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Med

henvisningen til lovforslagets § 106 fremgår det dermed klart af kontaktføreløbet, at der ikke skal holdes jobsamtaler for personer omfattet af mindre intensiv indsats.

Med forslaget videreføres, at jobcenteret tilrettelægger og gennemfører kontaktføreløbet for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og under hensyn til, at personen har et uddannelsesmål.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at der for opfølgingsføreløbet for en sygedagpengemodtager henvises til lov om sygedagpenge. Dermed vil det klart fremgå af loven, hvor kontaktføreløbet for en person omfattet af forslaget til § 6, nr. 6, kan findes. Den foreslåede bestemmelse medvirker til at skabe et samlet overblik over kontaktføreløbet for alle målgrupperne i den foreslåede bestemmelse i § 6.

For så vidt angår opfølgingsføreløbet for sygedagpengemodtagere henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i andre love som følge af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en jobsamtale.

Forslaget vedrører job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i nævnte målgrupper. Derudover vedrører forslaget uddannelses- eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i nævnte målgrupper.

Forslaget viderefører, at jobcenteret skal tilbyde en jobsamtale til personer i målgruppen, som er på barsel, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning. Formålet er at drøfte personens tilknytning til arbejdsmarkedet og for personer, der skal i uddannelse, er formålet at drøfte personens uddannelsesønsker og uddannelsesmuligheder.

Dermed videreføres hensigten om at understøtte, at kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er på barsel har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og at uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning. Dermed vil fodfæstet på uddannelsesvejen blive understøttet tidligere.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 20 b, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 11, har ret til mindst tre jobsamtaler med jobcenteret.

Forslaget vedrører førtidspensionister og er en videreførelse af gældende lovs § 15, stk. 2, og forslaget indebærer derfor ikke indholdsmæssige ændringer. Det betyder, at personer, der modtager førtidspension, med forslaget fortsat vil have ret til mindst 3 jobsamtaler med jobcenteret.

Om jobsamtalens form henvises til bemærkninger til den foreslåede § 33.

Efter den gældende § 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægges og gennemføres et individuelt og fleksibelt kontaktføreløb. Kontaktføreløbet tilrettelægges under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse eller bringes tættere på arbejdsmarkedet. For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet tilrettelægges og gennemføres kontaktføreløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er opnåelse af dette ikke umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Efter gældende lovs § 73 a tilrettelægges og gennemføres der et individuelt kontaktføreløb for personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, med henblik på at personen hurtigst muligt kommer i fleksjob.

Efter gældende lovs § 15, stk. 2, er formålet for en førtidspensionist at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, formålet med kontaktføreløbet er, at personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob hurtigst muligt.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af formålet med kontaktføreløbet i gældende lovs § 15, stk. 1, for dagpengemodtagere og af indholdet i den gældende lovs § 73 a, stk. 1, for så vidt angår formålet med kontaktføreløbet for fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse. Det betyder, at der ikke er foretaget materielle ændringer af reglerne om formålet med kontaktføreløbet for disse målgrupper, som hurtigst muligt skal opnå ordinært job eller ansættelse i fleksjob, hvis personen er ledig fleksjobvisiteret.

Det foreslås i *nr. 2*, at formålet med kontaktføreløbet for personer omfattet af § 6, nr. 3, 7, 8 og 10, er, at de opnår ordinært job hurtigst muligt, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet med henblik på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Forslaget vedrører aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, samt personer i revalidering. Formålet med kontaktføreløbet for disse målgrupper er at opnå ordinært job hurtigst muligt, og hvis det ikke umiddelbart er realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet med henblik på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet vil som oftest have barrierer for at opnå tilknytning til det ordinære arbejdsmarked, og formålet med kontaktføreløbet for målgruppen kan i de tilfælde være, at der målrettet sættes ind for at nedbryde de barrierer, der kan gøre sig gældende for den enkelte og for at udvikle den enkeltes ressourcer for derigennem at bane vejen til selvforsørgelse og dermed bringe personen tættere på arbejdsmarkedet.

Målet om at opnå ordinært job vil for udsatte personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ofte være et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af indholdet af den gældende lovs § 15, stk. 1. Det betyder, at der ikke er foretaget materielle ændringer af reglerne om formålet med kontaktførelset for målgrupperne i den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *nr. 3*, at formålet med kontaktførelset for personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, er, at de hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktførelset med henblik på, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Forslaget vedrører uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Kontaktførelset skal sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget, herunder følge op på, at den unge overholder de indgåede aftaler i forbindelse med de tre trin i uddannelsespålægget, og om de igangsatte indsatser understøtter det relevante trin i uddannelsespålægget.

Jobcenteret gennemfører kontaktførelset for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med henblik på at sikre, at der tages højde for personens udfordringer og behov, og at den uddannelsesrettede indsats løbende kan ændres og justeres for at understøtte personens fremdrift frem mod at blive uddannelsesparat. Herunder skal der følges op på, at den unge overholder de indgåede aftaler i forbindelse med de tre trin i uddannelsespålægget, og om de igangsatte indsatser understøtter det relevante trin i uddannelsespålægget.

Forslaget er en videreførelse af gældende lovs § 15, stk. 3, og forslaget indebærer ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at formålet med retten til jobsamtaler for personer omfattet af § 6, nr. 11, er at afklare mulighederne for at vende tilbage i ordinært eller støttet job.

Forslaget vedrører førtidspensionister og er en videreførelse af formålet i gældende lovs § 15, stk. 2, for de mindst 3 jobsamtaler, som førtidspensionister har ret til.

Til § 29

Efter gældende § 16, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for dagpengemodtagere, samt job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under kontaktførelset holdes individuelle jobsamtaler med fokus på konkrete job og jobsøgning. Under samtalen fastlægges indholdet i beskæftigelsesindsatsen, det individuelle kontaktførelse for personen fastlægges, og der følges op på indgåede aftaler. Formålet med kontaktførelset for disse målgrupper er primært at understøtte jobsøgning, og der skal for en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet efter bestemmelsens stk. 3, også ske en vurdering af, om der skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter for den pågældende, ligesom der skal ske en vurdering af, om pågældende har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret.

Efter gældende lovs § 73 a, stk. 2, skal der for en fleksjobvisiteret, der modtager ledighedsydelse under jobsamtalen følges op på, om personen er aktivt arbejdssøgende.

Efter gældende lovs § 16, stk. 6, skal kontaktføreløbet for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter gældende lovs § 16, stk. 2 og stk. 7, skal der som led i kontaktføreløbet for helt eller delvis sygemeldte tilrettelægges en indsats og opfølgning herpå for personer, der har behov for en særlig indsats for at sikre, at de får den nødvendige hjælp til henholdsvis at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet eller nødvendig hjælp til at opnå eller genvinde fodfæste på uddannelsesvejen.

Efter gældende lovs § 16, stk. 4, er formålet med individuelle jobsamtaler for personer, der er under revalidering at følge op på personens deltagelse i tilbud efter kapitel 9b-12. Der skal således ske en opfølgning på, om personen følger det aftalte i Min Plan.

Af de gældende regler i lovens § 16, stk. 5, 1. pkt., fremgår det, at for personer i ressourceforløb, skal der under kontaktføreløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a.

Af de gældende regler i § 16, stk. 8, fremgår det, at for personer i jobafklaringsforløb, skal der under kontaktføreløbet holdes individuelle samtaler med henblik på at vurdere, om personen har mulighed for at komme tilbage i beskæftigelse, om personen fortsat er uarbejdsdygtig som følge af sygdom, jf. § 68 d, og om personen skal fortsætte i jobafklaringsforløbet. Herudover skal kommunen følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter den rehabiliteringsplan, der udarbejdes efter § 30 a, og på, at personens vej tilbage til arbejdsmarkedet fremmes. I kontaktføreløbet skal der tages nødvendigt hensyn til personens helbredstilstand.

Efter gældende lovs § 73 a, stk. 3, gælder reglerne i § 16, stk. 2, om en særlig indsats over for sygemeldte tilsvarende for personer, som modtager ledighedsydelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktføreløbet, jf. § 28, herunder, at personen får den indsats, der er behov for.

Forslaget skal understøtte, at det er jobcentrene, der vurderer, hvilke emner, der er relevante at drøfte under jobsamtalerne i kontaktføreløbet i forhold til formålet med kontaktføreløbet og det behov, den enkelte har. Forslaget forenkler således kravene til indhold i jobsamtalerne, idet det forventes, at der alene vil blive fastsat nogle få særlige regler om krav til indhold i kontaktføreløbet. Se herom under bemærkningerne til § 39.

For personer, der hurtigst muligt skal i job, vil det være i overensstemmelse med formålet med kontaktføreløbet og behovet for den enkelte, at den enkeltes jobsøgning drøftes ved jobsamtalerne. Det er jobcenteret, der ud fra formålet vurderer, hvornår der i den enkelte jobsamtale er behov for at drøfte iværksættelse af tilbud.

Er en jobparat kontanthjælpsmodtager fx helt eller delvist sygemeldt og har behov for en særlig indsats for at understøtte, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, er det jobcenterets ansvar at tilrettelægge den indsats, der er behov for som led i det individuelle kontaktføreløb. Tilsvarende gælder i forhold til fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse,

uddannelseshjælpsmodtagere, der er helt eller delvist sygemeldte og har behov for en fokuseret indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde fodfæste på uddannelsesvejen.

Det fremgår af Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om indholdet i samtaler, der knytter sig til uddannelsespålægget til uddannelseshjælpsmodtagere, bibeholdes, da der skal gennemføres en samlet analyse af ugeområdet. Derfor videreføres gældende regler om indholdet til samtaler til denne målgruppe.

Er der tale om andre målgrupper eksempelvis personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb tilrettelægges indholdet i kontaktførelset på tilsvarende måde i forhold til det behov den enkelte har i forhold til at opfylde formålet med kontaktførelset.

Jobcenteret har fx også under hensyn til formålet med kontaktførelset pligt til at vurdere, om der for en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter, samt om personen har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal omvisiteres til jobparat.

I kontaktførelset skal der endvidere tages nødvendigt hensyn til personens helbredstilstand.

Forslaget er en forenkling af de i gældende lov fastsatte krav til indholdet i beskæftigelsesindsatsen. Det vil dermed i langt højere grad være op til det enkelte jobcenter – sammen med personen – at vurdere, hvad den enkelte person har behov for på et givet tidspunkt i kontaktførelset. Der vil fortsat være enkelte minimumskrav for nogle målgrupper. Disse fremgår af forslaget til bestemmelsens stk. 2-4. Om ret og pligt se bemærkninger til kapitel 15 og 16.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer, omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse. For disse skal indholdet i jobsamtaler have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Det foreslåede *stk. 2* er med sproglige tilretninger en videreførelse og sammenskrivning af gældende lovs § 16, *stk. 1*, og § 73 a, *stk. 2*, og understøtter, at der i de individuelle jobsamtaler er fokus på job og jobsøgning.

Til § 30

Det fremgår af § 21 b, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret som led i det individuelle kontaktførelset skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Det fremgår af den gældende § 21 b, *stk. 2*, at såfremt jobcenteret vurderer, at dagpengemodtageren kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret inden for en nærmere fastsat frist pålægge personen at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den

pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 3, at jobcenteret ved første samtale, jf. lovens § 20 a, skal pålægge en person, omfattet af § 2, nr. 12 eller 13, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde og gennemføre på almindelige vilkår. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 9 b-12 for at hjælpe personen i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn el.lign., fx i form af praktikløn eller skoleydelse.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 4, at jobcenteret ud fra en vurdering af personens forudsætninger skal pålægge den pågældende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 5, at personen er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen, hvis personen optages på en uddannelse.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 6, at testresultater fra vejledende læsetest for voksne, prøveresultater i forbindelse med de enkelte trin i forberedende voksenundervisning samt de aktiviteter og tilbud efter kapitel 9 b-12, der iværksættes for, at personen når sit uddannelsesmål, skal fremgå af uddannelsespålægget efter stk. 3-5.

Det fremgår af den gældende § 21, b, stk. 7, at jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre en uddannelse, herunder de aktiviteter og indsatser, pågældende har fået af jobcenteret, eventuelle test- og prøveresultater, og om jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at pågældende kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, samt hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Denne underretning kan ske uden samtykke fra personen således, at kommunen kan iværksætte mentorstøtte, hvis der er behov for dette. Underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitutioner skal ske digitalt for at minimere administrationen, jf. stk. 9.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 8, at jobcenteret skal fortsætte indsatsen helt frem til uddannelsesstart for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse.

Det fremgår af den gældende § 21 b, stk. 10, at pålægget om uddannelse indgår i personens »Min Plan«, der vises for personen på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 1.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Det foreslås i *stk. 2*, at såfremt jobcenteret vurderer, at dagpengemodtageren kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret inden for en nærmere fastsat frist pålægge personen at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at dagpengemodtageren under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 2.

Forslaget får den virkning, at såfremt jobcenteret vurderer, at personen kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret inden for en nærmere fastsat frist pålægge personen at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret ved første jobsamtale, jf. lovens § 31, stk. 3, skal pålægge en person, omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde og gennemføre på almindelige vilkår. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende, fx i form af prakticløn eller skoleydelse. Jobcenteret skal overveje understøttende indsatser for at få personen i gang med aktiviteter, tilbud eller uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 3.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret ved første jobsamtale skal pålægge en person, omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde og gennemføre på almindelige vilkår. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret ud fra en vurdering af forudsætningerne for henholdsvis dagpengemodtagere, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen, skal pålægge den enkelte inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 4.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret ud fra en vurdering af personens forudsætninger skal pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at søge optagelse på en eller flere uddannelser.

Det foreslås i *stk. 5*, at personen skal være forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen, hvis personen optages på en uddannelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger 2.7.2.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 21 b, stk. 5. Forslaget får den virkning, at personen er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen, hvis personen optages på en uddannelse.

Forslaget får den virkning, at personen er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Det foreslås i *stk. 6*, at testresultater fra vejledende læsetest for voksne, prøveresultater i forbindelse med de enkelte trin i forberedende voksenundervisning samt de aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der iværksættes for, at uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen når sit uddannelsesmål, skal fremgå af uddannelsespålægget efter *stk. 3-5*.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 6, dog med den ændring, at mentorstøtte efter forslaget ikke er et tilbud, men en understøttende indsats.

Forslaget får den virkning, at testresultater, aktiviteter og tilbud, skal fremgå af uddannelsespålægget.

Det foreslås i *stk. 7*, at jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre en uddannelse, herunder de aktiviteter og indsatser, pågældende har fået af jobcenteret, eventuelle test- og prøveresultater, og om jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at pågældende kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Det foreslås også, at uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, samt hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Denne underretning kan som hidtil ske uden samtykke fra personen således, at kommunen kan iværksætte mentorstøtte, hvis der er behov for dette. Underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitutioner sker digitalt for at minimere administrationen, jf. forslaget til *stk. 9*.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 7. Det fremgår dog ikke af den foreslåede bestemmelse, at underretningen kan finde sted uden samtykke fra den unge. Dette skyldes, at behandlingen (videregivelsen) af oplysninger skal finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i databeskyttelsesforordningen.

Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindeligt følsomme personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan i forhold til jobcenterets og uddannelsesinstitutionens behandling af oplysninger fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91). Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at jobcenterets og uddannelsesinstitutionernes behandling af oplysninger om unge med uddannelsespålæg kan finde sted inden for rammerne af disse bestemmelser.

Forslaget regulerer jobcentrenes og uddannelsesinstitutionernes behandling af oplysninger om unge med uddannelsespålæg, men fastsætter ikke betingelser for indsamling og behandling af oplysninger.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen har et uddannelsespålæg og dermed er pålagt at begynde og gennemføre en uddannelse. Underretningen skal indeholde oplysninger om de aktiviteter og indsatser den unge har fået i jobcenteret. Forslaget får endvidere den virkning, at uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, samt hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Underretningen kan efter behandlingsreglerne i databeskyttelsesforordningen ske uden samtykke fra personen.

Det foreslås i *stk. 8*, at jobcenteret skal fortsætte indsatsen helt frem til uddannelsesstart for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for en måned efter uddannelseshjælpens ophør. Dermed vil den unge opleve overgangen fra uddannelseshjælp til uddannelse som et ubrudt forløb.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 8.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret skal fortsætte indsatsen helt frem til uddannelsesstart.

Det foreslås i *stk. 9*, at pålægget om uddannelse indgår i personens »Min Plan«, der vises for personen på Jobnet. I »Min Plan« kan jobcenteret og den unge kommunikere om blandt andet uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på og om den unge er optaget på en given uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 10.

Forslaget får den virkning, at uddannelsespålægget skal indgå i personen »Min Plan«. I »Min Plan« kan jobcenteret og den unge kommunikere om blandt andet uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på, og om den unge er optaget på en given uddannelse.

Til § 31

Efter gældende § 16 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for dagpengemodtagere i de første 6 måneders sammenlagt ledighed holdes individuelle jobsamtaler hver gang, personen har været ledig i sammenlagt en måned.

Jobsamtaler for dagpengemodtagere kan efter stk. 4 i bestemmelsen afholdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter. I de første 6 måneders sammenlagt ledighed skal der holdes 6 jobsamtaler.

Inden for de første 6 måneders ledighed er der to samtaler, som er fælles med arbejdsløsheds-kassen. Den ene samtale holdes mellem 3-6 ugers sammenlagt ledighed og den anden er tidligst, når dagpengemodtageren har været ledig i 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen deltager kun i første fællessamtale, hvis den ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder om, at arbejdsløsheds-kassen deltager, jf. gældende lovs § 16 b, stk. 1, nr. 1.

Efter gældende lovs § 20 skal den første jobsamtale for jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Det følger af § 20, stk. 2, at der for jobparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for programmet efter integrationsloven, skal der efter den første jobsamtale, afholdes jobsamtaler mindst 2 gange inden for de første kalendermåneder fra første henvendelse om hjælp.

Efter gældende § 20 a skal første samtale for uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden en

erhvervskompetencegivende uddannelse og uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven, afholdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

For uddannelseshjælpsmodtagere skal der herefter holdes 2 yderligere samtaler inden for de 3 første kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp med henblik på endelig visitation 3 måneder efter første henvendelse til kommunen om hjælp. Dette gælder ikke for uddannelseshjælpsmodtagere, som er vurderet åbenlyst uddannelsesparate ved den første samtale med kommunen. I helt særlige tilfælde, hvor jobcenteret ved første samtale vurderer, at en person er aktivitetsparat og har særlige komplekse udfordringer i form af helbredsmæssige og sociale barrierer, kan visitationen ske ved den første samtale. Denne mulighed er begrænset til situationer, hvor der ikke er den mindste tvivl om, at den unge er aktivitetsparat, og der ikke er brug for en grundigere visitationsperiode på 3 måneder.

For uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden for integrationsprogrammet og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse følger det af gældende lovs § 18, stk. 3, at der efter, at samtalerne i gældende lovs § 20 a er holdt, skal holdes samtaler i det omfang, det er nødvendigt for at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget, jf. gældende § 21 b.

For aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere fremgår det af gældende § 18, stk. 4, at efter at samtalen efter § 20 a er afholdt skal de individuelle samtaler afholdes senest hver gang personen i sammenhængende 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud.

Af de gældende regler i § 18, stk. 1, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, skal den individuelle jobsamtale efter § 16 afholdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelser eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10 – 12.

Af de gældende regler i § 18, stk. 2, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 11 og 14, skal den individuelle samtale efter § 16, stk. 5 og 8, afholdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst seks gange inden for 12 kalendermåneder. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 14, og af § 68 e, stk. 3, skal de individuelle samtaler afholdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

Af de gældende regler i § 73 a, stk. 2, fremgår det, at under kontaktforløbet skal der afholdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 1*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, holder jobcenteret mindst 4 individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse og personer i revalidering.

Forslaget medvirker til, at reglerne forenkles for jobsamtaler på tværs af målgrupper, fordi personerne får det samme antal jobsamtaler med jobcenteret i begyndelsen af perioden.

Begrundelsen for forslaget er, at der er evidens for, at tidlig og intensiv opfølgning får personer i job. Samtidig gøres der op med proceskrav, fordi der - bortset fra første jobsamtale for nogle målgrupper - ikke længere stilles krav til, præcis hvornår jobsamtalerne skal foregå, men alene at de skal foregå løbende. Dermed bliver det i højere grad op til sagsbehandleren og personen at fastlægge et kontaktføreløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset den enkeltes behov.

Forslaget betyder, at de målgrupper, der i dag skal have jobsamtaler, skal have mindst 4 jobsamtaler i løbet af de første 6 måneder. Hvornår en person starter forfra i forløbet, og hvor der derfor skal tælles forfra, afhænger af, hvordan ledigheden opgøres, og hvilken betydning et ydelsesskift har. Det vil sige, om de første 6 måneder tæller som sammenlagt eller som sammenhængende ledighed og om skift af ydelse betyder, at kontaktføreløbet starter forfra i den nye målgruppe. I den forbindelse henvises til bemærkninger til 2.3.2.

Forslaget betyder endvidere, at der ikke længere er proceskrav med en fast kadence for, hvornår jobsamtalerne skal holdes, men alene krav om, at der skal holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder. Dermed ensrettes reglerne for kontaktføreløbet i starten af perioden på tværs af målgrupper samtidig med, at det fastholdes, at der skal være en løbende og tæt kontakt i starten.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i to jobsamtaler, som holdes udover jobsamtalerne efter *stk. 1*, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager. En som holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløsheds-kassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder herom. En som holdes efter 3 måneders ledighed og senest, når personen har været ledig i 6 måneder.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere.

Forslaget ændrer ikke ved, at arbejdsløsheds-kassen som udgangspunkt deltager i 2 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed, og at der dermed skal holdes i alt 6 jobsamtaler med dagpengemodtagere i denne periode, men forslaget betyder, at jobcentre og arbejdsløsheds-kassen inden for 3-måneders intervaller får frie rammer til at aftale, hvornår fælles jobsamtaler skal foregå. Forslaget ændrer heller ikke ved, at det er jobcenteret, der indkalder til fælles jobsamtaler. De friere rammer stiller krav til, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasser er i dialog om tilrettelæggelsen af kontaktføreløbet med henblik på i fællesskab at skabe de bedst mulige betingelser for gennemførelsen for begge parter.

Forslaget svarer indholdsmæssigt til gældende lovs § 16 b, *stk. 2*, i forhold til, at personen kan fravælge arbejdsløsheds-kassens deltagelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, som er omfattet af § 6, nr. 2-5, skal første jobsamtale afholdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Forslaget vedrører kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Forslaget betyder, at de gældende regler om, at kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal have første jobsamtale inden for en uge efter henvendelse til kommunen om hjælp med henblik på visitation, videreføres. Se almindelige bemærkninger 2.3.2.2. om visitation.

For kontanthjælpsmodtagere betyder det, at den første jobsamtale er en visitationssamtale, hvor kommunen sammen med kontanthjælpsmodtageren igangsætter en plan for den enkeltes vej mod job med udgangspunkt

i den enkeltes kompetencer og behov. Kommunen skal ved jobsamtalen også vurdere, hvorvidt personen er jobparat eller aktivitetsparat.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs §§ 20 og 20 a for første samtale.

Der vil administrativt blive fastsat nærmere regler om visitation for uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere i målgruppen med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i lovens 38. Forslaget ændrer ikke ved, at alle modtagere af uddannelseshjælp som udgangspunkt skal mødes som uddannelsesparate i de første 3 måneder, således at der sker en videreførelse af, at visitationsperioden fortsat er 3 måneder fra henvendelsen til kommunen om hjælp.

Til § 32

Efter § 16 a, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for dagpengemodtagere efter de første 6 måneders sammenlagt ledighed holdes jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i sammenlagt 3 måneder. Samtalerne kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter.

Efter stk. 3 i bestemmelsen, skal der udover en samtale hver tredje måned holdes en supplerende fællessamtale med arbejdsløsheds-kassen senest, når personen har været ledig i sammenlagt 16 måneder. Ved denne samtale skal jobcenteret tilbyde en intensiveret indsats til dagpengemodtageren. Samtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i slutningen af dagpengeperioden. For personer, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter den gældende lovs § 33 a, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse. Arbejdsløsheds-kassen deltager i denne samtale, medmindre dagpengemodtageren ikke ønsker det.

Efter gældende lovs § 17 skal der for jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter de første samtaler, holdes samtaler løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst fire gange inden for 12 kalendermåneder. Det samme gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter den første samtale.

Af de gældende regler i § 18, stk. 1, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, skal den individuelle jobsamtale efter § 16 afholdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlig forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10 – 12.

Af de gældende regler i § 18, stk. 2, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 11 og 14, skal den individuelle samtale efter § 16, stk. 5 og 8, afholdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst seks gange inden for 12 kalendermåneder. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 14, og af § 68 e, stk. 3, skal de individuelle samtaler afholdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

Efter gældende lovs § 18, stk. 3, skal der for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter de første samtaler holdes samtaler i det omfang det er nødvendigt for at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter § 18, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der efter første samtale for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet holdes

samtaler senest hver gang personen i sammenhængende 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

Af de gældende regler i § 73 a, stk. 2, fremgår det, at der under kontaktføreløbet skal afholdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 1*, at efter de første 6 måneder aftales kontaktføreløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen ønsker det.

Formålet med forslaget er at ensrette kontaktføreløbet på tværs af målgrupper, og at der skal være færre og mere enkle proceskrav til kontaktføreløbet, så det i højere grad bliver op til den enkelte sagsbehandler og personen at fastlægge et kontaktføreløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset personens behov, så den enkelte kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet eller i gang med en uddannelse.

Forslaget betyder, at personer med en periode på mere end 6 måneder på den aktuelle ydelse får et kontaktføreløb efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med vedkommende, når jobcenteret vurderer, at der er behov for det.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i andre love som følge af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Om indholdet i jobsamtalerne henvises til de specielle bemærkninger til § 29 og om ret og pligt henvises til de specielle bemærkninger til kapitel 15 og 16.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 9, i forhold til jobsamtaler ved skift af ydelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i en jobsamtale om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Ved jobsamtalen skal jobcenteret tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere.

Der skal således holdes en jobsamtale med en dagpengemodtager om en intensiveret indsats senest, når dagpengemodtageren har været ledig i 16 måneder. Det foreslås videreført, at jobcenteret ved jobsamtalen, som holdes senest efter 16 måneders ledighed, tilbyder en intensiveret indsats til dagpengemodtageren. Det foreslåede har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i slutningen af dagpengeperioden. For en person, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter forslaget til § 95, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse. Arbejdsløsheds-kassen deltager i samtalen, medmindre personen ikke ønsker det.

I forslaget præciseres, at jobcenteret skal tilbyde en intensiveret indsats, og at det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats.

Den foreslåede bestemmelse er indholdsmæssigt en videreførelse af gældende lovs §§ 16 a, stk. 3, 16 b, stk. 1, nr. 3, og 16 b, stk. 2.

Til § 33

For dagpengemodtagere, samt job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fremgår det af gældende § 16, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at samtalen holdes ved personligt fremmøde.

Efter gældende lovs § 16, stk. 6, skal der for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under kontaktføreløbet holdes individuelle samtaler med henblik på at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Det fremgår videre af bestemmelsen, at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde for aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Betingelsen om personligt fremmøde gælder ikke uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, da denne målgruppe ikke nævnes i bestemmelsen.

Efter gældende regler § 16, stk. 4, skal der for revalidender under kontaktføreløbet holdes individuelle jobsamtaler. Der er dog ikke noget krav om, at det sker ved personligt fremmøde.

For personer i ressourceforløb fremgår det af gældende lovs § 16, stk. 5, at samtaler holdes ved personligt fremmøde. For personer i jobafklaringsforløb fremgår det af den gældende lovs § 16, stk. 8, og for fleksjobvisiterede ledighedsydelsesmodtagere fremgår det af gældende lovs § 73 a, stk. 2, at samtalerne holdes ved personligt fremmøde.

Efter gældende lovs § 16 a, stk. 5, kan jobsamtaler for dagpengemodtagere ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter gældende lovs § 17, stk. 2, kan jobsamtaler efter den første samtale for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter gældende lovs § 18, stk. 5, kan samtaler for revalidender, personer i ressourceforløb, jobafklaringsforløb, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter gældende lovs § 73 a, stk. 4, kan jobsamtaler for ledige fleksjobvisiterede ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10 og 11.

Efter gældende lovs § 20 b skal jobcenteret tilbyde en samtale til visse personer, som er på barsel, og som er omfattet af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 7, nr. 4. Samtalen skal ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen anmoder herom.

Det fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 18, stk. 6, at opfølgning kan foregå uden kontakt til sygemeldte personer. Det gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder

integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb.

Det samme gælder for ledige fleksjobvisiterede, jf. § 73 a, stk. 5.

Opfølgning uden kontakt kan foregå, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats deltager arbejdsløsheds-kassen personligt i fællessamtalerne med jobcenteret.

Efter § 16 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats deltager arbejdsløsheds-kassen ikke i fællessamtalerne i kontaktføreløbet for dagpengemodtagere, hvis personen ikke ønsker det. Det gælder således samtalen mellem 3-6 ugers ledighed, samtalen, der skal holdes tidligst efter 4 måneders og senest efter 6 måneders ledighed samt samtalen efter senest 16 måneders ledighed.

Dagpengemodtageren skal selv orientere jobcenteret, hvis vedkommende ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager i en eller flere samtaler.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 2-5.

Det betyder, at det er udgangspunktet, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde. Ved personligt fremmøde forstås, at jobsamtalen skal holdes ved personligt fremmøde med en myndigheds-person fra jobcenteret. Der er ikke herved taget stilling til, hvor jobsamtalen holdes.

Forslaget er en sammenskrivning og videreførelse af bestemmelserne om personligt fremmøde i gældende lovs § 16, stk. 1, 5-6 og 8, samt § 73 a, stk. 2, med den ændring, at henvisningen til den foreslåede § 106 om mindre intensiv indsats udgår, idet der fremover ikke skal holdes jobsamtaler, mens en person er omfattet af en mindre intensiv indsats. Der henvises til bemærkninger til § 106.

Forslaget fastholder princippet om, at jobsamtaler som udgangspunkt foregår ved personligt fremmøde. Forslaget betyder, at jobsamtaler, der holdes som led i kontaktføreløbet, skal afholdes ved personligt fremmøde på samme måde som efter reglerne i den gældende lovs § 16, stk. 1, 2. pkt., § 16, stk. 5, 2. pkt., § 16, stk. 6, 2. pkt., § 16, stk. 8, 3. pkt. og § 73 a, stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 10-11, er der ikke krav om personligt fremmøde, fx telefonisk eller digitalt.

Forslaget vedrører personer i revalidering og førtidspensionister.

Det foreslås i bestemmelsen, at der ikke være krav om personligt fremmøde ved jobsamtaler med personer i revalidering og førtidspensionister. Jobsamtaler kan holdes telefonisk eller digitalt.

Forslaget er en videreførelse og tydeliggørelse af de gældende regler, idet de gældende regler ikke indeholder en beskrivelse af jobsamtalens form.

Det foreslås i *stk. 3*, at når personer deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan jobsamtalen holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev. Tilsvarende gælder, når en person, der er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, og omfattet af § 6, nr. 7, er vendt delvist tilbage til jobbet eller virksomheden.

Det er jobcenteret, der vurderer, om det er hensigtsmæssigt, at jobsamtalen foregår på anden måde end ved personligt fremmøde. Forslaget svarer til de gældende regler.

Forslaget betyder, at jobsamtalen kan afholdes på anden måde end ved personligt fremmøde, når personen deltager i tilbud på samme måde som efter den gældende i lovs § 16, stk. 5, 2. pkt., § 16, stk. 8, 3. pkt., § 16 a, stk. 5, § 17, stk. 2, og § 73 a, stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis personen anmoder herom.

Det betyder, at det er personen på barsel, der afgør formen på samtalen, men at jobsamtalen som udgangspunkt holdes ved personligt fremmøde.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 20 b for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne.

Det foreslås i *stk. 5*, at opfølgning kan foregå uden kontakt til en sygemeldt, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen.

Dagpengemodtagere vil ikke blive omfattet af forslaget, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standby-ordning for sygedagpengemodtagere, der findes i lov om sygedagpenge.

Forslaget er en udvidelse af målgruppen for stand-by ordningen. Derudover er bestemmelsen med en videreførelse af gældende lovs § 18, stk. 6.

Forslaget betyder, at alle målgrupper omfattet af kontaktførelsesforløbet bortset fra dagpengemodtagere omfattes af standby ordningen. Endvidere betyder forslaget, at opfølgningen i sager, der er på standby sker uden kontakt til personen, og at personen heller ikke får en beskæftigelsesrettet indsats.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de fælles jobsamtaler med dagpengemodtagere efter § 31, stk. 2 og § 32, stk. 2, medmindre personen anmoder arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde.

Det vil sige, at det gælder for jobsamtalen, som skal holdes senest efter 3 måneders ledighed, jobsamtalen efter senest 6 måneders ledighed og jobsamtalen senest efter 16 måneders ledighed. Den enkelte person kan anmode arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde. Den enkelte person kan også helt fravælge arbejdsløshedskassens deltagelse, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Forslaget medvirker til at imødekomme dele af arbejdsløshedskassers og kommuners efterspørgsel på færre formkrav til jobsamtaler. Muligheden for digital deltagelse fra arbejdsløshedskasser forventes at give en ressourcemæssig besparelse for arbejdsløshedskasserne, der skal bruge mindre tid på henholdsvis transport og logistik. At arbejdsløshedskasserne får mulighed for at deltage ved personligt digitalt fremmøde betyder, at der vil være krav om, at der er en direkte billedforbindelse ved jobsamtalen. Jobcentrene forventes at skulle bruge færre ressourcer på planlægning og koordinering med arbejdsløshedskasserne.

Til § 34

Det fremgår af § 16 a, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en dagpengemodtager selv skal booke jobsamtaler på »Min side« på Jobnet, dog ikke fællessamtaler, hvor det er forudsat, at arbejdsløshedskassen deltager. Jobcenteret indkalder til fællessamtalerne.

Bestemmelsen er indført for at give øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktførelsen og dermed give dagpengemodtageren et større ansvar for egen indsats, som i sidste ende skal styrke pågældendes muligheder for at komme i job. Hensigten er, at dagpengemodtagere skal tage ansvar for eget ledighedsforløb.

Efter gældende regler fastsat med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det jobcentrene, der indkalder jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb. Personer i jobafklaringsforløb har mulighed for selv at booke samtaler. Hvis de udebliver fra en selvbooket samtale, har det ikke konsekvenser for ydelsen. For jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder, at de efter § 42, stk. 1, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats har mulighed for selv at booke samtaler, og når de gør det sidestilles bookingen med en indkaldelse fra jobcenteret med de konsekvenser det har i forhold til udeblivelse m.v.

Jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har således i dag mulighed for, men ikke pligt til, at selvbooke samtaler således, at en selvbooking har samme virkning som en indkaldelse til samtale. Sygemeldte, som er overgået til jobafklaringsforløb, har ikke mulighed for selv at booke samtaler med samme virkning som en indkaldelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, selv skal booke jobsamtaler digitalt. Jobcenteret indkalder til jobsamtaler, hvor arbejdsløshedskassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere. Ved selvbooking får dagpengemodtageren ansvar for eget ledighedsforløb og får medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå.

Jobcenteret indkalder til de jobsamtaler, hvor arbejdsløshedskassen deltager. En dagpengemodtager skal heller ikke selv booke en jobsamtale, hvis vedkommende er frataget retten til selvbooking eller fritaget efter de bestemmelser, der med hjemmel i forslaget til § 39 vil blive fastsat regler om.

Booker en dagpengemodtager ikke inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, bliver personen automatisk afmeldt som arbejdssøgende.

Det foreslås, at det fremgår af bestemmelsen, at selvbooking skal ske digitalt, men ikke at selvbooking skal foregå på Jobnet således, som det er tilfældet efter de gældende regler. En binding til Jobnet kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

Forslaget medfører, at selvbooking fortsat kan foregå via Jobnet, men at det også kan være muligt via andre løsninger. Det vil således kunne være muligt for kommuner at tilbyde dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere m.v. mulighed for at selvbooke møder i jobcenteret fx via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere.

Det vurderes, at kommunerne kan tilbyde personerne en bedre service, hvis de forskellige målgrupper i jobcenteret får mulighed for at booke møder ad flere kanaler end Jobnet.

Bestemmelsen viderefører bestemmelsen om pligten til at selvbooke i gældende lovs § 16 a, stk. 6, med udvidelse af muligheden således, at selvbooking ikke nødvendigvis foregår på Jobnet, men kan foregå digitalt på anden vis.

Der vil i medfør af den foreslåede § 39, stk. 2, og § 184 i forslaget til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kunne fastsættes regler om, at selvbooking af samtaler i jobcenteret skal ske via Jobnet. Der vil også kunne fastsættes regler om at selvbooking kan ske via andre kanaler som jobcenteret stiller til rådighed.

Om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler og om fratagelse af retten til selvbooking henvises til bemærkninger til forslaget til § 31, stk. 2, § 32, stk. 2, og § 35.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 2, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate og nr. 7, skal selv booke jobsamtaler digitalt.

Forslaget vedrører jobparate kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate samt personer i jobafklaringsforløb.

Pligt til selvbooking for jobparate kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate samt personer i jobafklaringsforløb foreslås indført for at give disse målgrupper øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktføreløbet.

Forslaget medvirker til, at disse målgrupper får mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Om pligt til selvbooking for sygedagpengemodtagere henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i andre love som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Om fratagelse af retten til selvbooking henvises til bemærkninger til forslaget til § 35.

Til § 35

Efter § 16, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som jobcenteret vurderer, vil medføre, at kontaktføreløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Fratagelse af ret til selvbooking kan fx være i tilfælde, hvor dagpengemodtageren booker mange samtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker samtaler.

Det foreslås, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det kan fx være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

Dermed har jobcenteret fortsat mulighed for at indkalde personer til jobsamtaler, hvor jobcenteret har vurderet, at de ikke skal have mulighed for selvbooking og derfor har frataget dem retten hertil fx fordi personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere jobsamtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

Udover udvidelsen af målgrupper fra at omfatte dagpengemodtagere til også at omfatte jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt personer i jobafklaringsforløb er bestemmelsen en videreførelse af den gældende lovs § 16 a, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 39.

Til § 36

Det fremgår af den gældende § 18 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der er aktivitetsparate kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagere, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Kommunen skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Det fremgår af § 6, stk. 6, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som koordinerende sagsbehandler for aktivitetsparate kontanthjælp- og uddannelseshjælpsmodtagere kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan dog ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

Efter den gældende regel i § 18 a, stk. 2, skal kommunen tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Af den gældende § 68 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb efter § 68 a eller § 68 b.

Af den gældende § 68 c, stk. 2, fremgår det, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Af den gældende § 68 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb.

Af den gældende § 68 g, stk. 3, fremgår det, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Af den gældende § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fremgår det, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i jobafklarings- og ressourceforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en hel og helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Forslaget vedrører aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Forslaget betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, som netop kan have kontakt til flere forskellige forvaltninger og have kontakt med en række forskellige sagsbehandlere, sikres en helhedsorienteret indsats, som skal koordineres på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende at følge op på indsatsen og løbende at koordinere indsatsen i den enkelte sag samt bistå personen med at realisere sit uddannelses- eller beskæftigelsesmål. Forslaget skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen.

Som det gælder i dag indebærer forslaget også, at kommunen kan vælge at udpege en koordinerende sagsbehandler fra en anden kommunal enhed end jobcenteret. Dette kan fx være relevant, hvis hovedvægten af personens problemer skal løses af en anden forvaltning. Forslaget indebærer, at en sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan være koordinerende sagsbehandler og udføre opgaver på beskæftigelsesområdet, som vedrører faktisk forvaltningsudøvelse. Der kan fx være tale om at foretage opfølgning og understøtte, at personen når målet. En sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelse efter beskæftigelseslovgivningen.

Der kan undervejs opstå behov for, at der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler. Det kan fx ske, hvis personen i den første periode har haft en sagsbehandler fra socialforvaltningen, fordi hovedvægten i indsatsen var af social karakter. Her kan det være hensigtsmæssigt at udpege en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler, når hovedvægten i indsatsen overgår til at være beskæftigelsesrettet. Personen inddrages, inden der udpeges en ny koordinerende sagsbehandler.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 18 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Det betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat. Det er jobcenteret, der vurderer, om personen er aktivitetsparat, og dermed er det jobcenteret, der skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler.

På den måde sikres det, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet får tilbudt en koordinerende sagsbehandler så tidligt i forløbet som muligt, og at der således vil være kontinuitet og sammenhæng i personens indsats fra start.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når personen vurderes aktivitetsparat.

Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 18 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et ressourceforløb efter § 112.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af indholdet af den gældende lovs § 68 c og § 68 g med få sproglige ændringer. Det betyder, at der ikke er foretaget materielle ændringer af reglerne om koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklarings- og ressourceforløb.

Forslaget betyder, at kommunen skal udpege en koordinerende sagsbehandler til personer i ressourceforløb på samme måde som efter de gældende regler i § 68 c og til personer i jobafklaringsforløb efter gældende regler i § 68 g. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i ressourceforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8.2. om rehabiliteringsplanen.

Til § 37

Efter gældende § 73 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at personer, der er visiteret til fleksjob, har ret til at blive henvist til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Efter gældende bestemmelses stk. 2, fremgår at personer, der er visiteret til fleksjob, og som jobcenteret har vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik, skal henvises til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører, og jobcenteret skal vejlede om retten til at blive henvist til anden aktør efter stk. 1 og om henvisningen til anden aktør efter stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, har ret til at blive henvist til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i

fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Forslaget vedrører ledige fleksjobvisiterede og deres ret til at blive henvist til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke ved opgørelsen.

Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke ved opgørelsen.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 73 c, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som jobcenteret i medfør af § 74 c i lov om aktiv socialpolitik har vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116 i denne lov, skal henvises til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Bestemmelsen vedrører jobcenterets pligt til at henvise en ledig fleksjobvisiteret til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke ved opgørelsen.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 73 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Bestemmelsen betyder, at jobcenteret ikke kan nøjes med at henvise til en bestemt aktør. Personen skal kunne vælge mellem flere aktører.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 73 c, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret skal vejlede om retten til at blive henvist til anden aktør efter stk. 1 og om henvisningen til anden aktør efter stk. 2.

Bestemmelsen gør det klart, at jobcenteret har pligt til at oplyse og vejlede personen om henholdsvis retten til og pligten til at blive henvis til anden aktør.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 73 c, stk. 4.

Til § 38

Efter den gældende § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret for dagpengemodtagere og kommunen for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet inden for en uge have afholdt en individuel samtale efter at have modtaget meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed.

Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende indtil 3 måneder efter første samtale.

Jobcenteret skal efter bestemmelsens stk. 3 inden for 2 uger efter jobsamtalen sørge for, at der gives et tilbud efter gældende lovs kapitel 10-12.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret straks skal indkalde en person, der er omfattet af § 6, nr. 1-3, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed. Jobsamtalen skal afholdes inden for 1 uge fra meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere og job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og betyder, at jobcenteret skal holde jobsamtaler med personer, hvor ved kontrolaktion er rejst tvivl om rådigheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret inden for to uger efter jobsamtalen skal sørge for, at der gives et tilbud efter det foreslåede kapitel 11-14 til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden.

Forslaget betyder, at jobcenteret hurtigt skal give en aktiv indsats til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden i forbindelse med kontrol.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af gældende lovs § 21 a.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.7.1.9. og 2.7.2.9.

Til § 39

Det fremgår af § 16 a, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om selvbooking og om afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler, og om fritagelse af personer fra pligten til selv at skulle booke jobsamtaler.

Det fremgår af gældende lovs § 21, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelser og deltagelse i tilbud for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 12 og 13, herunder om, hvilke ydelser der medregnes i opgørelsen af perioder med offentlige forsørgelsesydelser.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det individuelle kontaktførelse, herunder at persongrupper kan undtages fra det individuelle kontaktførelse, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med det individuelle kontaktførelse skal deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a, ikke er omfattet af det individuelle kontaktførelse.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktførelset.

Derudover fremgår det af den gældende lovs § 21 b, stk. 9, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsespålægget, herunder om digitalisering, udformning og procedurer for udarbejdelse af pålægget. Der er efter de gældende regler fastsat nærmere regler herom i kapitel 6 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i kapitel 19 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås at samle bemyndigelsesbestemmelserne vedrørende kontaktførelsen i en bestemmelse i slutningen af kapitlet om kontaktførelsen.

Det foreslås således i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, om 225-timers reglen og om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis personen efterspørger det. Derudover kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om undtagelse af persongrupper fra kontaktførelsen, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, om pligt til i forbindelse med kontaktførelsen at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, om uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget, ret til læse-, skrive- og regnetest, jobcenterets mulighed for at pålægge jobsøgning, om obligatorisk intensiveret indsats, om oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v., og om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktførelsen.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende om, pligt til under jobsamtaler at vejlede om repatriering, om 225-timers reglen, at visse persongrupper ikke er omfattet af reglerne om kontaktførelse herunder ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne, unge under 18 år, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barseldagpenge, syge kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere i dokumenteret længerevarende behandling, der udelukker aktivering, og ledige med en ansættelseskontrakt, hvor ansættelsen begynder inden for 4 uger, og ledige som skal på barsel inden for 4 uger. Derudover forventes fastsat regler om, at personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU) ikke er omfattet af kontaktførelsen.

Pligt til at vejlede om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis personen efterspørger det, er fastsat i gældende lov, hvorefter en dagpengemodtager i målgruppen skal have vejledning i jobcenteret om valg af uddannelse efter positivlisten ved første jobsamtale. Denne bestemmelse foreslås flyttet til bekendtgørelse, og det forventes, at bestemmelsen ikke alene vil komme til at gælde i forbindelse med den første jobsamtale. Flytningen af bestemmelsen skyldes, at de øvrige nævnte regler om pligt til vejledning vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau således, som det er tilfældet efter gældende regler.

Det forventes, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler svarende til gældende om tidspunktet for vurdering af, om uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er uddannelsesparate.

Det foreslås derudover, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om læse-, skrive-, regnetest. Intentionen med forslaget er, at alle ledige uanset uddannelsesbaggrund får ret til en læse- skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov.

Der vil blive fastsat regler om, at dagpengemodtagere under 25 år uden en ungdomsuddannelse med et uddannelsespålæg ligesom uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet uden en ungdomsuddannelse i målgruppen skal testes inden for 1 måned.

Jobcenteret iværksætter således en test, men har mulighed for konkret at vurdere, at en person ikke har behov for en test. Jobcenteret skal dog kunne redegøre for, på hvilket grundlag, man evt. afviser at give en ledig en test. Tid og sted for testen aftales med jobcenteret.

Hvis testen viser, at der er behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, får den ledige ret til tilbud om kursus og personen skal have et sådant tilbud. Ændringen gælder dog ikke uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen og dagpengemodtagere med et uddannelsespålæg, hvis de ikke har en ungdomsuddannelse. Disse grupper skal fortsat testes inden for en måned.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler om, at jobcenteret inden for en uge skal sikre sig, at personen er startet på uddannelsesinstitutionen og derefter er godt på vej til at tage uddannelsen. Der vil endvidere blive fastsat regler om underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitution, herunder, at de kan foregå digitalt, når den digitale understøtning er i drift.

Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om jobcenterets mulighed for at fastlægge den videre jobsøgning for bl.a. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og åbenlyst uddannelsesparate, ligesom det forventes, at der fastsættes regler om, at jobcenteret kan pålægge personer, som skal være aktivt jobsøgende at søge relevante konkrete job, der fx er indlagt i Jobnet. Det forventes, at bestemmelserne vil blive udformet generelt således, at det ikke som efter de gældende regler vil være minimumskrav til indhold i en jobsamtale, men således at jobcenteret får mulighed for at vurdere i det enkelte tilfælde, hvornår det er hensigtsmæssigt i forhold til at opfylde formålet med kontaktføløbet.

Der forventes fastsat regler om jobcenterets mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensiverede indsats, som jobcenteret skal tilbyde dagpengemodtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om dennes opgaver.

Bemyndigelsesbestemmelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om pligt til at give jobcenteret besked fx i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Endelig forventes bemyndigelsesbestemmelsen at blive anvendt til at fastsætte regler om, at arbejdsløsheds-kassen ikke skal deltage i en fælles jobsamtale, hvis personen ikke deltager ved personligt fremmøde.

Den foreslåede bestemmelse er en samling og præcisering af bemyndigelserne i gældende lovs § 16 a, stk. 8, § 21, stk. 2, og § 21 b, stk. 9. Det betyder, at bemyndigelsesbestemmelsen er indsnævret og konkretiseret i forhold til gældende bemyndigelser.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler i henhold til bemyndigelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om selvbooking og om afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om, at hvis dagpengemodtageren ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som pågældende har fået af jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen, bliver pågældende automatisk afmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret.

Konsekvensen af manglende tilmelding som arbejdssøgende er, at pågældende ikke kan få udbetalt dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal - før den trækker pågældende i dagpengene - partshøre personen om den manglende tilmelding.

Jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen for egne medlemmer skal inden for rammerne af den almindelige vejledningsforpligtelse yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet, så de ikke bliver afmeldt, fordi de ikke får booket jobsamtalerne på grund af manglende it-kundskaber.

Det forventes endvidere, at der fastsættes regler om, at hvis de øvrige målgrupper ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som personen har fået af jobcenteret, er konsekvensen, at kommunen skal tage stilling til, om personen fortsat har ret til at modtage den ydelse, som personen modtager eksempelvis efter lov om aktiv socialpolitik eller sygedagpengeloven. Jobcenteret skal også for disse grupper yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet.

Derudover foreslås, at personer i målgrupperne i visse situationer kan blive frataget retten til selvbooking hvis personens adfærd i forhold til selv at booke jobsamtaler er uhensigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke jobsamtaler vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat nærmere regler om, at jobcenteret efter anmodning kan fritage en person fra pligten til selv at booke jobsamtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke jobsamtaler, fordi personen har meget ringe it-kundskaber, har betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller har betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse, eller hvis afholdelsen af jobsamtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk.

Til § 40

Efter de gældende regler i § 27, stk. 1, 1 pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer omfattet af § 2, der kan få en indsats efter loven, have en plan for indsatsen, »Min Plan«, inden indsatsen iværksættes.

Efter gældende regler i § 30 a, 1. pkt., skal personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., have en rehabiliteringsplan.

Efter gældende regler i § 30 b, kan der for personer omfattet af § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min

Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes en helhedsorienteret plan.

For unge modtagere af uddannelseshjælp, dagpengemodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet, der skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan« efter gældende regler i § 21 b, stk. 10.

Der henvises til pkt. 2.8.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 40, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen.

Forslaget til stk. 1 svarer med sproglige tilretninger til gældende lovs § 27, stk. 1, 1. pkt., og medfører, at alle, som er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som kan få en indsats efter loven, skal have en plan for indsatsen, »Min Plan«. Dette omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, selvforsørgende, og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det betyder bl.a., at sygedagpengemodtagere skal have »Min Plan« i forbindelse med opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, uanset at de ikke får tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, jf. også forslaget til § 13 c, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.).

Formålet med »Min« Plan er at give et samlet overblik over den enkeltes indsats, herunder de planer, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. »Min Plan« skal give personen indsigt i og dermed ejerskab over sit eget forløb.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan, som skal indgå i »Min Plan«.

Forslaget til stk. 2 svarer med sproglige tilretninger til gældende lovs § 30 a, 1. pkt., og medfører, at personer der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan. Med forslaget er det præciseret, at rehabiliteringsplanen skal indgå i »Min Plan«.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan, eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel, udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Forslaget medfører, at for personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan, eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel, udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Komplekse og sammensatte problemer kan fx dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som fx sygdom eller funktionsnedsættelser, arbejdsløshed eller misbrugsproblemer, der skal tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil kan personen have flere planer for indsatserne, i form af fx et krav om »Min Plan« eller en rehabiliteringsplans indsatsdel på beskæftigelsesområdet eller forældre, der kan eller skal have tilbud om at få udarbejdet en handleplan efter servicelovens § 141.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, fx i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og skal bl.a. baseres på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, fx personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v. indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan. Samtidig kan administrative hensyn, herunder hensyn til bl.a. organisatoriske, ledelsesmæssige og prioriteringsmæssige forhold, indgå i kommunernes vurdering af, om personen kan tilbydes en helhedsorienteret plan. Bestemmelsen giver ikke personen et retskrav på at få tilbudt en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Samtykke kan bidrage til en generel accept fra personen af, at kommunen foretager en tværgående koordinering af indsatser og i den forbindelse deler oplysninger om personen til udarbejdelsen af planen. Samtidig er samtykket et vigtigt element i at sikre personens ejerskab til og deltagelse i arbejdet med at sikre en sammenhængende og koordineret indsats gennem den helhedsorienterede plan. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan«.

Jobcenterets beslutning om at udarbejde en helhedsorienteret plan er alene en processuel beslutning og berører ikke de tilbud og indsatser, som personen har ret til efter de gældende regler. Beslutningen om at udarbejde en helhedsorienteret plan er således ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over jobcenterets beslutning. Personen kan som hidtil klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan.

Kommunen har fortsat pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet i en helhedsorienteret plan.

Til § 41

Efter gældende regler i § 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal »Min Plan« beskrive, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres.

Efter gældende regler i § 21 b, stk. 10, skal pålægget om uddannelse indgå i personens »Min Plan«, der vises for personen på Jobnet.

Efter gældende regler i § 27, stk. 2, 1 pkt., skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af personens beskæftigelsesmål for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og personer i revalidering.

Efter gældende regler i § 27, stk. 3, 1 pkt., skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, ledige fleksjobvisiterede, førtidspensioner, og ledige selvforsørgende personer.

Efter gældende regler i § 27, stk. 5, skal alle de tilbud, der kan gives efter §§ 22 og 23, angives i »Min Plan«.

Efter gældende regler i § 28 kan planen også indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. Muligheden gælder for en række målgrupper, som ikke er job- eller uddannelsesparate herunder aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere – herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet – sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ressourceforløbsydelsesmodtagere, fleksjobvisiteret og personer i jobafklaring.

Efter gældende regler i § 28, stk. 2, skal »Min Plan« tillige indeholde en beskrivelse af personens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering for personer, som skal bevilges revalidering efter § 51 i lov om aktiv socialpolitik. Hvis »Min Plan« indeholder et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal planen indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden deltager i forløbet, samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Efter gældende regler i § 27, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 2. pkt., skal personens beskæftigelsesmål så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

Efter gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 53 skal jobcenteret udarbejde en »Min Plan« sammen med personen. »Min Plan« skal være drøftet med personen ved en samtale.

Efter gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 52, stk. 7, skal jobcenteret gøre planen og tilbud samt eventuelle test og andre aktiviteter heri tilgængelige for personen digitalt via Jobnet, når der er udarbejdet eller revideret en »Min Plan«.

Efter gældende regler i § 27, stk. 7, skal »Min Plan« revideres, hvis dette er begrundet i personens situation, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig.

Efter gældende regler i § 31 a, stk. 1, skal kommunen for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til pkt. 2.8.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 41, *stk. 1*, at »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få varigt job, evt. med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter den foreslåede § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og nr. 7, som er i et ansættelsesforhold, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af gældende § 27, stk. 1, 2. pkt., og medfører, at »Min Plan« skal beskrive den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få varigt job, evt. med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter den foreslåede § 30, skal planen beskrive den uddannelsesrettede indsats. Med forslaget er det præciseret, at for personer i eller jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, skal planen beskrive indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Det foreslås i *stk. 2*, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om:

- 1) Jobmål for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.
- 2) Job- og uddannelsesmål for personer omfattet af § 6, nr. 1, som har et uddannelsespålæg efter § 30, nr. 4-8 og nr. 11-12.
- 3) Aftaler om og krav til jobsøgning.
- 4) Tilbud efter kapitel 11-14.
- 5) Aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 11.
- 6) Øvrige aftalte indsatser.
- 7) Status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede aktiviteter.

Planen skal være nem og overskuelig for personen, som umiddelbart i oversigtsform skal kunne danne sig et samlet overblik over egen situation, herunder de planer, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. Planen skal også medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag.

Forslaget indebærer også, at en person kan have flere jobmål og delmål i Min Plan.

For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte med at hjælpe personen i job eller tættere på job og sikre koordinering på tværs af jobcentre og arbejdsløshedskasser og evt. andre forvaltninger. »Min Plan« er således ikke et sagsbehandlingssystem. Dette betyder, at egentlige afgørelser, som kræver specifik vejledning, fx ved afgivelse af tilbud, skal sendes med digital post til personen. Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have bindende aftaler og tilbud i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet. Det skal dog ikke være muligt at undtage personer, som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med tilbud m.v. digitalt på Jobnet.

Forslaget i *stk. 2, nr. 1*, betyder, at for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige fleksjobvisiterede og revalideringsydelsesmodtagere beskriver »Min Plan« personens jobmål.

Forslaget i *stk. 2, nr. 2*, betyder, at for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, førtidspensioner og ledige selvforsørgende personer beskriver »Min Plan« personens job- og uddannelsesmål.

Ikke alle målgrupper skal have både et job- og uddannelsesmål. Det betyder, at fx skal en uddannelseshjælpsmodtager have et uddannelsesmål, mens en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Med forslaget bliver det muligt, at have flere jobmål og delmål i »Min Plan«, så det bliver nemmere at hjælpe personerne til at søge job inden for de områder, hvor der er størst sandsynlighed for beskæftigelse.

Forslaget i *stk. 2, nr. 3*, betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis jobcenter eller arbejdsløhedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning.

For dagpengemodtagere betyder det, at »Min Plan« både skal indeholde de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløhedskassen, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning.

En helt specifik aftale om jobsøgning, som indgås med en jobparat kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, kræver, at jobcenteret samtidig vejleder om konsekvenserne af ikke at leve op til aftalen. Vejledning skal gives samtidig med, at aftalen indgås, og den skal være skriftlig.

Forslaget i *stk. 2, nr. 4*, betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter kapitel 11-14.

Forslaget i *stk. 2, nr. 5*, betyder, at for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister skal planen tillige indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Forslaget i *stk. 2, nr. 6*, betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af øvrige aftalte indsatser. Varige aftalte indsatser kan fx være jobrotation.

Forslaget i *stk. 2, nr. 7*, betyder, at »Min Plan« også skal indeholde en status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobmål så vidt muligt skal være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og nr. 7, som er i et ansættelsesforhold, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af gældende regler i § 27, stk. 2, 2. pkt., og medfører at personens jobmål, så vidt muligt skal være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

I vurderingen af beskæftigelsesmulighederne skal beskæftigelsesregionernes oversigt over beskæftigelsesmuligheder på det regionale arbejdsmarked (arbejdsmarkedsbalancemodellen) benyttes. Det betyder, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod områder med gode beskæftigelsesmuligheder eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret løbende skal udarbejde og opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov og i forbindelse med afgivelse af tilbud, samt ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet. Jobcenteret gør planen tilgængelig for personen digitalt via Jobnet.

Forslaget indebærer, at det bliver obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« med tilbud m.v. digitalt på Jobnet.

Forslaget medfører, at jobcenteret løbende skal opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov. Planen skal opdateres i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig på Jobnet.

Jobcenteret skal også opdatere »Min Plan«, hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig. Det kan fx være hvis personen har en jobmål, der ikke længere er tidssvarende og retter sig mod et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Forslaget medfører, at det bliver obligatorisk for alle, der kan modtage en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« med tilbud m.v. digitalt på Jobnet. Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« og tilbud m.v. i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet. Det skal dog ikke være muligt at undtage personer, som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med en oversigt over tilbud, aktiviteter, aftaler m.v. digitalt på Jobnet.

Det er alene jobcenteret, der kan afgive tilbud og registrere øvrige aftaler fra jobsamtalerne i »Min Plan«. Ligeledes er det alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der kan fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer omfattet af § 6, der har en integrationskontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«.

Personer med en integrationskontrakt, som er omfattet af loven, skal have en »Min Plan« på lige fod med alle andre, der får en indsats efter loven. Forslaget betyder, at personer omfattet af loven som har en integrationskontrakt efter integrationsloven, kan klikke sig videre til integrationskontrakten inde i »Min Plan«.

Til § 42

Efter gældende § 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal den første jobsamtale for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, efter gældende § 16 tidligst afholdes, når samtalen efter gældende § 14 er afholdt, og senest når personen har været ledig i sammenlagt 6 uger. Under samtalen fastlægges den lediges »Min Plan« efter gældende kapitel 9 om »Min Plan« og rehabiliteringsplan. Der henvises til pkt. 2.8.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, påbegyndes udarbejdelsen af personens »Min Plan« ved den første jobsamtale, bl.a. på baggrund af de forslag, som den ledige har drøftet med arbejdsløshedskassen i forbindelse med cv-samtalen, jf. § 24.

Bestemmelsen er flyttet fra gældende kapitel 7 om fastlæggelse af det individuelle kontaktforløb til det foreslåede kapitlet om planer m.v. for at samle bestemmelserne om planer.

Forslaget medfører, at for dagpengemodtagere skal arbejdsløshedskassen lave et forslag til indholdet i »Min Plan« sammen med personen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende. Forslaget skrives direkte ind i Min Plan på Jobnet, hvor jobcenteret kan arbejde videre med planen i samarbejde med personen.

Til § 43

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats består rehabiliteringsplanen dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, eller et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, udarbejder kommunen den forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet.

Efter gældende regler i § 46, stk. 2, 2. pkt., skal rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering. Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle og danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer omfattet af § 6, nr. 6, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, om rehabiliteringsplanen videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at rehabiliteringsplanens forberedende del desuden anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering, jf. kapitel 21.

Ændringen betyder, at regler om rehabiliteringsplanens forberedende del til brug for vurderingen af, om personer med begrænsninger i arbejdsevnen er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering, flyttes fra gældende § 46, stk. 2, i lov om en aktiv socialpolitik og samles med øvrige bestemmelser om rehabiliteringsplanens forberedende del. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, der har til formål, at loven skal være lettere at læse og forstå.

Til § 44

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i teamet. Efter gældende § 30 a, stk. 3, skal den forberedende del indeholde

- 1) personens uddannelses- og beskæftigelsesmål,
- 2) en beskrivelse af den enkelte persons beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, og
- 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 1, 3. pkt., udarbejdes rehabiliteringsplanen i samarbejde med personen.

Efter gældende regler i § 68 g, stk. 2, skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sammen med personen udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del og rehabiliteringsplanens indsatsdel, jf. § 30 a, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen justeres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, udarbejder kommunen den forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i teamet.

Efter gældende § 46, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, skal rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, skal anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering.

Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde:

- 1) Personens job- og uddannelsesmål.
- 2) Personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder.
- 3) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Forslaget betyder, at de gældende regler i § 30 a om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 a, stk. 1 og 3, og § 68 g, stk. 2, om udarbejdelse af rehabiliteringsplanens forberedende del videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 3*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7. Jobcenteret udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 8 og 10.

Ændringen betyder, at regler om rehabiliteringsplanens forberedende del samles i en ny selvstændig bestemmelse. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, der har til formål, at loven skal være lettere at læse og forstå.

Til § 45

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, rehabiliteringsplanens indsatsdel, som beskriver den tværfaglige indsats på baggrund af teamets indstilling.

Det fremgår af gældende regler i § 30 a, stk. 5, at indsatsdelen skal indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt en plan for, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe den enkelte person i et ressourceforløb tættere på arbejdsmarkedet.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 4, udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, rehabiliteringsplanens indsatsdel. Herudover fremgår det af gældende regler i § 30 a, stk. 1, at rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Efter gældende regler i 68 c og § 68 g, stk. 2, udpeges der en gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i ressourceforløb og for personer, der skal deltage i jobafklaringsforløb. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen justeres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen

med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål. Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan« efter § 41.

Ændringen betyder, at regler om rehabiliteringsplanens indsatsdel del samles i en ny selvstændig bestemmelse. Ændringen betyder ligeledes, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan« på Jobnet. Det betyder, at personen skal kunne se alle de indsatser, der indgår i jobafklarings- eller ressourceforløbet i »Min Plan« på Jobnet, det vil sige både den beskæftigelsesrettede indsats og indsatser efter fx social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget er et led i forslaget om, at alle skal have »Min Plan« på Jobnet, der skal give personen det samlede overblik over egen situation.

Det foreslås i *stk. 2*, at indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål og hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder, der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet i form af ordinære timer.

En person i jobafklarings- eller ressourceforløb skal altid have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Forslaget betyder, at de gældende regler i § 30 a, stk. 5, om indholdet i rehabiliteringsplanens indsatsdel videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 3*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 a, stk. 1 og 4, om udarbejdelse af rehabiliteringsplanens indsatsdel videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 4*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler jf. § 36, stk. 3, varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere uddannelses- og jobmål.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 68 c og § 68 g, stk. 2, om udarbejdelse opfølgning m.v. i sager om ressource- og jobafklaringsforløb videreføres med sproglige justeringer.

Til § 46

Efter gældende regler i § 30 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser.

Efter gældende regler i § 30 b, stk. 3, fraviges §§ 27-30, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«. Udarbejdes der en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 30 a, stk. 1 og 5, for så vidt angår rehabiliteringsdelens indsatsdel.

Det følger af gældende regler i § 30 b, stk. 4, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejder den helhedsorienteret plan for personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

Den helhedsorienterede plan kan, ud over den beskæftigelsesrettede indsats, indeholde andre relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter serviceloven.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Samtykke kan bidrage til en generel accept fra personen af, at kommunen foretager en tværgående koordinering af indsatser og i den forbindelse deler oplysninger om personen til udarbejdelsen af planen. Samtidig er samtykket et vigtigt element i at sikre personens ejerskab til og deltagelse i arbejdet med at sikre en sammenhængende og koordineret indsats gennem den helhedsorienterede plan. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan.

Med samtykke forstås i overensstemmelse med definitionen i persondataloven enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse fra den registrerede, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling. I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen således fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan« eller rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Der henvises til pkt. 2.8.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 b, stk. 2, om indholdet af den helhedsorienterede plan videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at når der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 b, stk. 3, om udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet »Min Plan« eller rehabiliteringsdelens indsatsdel fraviges bestemmelserne herom, videreføres med sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 3*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8 i samarbejde med personen.

Forslaget medfører, at de gældende regler i § 30 b, stk. 4, videreføres med sproglige justeringer.

Til § 47

Efter gældende regler i § 31, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler, herunder om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen hvordan rehabiliteringsplanen indgår i personens »Min Plan« på Jobnet, samt procedurer for udarbejdelse af disse planer og om, hvordan planerne skal bidrage til at udvikle og afklare personens arbejdsevne, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Efter gældende regler i § 31, stk. 1, 2-4. pkt., kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor personen søger om førtidspension. Desuden kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og i kommunens vurdering af

- 1) personens arbejdsevne i forbindelse med bevilling af fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13,
- 2) retten til revalidering efter kapitel 21 og
- 3) personens arbejdsevne i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Efter gældende regler i § 31, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om, at der i »Min Plan« kan vises oversigt over og oplysninger om øvrige indsatser og aktiviteter m.v., herunder kravene til jobsøgning for personer omfattet af § 2, nr. 1, som er fastlagt af personens arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler i § 31 a, stk. 6, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler om bl.a. indhold og udformning af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanen, herunder om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 9977 af 28. juni 2018 om en aktiv beskæftigelsesindsats samt bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2016 om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter dette kapitel, herunder om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i § 31, stk. 1, 1. pkt. Med forslaget er det dog præciseret, at beskæftigelsesministeren alene kan fastsætte nærmere regler om indholdet og udformningen af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal

fremgå i »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren herudover kan fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44, stk. 1, i sager,

- 1) hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen,
- 2) hvor borgeren søger om førtidspension,
- 3) hvor personen overgår til jobafklaringsforløb og i sager
- 4) hvor en sygedagpengemodtager er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i 31, stk. 1, 2-3. pkt. Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Med hjemmel heri vil der som i dag blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at i indholdskravene til rehabiliteringsplanens forberedende del i særlige tilfælde kan fraviges.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå

- 1) i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager samt
- 2) i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i 31, stk. 1, 4 pkt. Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Med hjemmel heri vil der som i dag blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager samt i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeriet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter lovens kapitel 21.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i 31, stk. 1, 4 pkt. Der henvises til pkt. 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Med hjemmel heri vil der som i dag blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter lovens kapitel 21.

Det foreslås at gældende bestemmelse i § 31, stk. 2, ikke videreføres, da beskæftigelsesministeren kan anvende bemyndigelsen i § 46, stk. 1 til at fastlægge nærmere regler om indholdet og udformningen af Min Plan. Videre er kravene til jobsøgning for personer omfattet af § 6, nr.1, som er fastlagt af personens arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., nu er fastlagt i loven.

Som konsekvens af forslaget om, at »Min Plan« ikke indarbejdes i integrationskontrakten, foreslås det. at gældende bestemmelse i § 31 a som giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning, ikke videreføres.

Til § 48

Efter gældende § 26 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan en dagpengemodtager i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste.

Retten gælder for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og dagpengemodtagere med en kort videregående uddannelse, som samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Efter gældende lovs § 26 b har personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte ikke ret til jobrettet uddannelse efter kapitlet.

Reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse for ledige fleksjobvisiterede fremgår af lovens § 73 b, stk. 1, og følger reglerne for dagpengemodtagere i forhold til målgruppe og valg af kurser inden for en erhvervsgruppe på positivlisten.

Valg af erhvervsgruppe på positivlisten er bindende og kan derfor ikke efterfølgende laves om. Det er således ikke muligt at tage kurser eller kursusforløb indenfor forskellige erhvervsgrupper, men der kan frit og løbende vælges kurser uafhængigt af hinanden inden for den valgte erhvervsgruppe. Personer i målgruppen har således mulighed for løbende at sammensætte kurser inden for en erhvervsgruppe, som de selv vælger fra positivlisten. En person kan fx vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg. Kurser indenfor erhvervsgrupperne fremgår af den landsdækkende positivliste for 6 ugers jobrettet uddannelse.

For beskrivelse af positivlisten henvises til bemærkninger til den foreslåede § 49.

Efter gældende § 26 a, stk. 2, i loven kan uddannelsen tidligst påbegyndes efter 5 ugers sammenlagt ledighed, og den skal være afsluttet inden for de første 9 måneders sammenlagt ledighed for en dagpengemodtager, der er fyldt 25 år, og inden for de første 6 måneders sammenlagt ledighed for en person, der ikke er fyldt 25 år.

Efter gældende lovs § 73 b, stk. 2, kan uddannelsen tidligst påbegyndes efter 5 ugers sammenlagt ledighed, og den skal være afsluttet inden for de første 9 måneders ledighed for en ledig fleksjobvisiteret. Det er dog muligt for en person, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb inden for en erhvervsgruppe i en opsigelsesperiode, at fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første dag med ledighedsydelse. Det er en forudsætning, at det kan tages som jobrettet uddannelse.

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 3, skal personen ved første jobsamtale efter § 19 have vejledning i jobcenteret om valg af kurser efter positivlisten, hvis personen ønsker det.

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 4, kan en dagpengemodtager, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, ved ledighedens indtræden fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag, forudsat at det kan tages som jobrettet uddannelse.

Tilsvarende bestemmelse gælder for ledige fleksjobvisiterede i gældende lovs § 73 b, stk. 2.

Efter gældende lovs § 73 b, stk. 4, har en person igen ret til jobrettet uddannelse, når personen har været i fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

En dagpengemodtager opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge.

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 7, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel opfyldt. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom.

Det er arbejdsløshedskasserne, der efter gældende lovs § 26 a, stk. 9, administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledige fleksjobvisiterede er det jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Jobcentrene administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for begge målgrupper.

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 4 og § 73 b, stk. 2, må kursuspriisen for videregående uddannelser efter positivlisten ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019- niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau). Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslås, at de gældende regler om ret til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede videreføres indholdsmæssigt, men sammenskrives og deles i flere bestemmelser.

Det foreslås således i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) og personer omfattet af § 6, nr. 9, (fleksjobvisiterede) som modtager ledighedsydelse, kan i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse, og personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Dermed har dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede ret til at deltage i op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en landsdækkende positivliste.

Formålet er at give den ledige mulighed for frit at kombinere relevante AMU-kurser fra en positivliste individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Den ledige kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

En person kan fx vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg.

Det foreslås, at det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

Det foreslås videreført, at retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og at ordningen derfor kun gælder for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU'ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Det medfører, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med en mellemlang eller lang videregående uddannelse ikke er omfattet af retten til jobrettet uddannelse, og for en person med en kort videregående uddannelse er det et krav, at vedkommende også har en erhvervsuddannelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at retten til uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 9 og 10, og at uddannelsen for dagpengemodtagere skal være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år, og for ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder. I forhold til opgørelsen af ledighed henvises til bestemmelsen i lovforslagets § 9.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler og fastsætter, inden for hvilken periode retten til op til 6 ugers jobrettet uddannelse finder anvendelse.

Videre foreslås i *stk. 3*, at en person, der er påbegyndt en uddannelse i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det betyder, at hvis personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse, kan personen fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløsheds-kassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen

i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Dermed videreføres den gældende bestemmelse i gældende lovs § 73 b, stk. 4, om at en ledig fleksjobvisiteret opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny, når personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Dagpengemodtagere opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge.

Det foreslås i *stk. 5*, at for en person omfattet af § 6, nr. 1, træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledige fleksjobvisiterede foreslås, at det er jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse er en sammenskrivning og videreførelse af gældende lovs §§ 26 a og 73 b.

Det foreslås videreført i *stk. 6*, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte ikke har ret til jobrettet uddannelse.

Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har således ikke ret til jobrettet uddannelse.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 26 b.

Det foreslås i *stk. 7*, at kursuspriisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau). Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke indeholder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

Det foreslåede er en sammenskrivning og videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 5, og § 73 b, stk. 3.

Til § 49

Efter gældende regler i § 26 a, stk. 8, udarbejder Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, en landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Beskæftigelsesrådet. Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten for 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Beskæftigelsesrådet. Positivlisten afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten. Positivlisten for 6 ugers jobrettet uddannelse offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Kurserne på positivlisten udvælges ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen. Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten indeholder kurser på Voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen efter bekendtgørelse om taxikørsel og kurser på erhvervsakademiniveau. Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Positivlisten må samlet set ikke overstige 900 unikke enkeltfagskurser på AMU og erhvervsuddannelserne. Listen offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 8.

Til § 50

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 6, og § 73 b, stk. 4, modtager en dagpengemodtager og en ledig fleksjobvisiteret henholdsvis dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik under deltagelse i uddannelsen.

Efter gældende lovs § 26 a, stk. 10, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for personer i jobrettet uddannelse.

Bemyndigelsen er benyttet til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler om, at dagpengemodtagere under deltagelse i jobrettet uddannelse står til rådighed for henvist arbejde. Jobcenteret kan efter ansøgning fra personen træffe afgørelse om at fravige bestemmelsen om rådighed for henvist arbejde, hvis jobcenteret skønner, at den jobrettede uddannelse medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet kursus.

Derudover er der fastsat regler om, at en person, der deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid som fuldtids- eller deltidsforsikret, er ikke omfattet af reglerne om det individuelle kontaktførelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en fleksjobvisiteret fremgår af gældende lovs § 73 b, stk. 8, at den ledige står til rådighed for fleksjob under deltagelse i uddannelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at under uddannelsen modtager en person omfattet af § 6, nr. 1, dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og en person omfattet af § 6, nr. 9, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede bestemmelse er en sammenskrevet videreførelse af gældende lovs § 26 a, stk. 6 og § 73 b, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at personen er fritaget fra rådighed, når personen deltager i jobrettet uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at der ikke længere vil være krav om, at dagpengemodtagere skal stå til rådighed for henvist arbejde. Ledige fleksjobvisiterede skal heller ikke længere stå til rådighed for fleksjob under perioden med jobrettet uddannelse.

Med fritagelsen for rådighed menes, at de dage, hvor en person deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid, vil der ikke være nogen rådighedsforpligtelse. Under deltagelse i jobrettet uddannelse på deltid må jobcenteret tage hensyn hertil ved tilrettelæggelse af indsatsen. Jobcentrene skal ved tilrettelæggelse af indsatsen for en ledig fleksjobvisiteret, der deltager i jobrettet uddannelse, tage hensyn til dennes skånebehov.

Det vil dog altid være et krav, at dagpengemodtagere er tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, skal have et aktivt cv.

Bestemmelsen har den virkning, at der ikke vil være forskelsbehandling af de to målgrupper for jobrettet uddannelse, idet det foreslås, at begge grupper er fritaget fra rådighed i de timer, hvor de deltager i jobrettet uddannelse.

Til § 51

Efter de gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om jobrettet uddannelse for ledige, opgørelse af forbrug af jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling, betaling af kost og logi samt befordringsgodtgørelse under deltagelse i uddannelse. Derudover kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for dagpengemodtagere i jobrettet uddannelse.

Bemyndigelsen har senest i forbindelse med trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser været anvendt til at fastsætte nærmere regler for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede om muligheden for at fortsætte et kursus eller et uddannelsesforløb, som er påbegyndt i opsigelsesperioden, hvorefter der er fastsat regler om, at et individuelt tilrettelagt uddannelsesforløb inden for en erhvervsgruppe skal være aftalt i opsigelsesperioden. Aftalen kan være indgået med arbejdsgiver, faglig organisation, jobcenter eller arbejdsløshedskasse. En aftale med en arbejdsgiver eller en faglig organisation vil fx kunne fremgå af en uddannelsesplan i sammenhæng med en ret til uddannelse i opsigelsesperioden i henhold til ansættelsesaftale eller overenskomst på arbejdspladsen. En aftale med et jobcenter kan fx være i forbindelse med iværksættelse af en indsats i forbindelse med større afskedigelser.

Uanset hvem aftalen er indgået med, er det arbejdsløsheds-kassen, der ved ledighedens indtræden vurderer og træffer afgørelse om dagpengemodtagerens ret til 6 ugers jobrettet uddannelse. Aftalen kan således ikke erstatte en ansøgning om jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelserne i gældende lovs § 26 a, stk. 9 og 10, og § 73 b, stk. 7, sammenskrives til én bemyndigelsesbestemmelse for ordningen.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af ordningen, rådighed, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i uddannelse.

Det forventes, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte nærmere regler om, at dagpengemodtagere skal stå tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede skal have et aktivt cv.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen anvendes til at fastsætte nærmere regler om forbruget af ret til uddannelse. For dagpengemodtagere er der fastsat regler om opgørelse af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse, som for dagpengemodtagere opgøres i timer. Reglerne for ledige fleksjobvisiterede følger så vidt muligt reglerne for dagpengemodtagere. Der vil derfor blive fastsat regler – svarende til reglerne for dagpengemodtagere om at opgøre jobrettet uddannelse i timer.

Derudover betyder sammenskrivningen af bemyndigelsesbestemmelserne, at de regler, der bliver fastsat på bekendtgørelsesniveau også omfatter fleksjobvisiterede, hvor det er muligt. Det vil sige, at der vil blive fastsat regler i forhold til emner, hvor administrationen hidtil har foregået ud fra en parallel fortolkning af reglerne for dagpengemodtagere som følge af intentionen om, at ordningen om 6 ugers jobrettet uddannelse gælder begge målgrupper. Der vil således blive fastsat regler for fleksjobvisiterede om opgørelsen af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det vil medvirke til at øge retssikkerheden, at der fastsættes ens regler.

Den foreslåede bestemmelse er med de beskrevne tilføjelser en videreførelse af gældende lovs § 26 a, stk. 9 og 10, og § 73 b, stk. 7.

Til § 52

Det fremgår af den gældende § 22, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilke tilbudstyper der findes, og hvilke overordnede krav der gælder for tilbud. Det fremgår, at jobcenteret kan gives følgende typer af tilbud:

- Mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b, som både kan være støtte på en arbejdsplads eller uddannelsesinstitution og hjælp til at overkomme personlige barrierer, som gør det svært at komme tættere på job eller uddannelse.
- Vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, som er tilbud om uddannelser, kurser, særligt tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.
- Virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, som består af praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor man modtager sin hidtidige ydelse. Virksomhedspraktik kan også gives som nytteindsats, der består af at udføre samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, hvor man modtager sin hidtidige ydelse.
- Ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12, som består af ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor arbejdsgiveren får et tilskud til lønnen.

Det foreslås i § 52, *stk. 1*, at jobcenteret kan give tilbud om følgende:

- 1) Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11,
- 2) Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12,
- 3) Nytteindsats, jf. kapitel 13,
- 4) Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

Den foreslåede tilbudsvifte adskiller sig fra den gældende på følgende måde:

For det første fremgår det af forslaget, at mentorstøtte udgår af tilbudsviften. I stedet for at indgå i tilbudsviften vil mentorstøtte dermed fremgå af afsnittet om understøttelsen af indsatsen, jf. forslaget til kapitel 26 og bemærkningerne hertil.

For det andet fremgår det, at der foreslås en anden rækkefølge på tilbuddene i tilbudsviften, således at vejledning og opkvalificering nævnes til sidst. Det ønskes hermed at signalere, at der skal være fokus på virksomhedsrettede tilbud, som generelt giver de bedste muligheder for efterfølgende beskæftigelse.

For det tredje fremgår det, at det foreslås, at nytteindsats skal være et selvstændigt tilbud i tilbudsviften og ikke længere indgå som en del af tilbuddet om virksomhedspraktik. Det skyldes, at det foreslås, at reglerne for nytteindsats med forslaget til kapitel 13 om nytteindsats vil fremgå af et selvstændigt kapitel, og således ikke længere indgå i det foreslåede kapitel om virksomhedspraktik. Forslaget indebærer en redaktionel flytning af reglerne, som ikke i sig selv har indholdsmæssige konsekvenser, men som gør reglerne lettere at læse.

Forslaget vil betyde følgende:

- For det første vil mentorstøtte ikke længere kunne gives som et tilbud, hvilket gør tilbudsviften mere overskuelig. For så vidt angår de foreslåede muligheder for at kunne give mentorstøtte efter reglerne om understøttelse af indsatsen henvises til kapitel 26 om mentorstøtte og bemærkningerne hertil.
- For det andet vil rækkefølgen på tilbuddene fremstå mere hensigtsmæssig, idet de virksomhedsrettede tilbud, som generelt set bør have størst fokus, fremgår først. Forslaget har i sig selv ingen betydning for, hvornår der kan gives de enkelte typer af tilbud.

- For det tredje bliver nytteindsats et selvstændigt tilbud og skal ikke længere være en del af tilbuddet om virksomhedspraktik, hvilket vil gøre reglerne lettere at læse og forstå, uden at det indebærer indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.10.1.1, som nærmere beskriver indholdet af tilbudstyperne.

Til stk. 2

Af den gældende § 22, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilbud kan gives i henhold til en »Min Plan«, en rehabiliteringsplan eller »Min Plan« med uddannelsespålæg.

For så vidt angår forslaget hertil kan der henvises til forslaget til kapitel 8 om Planer m.v. og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af den gældende § 22, stk. 3, 2. pkt., at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination.

At tilbud kan gives hver for sig eller i kombination betyder, at det kan aftales, om en person skal have et eller flere forskellige tilbud for at nå sit beskæftigelses- eller uddannelsesmål. Fx virksomhedspraktik på en virksomhed samtidig med eller efterfulgt af et kursus i form af vejledning og opkvalificering.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler. Dog er der indsat i den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at tilbud ligeledes kan gives i kombination med ordinære løntimer. Af den foreslåede *3. pkt.* fremgår det, at arbejdsfunktionerne i tilbuddet og i de ordinære løntimer ikke kan være de samme. Der menes hermed, at hvis aktiviteterne i tilbuddet og i de ordinære løntimer foregår samtidigt, kan der ikke være tale om samme arbejdsfunktioner. Der er tale om en tydeliggørelse af de gældende regler.

Baggrunden for den foreslåede indsættelse er, at der ønskes at skærpe fokus på, at tilbud så vidt muligt skal være kombineret med eller efterfulgt af ordinær timer.

Virksomheden er, at det bliver gjort tydeligt i lovtæksten, at tilbud kan kombineres med ordinære løntimer, og at der skal være fokus på dette, når der gives tilbud.

Til § 53

Efter den gældende § 22, stk. 3, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal tilbud så vidt muligt være rettet mod områder med behov for arbejdskraft og tage udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Af de gældende § 22, stk. 4-8, fremgår det, at der gælder nogle afvigelse hertil:

- For dagpengemodtagere kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter den gældende § 33 a (dvs. tilbud om erhvervsuddannelse inden for puljen til uddannelsesløft) gives, selvom det ikke er den hurtigste vej til varig beskæftigelse eller selvforsørgelse, hvis tilbuddet styrker mulighederne for varig og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer, som modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp, samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan tilbud fastsættes af jobcenteret alene under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Tilbud kan ligeledes for disse målgrupper gives med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse.
- For sygedagpenge- og jobafklaringsforløbsmodtagere kan tilbud også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der får integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp, skal tilbuddene gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Desuden gælder det ifølge den gældende § 23, at for dagpengemodtagere kan tilbud desuden gives for at afprøve en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen. Tilbud gives i så fald for at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Ifølge den gældende § 75 a har ledige selvforsørgende ret til at få et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud, med mindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Endelig fremgår det af de gældende §§ 75 b og 75 c, at der kan gives tilbud til personer under 18 år, hvis de har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslås i § 53, *stk. 1*, at tilbud skal så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-7 og § 54.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 uanset stk. 1 gives, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, som kan få tilbud om en erhvervsuddannelse efter puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, 7, 8 og 12, kan tilbud uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse. Tilbuddet skal dog altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere personer uden for integrationsprogrammet, der får integrationsydelse i stedet for kontanthjælp, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt ledige selvforsørgende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler, dog således at det er tilføjet, at når der gives et tilbud, skal der altid tages hensyn til personens helbredsmæssige forudsætninger. Det bliver dermed tydeliggjort, at et beskæftigelsesrettet tilbud aldrig må forværre personens helbredssituation.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, med uddannelsespålæg, og § 6, nr. 4 eller 5, skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. § 30.

Det drejer sig om unge dagpengemodtagere med uddannelsespålæg samt uddannelseshjælpsmodtagere samt personer uden for integrationsprogrammet, der modtager integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler, dog således at det er tydeliggjort, at det uddannelsesrettede sigte også skal gælde for unge dagpengemodtagere under 25 år, som har fået uddannelsespålæg.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, kan tilbud også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det drejer sig om sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Der er tale om en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås i *stk. 6*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 12, har ret til tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Det drejer sig om selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge, forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om, at målgruppen af ledige selvforsørgende har ret til et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, medmindre jobcenteret skønner, at et tilbud ikke vil forbedre den pågældendes muligheder for at få beskæftigelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis personen allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det er jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

De nærmere regler for tilbuddene m.v. til ledige selvforsørgende fremgår af de foreslåede kapitler 11, 12 og 14 om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering samt af det foreslåede afsnit VIII om understøttelse af indsatsen og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer omfattet af § 6, nr. 13, kan tilbud gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.

Det drejer sig om målgruppen af unge under 18 år, som har behov for en uddannelses eller beskæftigelsesfremmende indsats, og som kan få tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om vejledning og opkvalificering.

Målgruppen er dels personer mellem 15 og 18 år, der har brug for at komme ud på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse og dels særligt udsatte personer mellem 15 og 18 år, der har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats i tilfælde, hvor tilbud efter lov om social service ikke er tilstrækkelige.

Tilbud om virksomhedspraktik uden godtgørelse og tilbud om vejledning og opkvalificering vil efter en konkret vurdering kunne gives til unge mellem 15 og 18 år, der har brug for at komme ud i det virkelige liv og lære, hvad det vil sige at være på en arbejdsplads for der igennem at blive klar til at tage en uddannelse. Modtager den unge en ydelse i kontanthjælpssystemet, så bevares ydelsen under tilbuddet. Tilbuddet giver ikke den unge en selvstændig ret til at modtage offentlig forsørgelse.

Desuden vil en gruppe særligt udsatte unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler m.v., efter en konkret vurdering kunne få tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats, fordi de sædvanlige tilbud efter lov om social service, herunder praktiktilbud efter lov om social service har vist sig at være utilstrækkelige. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik, dvs. op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen. Afgørelser om tilbud til unge under 18 år træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere. Tilbuddene til unge under 18 år skal gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

Forslaget om tilbud til under 18 årige, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, svarer til de gældende regler med sproglige justeringer. Tilbuddene til de unge vil med forslaget ikke længere fremgå af et selvstændigt kapitel, idet de skrives ind i lovens generelle kapitler.

Til § 54

Det fremgår af den gældende § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for dagpengemodtagere skal tilbud - uanset de formålsbestemmelser for tilbud, som fremgår af de enkelte tilbudskapitler - kunne gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen. Tilbuddet gives i så fald med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud uanset § 53, stk. 1, samt § 57, stk. 1, § 58, stk. 1, § 67, stk. 1, og § 92 fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbuddet gives med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 55

Efter den gældende § 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der følgende regler om, at tilbud ophører, når forsørgelsesydelsen ophører. Det fremgår, at dette angår personer, der modtager forsørgelsesydelse efter enten dagpengeloven, lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, bortset fra sygedagpengemodtagere i forrevalidering, jf. § 24, stk. 4. Det betyder, at når en persons ydelse ophører, så skal tilbuddet også stoppe.

Det foreslås i § 55, *stk. 1*, at til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, så bestemmelsen bliver kortere.

Af den gældende § 24, stk. 4, 2. pkt. fremgår det, at for sygedagpengemodtagere i forrevalidering kan tilbuddet godt række ud over datoen, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, jf. dog varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbud i §§ 61, 68, 85 og 91.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91.

Dermed vil det fremover fremgå direkte af loven, at hvis en person skifter ydelse, vil jobcenteret kunne lade tilbuddet fortsætte efter de regler, der gælder for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås her også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det forhold, at alle betingelser for tilbuddet skal være opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe personen fremover er omfattet af, og at betingelserne skal være opfyldt ved ydelsesskiftet, betyder, at jobcenteret skal efterse, at alle betingelser for tilbuddet er opfyldt i forhold til reglerne for den nye målgruppe, og at jobcenteret skal efterse betingelserne på det tidspunkt, hvor personen skifter ydelse. Der vil dermed ikke fx 4 måneder før et forventet ydelsesskift kunne træffes en endelig afgørelse om fortsættelse af et tilbud, da betingelserne skal være opfyldt i tilknytning til ydelsesskiftet.

Jobcenteret skal således i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne i den målgruppe, personen fremover omfattes af. Jobcenteret skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med at give/fortsætte tilbuddet er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, fx at kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Det foreslås dog, at der ikke skal ske en fornyet høring af ansatte og ikke skal ske en fornyet vurdering af, om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Baggrunden er, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Det foreslås videre, at der med hjemmel i lovforslagets § 81 kan fastsættes bekendtgørelsesregler om, at personen kan få tilbud om fortsættelse af en ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for personens ydelsesskift og om genberegning af lønnen for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig.

Forslaget om, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye efter §§ 61, 68, 85 og 91, fastlægges for alle tilbud, der fortsættes ved målgruppeskift.

Dette harmonerer med, at hvis jobcenteret i dag efter en konkret vurdering i forbindelse med et ydelsesskift beslutter, at en person kan fortsætte et tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats i en ny målgruppe, er det forudsat, at det samlede tilbud kan holdes inden for varighedsbegrænsningerne for den nye målgruppe. Grunden er, at varighedsbegrænsninger ellers ikke ville blive overholdt, da tilbuddet netop fortsættes med samme indhold og hos samme arbejdsgiver.

Det betyder, at hvis en person har været ansat med løntilskud som fx dagpengemodtager og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.10.2.3. og pkt. 2.13.

Til § 56

Til stk. 1

Efter gældende regler i § 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren bl.a. regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om, at tilbud til dagpengemodtagere skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne om deltidsforsikrede arbejdstid (for deltidsforsikrede) og transporttid. Det er videre fastsat, at tilbud skal være i overensstemmelse med personens oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn eller andre familiemedlemmer af husstanden, der kræver pleje, uden for institutionens åbningstid, som personen har

oplyst om forud for afgivelsen af tilbud. Det er tillige fastsat, at pligten til at fortsætte i et tilbud bortfalder, hvis personen skal overtage et arbejde, som jobcenteret eller arbejdsløhedskassen har henvist til.

Det foreslås i § 56, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om forhold i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats svarende til de gældende om, at afgivelse af tilbud skal være i overensstemmelse med dagpengemodtageres oplysninger om manglende pasningsmuligheder for børn m.v., og i overensstemmelse med deres rådighedspligt efter rådighedsreglerne, fx regler om transporttid.

Til stk. 2 og 3

Ifølge den gældende § 25, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren for dagpengemodtagere fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. kan fraviges.

Efter gældende § 25, stk. 2, i loven kan rådighedsforpligtelsen for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fraviges i medfør af en bemyndigelsesbestemmelse i § 13 c i lov om aktiv socialpolitik. Ifølge denne § 13 c kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at kravet om at udnytte sine arbejdsmuligheder kan fraviges under deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsloven.

Dette er udmøntet i § 48 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde kan fravige, at dagpengemodtagere, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Som et eksempel nævner bekendtgørelsen en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, og som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. kan fraviges.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, kan rådighedsforpligtelsen fraviges i medfør af § 13 c i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren for dagpengemodtagere kan fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. kan fraviges. Og for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, kan ministeren fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik kan fraviges.

Dette påtænkes udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, bl.a. således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde kan fravige, at dagpengemodtagere, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og

integrationsydelsesmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Fx således, at en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 25, stk. 1, og til udmøntningen i bekendtgørelsen.

Til stk. 4 og 5

Ifølge den gældende § 26 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Dette er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at dagpengemodtagere kan få tilbud om uddannelse i udlandet, hvis uddannelsen er oprettet ved lov eller i henhold til lov i det pågældende land eller er anerkendt af det pågældende lands nationale uddannelsesmyndigheder, eller hvis uddannelsen er led i en uddannelse her i landet. Jobcenteret kan betale for studieafgift, såfremt uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet.

Det er ligeledes udmøntet i bekendtgørelsen, at sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, kan få tilbud om virksomhedspraktik i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Det fremgår desuden af den gældende § 26, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der får integrationsydelse i stedet for kontant- og uddannelseshjælp, samt for ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik. Det følger af § 5, stk. 2, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen dog i særlige tilfælde kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller revalidering efter denne lov. Der kan således tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om muligheden for, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 6, kan deltage i tilbud i udlandet.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Dette påtænkes udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats således, at dagpengemodtagere kan få tilbud om uddannelse i udlandet, hvis uddannelsen er oprettet ved lov eller i henhold til lov i det pågældende land eller er anerkendt af det pågældende lands nationale uddannelsesmyndigheder, eller hvis uddannelsen er led i en uddannelse her i landet. Jobcenteret kan betale for studieafgift, såfremt uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet.

Det påtænkes ligeledes udmøntet i bekendtgørelsen, at sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 26, stk. 1, og til udmøntningen heraf i bekendtgørelsen.

Det foreslås videre i *stk. 5*, at for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 9 og 10, kan deltagelse i tilbud i udlandet ske i henhold til § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ressourceforløbsydelsesmodtagere samt for ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 26, stk. 2. Virkningen er således, at de gældende regler fortsætter.

Til § 57

Målgrupperne for virksomhedspraktik fremgår af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 42 og §§ 75 a-c.

Det fremgår, at tilbud om virksomhedspraktik kan gives til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb fleksjobvisiterede, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Af den gældende § 42, stk. 3, fremgår det for nogle af målgrupperne, at tilbuddet gives med henblik på at afdække eller optræne personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål. Af den gældende stk. 4 fremgår det, at for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gives tilbuddet som led i en uddannelsesrettet indsats.

Efter den gældende lovs § 42 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpenge-, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet om virksomhedspraktik i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås i § 57, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere, jf. dog stk. 2.

Med forslaget bliver det tydeliggjort, at det er udgangspunktet for at kunne få virksomhedspraktik, at man har vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud. Det betyder, at der ikke skal gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.

Forslaget indebærer tillige, at det bliver tydeligere, at virksomhedspraktik kan gives til personer, som har vanskeligt ved at fastholde ordinær beskæftigelse eller beskæftigelse med løntilskud. Dette er en tydeliggørelse af, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, omfattet af § 6, nr. 4 og 5, kan alene få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det drejer sig om uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som med forslaget vil kunne få virksomhedspraktik som en indsats, der i forbindelse med uddannelsespålægget understøtter personens vej mod uddannelse på ordinære vilkår.

Forslaget er således en videreførelse af indholdet i de gældende regler med en tydeliggørelse af dels fastholdelsesaspektet for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og dels af uddannelsesaspektet for uddannelseshjælpsmodtagere.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og den ledige aftaler varigheden af perioden med virksomhedspraktik, jf. dog § 61.

Det betyder, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet på samme måde som i dag vil få ret til tilbud om virksomhedspraktik, såfremt reglerne om virksomhedspraktik i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet.

Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af det selvfundne tilbud, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler. Forslaget fastsætter ligesom i dag en ret for personen. Jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik og rimelighedskravet.

Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Til § 58

Efter den gældende i § 42, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afdække eller optræne faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål.

Efter de gældende regler i samme lov § 42, stk. 4, gives tilbuddet til uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet som led i en uddannelsesrettet indsats. Det

betyder, at tilbuddet gives med henblik på at personen skal blive i stand til at påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Efter de gældende regler i samme lov § 22, stk. 7, kan virksomhedspraktik for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i beskæftigelse, også gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 58, *stk. 1*, at tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge, jf. dog stk. 2.

Forslaget angår ikke uddannelseshjælpsmodtagere, idet formålet for dem fremgår af forslaget til stk. 2.

Med forslaget sker der en tydeliggørelse af formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik, så der mere direkte stilles krav til indholdet af og sigtet med virksomhedspraktik.

Forslaget indebærer for det første, at virksomhedspraktik på samme måde som hidtil har at gøre med kompetenceudvikling i bred forstand og afklaring af jobmål, således at personen kommer tættere på selvforsørgelse. Der kan være forskellige grunde til, at en ledig har behov for virksomhedspraktik, hvilket altid beror på en konkret vurdering.

Forslaget indebærer for det andet en præcisering af, at et praktikforløb skal bringe personen tættere på sit jobmål, ved at personen under praktikken deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Dermed understreges det, at praktikken skal have en klar retning for den enkelte ledige, hvilket sker ved, at personen indgår i konkrete og meningsfulde arbejdsopgaver og arbejdssammenhænge på virksomheden.

Med forslaget er der således tale om en skærpelse af de gældende regler, idet det eksplicit vil fremgå af bestemmelsen, at virksomhedspraktik ikke alene som i dag skal afdække eller optræne kompetencer og afklare beskæftigelsesmål, men at det skal afklare og udvikle kompetencerne og dermed bringe personen tættere på sit jobmål, og at personen tillige under forløbet skal deltage i konkrete arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge.

Virkningen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres med sproglige skærpelse af indholdet og sigtet med virksomhedspraktik. Det tydeliggøres, at forløbet skal være udviklende og målrettet, og at personen skal indgå i arbejdsmæssige og kollegiale sammenhænge.

Det er ikke hensigten, at der i større omfang end hidtil skal udføres konkrete arbejdsopgaver, men der skal være øget fokus på, at de arbejdsmæssige sammenhænge, som borgeren indgår i, er relevante i forhold til, at tilbuddet skal være udviklende og målrettet for den enkelte.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Forslaget indebærer, at for uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, skal praktikken bidrage til afklaring af

uddannelsesmål og udvikling af kompetencer med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Virkingen af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres med sproglige skærpelse af indholdet og sigtet med virksomhedspraktik for uddannelseshjælpsmodtagere. Skærpelsen medfører, at det er uddannelsesmålet, som tilbuddet skal bidrage til at afklare og bringe personen tættere på.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

Forslaget betyder, at personer i jobafklaringsforløb og sygedagpengemodtagere som hidtil også vil kunne få virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de i forvejen er ansat, hvilket sker med henblik på at styrke personens muligheder for at fortsætte med at være ansat på virksomheden.

Til § 59

Det fremgår af den gældende § 42, stk. 3 og 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at virksomhedspraktik gives med henblik på at afdække eller optræne personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål, og at uddannelseshjælpsmodtagere kan få virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det fremgår af den gældende § 22, stk. 7, i samme lov, at tilbuddet for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb tillige kan gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 59, *stk. 1*, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem borgeren, virksomheden og jobcenteret. Det skal herunder så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Hensigten med forslaget er, at virksomhedspraktik skal have et indhold, som giver mening for den enkelte ledige og så vidt muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse.

Der er tale om en skærpelse af de gældende regler, som gør det klart, at virksomhedspraktik for alle målgrupper skal bringe personen tættere på sit beskæftigelsesmål eller uddannelsesmål, og at en virksomhedspraktik så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordinære løntimer.

Forslaget indebærer, at det klart skal aftales på forhånd mellem personen, virksomheden og jobcenteret, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det er således hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person, og at det skrives ind i aftalen, hvilke af følgende elementer, der ønskes opnået:

- Opnåelse af ordinære løntimer, dvs. at praktikken afklarer eller udvikler kompetencer, som direkte kan føre til ordinære løntimer, dvs. timer, hvor personen ansættes ordinært. De ordinære timer vil kunne etableres sideløbende med praktikken inden for et andet arbejdsområde, eller i forlængelse af praktikforløbet.

- Op træning af specifikke kompetencer til brug for cv'et og den videre jobsøgning. Dvs. personen udvikler kompetencer, som generelt forbedrer personens muligheder på arbejdsmarkedet.
- Afklaring af jobmål og kompetencer, dvs. praktikken afklarer, hvilke områder det vil være relevant for borgeren at arbejde indenfor. Det kan fx ske i form af kortere ophold på virksomheder (snusepraktik).

Tilbud om virksomhedspraktik skal så vidt muligt tilrettelægges således, at personen under forløbet opnår kompetencer, der hjælper personen til at kunne opnå ordinære løntimer. Det er vigtigt, at muligheden for ordinære løntimer italesættes så tidligt som muligt. Ordinære timer kan både være et mål med praktikken og et middel, hvor løntimerne over tid øges og på sigt kan give en varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det forudsættes, at arbejdsopgavernes omfang og indhold under praktikken tilrettelægges under hensyntagen til personens muligheder og forudsætninger.

Ved afslutningen af et praktikforløb skal jobcenteret sammen med borgeren og virksomheden gøre status over forløbet i forhold til målopfyldelsen, og resultatet skrives ind i personens »Min Plan«, jf. forslaget til § 41.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Det drejer sig om sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold. Baggrunden for forslaget er, at for disse skal virksomhedspraktik ligesom i dag kunne gives med henblik på arbejdsfasholdelse. Det betyder, at de ligesom efter de gældende regler kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i at fremme en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Personen vil således kunne være i tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med, at personen genoptager arbejdet gradvist frem mod, at personen igen kan arbejde på fuld tid. Indholdet i virksomhedspraktikken skal understøtte, at personen hurtigt vender tilbage til arbejde på fuld tid. Det er en forudsætning, at personen gradvist genoptager arbejdet på normale vilkår i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

Med forslaget videreføres de gældende regler med ovennævnte præciseringer.

Til § 60

Det fremgår af den gældende § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i virksomhedspraktik ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det fremgår videre, at personerne dog er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer i virksomhedspraktik, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, ikke under virksomhedspraktikken er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer i virksomhedspraktik uanset bestemmelsen i *stk. 1* er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget skyldes, at en aftale om virksomhedspraktikforløb ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes, hvorfor personen ikke er omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere. Dog skal det gælde, at personen vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til de gældende bestemmelser, dog således at det præciseres, at bestemmelsen ikke gælder for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse.

Til § 61

Det fremgår af de gældende regler i § 44 og § 75 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der gælder meget forskellige varighedsbegrænsninger for virksomhedspraktik.

Der er en varighedsgrænse på 4 uger for dagpengemodtagere. Dog er varighedsgrænsen 8 uger for personer, som modtager arbejdsløshedsdagpenge på dimittendvilkår, og som mindst har gennemført en kort videregående uddannelse og ikke haft ordinær beskæftigelse efter uddannelsen.

Der er også som udgangspunkt en 4-ugers grænse for jobparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Hvis de har problemer i form af, at de ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud kan de få virksomhedspraktik i op til 13 uger, ligesom tilfældet er for andre ledige, der er langt fra arbejdsmarkedet.

Perioden på de 13 uger kan efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Hvis personen herefter ud fra en konkret individuel vurdering har særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere.

For enkelte målgrupper er der ikke en øvre varighedsgrænse. Det gælder målgruppen af særligt udsatte unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt revalidender (bortset fra forrevalidender). Det gælder dog altid, at tilbud generelt skal tilrettelægges, så de kan gennemføres på så kort tid som muligt

Det foreslås i *stk. 1*, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til

- 1) 4 uger for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4, og for personer omfattet af nr. 12, som er jobparate.
- 2) 13 uger for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-11, og for personer omfattet af nr. 12, som er aktivitetsparate, samt nr. 13.

Den foreslåede *stk. 1, nr. 1*, betyder at der for borgere tæt på arbejdsmarkedet foreslås en maksimal varighed på 4 uger. Det omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende.

Den foreslåede *stk. 1, nr. 2*, indebærer, at for øvrige målgrupper foreslås en maksimal varighedsgrænse på 13 uger.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af *stk. 1, nr. 2*, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Hvis personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering har et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere 13 uger ad gangen.

Det betyder, at perioden efter en konkret vurdering vil kunne forlænges op til 26 uger. Hvis personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering har et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere 13 uger ad gangen. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at et længere forløb direkte vil styrke personens muligheder for at opnå selvforsørgelse.

Den foreslåede 13-ugers regel med mulighed for forlængelse foreslås at skulle gælde for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Med forslaget vil der ske en markant forenkling af varighedsbegrænsningerne, således at der kun vil være to varighedsregler. Desuden vil risikoen for, at nogen får længere praktik, end de har behov for, blive reduceret. Der vil for alle ledige, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, og som har behov for længerevarende praktik, med jævne intervaller skulle tages stilling til, om deres praktikforløb er det rette, herunder om det bør forlænges eller ophøre.

Forslaget ændrer ikke ved, at det efter en konkret vurdering vil være muligt at give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket fx kan være relevant for borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis der er et helt konkret behov herfor. Det kan fx dreje sig om et nyt forløb på den pågældende virksomhed inden for anden arbejdsfunktion, eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Forslaget ændrer heller ikke ved, at tilbud generelt skal tilrettelægges, så de kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov.

Forslaget indebærer, at 8 ugers begrænsningen for nyuddannede dimittender udgår, således at disse kun vil kunne få praktikforløb på op til 4 uger.

Forslaget indebærer også, at der ikke længere vil være undergrupper af job- og uddannelsesparate, som virksomhedspraktik kan vare op til 13 uger for, fordi de ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud. Alle job- og uddannelsesparate vil således med forslaget blive omfattet af 4-ugers begrænsningen.

Forslaget indebærer tillige, at for unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, vil der ikke gælde særlige varighedsregler, idet disse omfattes af 13-ugers reglen med mulighed for forlængelse. Og for personer i revalidering, vil 13-ugers reglen med mulighed for forlængelse ligeledes skulle gælde.

Til § 62

Efter den gældende § 45 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager dagpengemodtagere deres dagpenge under tilbud om virksomhedspraktik. Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og

integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb modtager den ydelse, de er berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

Efter den gældende § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, som højst kan udgøre et beløb svarende til satsen for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år. Målgruppen af under 18-årige bevarer i øvrigt eventuelle ydelser, som de måtte have ret til under tilbuddet, fx hvis de ikke er forældreforsørget for de er gift eller har børn.

En førtidspensionist, der deltager i virksomhedspraktik, bevarer førtidspensionen under praktikforløbet. En fleksjobansat bevarer ligeledes sit fleksløntilskuddet under deltagelse i en virksomhedspraktik. Det følger af, at de har ret til disse ydelser, og der er ikke regler, der fraviger dette under praktikforløb.

Det foreslås i § 62, stk. 1, at personer i virksomhedspraktik under tilbuddet modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, lov om social pension eller fleksløntilskud i henhold til kapitel 20 i denne lov.

Forslaget betyder, at de gældende regler for ydelser i forbindelse med virksomhedspraktik videreføres, dvs. at en person under virksomhedspraktik modtager den ydelse, personen i forvejen har ret til.

Med forslaget præciseres det med en henvisning til lovforslagets kapitel 20, at personer, der er ansat i et fleksjob, har mulighed for at få virksomhedspraktik, hvor de bevarer deres fleksløntilskud. Præciseringen sker med baggrund i en række henvendelser fra kommuner, der har rejst tvivl om muligheden for virksomhedspraktik for fleksjobvisiterede, der er ansat i et fleksjob, og som modtager fleksløntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ved siden af lønnen i fleksjobbet som kompensation for den nedsatte arbejdsevne.

Det betyder fx, at en person, der er ansat i fleksjob i 7 timer om ugen, kan få tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om personens arbejdsevne kan udvikles. En person, der er ansat i fleksjob, skal selv ønske at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen, der er ansat i fleksjob, at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Hvis kommunen tilbyder virksomhedspraktik til en person, som ønsker det, sideløbende med ansættelsen i et fleksjob, skal kommunen sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Personer, der tilhører målgruppen af ledige selvforsørgende, og som derfor ikke modtager en offentlig forsørgelsesydelse, vil heller ikke under virksomhedspraktikken modtage en ydelse. Dette svarer til gældende regler.

Det foreslås i stk. 2, at personer under 18 år, som er omfattet af § 6, nr. 13, som er særligt udsatte, og hvor tilbud efter lov om social service ikke har vist sig tilstrækkelige, modtager under tilbuddet en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, jf. § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Det drejer sig om målgruppen af særligt udsatte unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Der henvises til beskrivelsen heraf i bemærkningerne til § 53. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde og kan højst være op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Med forslaget vil de gældende regler om ydelserne under virksomhedspraktik blive videreført med sproglige justeringer.

Til § 63

Efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal der såvel i private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud. Formålet med reglen er, at virksomhedspraktikanter ikke skal fortrænge ordinært ansatte. Der er fastsat nærmere regler herfor, jf. afsnittet om bemyndigelsesbestemmelser nedenfor.

Efter den gældende regel i samme lov § 48, stk. 2, skal der forud for etablering af virksomhedspraktik på mere end 13 uger være sket en drøftelse af etableringen mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Efter den gældende § 75, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, gælder kravet om, at der skal være et rimeligt forhold mellem antal ordinært ansatte og antallet af personer i virksomhedspraktik og i løntilskudsjob ikke for sygedagpengemodtagere, når praktikken skal foregå på en virksomhed, hvor personen er ansat.

Det foreslås i § 63, stk. 1, at der i såvel private som offentlige virksomheder skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13 samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Forslaget indebærer, at de hidtidige krav, om at der skal være et rimeligt forhold mellem personer i virksomhedspraktik hhv. løntilskud og antallet af ordinært ansatte fortsætter. Jf. forslaget til § 65 nedenfor vil der ligeledes fortsat kunne udmøntes nærmere regler herom. Med forslaget er det ligeledes tydeliggjort, at personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven også tælles med.

Det foreslås i stk. 2, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte. Dette betyder, at en eventuel forlængelse af et praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, så virksomhedens medarbejdere er forberedte på det forlængede forløb.

Det foreslås i stk. 3, at stk. 1 og 2 ikke gælder for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

Forslaget indebærer, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, gælder reglen om rimelighedskravet og reglen om, at praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, ikke, hvis praktikken finder sted på den virksomhed, hvor de er ansat.

Der er tale om en præcisering med baggrund i, at en person i forbindelse med sygefravær fra den virksomhed, hvor personen er ansat, altid skal kunne få hjælp til at blive fastholdt i sit job.

Til § 64

Efter de gældende regler i § 49 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, jf. beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger punkt 2.11.1.6.1.

Det foreslås, at etablering af virksomhedspraktik må ikke være konkurrenceforvridende.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler. De regler, der understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning og som ligeledes understøtter at der ikke sker fortrængning af ordinært er følgende:

- Virksomhedspraktik har en begrænset varighed, jf. ovenfor.
- Der kan ikke gives virksomhedspraktik til en borger, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. ovenfor.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. ovenfor.
- Det er ikke muligt at få virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat, jf. ovenfor.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af virksomhedspraktik. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i virksomhedspraktik. Dette fremgår af § 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til formålet. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

Til § 65

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 50 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter lovens kapitel om virksomhedspraktik. Herunder kan der fastsættes nærmere betingelser for praktik hos private arbejdsgivere, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt regler om, hvornår rimelighedskravet er opfyldt.

De nærmere regler herom er udmøntet i kapitel 9 i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er således fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelsen. Det er bl.a. fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik og antallet af ansatte med løntilskud efter lovens kapitel 12 maksimalt må udgøre:

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Der er ligeledes i bekendtgørelsen fastsat regler om, at der forud for etableringen skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt, samt regler om, at virksomheden som udgangspunkt afgrænses som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsenhedsnummer (P-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister.

Med hjemmel i den gældende § 50 er der endvidere fastsat regler om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb og at der ikke er mulighed for virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat (bortset fra visse sygedagpengemodtagere).

For sygedagpengemodtagere er det fastsat i bekendtgørelsen, at der er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter dette kapitel, herunder om, at der kan fastsættes nærmere betingelser for virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt regler om, hvornår betingelsen om rimelighedskravet efter § 63 er opfyldt.

Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser videreføres. Dog er det præciseret, at der også kan fastsættes nærmere betingelser for virksomhedspraktik hos offentlige arbejdsgivere. Dette har også hidtil været muligt, jf. at fx at reglerne for rimelighedskravets udmøntning også gælder for offentlige virksomheder.

Med hjemmel heri vil der som i dag blive fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, og at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Svarende til i dag vil det endvidere blive udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der som udgangspunkt ikke er mulighed for at få tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor en person senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Dog vil det, jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, blive fastsat i bekendtgørelsen, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal have mulighed for praktik på deres seneste ansættelsessted, forudsat at praktikken ligger inden for en ny arbejdsfunktion

Der forventes endvidere også at blive fastsat nærmere regler om rimelighedskravet svarende til de gældende, jf. det i de almindelige bemærkninger pkt. 2.11.1.6.

Til § 66

Efter gældende § 51, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan følgende målgrupper få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere:

- Dagpengemodtagere,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er det en betingelse, at de ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate,
- revalidender,
- sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Det gælder dog ikke personer, som er i et ansættelsesforhold,
- dimittender med handicap,
- personer i ressourceforløb og
- førtidspensionister.

Efter gældende lovs § 75 a kan job- og aktivitetsparate selvforsørgende få tilbud efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter gældende lovs § 52 a har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, såfremt betingelserne i kapitlet og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, fx krav om formål, forudgående ledighed/ydelsesperiode, merbeskæftigelses- og rimelighedskrav. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcenteret give tilbuddet og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil fortsat kunne henvises til et ordinært job uden løntilskud.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud.

Efter bekendtgørelsen kan en person ikke få tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, hvis virksomheden ejes af personens ægtefælle, registrerede partner eller samlever.

Efter bekendtgørelsen kan en person heller ikke få tilbud om løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Herved forhindres situationer, hvor en person får tilbud om ansættelse med løntilskud hos den samme arbejdsgiver, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker til, at der ikke sker misbrug af løntilskudsordningen.

Det er i bekendtgørelsen også fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber,
- statsinstitutioner og
- organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Det foreslås i § 66, stk. 1, at personer omfattet af § 6, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, nr. 6 og 7, som er beskæftigede i job eller egen virksomhed, og nr. 9 og 13.

Forslaget omfatter alle personer, der er omfattet af lovens målgrupper, bortset fra uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er beskæftigede i job eller egen virksomhed, og fleksjobvisiterede og personer under 18 år.

Forslaget betyder, at de målgrupper – som i dag kan få tilbud om ansættelse med løntilskud – fortsat kan få tilbud om ansættelse med løntilskud. Bestemmelsen omfatter dog fremover ikke nyuddannede personer med handicap, idet deres løntilskudsordning foreslås flyttet til kompensationsloven. Persongruppen er fremover ikke en selvstændig målgruppe i loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2.1. .

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om målgruppen for løntilskudsansættelse med sproglige justeringer med ovenstående ændringer.

Det foreslås i stk. 2, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

Det betyder, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet på samme måde som i dag, vil få ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

Forslaget fastsætter ligesom i dag en ret for personen. Jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for løntilskudsansættelse, merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet.

Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om personer, der har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, som de selv har fundet, med sproglige justeringer.

Til § 67

Efter gældende lovs §§ 52 og 75 a gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på

- oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge- og sygedagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende og for personer i jobafklarings- og ressourceforløb,
- opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse for førtidspensionister, og
- indslusning på arbejdsmarkedet af dimittender med handicap.

For alle persongrupper – bortset fra førtidspensionister og dimittender med handicap – er formålet det samme: Oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Oplæring og genoptræning vil ofte kunne være af faglig karakter, fx inden for et arbejdsområde, hvor personen ikke har erfaring eller har forældede kompetencer. Oplæring og genoptræning behøver dog ikke være af faglig karakter, men kan eksempelvis også bestå i, at personen igen bliver vænnet til at deltage i arbejdsprocesser sammen med kolleger m.v.

Det foreslås i § 67, stk. 1, at tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2.

Det foreslås dog i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 11, gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse. Dette omfatter førtidspensionister.

Jobcenteret skal således vurdere, om personen ved ansættelsen med løntilskud kan opnå en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, eller om en førtidspensionist kan opnå eller fastholde beskæftigelse.

Oplæring og genoptræning kan være af faglig karakter, fx inden for et nyt fag eller et tidligere arbejdsområde, hvor personen i flere år ikke har arbejdet inden for området. Der kan også være tale om oplæring og genoptræning af en persons sociale kompetencer, fx i forhold til at møde op og arbejde sammen med andre på en arbejdsplads m.v.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om formål for ansættelse med løntilskud med sproglige justeringer, dog udgår dimittender med handicap, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 68

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der for de fleste målgrupper begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter gældende lovs §§ 53 og 75 a gælder der følgende begrænsning af varighed for et tilbud om ansættelse med løntilskud:

- For dagpengemodtagere kan et tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere gives i op til 4 måneder og hos private arbejdsgivere i op til 6 måneder.
- For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 6 måneder.

- For sygedagpengemodtagere, dimittender med handicap og personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 1 år.
- For revalidender og førtidspensionister kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives ud over 1 år.

Reglen om varigheden af et tilbud om ansættelse med løntilskud angiver den maksimale periode for en ansættelse hos den enkelte arbejdsgiver. Reglen er ikke til hinder for, at personen efterfølgende kan få et andet tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis de øvrige betingelser, herunder formålet er opfyldt.

Jobcenteret skal endvidere altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås.

Det foreslås i § 68, *stk. 1*, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til

- 1) 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4 og for personer omfattet af nr. 12, som er jobparate,
- 2) 6 måneder hos private og offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, 10 og for personer omfattet af nr. 12, som er aktivitetsparate. Hvis personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering har behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 1 år.

Dermed sikres der ensartede varighedsbegrænsninger for personer tættere på arbejdsmarkedet, dvs. dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og jobparate ledige selvforsørgende, jf. forslaget i nr. 1. For disse målgrupper er der fremover en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere.

De øvrige målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, dvs. aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate integrationsydeshjælpsmodtagere uden for integrationsprogrammet, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt personer i revalidering, omfattes af forslaget i nr. 2, og har dermed en varighedsbegrænsning på 6 måneder ved både private og offentlige løntilskudsjob. Løntilskudsjobbet kan efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder, så det i alt kan udgøre højst 1 år.

Der sker dermed en betydelig forenkling og ensretning af varighedsbegrænsningen for tilbud om ansættelse med løntilskud. Det bemærkes, at dimittender med handicap udgår af bestemmelsen, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 11, kan et tilbud have en varighed på mere end 1 år. Forslaget omfatter førtidspensionister og betyder, at der fortsat ikke vil gælde en varighedsbegrænsning for førtidspensionisters ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Jobcenteret vil fortsat – ligesom i dag – skulle vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Ligesom i dag kan der også

fremover gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

Til § 69

Efter gældende lovs § 51, stk. 2, og § 75 a, stk. 2 og 3, er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere har været ledige i sammenlagt mere end 6 måneder,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende.

For disse grupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelsesperioder m.v. både for ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Efter gældende lovs § 51, stk. 3, er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, at

- sygedagpengemodtagere i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende, og
- personer i jobafklaringsforløb i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighedsperiode med visse ydelsesperioder m.v. dermed alene for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

For revalidender, førtidspensionister og dimittender med handicap gælder der ikke et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Der gælder heller ikke krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelser – hverken ved ansættelse hos private eller offentlige med løntilskud, hvis personen

- 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- 2) er over 50 år eller

3) er enlig forsørger.

Det ligger i kravet om, at en person ikke må have en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, at personen hverken må have en studenteruddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse i form af fx en erhvervsuddannelse inklusiv eux, en erhvervsgrunduddannelse (egu) og de maritime uddannelser. Dvs. at personen højst må have afsluttet grundskolen eller 10. klasse.

Ved begrebet enlig forsørger forstås, en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Reglerne om 6 måneders forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning). Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter EU's gruppefritagelsesforordning er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er tale om et arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

Det foreslås i § 69, stk. 1, at for at blive ansat med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere skal personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder, jf. regler fastsat i medfør af § 10.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige selvforsørgende og betyder, at de forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder.

For disse målgrupper vil det dermed fortsat gælde et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal personer omfattet af § 6, nr. 6-8, have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder, jf. regler fastsat i medfør af § 10.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb og betyder, at de forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder.

For disse målgrupper vil det dermed fortsat gælde et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Derimod foreslås det, at der fortsat ikke skal gælde et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer i revalidering og førtidspensionister.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Med hjemmel i lovforslagets § 10 vil det således blive fastsat nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/ sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Der vil være tale om en videreførelse af de gældende krav til forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelser med enkelte præciseringer. Der henvises i øvrigt til lovforslaget § 10 og bemærkningerne hertil.

Der foreslås endelig i *stk. 3*, at der uanset *stk. 1* og *2* ikke gælder krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen

- 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- 2) er over 50 år eller
- 3) er enlig forsørger.

Dermed foreslås det, at personer, som enten alene har afsluttet grundskolen eller 10. klasse, er over 50 år, eller er enlig forsørger, ligesom i dag skal være undtaget fra kravene om forudgående ledighed. Ved begrebet enlig forsørger forstås fortsat, en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og præciseringer.

Til § 70

Efter gældende lovs § 59 er personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, dog kan beskæftigelsesministeren fastsætte undtagelser herfra.

Udgangspunktet er dermed, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. Her tænkes fx på funktionærloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning.

Det foreslås, at personer, der ansættes med løntilskud efter kapitlet, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Dermed vil det fortsat fremgå klart i loven, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. En person, der er ansat med løntilskud efter kapitlet, vil også fremover være omfattet af fx funktionærloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 71

Efter gældende lovs §§ 54, 58 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælps-

modtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, dimittender med handicap samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Når personerne ansættes med løntilskud, skal der dermed som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår svarende til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Private arbejdsgivere, der ikke har overenskomst, er forpligtet til at følge de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn- og ansættelsesvilkår for personer i løntilskudsjob.

Der er ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere. Hvis en person, der modtager forsørgelsesydelse, fx dagpenge eller kontanthjælp er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil der kunne udbetales supplerende dagpenge/kontanthjælp, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik. Det gælder fx betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Der er bl.a. fastsat regler om oprettelse af ansættelseskontrakt, at ansættelsesforholdet kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning, om at betaling af den fulde lønudgift påhviler ansættelsesstedet og om udbetaling af løntilskud for overarbejde hos private arbejdsgivere, når visse betingelser er opfyldt.

Det bemærkes, at der i gældende lovs §§ 56 og 57 er fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister. For en beskrivelse af disse regler henvises til forslagene til §§ 73 og 74 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog §§ 73 og 74.

Forslaget omfatter dermed alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud, og som ansættes hos en privat arbejdsgiver, bortset fra personer i revalidering og førtidspensioner. Dvs. det omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81, kan fastsættes regler om ansættelse med løntilskud, bl.a. om ansættelsesbrev, betaling af lønudgift og om betaling af løntilskud ved overarbejde. Der henvises i øvrigt til forslaget til § 81 og bemærkningerne hertil.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, dog udgår dimittender med handicap, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 72

Efter gældende lovs §§ 55 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere

uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. For en beskrivelse af reglerne for revalidender og førtidspensionister henvises til bemærkningerne til §§ 73 og 74.

I de gældende § 55, stk. 2-6, og § 75 a, stk. 5 og 6, er dog opregnet en række undtagelser hertil.

Efter gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastlagt en fast timeløn på 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusiv feriepenge m.v. Med hjemmel i gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a., at timelønnen er eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling, og at der ud over lønnen pr. arbejdstime kun ydes visse tillæg og pension.

Timelønnen gælder – selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. gældende lovs § 127, stk. 2. Timelønnen offentliggøres årligt pr. 1. januar i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og på retsinformation. I 2019 udgør timelønnen 127,90 kr. pr. time.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for personer der modtager forsørgelsesydelse – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse, jf. gældende lovs § 55, stk. 3-5.

For sygedagpengemodtagere følger det dog af gældende lovs § 55, stk. 6, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager. For sygedagpengemodtagere sker der dermed ikke samme beregning af arbejdstiden – som for de øvrige målgrupper, jf. nedenfor – så lønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag er på niveau med personens sygedagpenge.

Efter gældende lovs § 55, stk. 3 og 4, skal lønnen til dagpengemodtagere efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og lønnen til kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i ressource- og jobafklaringsforløb skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag under hele ansættelsesforholdet ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

For ledige selvforsørgende er det i gældende lovs § 75 a, stk. 5 og 6, fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre

- 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og
- 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer.

Det er endvidere en betingelse for, at den selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. § 55, stk. 5.

Hvis ansættelsen løber over et årsskifte, udbetales der fortsat løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a. arbejdstiden, beregning af timelønnen og opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Med den faste timeløn og oplysning om personens samlede forsørgelsesydelse eller den fastsatte løn for selvforsørgende, kan den offentlige arbejdsgiver fastsætte arbejdstiden.

Der er videre fastsat regler om oprettelse af ansættelseskontrakt, om at betaling af den fulde lønudgift påhviler arbejdsgiveren, om afspadsring af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse samtidig med ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkninger til § 81.

Det foreslås i § 72, *stk. 1*, at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 1- 8 og 12, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Det foreslås dermed, at udgangspunktet fortsat er, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Dermed foreslås det, at der ligesom i dag er fastlagt en fast timeløn i loven som gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Der vil skulle fastsættes bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om, hvilke ydelser og tillæg, der kan udbetales ud over timelønnen, fx feriegodtgørelse og pension. Der henvises til bemærkningerne til § 81.

Timelønnen gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. forslaget til § 189. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og på retsinformation. I 2019 udgør timelønnen 127,90 kr. pr. time.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for personer der modtager forsørgelsesydelse, bortset fra sygedagpengemodtagere – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse, jf. forslagene til stk. 3 og 4. For en beskrivelse vedrørende sygedagpengemodtagere henvises til forslaget til stk. 6.

I *stk. 3* foreslås det, at lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med

- 1) personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der er omfattet af § 6, nr. 1,
- 2) personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, 7 og 8, og
- 3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der er omfattet af § 6, nr. 12, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 6, nr. 12.

Det foreslås i *stk. 4*, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. *stk. 3*. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog *stk. 5* og *6*.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb, er princippet fortsat, at man ikke får udbetalt mere, når man er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når man er ledig. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens start sker ændringer i personens ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, kan personen i stedet søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

For ledige selvforsørgende vil lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag fortsat skulle ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og svarende til 60 pct. af højeste dagpenge for personer, der ikke har forsørgelsespligt. Der gælder dog fortsat krav om, at børnene som hovedregel skal befinde sig i Danmark for at der kan udbetales løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge, jf. forslaget til *stk. 5*.

Da timelønnen reguleres årligt på baggrund af dagpengereguleringen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81 kan fastsættes nærmere regler om ansættelse med løntilskud bl.a. om beregningen af timelønnen, opgørelsen af en person samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 81.

På baggrund af den faste timeløn og oplysning om personens samlede forsørgelsesydelse, vil den offentlige arbejdsgiver kunne fastsætte arbejdstiden pr. uge på baggrund af personens dagpenge/hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Ugebeløbet tillægges arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct., svarende til, at den ugentlige ydelse

divideres med 0,92. Herved fremkommer den opregulerede ydelse. Arbejdstiden pr. uge beregnes herefter ved at dividere den opregulerede ydelse med den faste timeløn. Det beregnede antal timer, oprundes til nærmeste hele timetal. Ugelønnen omregnes til månedsløn ved at gange med 13/3.

Eksempel 1: Dagpengemodtager (max dagpengesats) (2019-tal)

En dagpengemodtager med max. dagpengesats: 4.355 kr. pr. uge

Beløbet reguleret med 8 % AM-bidrag: $4.355 \text{ kr.} \cdot 0,92 = 4.733,70 \text{ kr.}$

Antallet af timer pr. uge: $4.733,70 \text{ kr.} : 127,90 \text{ kr. (Reguleret ugebeløb: timelønnen)} = 37,00 \text{ timer}$

Den ugentlige arbejdstid udgør dermed 37 timer

Ugelønnen udgør: $37 \times 127,90 \text{ kr.} = 4.732,30 \text{ kr. pr. uge}$

Det foreslås videre, at der med hjemmel i forslaget til § 81 vil kunne fastsættes nærmere regler om bl.a. hvilke ydelser/tillæg, der kan dækkes ud over lønnen pr. arbejdstime, afspadsring af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af § 6, nr. 12, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., efter *stk. 3*, nr. 3, at børnene opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at ved ansættelse af en person omfattet af § 6, nr. 6, som ikke er beskæftiget i job eller egen virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og personen.

Forslaget omhandler arbejdstiden ved ansættelse af en sygedagpengemodtager.

For sygedagpengemodtagere foreslås det således, at det fortsat skal gælde, at arbejdstiden fastsættes individuelt på baggrund af en aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager. Der skal dermed ikke samme beregning af arbejdstiden som for de øvrige målgrupper.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 73

Efter gældende lovs § 56 skal løn- og arbejdsvilkårene være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når revalidender ansættes med løntilskud.

For revalidender i elev- og lærlingeforløb, som på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn. Jobcenteret har dog efter en konkret og individuel vurdering mulighed for at beslutte, at lønnen i elev- og lærlingeforløb for disse revalidender med omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, som alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde, dvs. at eleverne skal have overenskomstmæssig løn svarende til færdiguddannede.

Det foreslås i § 73, stk. 1, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 10, skal lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, jf. dog stk.2.

Forslaget omfatter personer i revalidering som skal ansættes med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, og fastsætter kravene til løn- og arbejdsvilkår for ansættelsen, dog med de i stk. 2 nævnte undtagelser.

Det foreslås i stk. 2, at i elev- eller lærlingeforløb, hvor personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, og arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende. Jobcenteret kan efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen som minimum skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende.

Bestemmelsen er med enkelte sproglige justeringer en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås således, at det fortsat vil være udgangspunktet, at der vil kunne etableres ansættelse med løntilskud for personer i revalidering, hvis løn- og arbejdsvilkårene er overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Dvs. også når der er tale om et elev- eller lærlingeforløb, vil revalidenden ikke kun skulle have elev-/lærlingeløn, men den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede.

Med forslaget vil der dog fortsat kunne etableres en løntilskudsansættelse i forbindelse med, at personer i revalidering er i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen alene svarer til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, hvis revalidenden på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. I disse tilfælde vil der dermed kunne ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen. Enten til hele elevlønnen eller til en del af den, efter en konkret vurdering.

Med forslaget vil jobcenteret desuden – ligesom i dag - i helt særlige tilfælde kunne beslutte, at lønnen for disse personer i revalidering, som har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, og som dermed alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats alligevel skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 74

Det følger af gældende lovs § 57 at når førtidspensionister ansættes med løntilskud fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det foreslås, at ved ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 11, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Forslaget omfatter førtidspensionister. Ligesom i dag vil der – hvis personen ansættes inden for et område, der ikke er dækket af en faglig overenskomst – skulle rettes henvendelse til den organisation, der dækker et område, der ligger nærmest det område, som personen ansættes indenfor.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 75

Efter gældende lovs §§ 63 og 64 udbetales der ved ansættelse med løntilskud et løntilskud til arbejdsgiveren.

I § 63 er opregnet 5 satser (pr. 1. januar 2015), som løntilskuddet pr. time kan udgøre. Bestemmelsen angiver løntilskudssatserne pr. times ansættelse. Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. gældende lovs § 127.

Løntilskuddet pr. time udgør pr. 1. januar 2015:

- 1) 26,54 kr., (28,56 kr. i 2019)
- 2) 46,48 kr., (50,01 kr. i 2019),
- 3) 74,05 kr., (79,68 kr. i 2019),
- 4) 107,55 kr. (115,73 kr. i 2019) eller
- 5) 143,14 kr. (154,02 kr. i 2019)

Løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time gange med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden.

Ved den årlige regulering af løntilskuddet udbetales den regulerede sats automatisk til arbejdsgiveren.

De nærmere regler om, hvilke løntilskudssatser, der udbetales til den enkelte arbejdsgiver fremgår af reglerne i gældende lovs § 64. For en beskrivelse heraf henvises til forslaget til § 76 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 75, *stk. 1*, at der ved ansættelse efter kapitlet udbetales et løntilskud til arbejdsgiveren.

I *stk. 2* foreslås det, at løntilskuddet pr. time kan udgøre (pr. 1. januar 2019):

- 1) 28,56 kr.,
- 2) 50,01 kr.,
- 3) 79,68 kr.,
- 4) 115,73 kr. eller
- 5) 154,02 kr.

Ligesom i dag angiver bestemmelsen de mulige løntilskudssatser pr. times ansættelse, og løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time gange med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden.

Ved den årlige regulering af løntilskuddet udbetales den regulerede sats automatisk til arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om satserne for løntilskuddet med justeringer til 2019-beløb.

Til § 76

Efter gældende lovs § 64, stk. 1, sker fastsættelsen af, hvilken løntilskudssats der skal udbetales, efter en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

Efter bestemmelsen er udgangspunktet dermed, at jobcenteret skal fastsætte, hvilken af de nævnte løntilskudssatser pr. time, der skal anvendes, ud fra konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet som de øvrige ansatte.

I gældende lovs § 64, stk. 2-7, er der dog opregnet en række undtagelser til udgangspunktet om, at der skal ske en konkret vurdering ved fastsættelse af, hvilken løntilskudssats, der skal udbetales til arbejdsgiveren.

Efter disse bestemmelser udgør løntilskuddet til private arbejdsgivere 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det samme gælder ved ansættelse af ledige selvforsørgende, jf. lovens § 75 a, stk. 2 og 3.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) til private arbejdsgivere og 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til offentlige arbejdsgivere.

Jobcenteret skal dermed ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren, når disse personer ansættes med løntilskud.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau), herunder i tilfælde, hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer, der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

Reglerne om, at jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, hvilken løntilskudssats, der skal udbetales til arbejdsgiveren, gælder derfor reelt kun for revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb.

Når revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ansættes med løntilskud, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Jobcenteret skal fastsætte løntilskuddets størrelse på baggrund af konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af gældende lovs § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

Det følger videre, at ved ansættelse af revalidender i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Ved ansættelse i elev- og lærlingeforløb kan der kun ydes tilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

For revalidender, der er berettiget til overenskomstmæssig løn, og som samtidig er elever, skal løntilskuddet dermed fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af et eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP. Elevlønnen betales af arbejdsgiveren. Der kan dog ydes løntilskud til selve elevlønnen, hvis personen er i et løntilskudsjob og tilhører den særlige gruppe, som på grund af omfattende psykiske og sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Efter gældende § 64, stk. 5, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere, når der ansættes en dimittend med handicap. For disse personer, skal jobcenteret foretage en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte forud for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om løntilskuddet til arbejdsgiverne. Det er fastsat, at hvis der under ansættelsen sker ændringer i en persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, kan løntilskuddet justeres under forudsætning af, at der i aftalen med arbejdsgiveren er taget forbehold herfor. Bestemmelsen vedrører løntilskuddet til arbejdsgivere som har ansat revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt dimittender med handicap. Det er en forudsætning, at der i aftalen med arbejdsgiveren er taget forbehold herfor.

Efter gældende regler i § 110, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats nedsættes tilskuddet til en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse med løntilskud med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige, som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Bestemmelsen sikrer, at en arbejdsgiver ikke kan få dobbeltdækning for den ansattes løn for perioder, hvor arbejdsgiveren både kan modtages løntilskud og anden offentlig refusion, herunder refusion for sygedagpenge, barseldagpenge eller godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og erhvervsuddannelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau), jf. dog *stk. 4-5*.

Det foreslås videre i stk. 2, at til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), jf. dog stk. 3-5.

Med forslagene til stk. 1 og 2, beskrives løntilskuddets sats til private og offentlige arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse med løntilskud af for alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er beskrevet i bestemmelsens stk. 3-5. Forslaget omfatter løntilskudssatsen til henholdsvis private og offentlige arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige selvforsørgende med løntilskud. Ligeledes omfatter forslaget til stk. 1, løntilskuddet til private arbejdsgivere, der ansætter sygedagpengemodtagere med løntilskud.

Det foreslås således, at for arbejdsgivere, der ansætter disse persongrupper med løntilskud, vil løntilskuddets sats ligge fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen. Disse personer udgør en betydelig del af de personer, som kan ansættes med løntilskud, og reglerne er dermed de i praksis de gældende hovedregler for løntilskuddets størrelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time (2019-niveau). Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere, som ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere og betyder, at i disse tilfælde skal jobcenteret heller ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 4*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, hos private og offentlige arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Løntilskuddet kan udgøre en af satserne i § 75, jf. dog stk. 5.

I *stk. 5* foreslås det, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 10, i elev- og lærlingeforhold skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Elevlønnen betales dermed af arbejdsgiveren. Der kan kun ydes løntilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Forslaget omfatter personer i revalidering, og også for disse personer skal der på baggrund af beregningen/vurderingen fastsættes en sats omfattet af § 75.

Vurderingen af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte vil fortsat sker på baggrund af bekendtgørelsesregler om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

I *stk. 6* foreslås det, at ved ansættelse af førtidspensionister, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau).

Det foreslås i *stk. 7*, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Dermed vil arbejdsgiveren fortsat ikke kunne få en dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Fx i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og enkelte præciseringer, jf. beskrivelsen ovenfor.

Til § 77

Det følger af gældende lovs § 60, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om medinddragelse af medarbejderne, bl.a. at det skal fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

Det foreslås, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Det foreslås dermed, at det fortsat er et krav, at en ansættelse med løntilskud har været drøftet mellem arbejdsgiver og repræsentanter for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en løntilskudsansættelse. Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81, vil kunne fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om medinddragelse af de ansatte forud for en ansættelse med løntilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 78

Efter gældende lovs § 61, stk. 1, skal ansættelse med løntilskud af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

Bestemmelsen stiller dermed krav om, at der ved ansættelse med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte på virksomheden for disse målgrupper.

Revalidender, førtidspensioner og dimittender med handicap kan enten opfylde kravet om merbeskæftigelse ved en nettoudvidelse eller et krav om, at stillingen er blevet ledig som følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller afskedigelse på grund af forseelse.

Kravet om merbeskæftigelse ved ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes

forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning). Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenelig med EU-reglerne. Efter EU's gruppefritagelsesforordning er løntilskud dog tilladt under visse betingelser.

Efter gældende lovs § 61, stk. 2, skal betingelsen om merbeskæftigelse påses af arbejdsgiveren og de ansatte i fællesskab. Uenighed om betingelsen om merbeskæftigelse afgøres efter de gældende fagretlige regler om mægling og eventuel voldgift. For private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, afgør det regionale arbejdsmarkedsråd administrativt endeligt, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er de nærmere regler om merbeskæftigelseskravet fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at der ved en nettoudvidelse i private virksomheder forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder. For offentlige arbejdsgivere tages der udgangspunkt i antallet af beskæftigede som følge af budgettet for den enkelte offentlige virksomhed. Dermed er der alene krav om nettoudvidelse i forhold til budgettet og ikke i forhold til det faktiske antal ansatte.

Det er videre fastsat, at der ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave. Personer, der er ansat i tidsbegrænsede stillinger på fx 6 måneder eller til en bestemt arbejdsopgave fx et projekt, skal dermed ikke medregnes.

Efter bekendtgørelsen behandles alle arbejdsgiveres ansøgninger og jobcentrenes bevillinger af tilbud om ansættelse med løntilskud via den digitale selvbetjeningsløsning VITAS, som er etableret og understøttes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslås, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren set i forhold til det gennemsnitlige antal ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse fortsat er EU-krav, jf. reglerne i forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning), idet løntilskud til private arbejdsgivere eller vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU.

Det foreslås, at der fremover ikke fastsættes regler i loven om, hvordan betingelsen om merbeskæftigelse påses. Det foreslås, at reglerne herom i stedet fastsættes på bekendtgørelsesniveau sammen med de øvrige regler om merbeskæftigelse.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om merbeskæftigelseskravet med sproglige justeringer og ovenstående ændring.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81 kan fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om merbeskæftigelseskravet, herunder om hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgræsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. Det foreslås videre, at der fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af kravet om nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, så særlige målgrupper fx personer i revalidering og førtidspensionister enten skal opfylde kravet om merbeskæftigelse ved en nettoudvidelse eller et krav om, at stillingen er blevet ledig som følge af frivillig afgang m.v.

Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås det videre, at der i bekendtgørelsen sker en ensretning af merbeskæftigelseskravet, så det fremover opgøres på samme måde for offentlige virksomheder som for private virksomheder.

Det fremgår også af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den tid, virksomhederne bruger på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob skal minimeres. Det skal ske ved, at opgørelsen af ordinært ansatte, herunder i forbindelse med merbeskæftigelseskravet, skal automatiseres på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret. Det indebærer, at det digitale ansøgningssystem, VITAS, fremover automatisk skal trække data fra indkomstregisteret over alle ordinært ansatte i virksomheden.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler herom. Umiddelbart vil digitaliseringen af opgørelsen på baggrund af data fra indkomstregistret betyde, at personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser vil komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Der skal tages stilling til den nærmere udmøntning heraf. Det bemærkes dog, at det først forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra 2020, hvorfor opgørelsen af ordinært ansatte frem til dette tidspunkt fortsat vil skulle foretages manuelt af virksomhederne.

Til § 79

Efter gældende lovs § 62 skal der i såvel private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud efter kapitlet om løntilskudsansættelse samt personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, herunder i nytteindsats, maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave.

Opgørelsen sker ved at beregne gennemsnittet af antallet af ordinært ansatte i de seneste 3 måneder før ansættelsen af personen med løntilskud. I virksomheder, hvor antallet af ansatte er skiftende på grund af

sæsonsvingninger, kan opgørelsen udvides fra 3 til 4 måneder. Forud for etableringen af ansættelse med løntilskud skal der foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt.

Det foreslås, at der skal i såvel hos private som offentlige arbejdsgivere være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud efter lovens kapitel om løntilskudsansættelse samt personer i virksomhedspraktik og nytteindsats. Det præciseres, at der både kan være tale om personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter loven og efter integrationsloven.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte på baggrund af data fra indkomstregistret, og at dette også vil påvirke opgørelsen af rimelighedskravet, der også vil skulle baseres på oplysninger om personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og personer med offentligt løntilskud via oplysninger fra Det fælles Datagrundlag (DFDG).

Som led i aftalen er det aftalt, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe med deltagelse af LO, DA og KL, der skal drøfte den konkrete udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal bidrage til at finde en løsning, så rimelighedskravet fortsat afspejler et rimeligt forhold mellem ordinært ansatte og personer i støttet beskæftigelse.

Det foreslås, at de nærmere regler om rimelighedskravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Der forventes fastsat regler herom på baggrund af en aftale, som forligskredsen forventes at indgå efter modtagelsen af arbejdsgruppens udmøntningsmodel.

Til § 80

Efter gældende lovs § 65 må udbetaling af tilskud ikke være konkurrenceforvridende.

Baggrunden for bestemmelsen er, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet.

En række regler i gældende lov medvirker tillige mod, at der opstår konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med løntilskudsansættelse, og at kravene om merbeskæftigelse og om et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af løntilskudsansatte og personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats samt regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 81

I gældende lovs § 55, stk. 7, § 59, stk. 2, og § 68 er der fastsat bemyndigelser til beskæftigelsesministeren i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Efter § 55, stk. 7, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at lønnen og arbejdstiden nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse.

Efter § 59, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte undtagelser fra § 59, stk. 1, om at personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Og efter § 68, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler efter kapitlet, herunder regler om, at der kan fastsættes nærmere betingelser for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler om ansættelse med løntilskud i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om afgrænsningen af en arbejdsgiver, om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v., og om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat, herunder ansat med løntilskud, samt regler om løn- og arbejdsvilkår.

Der er også fastsat regler om ansættelse med løntilskud i offentlige virksomheder, herunder om fastsættelse af arbejdstiden, og om at timelønnen udgør et fast beløb pr. arbejdstime, eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling, om mulighed for ud over timelønnen at få andre tillæg og pension, samt om afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse af et vist omfang.

Der er også fastsat regler om mulighed for at give tilbud om uddannelse i kombination med ansættelse med løntilskud, om dagpengemodtageres mulighed for at få tilbud om ansættelse med løntilskud i udlandet, om arbejdsgivers opfølgning ved en persons sygdom, om arbejdsgivers underretning af jobcenteret i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud, fx hvis arbejdsforholdet afbrydes.

Endelig er der i bekendtgørelsen regler om høring af de ansatte, om merbeskæftigelseskrav og om et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og ansatte med løntilskud/i virksomhedspraktik. Det skal bl.a. fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

Om merbeskæftigelseskravet er det bl.a. fastsat, at der ved en nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder. Det kan desuden betragtes som en nettoudvidelse, hvis den løntilskudsansatte skal afløse en fastansat i visse tilfælde, fx en fastansat, der er på orlov efter lov om værnepligtsorlov.

For offentlige arbejdsgivere tages der udgangspunkt i antallet af beskæftigede som følge af budgettet for den enkelte offentlige virksomhed. Dermed er der alene krav om nettoudvidelse i forhold til budgettet og ikke i forhold til det faktiske antal ansatte.

I forhold til kravet om et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og ansatte med løntilskud/i virksomhedspraktik er det bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, herunder i nytteindsats, maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Der er fastsat regler om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte for merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet. Efter bekendtgørelsen kan rimelighedskravet fraviges for ansættelse af førtidspensionister i offentlige virksomheder, når det kan godtgøres, at ansættelsen kan medvirke til at opnå eller fastholde beskæftigelse, og der er enighed om dette mellem arbejdsgiver og en medarbejderrepræsentant.

Det foreslås, at de gældende bemyndigelser til beskæftigelsesministeren i kapitlet samles i en bestemmelse.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter dette kapitel, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud, om at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse. Der kan også fastsættes regler om, at fravige kravet om nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren for visse målgrupper.

Det foreslås, at der med hjemmel i bestemmelsen også fremover kan fastsættes bekendtgørelsesregler om bl.a. hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om afgrænsningen af en arbejdsgiver, om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v., og om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat, herunder ansat med løntilskud, bortset fra tilfælde, hvor personen skal fortsætte i et løntilskudsjob i forbindelse med et ydelseskift. Det foreslås videre, at der ved fortsættelse af ansættelsen med løntilskud ved ydelseskift kan fastsættes regler om genberegning af løn og timetal ved offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig.

Det foreslås videre, at der ligesom i dag kan fastsættes regler om løn- og arbejdsvilkår. Det gælder bl.a. regler om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, herunder om fastsættelse af arbejdstiden, om mulighed for ud over timelønnen at få andre tillæg og pension m.v. og om nedsættelse af arbejdstiden ved ordinær beskæftigelse.

Det foreslås endvidere, at der fortsat kan fastsættes regler om høring af de ansatte, om merbeskæftigelse og om et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og ansatte med løntilskud, i virksomhedspraktik og nytteindsats.

Det foreslås, at der i forhold til merbeskæftigelseskravet bl.a. kan fastsættes regler om, hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. Ligeledes foreslås det, at der for særlige målgrupper kan fastsættes regler om fravigelse af kravet om, at der skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, så særlige målgrupper fx personer i revalidering og førtidspensionister ligesom i dag enten kan opfylde kravet om nettoudvidelse eller et krav om at stillingen fx er blevet ledig som følge af frivillig afgang m.v. Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås det, at der i reglerne sker en ensretning af merbeskæftigelseskravet, så det fremover opgøres på samme måde for offentlige arbejdsgivere som for private arbejdsgivere.

Som led i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats er der nedsat en arbejdsgruppe om udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal undersøge mulige modeller for en registerbaseret opgørelse af rimelighedskravet på baggrund af indkomstregisteret. Modellerne skal være afbalancerede i den forstand, at de skal tage hensyn til, at den enkelte person i et aktivt tilbud fortsat oplever at være på en arbejdsplads med

kollegaer ansat på ordinære vilkår. Arbejdsgruppen skal belyse og rådgive beskæftigelsesministeren og forligskredsen om en udmøntningsmodel, som fastholder intentionerne og de overordnede hensyn i rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal på den baggrund udarbejde en udmøntningsmodel for rimelighedskravet. Det foreslås videre, at der fastsættes regler om rimelighedskravet som følge af en aftale, som forligskredsen ventes at indgå efter modtagelsen af arbejdsgruppens forslag.

Som følge af aftalen foreslås det, at der på sigt kan fastsættes regler om en automatiseret opgørelse af ordinært ansatte på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, når der er etableret adgang til at trække data fra registeret. Dermed kan den tid, virksomhederne skal bruge på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob minimeres.

Det foreslås endelig, at der på bekendtgørelsesniveau fortsat kan fastsættes regler om afgrænsning af en arbejdsgiver og om udelukkelse af visse virksomheder og om støtteintensiteten for støtte til private arbejdsgivere i tilknytning til ansættelse af personer med løntilskud. Reglerne fastsættes, så de EU-krav, der stilles, overholdes.

Bestemmelsen er med enkelte ændringer og sproglige justeringer en videreførelse af gældende bemyndigelsesregler.

Til § 82

Af de gældende regler i kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår både reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats.

Det foreslås, at reglerne for nytteindsats får sit eget kapitel, således at reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats bliver lettere at læse.

Det fremgår af gældende § 42 a, stk. 1, at for personer, som får arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og personer, der får integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, kan virksomhedspraktik tillige gives i form af nytteindsats, som består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere. Af det gældende stk. 2 fremgår det, at tilbuddet gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse. Af det gældende stk. 3 fremgår det, at for personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, kan tilbuddet alene gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. reglerne herom i lovens § 23.

Det foreslås i § 82, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Det drejer sig om personer, som får arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og personer, der får integrationsydelse uden for integrationsprogrammet.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.

Det betyder, at for dagpengemodtagere er formålet at afprøve rådigheden for personer, der ikke medvirker aktivt i indsatsen, jf. bestemmelsen om rådighedsafprøvende tilbud i forslaget til § 54.

Forslagene er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 83

Det fremgår af gældende lovs § 42 a, stk. 2, at tilbud om nytteindsats gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse.

Det fremgår af § 76 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indholdet af opgaverne i nytteindsats skal ligge ud over det normerede niveau.

Af bemærkningerne til lovforslaget, som indførte nytteindsats (L 223 af 28. maj 2013, de almindelige bemærkninger pkt. 2.11.2.), fremgår det, at arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for en beskæftigelse, hvor personen indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke arbejde for sin ydelse. Dette foreslås tydeliggjort i en selvstændig formålsbestemmelse for nytteindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at tilbud om nytteindsats gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for indgå i et arbejdsfællesskab og udføre et stykke samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Et tilbud om nytteindsats skal således holde den ledige aktiv og motivere til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job eller bringe personen tættere på uddannelse eller job. Jobcenteret skal have fokus på, at ledige i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side fortsat er aktive uddannelses- eller jobsøgende.

Nytteindsats vil typisk på grund af sit særlige formål og indhold primært være tiltænkt personer, der er i stand til at arbejde eller tage en uddannelse, men vil også efter en konkret vurdering kunne gives til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at en aktivitetsparat person vil kunne have gavn af en kombination af opkvalificering i en virksomhedspraktik og udførelse af arbejde i form af nytteindsats.

Det foreslås i *stk. 2*, at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over et normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det betyder, at arbejdet enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den pågældende arbejdsgiver, eller at det skal være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil som hidtil kunne være meget forskelligartede og forskellige fra fx kommune til kommune. Der vil være mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse, eller som projekter hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det er den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne kan fx relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer. Opgaverne vil også som hidtil i vist omfang være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, jf. forslaget til § 89.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med ovennævnte præciseringer og sproglige justeringer.

Til § 84

Det fremgår af den gældende lovs § 43, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det fremgår videre, at personerne dog er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer i nytteindsats uanset bestemmelsen i *stk. 1* er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Baggrunden for forslaget er, at et tilbud om nytteindsats ikke indebærer ansættelse, hvorfor personen ikke er omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere. Dog skal de med forslaget være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslagene svarer med sproglige justeringer til de gældende bestemmelser.

Til § 85

Det fremgår af gældende lovs § 44, *stk. 4*, at varigheden af nytteindsats kan være op til 13 uger.

Det foreslås, at et tilbud om nytteindsats kan have en varighed, der udgør op til 13 uger.

Der er ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats forslag om at ændre de gældende regler herom, så forslaget er en videreførelse af de gældende regler.

Forslaget ændrer ikke ved, at det på samme måde som i dag efter en konkret vurdering vil være muligt at give flere nytteindsatsforløb efter hinanden, hvis der er et helt konkret behov herfor. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der i så fald i praksis vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

Til § 86

Efter den gældende lovs § 45 modtager en person under nytteindsats den ydelse, som personen i forvejen er berettiget til, dvs. ydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at under deltagelse i tilbuddet modtager personen den ydelse, som personen har ret til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller lov om aktiv socialpolitik.

Dvs. personer i nytteindsats vil som hidtil modtage deres dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse under tilbuddet, og forslaget er en videreførelse af de gældende regler.

Til § 87

Efter gældende lovs § 48, stk. 1, skal der være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, eller ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12. Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. afsnittet om bemyndigelsesbestemmelser nedenfor om forslaget til § 89.

Det fremgår af den gældende lovs § 48, stk. 3, at forud for etablering af nytteindsats skal etableringen være drøftet mellem virksomheden og tillidsrepræsentanten eller en medarbejderrepræsentant. Dette er udmøntet i § 74 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at spørgsmålet om etableringen af nytteindsats skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten, og hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, så skal det være en medarbejderrepræsentant.

Det fremgår af den gældende § 48, stk. 4, at det regionale arbejdsmarkedsråd efter ansøgning fra kommunen kan dispensere fra rimelighedskravet.

Det foreslås i *stk. 1*, at der skal hos den offentlige arbejdsgiver være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter dette kapitel samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en medarbejderrepræsentant.

Der er tale om en præcisering af den gældende lovs § 48, stk. 3, som svarer til den gældende udmøntning i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 74. Den foreslåede formulering om, at drøftelserne skal ske med tillidsrepræsentanten, og kun hvis der ikke er en sådan, så med en medarbejderrepræsentant, er således i overensstemmelse med de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen. Dette svarer til de gældende regler.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 88

Efter gældende lovs § 49 må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som understøtter, der ikke sker konkurrenceforvridning, jf. bemærkningerne nedenfor til den foreslåede § 89.

Det foreslås, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

Der forventes en udmøntning i bekendtgørelse heraf svarende til i dag, jf. bemærkningerne nedenfor til den foreslåede § 89.

Til § 89

Efter gældende lovs § 50 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Det indebærer, at der for nytteindsats kan fastsættes nærmere betingelser for krav til omfanget og indholdet af et tilbud samt regler om, hvornår rimelighedskravet er opfyldt, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere og nærmere regler om de regionale arbejdsmarkedsråds mulighed for at dispensere fra rimelighedskravet.

De nærmere regler herom er udmøntet i kapitel 9 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder i §§ 76-78, og i kapitel 3 og 4 i bekendtgørelse om organisering og styring af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelser for nytteindsats efter dette kapitel, herunder om indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse med sproglige justeringer. Der forudsættes som nævnt ovenfor en udmøntning i bekendtgørelsesform af regler svarende til de gældende.

Der forventes således udmøntet regler svarende til de gældende om betingelser for krav til omfanget og indholdet af et tilbud, regler om, hvornår rimelighedskravet er opfyldt, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere og regler om de regionale arbejdsmarkedsråds mulighed for at dispensere fra rimelighedskravet.

Der forventes ligeledes som hidtil udmøntet regler svarende til de gældende om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomheds på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte efter de minimis-reglerne, svarende til de gældende regler.

Det forventes ligeledes som i dag udmøntet regler om at opgaverne i nytteindsats tillige vil kunne bestå af serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, og som ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde, Ligeledes at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83 (personlig pleje, praktisk hjælp i hjemmet samt madservice) ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Principperne fra vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere (VEJ nr. 9023 af 17. januar 2006) forudsættes stadig at skulle gælde, når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere eller som opgaver efter servicelovens § 83.

Til § 90

Efter gældende § 32, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og

jobafklaringsforløb som modtager ressourceydelse, samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, få tilbud om vejledning og opkvalificering. Tilbuddet kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse), og uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb (øvrige vejledning og opkvalificering).

Efter gældende lovs § 75 a har selvforsørgende ret til tilbud efter kapitel 10-12, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Tilbuddet gives efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter gældende lovs § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år, tilbud om vejledning og opkvalificering efter de regler, der gælder for aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Førtidspensionister og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan efter gældende lovs § 32, stk. 2, alene få tilbud om uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb. Disse målgrupper kan ikke få tilbud om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinære uddannelser).

Efter gældende lovs § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob og personer omfattet af nr. 11, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse).

Bestemmelsen har den virkning, at jobcenteret kan give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse).

Udgangspunktet for, at der kan gives tilbud efter forslaget til 90 om ordinær uddannelse, er, at det skal være uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er direkte rettet mod arbejdsmarkedet, bortset fra visse forberedende uddannelser. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at ledige fleksjobvisiterede (ledighedsydelsesmodtagere) i dag alene kan tilbydes øvrige vejledning og opkvalificering. De får nu også mulighed for at få tilbud om ordinær uddannelse.

I overensstemmelse med den politiske aftale foreslås, at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, også kan få tilbud om ordinær uddannelse.

Som konsekvens af, at fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan få tilbud om såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering, vil det ikke længere fremgå af en særskilt bestemmelse som i gældende lovs § 74, stk. 1, at personer, som skal ansættes i fleksjob, kan få hjælp til kortvarige kurser. Det skyldes, at det vil være muligt for jobcenteret i ledighedsperioden at give tilbud om såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor.

Nærmere regler for, hvad der anses for ordinær uddannelse vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 99 med bemyndigelsesbestemmelsen.

Der er ikke nogen tidsbegrænsning for, hvor lang tid et tilbud om vejledning og opkvalificering må vare.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt en videreførelse af gældende lovs § 32, stk. 1, nr. 1, dog med udvidelse af målgrupperne med fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, ledige selvforsørgende og unge under 18 år kan også efter de gældende regler få tilbud om vejledning og opkvalificering, men det har fremgået andre steder i den gældende lov. Efter det foreslåede vil det fremgå af bestemmelsen, at disse målgrupper kan få tilbud om ordinær uddannelse efter reglerne om vejledning og opkvalificering.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 32, stk. 1 og §§ 75 a og 75 b vedrørende selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.14.2.1.

Til § 91

Efter gældende § 32, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb som modtager ressourceydelse, samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, få tilbud om vejledning og opkvalificering. Tilbuddet kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse), og uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb (øvrig vejledning og opkvalificering).

Førtidspensionister og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan efter gældende lovs § 32, stk. 2, alene få tilbud om uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Efter gældende lovs § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Efter gældende lovs § 75 a har selvforsørgende ret til tilbud efter kapitel 10-12, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Tilbuddet gives efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter gældende lovs § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år, tilbud om vejledning og opkvalificering efter de regler, der gælder for aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Det fremgår af gældende lovs § 32, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, sammenlagt kan have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned. I praktikperioden finder den gældende § 43 tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af gældende lovs § 43, at personer i virksomhedspraktik ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, fastsat i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. De samme regler gælder således i forbindelse med praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Forslaget omfatter uddannelser og kurser, som ikke er defineret som ordinær uddannelse under forslaget til § 90. Den foreslåede bestemmelse består af uddannelser og kurser herunder danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse. Korte vejlednings- og afklaringsforløb omfatter meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder fx psykologhjælp og fysioterapi m.v., som led i beskæftigelsesindsatsen.

Endvidere omfatter forslaget særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb omfatter tilbud, som er særligt etableret til ledige.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes, jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller til andre kommuner. Det kan fx være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Brobygningsforløb til uddannelse kan gives som tilbud om vejledning og opkvalificering til uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med

henblik på at gøre de unge klar til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Der er ikke nogen tidsbegrænsning for, hvor lang tid et tilbud om vejledning og opkvalificering må vare.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af lovens § 32, stk. 1, nr. 2 og § 32, stk. 2, i forhold til førtidspensionister.

Det foreslås i *stk. 2*, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, jf. *stk. 1*, kan sammenlagt vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. I praktikperioden finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. anvendelse.

Der kan således under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb indgå praktikperioder. Både den sammenlagte varighed og den maximale varighed af praktikperioder er fastsat i bestemmelsen.

Henvisningen til den foreslåede § 60 i bestemmelsen betyder, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Der kan efter forslaget ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen. Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen fx ser arbejdsforhold, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår. Det er muligt at kombinere tilbud om vejledning og opkvalificering med tilbud om virksomhedspraktik efter de regler, der gælder for virksomhedspraktik, eller med andre tilbud.

Forslaget er en videreførelse af gældende lovs § 32, stk. 4.

Til § 92

Efter gældende § 32, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal tilbuddet udvikle og afdække den lediges faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet, og for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i en uddannelsesrettet indsats med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Tilbud om vejledning eller opkvalificering gives med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger. Om der skal gives et kort, mellem- eller længerevarende uddannelsesstilbud afgøres ud fra en konkret individuel vurdering af, hvad der kan bringe personen hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet og samtidig fastholde personen i beskæftigelse.

Det foreslås videreført i *stk. 1*, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af gældende lovs § 32, stk. 3, således, at formålet med tilbud om vejledning og opkvalificering videreføres uændret.

Til § 93

Det fremgår af gældende § 32 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at har en test vist, at en dagpengemodtager, job- eller aktivitetsparat kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, en uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, har behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, har personen ret til tilbud om et sådant kursus. Dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og job- eller aktivitetsparate kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Der skal være tale om tilbud omfattet af lovens § 32, stk. 1, nr. 1, eller regler udstedt i medfør af lovens § 32, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Det foreslås, at reglerne om læse-, skrive-, regne- og ordblindekursus og test forenkles, så alle ledige, uanset uddannelsesbaggrund får ret til en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Har testen vist behov for et læse-, skrive- regnekursus eller ordblindekursus, skal personen have tilbud om et kursus.

Forslaget betyder, at fx sygedagpengemodtagere får ret til læse-, skrive-, regnekursus eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov.

Forslaget forenkler reglerne, så de bliver lettere for jobcentrene at administrere, forstå og forklare, når alle relevante målgrupper får ret til et læse-, skrive-, regnekursus, hvis en test viser behov herfor.

Om nærmere regler om test henvises til specielle bemærkninger til § 39.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Målgruppen for forslaget er dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelses- (VUC), arbejdsmarkedsuddannelses- (AMU), erhvervsuddannelse for voksne - (EUV)- eller videregående voksenuddannelsesområdet (VVU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller få afkortet uddannelsen gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til ti skoledage.

Forslaget er en videreførelse af gældende lovs § 32 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90, eller af regler udstedt i medfør af § 99.

Det foreslås således, at der skal være tale om tilbud om ordinær uddannelse. Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 32 a, stk. 1, 3. pkt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit. 2.14.2.2.

Til § 94

Efter gældende § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 32, stk. 1, nr. 2, ikke være konkurrenceforvridende. Beskæftigelsesministeren kan efter inddragelse af de kommunale organisationer fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning efter stk. 1 kan anses for konkurrenceforvridende.

Det foreslås, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget er en videreførelse af gældende lovs § 33, stk. 1, og betyder, at jobcentrene skal være opmærksomme på, om de tilbud, de giver om særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, hvor der er produktion og afsætning, påvirker konkurrencen.

Til § 95

Efter gældende § 37, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er under 30 år, samt uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som udgangspunkt ikke modtage tilbud om en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse.

Jobcenteret kan fravige bestemmelsen for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som enten har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, er dagpengemodtager og fyldt 25 år, og som efter afslutningen af ret og pligt-tilbud, har haft 6 måneders sammenlagt ledighed, eller er uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet og fyldt 25 år og har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Ved tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse skal uddannelsen kvalificere til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse med længere varighed end en professionsbacheloruddannelse.

Efter gældende § 85, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter lovens § 21 b, ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 26 ugers sammenlagt ledighed.

Bestemmelsen betyder, at de unge dagpengemodtagere har mulighed for at kunne tage en del af den ordinære uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, på hidtidig ydelse. Denne mulighed gælder fra det tidspunkt, hvor de påbegynder uddannelsen, og indtil de har haft 26 ugers sammenlagt ledighed. Herefter vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende. Med hjemmel i gældende lovs § 25 er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, at disse unge er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fordi sigtet er, at de skal gennemføre den studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt efter uddannelsespålægget. Der er endvidere med hjemmel i gældende lovs § 4 fastsat bekendtgørelsesregler om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 30 år, der er omfattet af § 6, nr. 1-5, kan ikke få tilbud efter dette kapitel til en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse.

Målgruppen for det foreslåede er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, under 30 år ikke kan modtage tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Udgangspunktet er, at jobcenteret ikke kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, under 30 år.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 37, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret kan fravige stk. 1, for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Forslaget er en delvis videreførelse af gældende lovs § 37, stk. 2. Forslaget medvirker til, at kriterierne for, hvornår jobcenteret undtagelsesvist kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, bliver mere ens.

Tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse vil fx kunne være relevant for en dagpengemodtager, der har opbrugt retten til SU, og som mangler en mindre del af en uddannelse, der kvalificerer til job indenfor et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Kontanthjælpsmodtagere, der er under 30 år, vil ikke kunne omfattes af stk. 2, fordi kontanthjælpsmodtagere under 30 år allerede har en erhvervskompetencegivende uddannelse. De skal dermed ikke kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Forslaget betyder således, at muligheden for at give studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere under 30 år, og uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, udvides. Mulighederne begrænses derimod for dagpengemodtagere mellem 25 år og 30 år, som har længevarende ledighed, såfremt de ikke opfylder kravet om enten at have opbrugt retten til SU til en videregående uddannelse eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved anvendelsen af stk. 2, skal uddannelsen kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse med længere varighed end en professionsbacheloruddannelse.

Forslaget er en videreførelse af gældende lovs § 37, stk. 3. Giver jobcenteret tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, skal det være inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og uddannelsen må ikke have en længere varighed end en professionsbacheloruddannelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at unge under 25 år, omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) som påbegynder en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter forslaget til § 30, har ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed, jf. § 9.

Dermed vil unge dagpengemodtagere fortsat have ret til at tage en del af den studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, som et tilbud, og de har dermed mulighed for at få deres hidtidig ydelse under tilbuddet, jf. forslaget til § 95, stk. 4, om, at dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager dagpenge. Ligesom i dag vil mulighed gælde fra det tidspunkt, hvor de påbegynder uddannelsen, og indtil de har haft 6 måneders ledighed. Herefter vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende.

Bestemmelsen er med sproglige tilretninger en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven også fremover kan fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om, at de unge i perioden med uddannelsen som uddannelsestilbud er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og om hvordan ledighed opgøres for dagpengemodtagere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 9 og § 56 for en nærmere beskrivelse.

Til § 96

Det fremgår af gældende § 33 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje kan dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og af stk. 3 fremgår, at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Det fremgår af desuden af bestemmelsens stk. 4, at varighedsbegrænsningen i lovens § 34 ikke finder anvendelse.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 5, at beskæftigelsesministeriet til brug for perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019 udarbejder en landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelserne med de største rekrutteringsudfordringer.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet fastsat regler om, at dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsesløft blandt andet som forsøg kan gennemføre et trin 2 eller 3 inden for samme erhvervsuddannelse, som personen tidligere har gennemført et trin 1 eller 2 i, uanset om uddannelsen har været anvendt i de sidste 5 år. Det er en betingelse, at det trin, som personen tidligere har gennemført, er færdiggjort mindst 18 måneder før, at personen får tilbud om det næste trin.

Det foreslås videreført i *stk. 1*, at inden for en pulje kan personer, der er omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Puljen giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence i en jobfunktion eller som adgang til en stilling de seneste 5 år.

Forslaget svarer til gældende lovs § 33 a, stk. 1.

Det foreslås videreført i *stk. 2*, at hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Dermed vil der kunne være tale om erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i erhvervsuddannelse for voksne (euv 1) og erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktikforløb (euv 2), hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik i den nye erhvervsuddannelse for voksne.

Det foreslås videreført i *stk. 3*, at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

Dermed får personen mulighed for at fokusere på uddannelsen.

Forslaget svarer til gældende lovs § 33 a, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at den landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelser med de største rekrutteringsudfordringer, som Beskæftigelsesministeriet har udarbejdet, finder anvendelse til og med den 31. december 2019.

Forslaget betyder, at den landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelser med størst rekrutteringsudfordringer, som Beskæftigelsesministeriet, STAR, har udarbejdet til brug for perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019 finder anvendelse. Listen er udarbejdet med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen, hvor der findes en prioriteret liste over de stillingsbetegnelser med mangel på arbejdskraft, som har størst rekrutteringsudfordringer målt som andelen af forgæves rekrutteringer i forhold til antallet af personer i arbejdskraftsreserven. Listen er offentliggjort på STAR's hjemmeside.

Listen giver Jobcentrene og arbejdsløshedskasserne mulighed for at vejlede dagpengemodtagere om, at erhvervsuddannelserne på listen er inden for stillingsbetegnelser med størst rekrutteringsproblemer, og at beskæftigelsesmulighederne efter gennemførelse af en af disse erhvervsuddannelser dermed må vurderes som særligt gode.

I overensstemmelse med gældende regler kan der fortsat gives tilbud om uddannelsesløft til alle erhvervsuddannelser, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Listen regulerer således ikke, hvilke erhvervsuddannelser, der kan gives som uddannelsesløft, men alene hvilke uddannelser, der giver mulighed for at bevare den individuelle dagpengesats.

Under tilbud om uddannelsesløft modtager dagpengemodtageren dagpenge med en særlig dagpengesats efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Personens dagpenge under uddannelsesløftet kan således højst udgøre 80 procent af den maksimale dagpengesats for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede, dog højst personens individuelle sats, medmindre der er tale om tilbud indenfor den landsdækkende liste med rekrutteringsudfordringer i den midlertidige periode frem til udgangen af 2019, hvor dagpengemodtageren kan få udbetalt dagpenge med sin individuelle sats. Dagpengemodtagere, der opnår lavere dagpengesats end hidtil, har mulighed for lån efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes.

Om befodringsgodtgørelse, mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse se bemærkninger til 2.27.2.

Om uddannelsesløft se almindelige bemærkninger punkt 2.14.2.6.

Til § 97

Efter gældende § 33 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere inden for en pulje få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste, jf. stk. 3.

Efter gældende lovs § 33 b, stk. 3, udarbejder beskæftigelsesministeriet regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås videreført i *stk. 1*, at inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste.

Positivlisten består af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale arbejdsmarkedsråd vurderer, at der i området er mangel på arbejdskraft.

Kommunerne får 80 pct. af driftsudgifterne til tilbuddet dækket af puljen.

Om befordringsgodtgørelse, mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler til en person, som deltager i et uddannelses tilbud efter den regionale uddannelsespulje, se bemærkninger til 2.27.2.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Med bestemmelsen videreføres, at de regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt fx relevante uddannelsesudbydere, jobcentre, arbejdsløsheds-kasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de Regionale Arbejdsmarkedsråd.

De regionale positivlister er oversigter, som består af konkrete, aktuelle jobrettede uddannelser inden for fagområder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 33 b, stk. 3.

Til § 98

Efter gældende § 38, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter den gældende bestemmelses stk. 2 modtager job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, modtagere af ressourceforløbsydelse i henholdsvis ressourceforløb og jobafklaringsforløb, samt uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, under tilbuddet den ydelse, som den pågældende er berettiget til i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, eller for revalidender kan der være tale om ydelse efter anden lovgivning.

Det foreslås, at, personer under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

Målgruppen for forslaget er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, modtagere af ressourceforløbsydelse i henholdsvis jobafklaring og ressourceforløb, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, samt personer i revalidering modtager under tilbuddet den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, eller for personer, der er omfattet af § 6, nr. 10, kan der være tale om ydelse efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af gældende lovs § 38, og den betyder, at personer i målgruppen ikke skal skifte ydelse under deltagelse i tilbud efter kapitlet om vejledning og opkvalificering.

Til § 99

Det fremgår af gældende § 32, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der er omfattet af stk. 1, nr. 1, og kan herunder fravige betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. (Ordinær uddannelse).

Det fremgår af gældende § 33, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning efter stk. 1 kan anses for konkurrenceforvridende.

Det fremgår af gældende lovs § 33 a, stk. 6, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbud efter denne bestemmelse. (Tilbud om uddannelsesløft).

Det fremgår af gældende lovs § 41, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler efter dette kapitel, herunder om køb af uddannelse, deltagelse i sprogundervisning samt betaling af kost og logi i forbindelse med, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering.

Efter gældende lovs § 110, stk. 2, kan der endvidere fastsættes regler om beregning og udbetaling, herunder revision, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud efter §§ 33a og 33 b. Det omhandler tilskud til kommunerne via puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje.

Bemyndigelsesbestemmelserne er anvendt til at fastsætte regler om, hvad der anses for ordinær uddannelse efter lovens § 32, stk. 1, nr. 1. Derudover er der fastsat regler om jobsøgningskurser, tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, danskundervisning, samt uddannelsesaktivitet og indberetningspligt.

Med hjemmel i § 33, stk. 2, er der udstedt

- Vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige
- Vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere
- Skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter

Med hjemmel i gældende lovs § 33 a, stk. 5, er der fastsat regler om puljen til uddannelsesløft i forhold til skolepraktik.

Med hjemmel i gældende lovs § 33 b, udarbejder beskæftigelsesministeriet regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd.

Med hjemmel i gældende § 110, stk. 2, er der fastsat regler i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft og bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje om bl.a. fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne og om kommunernes bogføring, opgørelse, regnskab og revision af tilskud.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter dette kapitel herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler efter dette kapitel, herunder om køb af uddannelse, deltagelse i sprogundervisning samt betaling af kost og logi i forbindelse med, at dagpengemodtagere deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, nr. 1, og kan herunder fravige betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler svarende til de regler, der er fastsat med hjemmel i de gældende bemyndigelsesbestemmelser for kapitlet.

Bestemmelsen er i øvrigt en videreførelse af gældende lovs § 32, stk. 5 og § 41.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesministeren kan efter inddragelse af de kommunale organisationer fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning efter § 94 kan anses for konkurrenceforvridende

Det forventes, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte vejledende retningslinjer svarende til de gældende om, hvornår produktion og afsætning efter § 94 kan anses for konkurrenceforvridende. Det forventes således, at der udstedes vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere, skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbud inden for puljen til uddannelsesløft efter § 96 og om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter §§ 96 og 97..

Den foreslåede bestemmelse vedrører puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås, at der med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fastsættes regler om, at der skal gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren reelt har mulighed for at gennemføre hele uddannelsen. Det vil sige, at hvis der gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren skal i praktikforløb, skal der på uddannelsen også være mulighed for at gennemføre praktikforløbet i skolepraktik.

Derudover foreslås, at der kan fastsættes nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje, herunder bl.a. om fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 33 a, stk. 5, og dele af § 110, stk. 2.

Til § 100

Efter gældende § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Pligten til at tage imod tilbud gælder dermed både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget

dagpengeperiode. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger, bortfald af pligt til tilbud ved ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid, jf. bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt i medfør af lovens § 91, eller deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a.

Et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter lovens § 33 a kan dog alene gives efter aftale med personen. Dagpengemodtageren har ikke pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Dagpengemodtagere har dermed pligt til i hele deres ledighedsperiode at tage imod tilbud fra jobcenteret, bortset fra de ovenfor beskrevne tilfælde. Det følger af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at det kan få dagpengemæssige konsekvenser, hvis en dagpengemodtager ikke tager imod tilbud.

Efter gældende lovs § 91 a har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet pligt til at tage imod tilbud efter kapitlet om ret og pligt til tilbud. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har dermed pligt til at tage imod tilbud fra jobcenteret, så længe de modtager ydelse, bortset fra de ovenfor beskrevne tilfælde. Det følger af lov om aktiv socialpolitik og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at de kan sanktioneres, hvis de ikke tager imod tilbud.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele deres ledighedsperiode efter §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106, efter regler udstedt i medfør af § 104 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Forslaget omhandler dagpengemodtagere og betyder, at de ligesom i dag har pligten til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode, dvs. både den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Der er endvidere fortsat de samme grunde til, at pligten til tilbud bortfalder. Pligten bortfalder således, hvis de er omfattet af en mindre intensiv indsats, hvis de har beskæftigelse af et vist omfang, og under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at et tilbud om erhvervsuddannelse m.v. efter § 96 alene kan gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

Et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft kan efter lovforslagets § 96 gives til dagpengemodtagere, når visse betingelser er opfyldt. Forslaget omhandler dermed dagpengemodtagere og betyder, at et sådant tilbud alene kan gives efter aftale med dagpengemodtageren. Dagpengemodtageren har dermed ikke pligt til at tage imod et sådant tilbud. Men når dagpengemodtageren har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har dagpengemodtageren pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet. Hvis en

dagpengemodtager ikke deltager i eller afbryder uddannelsen, vil det efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelser fastsat i medfør af loven kunne få dagpengemæssige konsekvenser for pågældende.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats.

Forslaget omhandler kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og med forslaget videreføres det, at en kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet har pligt til at tage imod tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud i hele den periode, hvor personen modtager kontanthjælp, medmindre personens pligt er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats.

Bestemmelsen er med sproglige tilretninger en videreførelse af gældende regler.

Til § 101

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den tilhørende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret give en beskæftigelsesrettet indsats til personer, som er omfattet af lovens målgrupper.

Indsatsen fastsættes som led i kontaktforløbet, og jobcenteret skal løbende vurdere den enkeltes behov for bl.a. tilbud. Tilbud skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Det foreslås, at jobcenteret løbende skal vurdere og give tilbud til personer omfattet af § 6, nr. 1-3, som har behov herfor.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet og betyder, at jobcenteret fremover vil have en lovbestemt og løbende pligt til at vurdere, om den enkelte dagpengemodtagere, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtager (uden for integrationsprogrammet) har behov for tilbud, og give tilbud, hvis personen har behov for det.

Jobcenteret skal dermed løbende gennem hele personens ledighedsperiode vurdere hvilke tilbud, der vil kunne hjælpe personen ud af ledigheden. Jobcenteret skal således løbende give de tilbud, der skal til, for at personen hurtigst muligt opnår arbejdsmarkedstilknytning. Jobcenteret skal have fokus på virksomhedsrettede tilbud.

Jobcenterets forpligtelse til løbende at vurdere og give tilbud, hvis personen har behov for det, gælder både før og efter ret- og pligtidspunktet, da ret- og pligtidspunktet er det seneste tidspunkt, hvor jobcenteret skal give personen et tilbud. Med forslaget vil jobcenterets løbende forpligtelse klart fremgå af lovteksten.

Reglen giver ikke den enkelte person en ret til en vurdering og tilbud på bestemte tidspunkter. Den enkelte har dog altid mulighed for at henvende sig til jobcenteret om muligheden for et tilbud, herunder mulighed for et bestemt tilbud.

Det bemærkes, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet – både efter gældende regler og lovforslaget – har ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, hvis de selv har fundet tilbuddet, og alle lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. For en nærmere beskrivelse henvises til lovforslagets §§ 57 og 66 og bemærkningerne hertil.

Til § 102

Efter gældende lovs §§ 85-88 har dagpengemodtagere, som er under 30 år eller er fyldt 50 år, seneste efter sammenlagt 13 ugers ledighed ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter gældende lovs kapitler 10-12.

For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år, gælder, at de senest efter sammenlagt 6 måneders ledighed har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter gældende lovs kapitler 10-12. Hvis disse dagpengemodtagere skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, skal tilbuddet dog blot være afgivet inden for 6 måneders fristen, og være påbegyndt senest 3 uger efter fristen. Dermed sikres det, at jobcentrene har mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud til disse dagpengemodtagere, idet der efter gældende regler stilles krav om 6 måneders forudgående ledighed for tilbud om ansættelse med løntilskud.

I dag indeholder reglerne om virksomhedspraktik tillige regler om nytteindsats. For dagpengemodtagere kan et tilbud om nytteindsats dog kun gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. gældende lovs § 42 a, stk. 3.

Reglerne om ret og pligttilbud for kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere er i dag reguleret i §§ 92-96. Her fremgår det, at jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet seneste efter en sammenhængende periode på 3 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse, har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. I dag indeholder reglerne om virksomhedspraktik tillige regler om nytteindsats. Jobcenteret kan dog give et tilbud om vejledning og opkvalificering til målgruppen, fx hvis jobcenteret vurderer, at det kan være med til at understøtte personens aktive jobsøgning, men det kan ikke træde i stedet for et ret- og pligttilbud.

Når jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har afsluttet det første ret og pligttilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 6 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan være både tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 6 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. Når personen har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud

hver gang, pågældende har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Jobcenteret kan give ret- og pligttilbud på et tidligere tidspunkt, hvis det vurderes at være relevant for den enkelte. Derudover kan jobcenteret i hele ledighedsperioden give tilbud, som den enkelte har pligt til at deltage i, jf. gældende lovs §§ 84 og 91 a.

Det følger dog af den gældende § 91 a, stk. 3, at kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik har en rimelig grund til ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder, senest 1 måned efter, at den rimelige grund er ophørt, har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter dette kapitel. Reglen sikrer, at kommunen ved, hvordan den skal forholde sig, hvis kontanthjælpsmodtageren fx på grund af sygdom ikke har kunnet påbegynde tilbuddet på det fastsatte tidspunkt.

Efter gældende §§ 93 og 96, stk. 3, gælder det for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, at hvis personen i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i det pågældende ret- og pligttilbud, så har personen ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i et ret- og pligttilbud. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbud om mentorstøtte kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et ret- og pligttilbud. Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i ret- og pligttilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

Efter gældende lovs §§ 89 og 92, stk. 3, kan et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter lovens § 32 a ikke træde i stedet for et ret- og pligttilbud. Reglen gælder både for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

For dagpengemodtagere under 30 år og over 50 år, kan et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus efter lovens § 32 a dog udskyde tidspunktet for tilbud til umiddelbart efter afslutning af kurset. Baggrunden er, at disse dagpengemodtagere i dag har ret og pligt til tilbud senest efter 13 uger, og et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, som personen får, kan dermed kolliderer med ret- og pligttilbuddet. Hvis det ikke er muligt for jobcenteret at tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet, kan jobcenteret udskyde ret- og pligttilbuddet til umiddelbart efter kursets afslutning. For øvrige dagpengemodtagere og for alle kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder derimod, at jobcenteret må tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Det foreslås således i § 102, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog § 82, og stk. 2 og 3. Tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og betyder, at disse personer senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller om vejledning og opkvalificering

efter lovens kapitel 11-14. Der stilles ligesom i dag krav om, at ret- og pligttilbuddet har en sammenhængende varighed på mindst 2 uger, hvilket betyder, at tilbuddet skal berøre 2 kalenderuger.

Perioden på 6 måneder opgøres på baggrund af lovforslagets § 9, som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og en sammenhængende periode med henholdsvis kontanthjælp eller integrationsydelse for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1, vil der blive fastsættede regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og sammenhængende perioder med kontanthjælp eller integrationsydelse for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Med forslaget ensrettes reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, så de fremover alle skal have et ret- og pligttilbud senest efter 6 måneder, og der ikke er krav om gentagne ret- og pligttilbud. I stedet er det op til jobcenteret at vurdere den enkeltes behov for yderligere tilbud. Med forslaget kan jobparate kontanthjælpsmodtagere endvidere fremover få vejledning og opkvalificering som ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant.

Der er foreslåede visse undtagelser til stk. 1, jf. henvisningerne til lovforslagets § 82 og til bestemmelsens stk. 2-3. Efter lovforslagets § 82, kan dagpengemodtagere – ligesom i dag – alene få nytteindsats som rådighedsafprøvende tilbud. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret heller ikke fremover kan give dagpengemodtagere nytteindsats som ret- og pligttilbud.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis personen skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Bestemmelsen er dermed en undtagelse til, at ret- og pligttilbuddet skal påbegyndes inden for 6 måneder. Med reglen vil jobcenteret have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud, idet der som hovedregel gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/ydelsesperiode for at der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbuddet efter stk. 1, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Med bestemmelsen gives der mulighed for, at jobcenteret først skal give ret- og pligttilbuddet for personer, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Det betyder, at jobcenteret ikke skal give ret- og pligttilbuddet til personer, der er fritaget for at deltage i tilbud. Ret- og pligttilbuddet skal først afgives, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Fritagelsesårsagerne er forskellige for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet.

For dagpengemodtagere kan det bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse, eller er syge i op til 14 dage, mens de modtager dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, kan fritagelsesårsagerne bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, har børnepasningsproblemer (syge børn), er på barsel eller sygdom.

For eksempel kan en kontanthjælpsmodtager fritages for pligten til at deltage i tilbud, når det er vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder. Modsat, vil kontanthjælpsmodtageren ikke kunne fritages, hvis der er tale om, at barnet er syg i en korterevarende periode, fx et par dage. Ligeledes kan en kontanthjælpsmodtager fritages for tilbud, når kommunen har vurderet, at personen ikke kan deltage i nogen form for tilbud på grund af sin sygdom eller sit helbred. Personen kan ikke fritages, hvis det alene er det aktuelle tilbud, personen ikke kan deltage i – eller hvis kommunen ikke har et tilbud, som modsvarer personens behov.

Det foreslås samtidig, at jobcenteret skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Jobcenteret bør her bl.a. vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud.

Det vil fx kunne være relevant med en anden indsats i tilfælde, hvor personen ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom eller børnepasningsproblemer, mens det ikke vil være relevant i tilfælde, hvor personen er fritaget for tilbud, fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, eller fordi en dagpengemodtager deltager i jobrettet uddannelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter § 93 ikke kan træde i stedet for tilbud efter *stk. 1*. Dermed vil et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering ikke kunne træde i stedet for det ret- og pligttilbud, som dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fremover skal have. Da der i forslaget ikke gives mulighed for, at et sådant tilbud kan udskyde ret- og pligttilbuddet, må jobcenteret tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Til § 103

Efter gældende lovs § 84, *stk. 2*, 2. pkt., § 85, *stk. 3*, og § 91 kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler for dagpengemodtagere om timetal i tilbud, regler om at personer under 20 år har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter seneste 4 ugers sammenlagt ledighed, og at pligten til tilbud bortfalder, når personen har ordinær beskæftigelse på mindre tid.

Med hjemmel i bestemmelserne er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder, og at der ved beregning af timetal for tilbud kun medregnes forberedelsestid i det omfang, forberedelse er sædvanligt i forbindelse med ordinær uddannelse.

Der er ikke fastsat regler om opgørelsen af de 2 sammenhængende uger eller krav til timetallet for et ret- og pligttilbud. Der er dermed ikke krav om, at et ret- og pligttilbud fx skal være på fuld tid eller mindst have et bestemt timetal pr. uge. Der er alene for deltidsforsikrede dagpengemodtagere fastsat, at et tilbuds ugentlige timetal skal være i overensstemmelse med reglerne om deltidsforsikredes rådighedspligt i bekendtgørelse om

rådighed, dvs. at tilbuddet ikke må overstige det timetal, de skal stå til rådighed for. Disse regler angiver, at deltidsforsikrede skal stå til rådighed for arbejde i op til 30 timer pr. uge.

Det er derfor jobcenteret, der nærmere vurderer varigheden og timetallet for tilbuddet, så længe tilbuddet mindst har en varighed på 2 sammenhængende uger, og reglen om deltidsforsikredes arbejdstid er overholdt.

I bekendtgørelsen er der heller ikke fastsat regler om fremrykket ret og pligt for dagpengemodtagere under 20 år. Derimod er der fastsat regler om, at pligten til tilbud bortfalder, hvis en dagpengemodtager har ordinær beskæftigelse som lønmodtager, der udgør 20 timer eller mere om ugen.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter kapitlet, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Med bestemmelsen vil der kunne fastsættes regler for både dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fx om krav til timetal for et ret- og pligttilbud og om timetal for tilbud til deltidsforsikrede. Der vil videre på bekendtgørelsesniveau kunne fastsættes regler om fx fremrykning af ret- og pligttilbuddet samt om udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Til § 104

Det fremgår af den gældende § 96 a, at uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har ret og pligt til at tage imod de tilbud, som jobcenteret giver dem i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Bestemmelsen indebærer, at uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven har ret og pligt til at tage imod de tilbud, som jobcenteret giver dem i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Det foreslås i § 104, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har ret og pligt til at tage imod de tilbud, som jobcenteret giver dem i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats efter § 106.

Forslaget omfatter uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 96 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dog bortfalder pligten til tilbud fremover for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, hvis de er omfattet af reglerne om mindre intensiv indsats, fx fordi de skal i fuldtidsjob inden for 6 uger.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lov nr. 746 af 8. juni 2018, hvoraf det fremgår at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt uddannelsesstilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Forslaget får den virkning, at uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har ret og pligt til at tage imod de tilbud, som jobcenteret giver dem i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår, medmindre de er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Til § 105

Det fremgår af den gældende § 96 b, at uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet hurtigst muligt og senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 10-12 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Efter gældende regler har åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 10-12 hurtigst muligt og senest efter 1 måned, herunder ret og pligt til tilbud om nytteindsats, således at de arbejder for deres uddannelseshjælp. Efter gældende regler har uddannelseshjælpsmodtagere, som efter kommunens vurdering er uddannelsesparate, eller som er visiteret som aktivitetsparate, hurtigst muligt og senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp, ret og pligt til at påbegynde tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10, virksomhedspraktik eller nytteindsats efter kapitel 11 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 12. De skal fortsætte kontinuerligt med tilbud, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Efter gældende regler har alle uddannelseshjælpsmodtagere ret og pligt til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis den obligatoriske test viser, at de har behov for et sådant kursus. De nævnte kurser kan træde i stedet for ret og pligt-tilbud. Personen har ret til tilbud om et sådant kursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, hurtigst muligt og senest efter 1 måned har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Forslaget omfatter uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Det foreslås i *stk. 2*, at alle uddannelseshjælpsmodtagere har ret og pligt til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis den obligatoriske test viser, at de har behov for et sådant kursus. De nævnte kurser kan træde i stedet for ret og pligt-tilbud. Personen har ret til tilbud om et sådant kursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 96 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget får den virkning, at uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet hurtigst muligt og senest efter 1 måned har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være

4 uger mellem tilbud. Perioden på en måned opgøres som en sammenhængende periode og regnes fra den unges første henvendelse om hjælp til kommune, jf. forslaget til §§ 9 og 10. Alle uddannelseshjælpsmodtagere har ret og pligt til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis den obligatoriske test viser, at de har behov for et sådant kursus.

Det fremgår af den gældende § 96 c, at aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager, herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, som i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i tilbud efter § 96 b, har ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbuddet kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et tilbud efter § 96 b. Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i tilbud efter § 96 b, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

Kommunen skal således med gældende ret tilbyde mentorstøtte, hvis kommunen vurderer, at det ikke er muligt at tilbyde anden indsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1 eller stk. 2, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Jobcenteret bør her særligt vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud.

Mentoren skal hjælpe og støtte personen med henblik på, at personens livssituation stabiliseres i en sådan grad, at pågældende bliver i stand til at deltage i en uddannelsesrettet indsats. Mentoren skal løbende mødes med personen, fx hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten kan også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ske på anden vis, fx telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten opfyldes, er det dog vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Der henvises til kapitel 26 om mentorstøtte.

Forslaget får den virkning, at for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1 eller stk. 2, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud, herunder overveje mentorstøtte.

Til § 106

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, ikke omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv efter § 14 eller til jobsamtaler efter §§ 16-20 og 73 a eller af pligten til tilbud efter kapitlerne 16 og 17 eller § 74 b, stk. 1, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen

- 1) kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinær beskæftigelse på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension, eller

2) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel.

Efter gældende regler i § 21, stk. 2, skal der i stedet for samtaler ved personligt fremmøde holdes kontakt telefonisk, digitalt eller ved brev.

Efter de gældende regler er personer, der er omfattet af reglerne for mindre intensiv indsats, fortsat omfattet af pligten til at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. Dette indebærer bl.a., at de fortsat er omfattet af pligten til at søge job.

Personer omfattet af mindre intensiv indsats har også fortsat en pligt til at oprette et cv og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen henviser en person til et job fx et vikariat i perioden, vil personen være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 3, kan jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv eller til jobsamtaler og af pligten til at deltage i tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at

- 1) der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud,
- 2) der er gode muligheder for beskæftigelse inden for personens fagområde eller
- 3) det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten til at møde til samtaler og deltage i tilbud.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-8, 9 som modtager ledighedsydelse og nr.10, ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om en aktiv social politik jf. dog stk. 2, møde til samtaler efter kapitel 6 og 7 samt deltage i tilbud efter kapitel 11-14, hvis personen

- 1) kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension,
- 2) kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, eller
- 3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Baggrunden for forslaget er, at det i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats er aftalt, at udvide målgruppen for mindre intensiv indsats til alle relevante målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Endvidere er det aftalt, at personer omfattet af en mindre intensiv indsats også skal fritages for pligten til at være aktivt jobsøgende.

Forslaget betyder, at dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ledige fleksjobvisiterede, personer i revalidering, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, at møde til samtaler eller at deltage i tilbud, hvis personen er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, eller kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, eller at pågældende inden for de næste 6 uger skal

påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension. For personer på arbejdsfordeling gælder dog en begrænsning i forhold til fritagelsen, jf. *forslaget til stk. 2*.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder med manglende ordretilgang mm. Ved en arbejdsfordeling nedsættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de berørte medarbejdere er afskediget. Medarbejderne er derfor fortsat ansat i virksomheden i hele perioden. Nogle overenskomster hjemler ret til at indgå aftale om arbejdsfordeling. I andre tilfælde må aftalen om arbejdsfordeling ske ved kollektiv aftale. De pågældende medarbejdere får, når en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder. Endelig foreslås det, at personer, der kan dokumentere, at de er hjemsendt på grund af vejrlig eller mangel på materiale, skal være omfattet af en mindre intensiv indsats.

Når en person er omfattet af en mindre intensiv indsats, skal personen ikke møde til samtaler i jobcenteret eller hos arbejdsløsheds-kassen, personen har ikke pligt til at deltage i tilbud efter loven, og personen skal ikke søge job.

Når en person er fritaget fra at være aktiv jobsøgende, indebærer dette også, at personen ikke skal dokumentere jobsøgningsaktiviteter i sin joblog.

Personer omfattet af mindre intensiv indsats har fortsat pligt til at oprette et cv og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen henviser en person til et job fx et vikariat i perioden, vil personen være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Ved deltagelse i samtale, forstås alle former for samtale, herunder ved personens personlige fremmøde og samtaler afholdt telefonisk, digitalt og ved brev.

Personer der allerede har et tilbud, når de bliver omfattet af den mindre intensive indsats, har dog ret – men ikke pligt – til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet. Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Ligeledes har personer ret – men ikke pligt – til fortsat at søge job og møde til samtale i jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinær beskæftigelse, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren. Dokumentation for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller mangel på materiale kan også fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller kan fremgå af en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller er hjemsendt, skal dette - samt andre relevante oplysninger - noteres. Dokumentation for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

Jobcentrene skal vejlede personer, der bliver omfattet af den mindre intensive indsats, om, at de ikke har pligt til, men ret til, at være aktivt jobsøgende, at deltage i tilbud efter loven eller til at møde til samtaler.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Begrundelsen for forslaget er, at personer omfattet af arbejdsfordeling skal fritages for jobsøgning i en periode der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsbeskæftigelse, på efterløn, barsel m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets *stk. 1*, hvorefter man ønsker at fritage personer omfattet af reglerne for mindre intensiv indsats, fra pligten til at være aktivt jobsøgende.

Forslaget medfører, at for personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen indtræder pligten til at være jobsøgende efter 6 uger. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen.

Der henvises til de specielle bemærkninger til *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten som nævnt i forslaget til *stk. 1*, hvis jobcenteret vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget pligterne, eller at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne.

Bestemmelsen medfører, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats og dermed fortsat have pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler i jobcenteret eller i arbejdsløsheds-kassen, og til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Personen vil være omfattet af de almindelige regler, hvis jobcenteret vurderer:

- Der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats. Fx hvis en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.
- Det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats. Fx hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Til § 107

Efter den gældende § 68 d, *stk. 1*, har en sygedagpengemodtager, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpengene. Tilsvarende gælder for en person, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, *stk. 1*, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge. En person, som fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, *stk. 1*, i lov om sygedagpenge, har ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpenge. Under jobafklaringsforløbet skal personen have en individuel tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand, jf. 68 f.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.1.

Det foreslås i § 107, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 b er en ordning for

- 1) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge,
- 2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, der på første fraværdsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og
- 3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 d, stk. 1 med sproglige justeringer, med den ændring, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse.

Baggrunden for forslaget er, at Ankestyrelsen på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 har truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre jobafklaringsforløbet, da gældende sanktionsregler alene vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Forslaget betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb er den samme, som efter den gældende lovs § 68 d, stk. 1.

Med forslaget bliver det endvidere klart, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats. Forslaget betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

Til § 108

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, 4. pkt., skal en person under jobafklaringsforløbet have en individuel tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand, jf. § 68 f.

Efter den gældende § 68 f, stk. 1, skal et jobafklaringsforløb give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats, med henblik på at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse.

Efter den gældende stk. 2, kan jobafklaringsforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9 b - 12 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevne og fremme tilknytning til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Efter den gældende stk. 3, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren, at hvis personen er i et ansættelsesforhold.

Efter den gældende stk. 4, kan kommunen, hvis fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og der ikke allerede er iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 eller virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.2.

Det foreslås i *stk. 1*, at et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik, 12 om løntilskud og 14 om vejledning og opkvalificering samt en indsats efter anden lovgivning.

Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis personen er i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 4*, at forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og der ikke allerede er iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 d, stk. 1, 4. pkt. samt § 68 f med sproglige justeringer.

Forslaget betyder, at der kan indgå de samme indsatser i et jobafklaringsforløb, som efter den gældende lovs § 68 f. Dog kan mentor ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud som konsekvens af forslaget om, at mentorstøtte fremover ikke længere skal være et tilbud.

Til § 109

Efter den gældende § 68 d, stk. 2, skal en sag, jf. dog stk. 3, senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter den gældende stk. 3, finder stk. 2 ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.3.

Det foreslås i *stk. 1*, at senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen, jf. dog stk. 2, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at stk. 1 ikke finder anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Der er tale om en videreførelse af de gældende lovs § 68 d, stk. 2 og 3 med sproglige justeringer. Forslaget betyder, at sager af kortere varighed som hidtil ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet.

Til § 110

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, 1. pkt., kan et jobafklaringsforløb højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, 2. pkt., ophører et jobafklaringsforløb på det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Efter den gældende § 68 d, stk. 6, ophører et jobafklaringsforløb, når personen overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Efter den gældende § 68 d, stk. 4, har personen ved ophør af det første jobafklaringsforløb ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 68 e, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.3.

Det foreslås i *stk. 1*, at et jobafklaringsforløb højst kan have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel medregnes ikke i jobafklaringsforløbet.

varighed i det omfang, der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

I perioder med barsel indgår de perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang, der under fravær, efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption. Det svarer til de perioder, hvor personen ikke har pligt til at deltage i tilbud m.v. efter den gældende § 69, stk. 3 og § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Der er tale om en præcisering af de gældende regler. Forslaget betyder, at det kommer til at fremgå klart af lovgivningen, at perioder med barsel ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed. Forslaget understøtter, at personer i jobafklaringsforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse ophører under barsel. Det betyder, at en person i jobafklaringsforløb under barsel ikke er omfattet af kravet om uarbejdsdygtighed. Jobcenteret skal derfor ikke under barselsperioden løbende vurdere, om personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Ved opstart i jobafklaringsforløbet efter barsel skal jobcenteret igen sikre, at personen er uarbejdsdygtig og har ret til at fortsætte i jobafklaringsforløbet.

Det foreslås i *stk. 2*, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis

- 1) personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom,
- 2) personen når folkepensionsalderen, eller
- 3) person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Der er tale om en videreførelse af gældende lov § 68 d, stk. 4-6, med sproglige justeringer med præcisering af, at perioder med barsel ikke tæller med i jobafklaringsforløbets varighed.

Til § 111

Efter den gældende § 68 e, stk. 1, skal kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes

- 1) at kunne vende tilbage i arbejde,
- 2) at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller
- 3) at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Efter den gældende stk. 2, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som en sag om ressourceforløb, fleksjob, eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb, hvis kommunen vurderer, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3.

Efter den gældende stk. 3, skal der, hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter den gældende § 68 f iværksættes

- 1) en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen og

2) et intensiveret kontaktføreløb, hvor den individuelle samtale holdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder, jf. den gældende § 18, stk. 2.

Efter den gældende stk. 4, skal kommunen, inden den forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for klinisk funktion til vurdering af borgerens muligheder for at arbejde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.3.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes

- 1) at kunne vende tilbage i arbejde,
- 2) at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller
- 3) at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Det foreslås i *stk. 2*, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, som en sag om ressourceforløb, fleksjob, eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Det foreslås i *stk. 4*, at inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for klinisk funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 68 e med sproglige justeringer. Reglen om den intensiverede kontaktføreløb i gældende lovs § 68 e, stk. 3, udgår af forslaget til nyt stk. 3 som følge af forslaget om et nyt kontaktføreløb for alle målgrupper.

Til § 112

Efter den gældende § 68 a, stk. 1, skal personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov eller sociale eller sundhedsmæssige indsatser, tilbydes et ressourceforløb, jf. dog stk. 2. Det er endvidere en betingelse, at personen

- 1) har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) har deltaget i tilbud efter denne lov eller revalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller

3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Efter den gældende § 68 a, stk. 2, er ressourceforløb relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., at for personer over 40 år gælder stk. 1–7 tilsvarende.

Der henvises til afsnittet om målgruppe i de almindelige bemærkninger afsnit 2.19.1.1.

Det foreslås i § 112, stk. 1, at ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 a er en ordning for personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2. Det er endvidere en betingelse, at

- 1) personen har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) personen har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller
- 3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Målgruppen for ressourceforløb er som efter de gældende regler personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det er især personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de er i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse. Det kan også være personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.

Visitation til ressourceforløb vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes situation. Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer udover ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til:

- 1) beskæftigelse/uddannelse,
- 2) det sociale område og/eller
- 3) sundhedsområdet.

Herudover skal en eller flere af følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Personen har været længerevarende på offentlig forsørgelse og fx har haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.
- 2) Personen har deltaget i en indsats rettet mod uddannelse og/eller job. Det kan fx være en Ungdoms-Uddannelses-plan, en indsats efter Min plan, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.
- 3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, førend uddannelse/job er et realistisk mål.

Beskæftigelsesindsatsen giver en række muligheder for at iværksætte en indsats over for personer, der har andre problemer end ledighed, fx tilbud om ansættelse med løntilskud eller virksomhedspraktik

Det er en forudsætning for at tilbyde ressourceforløb, at kommunen i første omgang vurderer, om en eller flere af mulighederne i beskæftigelsesindsatsen er relevante i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Det er ikke en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen kan således vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes, anses mulighederne for udtømte.

Kommunen skal dokumentere, hvilke indsatser kommunen har foretaget eller overvejet. Det skal i den forbindelse begrundes, hvorfor kommunen har anset den beskæftigelsesrettede indsats som formålsløs i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 1, med den ændring, at et ressourceforløb er ét samlet forløb bestående af et ressourceforløb med en tilhørende ydelse.

Baggrunden for ændringen er, at Ankestyrelsen på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 har truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre ressourceforløbet, da sanktionsreglerne vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Med forslaget bliver det klart, at indsatsen i ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats. Forslaget betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et ressourceforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring eller opholdstilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til arbejdsevnen. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Det vil sige, at kommunen skal vurdere, om det kan forventes, at personen vil kunne udvikle sin arbejdsevne i et ressourceforløb, inden der visiteres til forløbet. Der skal visiteres til ressourceforløb, hvis der på sigt er en mulighed for, at personens arbejdsevne kan udvikles i en sådan grad, at personen vil kunne blive i stand til at have indtægtsgivende arbejde i form af ordinære timer eller i et fleksjob – eventuelt efter gennemførelse af en uddannelse.

Der skal således ikke iværksættes ressourceforløb, hvis det enten er dokumenteret eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et sådant forløb.

Sager, hvor det på grund af særlige forhold (helbredsmæssige) er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, er kendetegnet ved, at det ud fra eksisterende faglig viden om betydelige funktionsnedsættelser eller visse alvorlige sygdomstilstande og deres prognoser er klart, at den pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres.

Sager, hvor det er dokumenteret, at det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, er kendetegnet ved, at helbredsoplysninger sammen med øvrige oplysninger dokumenterer, at personen opfylder lovens betingelser for at tilkende førtidspension.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler i gældende lovs § 68 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer over 40 år gælder stk. 1 og 2 tilsvarende.

Personer over 40 år, skal således også visiteres til ressourceforløb, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 9, 1. pkt.

Til § 113

Efter den gældende § 68 a, stk. 6, kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Efter den gældende lovs § 68 a, stk. 3, skal den forberedende del af rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a, være udarbejdet og sagen have været forelagt rehabiliteringsteamet forud for visitation til et ressourceforløb, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles, jf. § 10, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår endvidere af § 9 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en indstilling i alle sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig.

Det fremgår endvidere af § 10, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles.

Af den gældende lovs § 68 a, stk. 5, fremgår det, at indsatsdelen af rehabiliteringsplanen udarbejdes for alle personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. § 30 a, stk. 1.

Det fremgår herudover af gældende lovs § 30 a, stk. 1, at personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Efter den gældende § 68 a, stk. 7, skal kommunen inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Der henvises til afsnittet om indsats i de almindelige bemærkninger afsnit 2.19.1.2.

Det foreslås i § 113, stk. 1, at ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, det vil sige virksomhedspraktik, 12, det vil sige sigeløntilskud og 14, det vil sige vejledning og opkvalificering, samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Ressourceforløbet skal hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængende indsats, så de på sigt kan komme i job eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet er at udvikle personens arbejdsevne. Fokus for ressourceforløbet er, at arbejdsevnen skal udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til job og uddannelse er styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang. Ressourceforløbet handler med andre ord om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor skal der altid så vidt muligt opstilles konkrete og realiserbare jobmål for personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter denne lov og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan også indeholde supplerende indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, således at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Eksempler på tilbud i et ressourceforløb kan således eksempelvis være virksomhedspraktik, job med løntilskud, virksomhedscenter, tilbud om brobygning til uddannelse med nødvendig støtte, misbrugsbehandling, rådgivning og støtte fra psykolog, kurser i håndtering af stress/angst m.v., aktivitetstilbud på væresteder, støtte-kontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m.

Formålet med tilbud i ressourceforløbet er altid at udvikle personens arbejdsevne. Hvis personen eksempelvis får tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet, skal det være for at udføre konkrete ordinære arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge, og arbejdet skal løbende tilpasses personens kompetencer og kapacitet. Virksomhedspraktik skal aldrig gives alene for at få dokumentation for en formodning om, at en person ikke er i stand til at arbejde. Beslutningen om at give tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet skal således altid bero på en konkret vurdering af den enkelte persons muligheder og ressourcer, og tilbuddet må aldrig forværre personens helbredstilstand.

Personer i ressourceforløb har ofte brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse, og flere er uden uddannelse og har ingen eller kun sparsom erhvervs erfaring. Mange vil have brug for ekstra støtte for at kunne fastholde rehabiliteringsplanen og vil derfor have gavn af en mentor.

En indsats efter denne eller anden lovgivning skal være bevilget af ressortmyndigheden, inden den kan indgå i rehabiliteringsplanen. Det betyder fx, at tildeling af en støtte-kontaktperson efter serviceloven først kan indgå i rehabiliteringsplanen som en del af ressourceforløbet, når socialforvaltningen i kommunen har bevilget en sådan person, ligesom tilbud om plads på et virksomhedscenter skal bevilges af jobcenteret, inden det kan indgå i planen.

Kommunen kan vælge at integrere integrationsprogrammet efter integrationsloven i ressourceforløbet, hvis det vurderes, at en udlænding har så massive og komplekse problemer, at vedkommende bør tildeles et ressourceforløb inden integrationsprogrammets udløb.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 6, med en konsekvensændring som følge af, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

Forslaget betyder, at der kan indgå de samme indsatser i et ressourceforløb, som efter den gældende lovs § 68 a, stk. 6. Dog kan mentor ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud som konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften, men mentor kan indgå som en understøttende aktivitet.

Herudover betyder forslaget, at reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, udgår af kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Forslaget ændrer ikke på, at sagen skal forelægges rehabiliteringsteamet forud for, at personen visiteres til ressourceforløb, og at kommunen skal udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del sammen med personen. Personen og personens sagsbehandler skal deltage på mødet i rehabiliteringsteamet og når personen er blevet visiteret til et ressourceforløb, skal rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes sammen med personen.

Forslaget ændrer således heller ikke på, at personen skal inddrages og have ejerskab og indflydelse på sit forløb, og at samarbejdet mellem kommunen og personen derfor er centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af ressourceforløbet.

Der henvises til lovforslagets kapitel 10 om tilbudsmuligheder og bemærkningerne med hensyn til, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen inden ressourceforløbets afslutning skal træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Kommunen skal inden afslutningen af ressourceforløbet foretage en vurdering af resultatet af indsatsen.

For at sikre kontinuitet i indsatsen over for personen, skal kommunen, umiddelbart før ressourceforløbet afsluttes, vurdere resultatet af forløbet og behovet for yderligere tilbud eller andre indsatser efter afslutningen af ressourceforløbet, således at disse eventuelle indsatser kan iværksættes i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. I det omfang foranstaltningen kræver, at rehabiliteringsteamet har fået sagen forelagt til vurdering og indstilling, skal kommunen have forelagt sagen for teamet i så god tid, at kommunen kan træffe beslutning om en fremadrettet indsats på baggrund af teamets indstilling i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. Dermed undgås det, at personen oplever u hensigtsmæssige afbrud i indsatsen og i sit forsørgelsesgrundlag.

Afhængigt af den udvikling, der er sket med personens arbejdsevne, kan personen fx overgå til et revalideringsforløb, visiteres til fleksjob eller få udbetalt kontanthjælp med henblik på jobsøgning og job. Hvis personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb, skal personen tilbydes et nyt ressourceforløb.

Personen kan således som udgangspunkt kun overgå til kontanthjælp, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdsevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er personen over 40 år, kan personen dog også overgå til kontanthjælp, hvis personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb, og kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede. Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 7.

Til § 114

Efter den gældende § 68 a, stk. 4, skal et ressourceforløb mindst have en varighed af et år og kan højst være af fem års varighed.

Efter den gældende § 68 a, stk. 8, kan en person tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 2. pkt., kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb til en person over 40 år, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen. Der henvises til afsnittet om varighed i de almindelige bemærkninger afsnit 2.19.1.3.

Det foreslås i § 114, *stk. 1*, at ressourceforløb mindst skal have en varighed af et år og højst kan være af fem års varighed. Det foreslås endvidere, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed i

det omfang, der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Den nedre grænse på et år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, fx kontanthjælp.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra et år og op til fem år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det, at et ressourceforløb skal være af mindst et og højst fem års varighed betyder, at kommunen skal tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet

Længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov, og kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Et ressourceforløb kan ikke forlænges, men kommunen kan tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 4, med en præcisering af, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed.

I perioder med barsel indgår de perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang, der under fravær, efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption. Det svarer til de perioder, hvor personen ikke har pligt til at deltage i tilbud m.v. efter den gældende § 69, stk. 3 og § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Forslaget betyder, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed. Forslaget understøtter, at personer i ressourceforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse ophører under barsel.

Det foreslås i *stk. 2*, at en person kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Det foreslås i *stk. 3*, at er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Personer under 40 år kan blive visiteret til flere på hinanden følgende ressourceforløb. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en person kan tilbydes. Det beror således på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, kan efterfølgende tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det beror altid på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Personer over 40 år har ikke pligt til at tage imod mere end ét ressourceforløb, men det forhold, at personen afviser et ressourceforløb, er ikke er ensbetydende med, at borgeren har ret til førtidspension, hvis borgeren ikke opfylder betingelserne for det.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 8 og stk. 9, 2. pkt.

Til § 115

Efter den gældende § 68 b, stk. 1, kan personer under 40 år, der er omfattet af § 2, nr. 6, det vil sige førtidspensionister, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, af kommunen få tilbud herom efter reglerne i § 68 a, stk. 3 – 7. Det fremgår endvidere af stk. 2, at hvis personen ikke følger forløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan af kommunen få tilbud om ressourceforløb uden tilhørende ressourceforløbsydelse efter reglerne i § 113, stk. 1 og § 114, stk. 1. Under ressourceforløbet modtager personen førtidspension, jf. § 68, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at hvis personen ikke følger forløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Førtidspensionister under 40 år kan få tilbud om et ressourceforløb, hvis de selv ønsker det, og kommunen vurderer, at de kan få udbytte af det, fx hvis kommunen mener, at der er en realistisk mulighed for, at pensionisten på sigt kan opnå en øget tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet, fx ved at afvise eller undlade at deltage i tilbud, der følger af rehabiliteringsplanens indsatsdel, kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 b med en konsekvensændring som følge af, at det i forslaget til § 112 er præciseret, at ressourceforløb og ydelse er en sammenhængende indsats.

Forslaget betyder, at førtidspensionister under 40 år, fortsat kan få tilbud om ressourceforløb, hvis de ønsker det, og at de fortsat modtager førtidspension under ressourceforløbet.

Til § 116

Efter den gældende § 70, stk. 1, giver jobcenteret tilbud om fleksjob til personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Det er et krav, at personen har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, herunder heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det er Ankestyrelsens praksis, der finder anvendelse i forhold til, hvornår en persons arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat.

Efter den gældende stk. 2 kan jobcenteret endvidere give tilbud om fleksjob til personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Efter den gældende stk. 3, kan fleksjob først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.1.

Det foreslås i *stk. 1*, at fleksjob er en ordning for personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Det er et krav, at personen har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, der medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, herunder heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles. Der er tale om personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension ville være en mulighed. Disse personer kan også blive visiteret til fleksjob. Det forudsætter dog, at kommunen vurderer, at personen trods sin aktuelt meget begrænsede arbejdsevne har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, og personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksjob først kan tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Jobcenteret skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering, revalidering, ressourceforløb og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Jobcenteret skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der er tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan fx være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Jobcenteret skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i job. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Afdækning og udvikling af arbejdsevnen kan kun undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre tiltag, fx ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 70 med enkelte sproglige justeringer.

Forslaget betyder, at målgruppen for fleksjob er den samme, som efter den gældende lovs § 70.

Til § 117

Efter gældende § 69, stk. 1, skal jobcenteret sørge for, at personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, jf. § 2, nr. 7, har mulighed for

- 1) ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob efter § 70 eller
- 2) støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed efter § 70 g.

Efter gældende stk. 3, kan fleksjob alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Efter gældende stk. 4, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om fleksløntilskud til ansatte i fleksjob hos arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, hvor arbejdet udføres i udlandet.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt i bekendtgørelsen om fleksjob til at fastsætte nærmere regler om udstationering i udlandet for personer, der er ansat i fleksjob.

En ansat i fleksjob har efter bekendtgørelsen mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 72 eller løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den ansatte er sikret hjemrejse.

Efter gældende § 73, stk. 2 kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilskud til arbejdsgivere med ansatte i fleksjob, hvor arbejdet udføres i udlandet.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt i bekendtgørelsen om fleksjob til at fastsætte nærmere regler om udstationering for personer, der er ansat i fleksjob før 1. januar 2013, og hvor tilskuddet derfor går til arbejdsgiveren.

En ansat i fleksjob har efter bekendtgørelsen mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter gældende § 72 eller løn- og arbejdsvilkår efter gældende § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den ansatte er sikret hjemrejse.

Efter gældende § 74 b, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om et fleksjobbevis, som en person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode jobcenteret om at udarbejde.

Der er i bekendtgørelsen om fleksjob fastsat regler om, at kommunen efter anmodning skal udstede et fleksjobbevis til personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Fleksjobbeviset indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.2.

Det foreslås i § 117, stk. 1, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122, udstationeringen er højst af et års varighed, og den ansatte er sikret hjemrejsen.

Det er kun muligt at oprette fleksjob hos en arbejdsgiver, der har hjemsted i Danmark. Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, kan arbejdsgiveren kun modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Der kan ikke udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet der ikke kan oprettes fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det foreslås i *stk. 3*, at en person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtager ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV.

Afsnit III indeholder bestemmelser om cv-oplysninger, kontaktførelse, planer m.v. og jobrettet uddannelse. Afsnit IV indeholder bestemmelser om tilbud m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 3. og 4. pkt.*, at en person, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende regler, idet der for at forenkle loven er foretaget en sammenskrivning af elementer fra §§ 69, 73 og 74 b. Endvidere er reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende udstationering og fleksjobbevis indsat direkte i lovteksten. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler på disse områder er derfor udgået.

Derudover er der foretaget sproglige justeringer.

Til § 118

Efter den gældende § 70 a træffer jobcenteret afgørelse om visitation til fleksjob efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet. Rehabiliteringsteamet afgiver med udgangspunkt i rehabiliteringsplanens forberedende del en indstilling af, om den pågældendes arbejdsevne er nedsat i et sådant omfang, at personen skal have Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.3.

Det foreslås i § 118, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob består af rehabiliteringsplanens forberedende del, som har været behandlet i et rehabiliteringsteam, jf. § 44 og kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

For at blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for:

- 1) At personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse,
- 2) at alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse,
- 3) at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og
- 4) at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., jf. § 119, i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. I planen beskrives personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Jobcenteret skal, når det efter indstilling fra rehabiliteringsteamet træffer afgørelse om, at en person skal visiteres til fleksjob, fortsat dokumentere, at personen har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv. Der skal således foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det er Ankestyrelsens praksis, der fortsat finder anvendelse i forhold til, hvornår en persons arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat. Ankestyrelsen lægger i sin praksis vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det fremgår af Ankestyrelsens praksis, at der skal være dokumentation for, at arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, herunder at afprøvningen af arbejdsevnen har været fyldestgørende.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse N-11-06 i forhold til spørgsmålet om væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen henvist til lovbemærkningerne til L 136 (Folketingssamling 2000-2001) i forbindelse med, at muligheden for at yde tilskud med 1/3 blev fjernet. Det fremgår heraf, at det med forslaget er præciseret, at der skal være en væsentlig og varig nedsat arbejdsevne, og at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skal være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler. Vurderingen af personens arbejdsevne må derfor ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Det foreslås, at gældende stk. 2-4, om forsøget om at en person i forbindelse med en afgørelse om fleksjob kan afvise at modtage lægebehandling, udgår idet forsøget afsluttes den 30. juni 2019. Der henvises i øvrigt til det fremsatte lovforslag [L xx], hvor forsøget om nej til lægebehandling gøres permanent pr. 1. juli 2019.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 70 a med sproglige justeringer samt en konsekvensændring som følge af, at forsøget med ret til at afvise lægebehandling ophører den 30. juni 2019.

Til § 119

Den gældende § 70 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medfører, at der stilles krav om, at medarbejdere kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis de pågældende har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Kravet kan ikke opfyldes ved at være ansat i et fleksjob efter overenskomstens sociale kapitler. De pågældende skal i øvrigt opfylde betingelserne for fleksjob.

Kravet gælder ikke, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Efter gældende stk. 2, skal aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende understøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Efter gældende stk. 3, finder stk. 1 ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.4.

Det foreslås i § 119, stk. 1, at en person kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Se også principafgørelse 44-17, der er refereret sidst i afsnittet. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob.

Arbejdsgiver og lønmodtager kan også indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, fx hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst.

Fx kan det aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at den pågældende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette kan fx kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Medarbejderen vil typisk ikke være visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob kan fx være:

En medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, bliver tiltagende dårligere og kan ikke længere klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren indgår aftale om, at

medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse af sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, kan nævnes følgende forløb:

En medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at hun opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at hun bliver tilbudt job efter stk. 1, inden hun kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitel. Det bemærkes, at kravet i forslaget til § 119 ikke kan opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, kan medarbejderen efter 12 måneder, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt, blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen.

I principafgørelsen 44-17 har Ankestyrelsen fastslået, at ”hidtidig arbejdsplads” må fortolkes indskrænkende. Reglerne finder således kun anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i udstøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne. Reglerne om fastholdelsesfleksjob skal derfor efter en konkret vurdering ikke anvendes i tilfælde, hvor borgeren allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle borgerens arbejdsevne og hjælpe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 2*, at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter *stk. 1* være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette skal være med til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode kan således regnes med i de 12 måneder, i det omfang det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uheldbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i den gældende § 70 b, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3* at videreføre, at *stk.1* ikke finder anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uheldbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i § 119, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende lovs § 70 b og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Forslaget betyder, at betingelserne for fastholdelsesfleksjob er de samme som efter den gældende lovs § 70 b.

Til § 120

Efter gældende § 70 c, stk. 1, bevilger jobcenteret fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 70 for et nyt fleksjob.

Efter gældende stk. 2, bevilger jobcenteret for personer, der er fyldt 40 år, efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.5.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Personer under 40 år kan efter det første fleksjob få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på fem år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Jobcenteret skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret bevilger et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år efter det første fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed og den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 70 c uden indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at reglerne for midlertidig fleksjob for ressourceforløb er de samme, som efter den gældende lovs § 70 c.

Til § 121

Efter gældende § 70 d skal jobcenteret følge op ved en midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i fleksjobbet. Opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i et fleksjob, og efter behov ved en drøftelse med arbejdsgiver og den ansatte af mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdsevne.

For personer, der er ansat i et permanent fleksjob, skal jobcenteret foretage opfølgning, hver gang der er gået 2½ år fra sidste opfølgning.

For personer, der er ansat i midlertidige fleksjob, skal der udarbejdes en status efter 4 ½ år af jobcenteret, hvor der tages stilling til, om den ansatte i et fleksjob kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen.

Efter gældende stk. 2, skal personer, der er ansat i fleksjob, underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Efter gældende stk. 3, skal jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 70 c, stk. 1, udarbejde en status efter 4 ½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen. Jobcenteret skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Efter gældende stk. 4, forbliver personer, der er ansat i fleksjob, i ordningen indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret skal sikre, at den ansatte udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket

ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer med et permanent fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Hvis jobcenteret vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 121, stk. 1, skal jobcenteret træffe afgørelse om, at den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det kan fx være oplysninger om, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Jobcenteret skal, når den modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 120, stk. 1, skal udarbejde en status efter 4 ½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen. Jobcenteret skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan jobcenteret i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Jobcenteret vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis jobcenteret vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse, kan jobcenteret forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Jobcenterets vurdering skal fremgå af den ansattes fleksjobsag.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter *stk. 3*.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 70 d uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget betyder, at reglerne om løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status er de samme, som efter den gældende lovs § 70 d.

Til § 122

Det fremgår af den gældende § 70 e, stk. 1, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 70 f.

Efter den gældende stk. 2, skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at på overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af den gældende stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af den gældende stk. 5, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at funktionærlovens vilkår gælder som helhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.7.

Det foreslås i *stk. 1*, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Det betyder, at den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Det foreslås i *stk. 2*, at skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

I vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder rehabiliteringsplanens forberedende del, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, beskrives hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad jobcenteret vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om borgeren fx har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Jobcenteret skal i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tage udgangspunkt i, om

- personen kan arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- personen kan arbejde fuld tid med reduceret produktivitet
- personen kan arbejde i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet

Jobcenteret angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at borgeren kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. Intensitet, fordi skånebehovet i jobbet fx er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et eksempel kan endvidere være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Det foreslås i *stk. 3*, at på overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. *stk. 2*. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, *stk. 2*, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Tvister om anvendelsen af overenskomsterne – herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder tvister om arbejdsvilkår i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

I disse tilfælde afgøres tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at funktionærlovens vilkår gælder som helhed.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til blandt andet barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder

ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 70 e uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget betyder, at reglerne for løn- og arbejdsvilkår i fleksjob oprettet efter 1. januar 2013 er de samme som efter den gældende lovs § 70 e.

Til § 123

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1, er det kommunen, som udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter § 70 e. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (18.489 kr. i 2019), jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2-5, månedsvis bagud.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdssevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der kan således ikke udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke udbetales løn. Fleksløntilskuddet ydes i lighed med ledighedsydelse for indtil 5 dage om ugen og fleksløntilskud er en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det er kommunen, der beregner og udbetaler fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning og fradrag i fleksløntilskud, herunder definition af fx lønindtægt. Ved lønindtægt forstås A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold. Dette er fastsat i bekendtgørelse beregning og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler defineres indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, som overskud, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler fastsat i bekendtgørelsen skal fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet skal

efterfølgende reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode).

Efter de gældende regler indgår den fleksjobansattes eget og arbejdsgiverens samlede bidrag til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, og som er af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager til pensionen, i lønindtægten.

Der skal efter de gældende regler ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende ændres, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret m.v.

Lønindtægt, der dækker flere måneder

Kommunen skal beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, og dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, foretages fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes kan foretages i ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse. Reglerne om efterregulering er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Indtægter, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønindtægten fra fleksjobbet, inkl. den fleksjobansattes og arbejdsgiverens pensionsbidrag til en pensionsordning, der er led i ansættelsesforholdet. Der foretages også fradrag i fleksløntilskuddet for den fleksjobansattes eventuelle andre lønindtægter samt indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse.

Der skal som hovedregel kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der skal altid foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning. I vurderingen indgår bl.a. oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten. Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse medfører fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløntilskuddet.

Det er virksomhedens reelle overskud, der foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og baserer sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra

virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab, skal indtægten fra virksomheden fordeles ud som en månedlig indtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt.

Vederlag/indtægter, der ikke medfører fradrag i fleksløntilskuddet

Der skal ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter.

Der skal endvidere ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud fx som domsmænd, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Særlig om bonus fra arbejdsgiver

Udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, medfører ikke fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen skal derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men fx kan anses som en gave. I denne vurdering kan bl.a. indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det kan ligeledes indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen er afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 3, følger det, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 70 e tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Efter de gældende regler, skal arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob, oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger, hæves loftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, indgår disse tillæg også i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) kan således sammenlagt højst udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inkl. evt. tillæg.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, er det den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er

indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 10, følger det, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Efter gældende regler har personer, der er ansat i fleksjob, fortsat ret til at få udbetalt fleksløntilskuddet, selvom de flytter til en anden kommune. Det samme gælder for personer, der er visiteret til et fleksjob, og som modtager ledighedsydelse. Det er bopælskommunen, der skal udbetale fleksløntilskuddet.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiget et fleksjob eller ophører i ansættelse i understøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, har efter gældende regler ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6

Forslaget til § 123 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 f, stk. 1-3 og 10.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter forslaget til § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter forslaget til stk. 2-3, samt forslagene til § 124, stk. 1-4 og § 127 månedsvis bagud.

Det foreslås, at udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen fortsat forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Flexløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med flexløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der kan således ikke udbetales flexløntilskud til job, hvor der ikke udbetales løn.

Flexløntilskuddet nedsættes på baggrund af lønindtægten fra fleksjobbet (inkl. pension), evt. anden lønindtægt og evt. indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Det foreslås i lighed med de gældende regler, jf. forslaget til § 139, at kommunen ved beregning af flexløntilskuddet skal anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barselsdagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, skal kommunen indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme gælder oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v. Flexløntilskuddet ydes i lighed med ledighedsydelse for indtil 5 dage om ugen.

Flexløntilskud vil efter forslaget fortsat blive anset som en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af flexløntilskuddet.

Det foreslås, at kommunen beregner og udbetaler fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte, og kommunen skal derfor lave en udbetalingsspecifikation, som skal indeholde oplysninger om grundlaget for beregningen af fleksløntilskuddet, som gør det muligt for den fleksjobansatte at kontrollere, at beløbet er korrekt beregnet. Samtidig skal kommunen vejlede den fleksjobansatte om, at pågældende kan klage over kommunens beregning af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau) før skat. Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Det foreslås således, at fleksløntilskuddet skal beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, svarende til 18.489 kr. pr. måned (2019-niveau).

Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af lønindtægten op til et beløb på 14.686 kr. før skat (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau).

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om definitions af lønindtægt samt beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det er fastsat, at ved lønindtægt forstås A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold.

Det foreslås at definere indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, som overskud, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler er fastsat i medfør af den foreslåede § 139, og vil blive udmøntet i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Det foreslås, at det fastsættes i en bekendtgørelse, at fleksløntilskuddet skal beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet skal efterfølgende reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode). Hvis en fleksjobansat fx starter job den 15. januar, vil beregningen af fleksløntilskuddet både i januar og februar basere sig på en forventet indkomst, da beregningen skal foretages ultimo januar og ultimo februar, hvor oplysninger om en fuld måneds løn ikke foreligger i indkomstregisteret. Først ved beregningen af fleksløntilskuddet ultimo marts, hvor der foretages beregning på baggrund af lønoplysninger for februar, kan oplysninger fra indkomstregisteret anvendes.

Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, foretages der efter de gældende regler en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet.

Det foreslås, at beregningen af fleksløntilskuddet herefter sker løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke er tilgængelige i den

aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for fx august måned bliver beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned.

Der skal efter forslaget til udmøntningen af § 139 kunne ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende ændres, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der skal også ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs., enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover. Hvis en fleksjobansat fx går ned i tid pr. 1. september, vil fleksløntilskuddet som udgangspunkt blive beregnet på baggrund af lønindtægten for august måned. Da lønindtægten for september er mindre på grund af den nedsatte arbejdstid, skal fleksløntilskuddet reguleres for september måned på baggrund af de korrekte lønoplysninger fra indkomstregisteret, som indberettes af arbejdsgiveren for september måned.

Efterreguleringen i fleksløntilskuddet skal foretages i de(n) følgende måned(er), og der kan ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Disse regler vil fremgå af bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Lønindtægt, der dækker flere måneder

Der vil i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, jf. forslaget til bemyndigelsesbestemmelsen i § 139 bl.a. blive indsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende lønudbetaling dækker arbejde for flere måneder fx i form af provision eller resultatlø, skal lønudbetalingen fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Flexløntilskuddet skal ligeledes beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker.

Hvis en fleksjobansat, der løbende har fået udbetalt fleksløntilskud, får udbetalt resultatlø, der dækker flere måneders arbejde eller arbejde i et helt år, skal der i det omfang, det er muligt, foretages fradrag for denne lønindkomst i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Kommunen skal efter forslaget derfor beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, og dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen foretages efter forslaget i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, foretages fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes kan foretages i ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Indtægter, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet

Der skal efter forslaget som hovedregel kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der skal efter forslaget altid foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning. I vurderingen indgår bl.a. oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten. Der henvises til § 2 i bekendtgørelse nr. 1193 af 28. september 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som fastlægger, hvornår der er tale om selvstændig virksomhed.

Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse medfører efter forslaget fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløntilskuddet.

Det foreslås, at indtægter fra udlejning, fx udlejning af en beboelsesejendom eller flere lejligheder, som udgangspunkt vil have erhvervsmæssig karakter, som medfører fradrag i fleksløntilskuddet. Udlejning af et værelse i egen bolig, vil derimod som udgangspunkt ikke blive betragtet som erhvervsmæssig.

Det er virksomhedens reelle overskud, der foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og baserer sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab, skal indtægten fra virksomheden fordeles ud som en månedlig indtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt.

Der foretages efter forslaget endvidere fradrag i fleksløntilskuddet for udbetalt løn under ferie eller feriegodtgørelse, og for sygedagpenge/ressourceforløbsydelse eller barseldagpenge, som en fleksjobansat modtager under sygdom eller barsel, og som træder i stedet for den fleksjobansattes lønindtægt. Herudover foretages fradrag i fleksløntilskuddet med det beløb, som den pågældende kunne have fået i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, hvis den fleksjobansatte har mistet retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, eller ressourceforløbsydelsen er nedsat på grund af en sanktion.

Vederlag/indtægter, der ikke medfører fradrag i fleksløntilskuddet

Det foreslås, at der ikke skal ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter.

Arbejdsfrie indtægter er fx:

- Udbetaling af Koda-Gramex-afgifter.
- Kapitalpensioner og kapitalforsikringer.
- Indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold.
- Ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.
- Pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Løbende udbetaling af pension fx fra en pensionsopsparing, eller en gruppelevsfor sikring.
- Erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejdsskadesikring.
- Krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver.
- Livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte.
- Invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

- Efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven.
- Indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom.
- Forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, og overskud af egen bolig.
- Renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster.
- Underholdsbidrag.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadestpension).
- Vederlag, der modtages for at overholde konkurrence- eller kundeklausuler.
- Feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler.
- Indtægter fra de særlige feriefridage, der udbetales uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at listen ikke er udtømmende. Indtægter, der kan sidestilles med de ovenfor nævnte, medfører ikke fradrag.

Det foreslås videre, at der endvidere ikke skal ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud fx som domsmænd, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Særlig om bonus fra arbejdsgiver

Personer, der er ansat i et fleksjob efter den nye fleksjobordning (fra 1. januar 2013) modtager et fleksløntilskud fra kommunen som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Det foreslås, at der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønindtægter fra fleksjobbet og andre lønindtægter, som den fleksjobansatte har samtidig med fleksjobbet.

Dette gælder også for løn i form af resultatløns m.v., der dækker arbejde udført over en længere periode.

Det foreslås videre, at andre udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, ikke skal medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen skal derfor efter forslaget i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men fx kan anses som en gave. I denne vurdering kan bl.a. indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det kan ligeledes indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen er afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksløntilskud efter forslaget til *stk. 2* og løn udbetalt af arbejdsgiver efter forslaget til § 122 tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Efter forslaget skal arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob, oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Der skal ikke foretages beregninger af lønloftet, da det er arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der lægges til grund.

Med løn på fuld tid forstås den fleksjobansattes løn omregnet til lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdssevne. Hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., skal arbejdsgiveren oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling. Hvis en person fx er ordinært ansat som sosu-assistent med skiftende vagter, og pågældende modtager 22.000 kr. i gennemsnitløn om måneden, vil dette udgøre loftet for den fleksjobansattes løn. Hvis den fleksjobansatte har skiftende vagter, skal arbejdsgiveren således oplyse jobcenteret om, hvad den gennemsnitlige løn for ordinært ansatte, der arbejder på fuld tid i den pågældende stilling, udgør.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger, hæves loftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, indgår disse tillæg også i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) kan således sammenlagt højst udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inkl. evt. tillæg.

Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end lønnen på fuld tid (inkl. evt. tillæg) i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det overskydende beløb.

Hvis den fleksjobansatte får udbetalt en reduceret timeløn på baggrund af en nedsat arbejdsintensitet, skal arbejdsgiveren også oplyse fuldtidslønnen for ordinært ansatte i den pågældende stilling.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, er det den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Det foreslås således, at personer, der er ansat i fleksjob, fortsat har ret til at få udbetalt fleksløntilskuddet, selvom de flytter til en anden kommune. Det samme gælder for personer, der er visiteret til et fleksjob, som modtager ledighedsydelse. Det er bopælskommunen, der skal udbetale fleksløntilskuddet.

Den ansatte i fleksjobbet skal kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen kan herefter med samtykke fra den fleksjobansatte anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen skal ikke foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiget et fleksjob eller ophører i ansættelse i ustøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, har ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.2.8.

Til § 124

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 4, fremgår det, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter gældende regler kan fleksløntilskuddet udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Fleksløntilskuddet bliver reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der udbetales i forbindelse med ferien. Kommunen kan få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne kan indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 4. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, kan kommunen anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 5, følger det, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barseldagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barseldagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barseldagpenge.

Hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom eller barsel, vil den fleksjobansatte fortsat modtage fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel. Fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

Hvis en person har ret til at opholde sig i udlandet under sygdom eller barsel, modtager personen fleksløntilskud, som beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom eller barsel, får den ansatte i et fleksjob udbetalt henholdsvis sygedagpenge eller barseldagpenge beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om orlov og ret til dagpenge ved barsel, suppleret med fleksløntilskuddet, således at der højst kan udbetales et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis den pågældende er overgået fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen for løn og fleksløntilskud krone for krone.

Der sker fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats.

Når der i en måned udbetales sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes forskelligt i de to perioder.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 6, følger det, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Når kommunen konstaterer, at der igen udbetales løn til den fleksjobansatte, skal kommunen alene foretage opfølgning efter § 70 d.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 8, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter den nye ordning ophører under sygdom, ophører fleksløntilskud, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. § 74 a og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse.

Efter de gældende regler har personen under den fortsatte sygdom ret til at modtage ledighedsydelse. Der kan således alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuel ansættelse i et fleksjob.

Alle personer, der er visiteret til fleksjob, er som udgangspunkt berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen afhænger af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 9, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter den nye ordning ophører under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Hvis en ansættelse i fleksjob ophører, mens en person modtager barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud, ophører personens ret til fleksløntilskuddet. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold.

Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barselsdagpenge.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Forslaget til § 124 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 f, stk. 4-6 og 8.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Det medfører, at fleksløntilskuddet kan udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Fleksløntilskuddet bliver reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der udbetales i forbindelse med ferien.

Det vil på baggrund af beskæftigelsesministerens bemyndigelse fastsat regler i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud om, at kommunen kan få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne kan indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 4. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, kan kommunen anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger. Disse bestemmelser vil blive fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, jf. forslaget til § 139.

Det foreslås således i *stk. 2*, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

I lighed med gældende ret foreslås det således, at hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom eller barsel, vil den fleksjobansatte fortsat modtage fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel. Fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

Hvis en person har ret til at opholde sig i udlandet under sygdom eller barsel, modtager personen fleksløntilskud, som beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

Det foreslås videre i *stk. 3*, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom eller barsel, får den ansatte i et fleksjob udbetalt henholdsvis sygedagpenge eller barselsdagpenge beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om orlov og ret til dagpenge ved barsel, suppleret med fleksløntilskuddet, således at der højst kan udbetales et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås således, at der sker fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats. Når der i en måned udbetales sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes forskelligt i de to perioder.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås, at hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven fx på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, varighedsbegrænsningen eller på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, foretages der fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet.

Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l – q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at kommunen mindst hver tredje måned skal følge op på, om personen, der har mistet retten til sygedagpenge eller et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, fortsat er ansat i et fleksjob. Det skal

sikre, at fleksløntilskuddet ikke udbetales til en person, der ikke længere er ansat i et fleksjob. Opfølgningen kan ske ved at kontakte personen eller arbejdsgiveren.

Det foreslås, at når kommunen konstaterer, at der igen udbetales løn til den fleksjobansatte, skal kommunen alene foretage opfølgning efter forslaget til § 121.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. § 74 a og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

I lighed med gældende regler er alle personer, der er visiteret til fleksjob, som udgangspunkt berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen afhænger af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Hvis retten til ledighedsydelse er opnået ved visitationen til fleksjob, bevarer personen retten til ledighedsydelse ved ophør i et fleksjob, hvis personen ikke er selvforskyldt ledig.

Personer, der på tidspunktet for visitationen til fleksjob ville have ret til at modtage sygedagpenge, modtager sygedagpenge eller barselsdagpenge, deltager i revalidering efter en jobplan (ikke forrevalidering) eller modtager ledighedsydelse efter ansættelse i understøttet beskæftigelse, har ret til ledighedsydelse med et beløb, der svarer til 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, modtager den fleksjobvisiterede ledighedsydelse med et beløb, der svarer til den kontanthjælp, der ydes til voksne kontanthjælpsmodtagere. Forsørgere modtager en ydelse på niveau med kontanthjælpssatsen for forsørgere. Hvis den pågældende ikke er forsørger, modtages der ledighedsydelse på satsen for kontanthjælp for ikke-forsørgere.

Det foreslås, at ydelseskontoret skal indhente relevante oplysninger til brug for udbetalingen af ledighedsydelse, herunder til fastsættelsen af ledighedsydelsens størrelse.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Det foreslås, at hvis en ansættelse i fleksjob ophører, mens en person modtager barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud, ophører personens ret til fleksløntilskuddet. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold.

Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barselsdagpenge.

En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, er ved barsel berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også har ret til dagpenge efter barselsloven.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 11, fremgår det, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Hvis den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, skal kommunen efter de gældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Efter de gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder, uanset at kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter § 70 f, stk. 11, 1. pkt., for samme periode.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Efter de gældende regler skal kommunen i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløns m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen efter gældende regler ligeledes træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der efter de gældende regler kan ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Hvis der kan foretages efterregulering i en af disse ydelser, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen efter gældende regler enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder efter gældende regler i de tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter de gældende regler er det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet finder forældelsesloven i stedet anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Efter de gældende regler, finder bortfaldsreglen på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Reglen i § 70 f, stk. 11, skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er indsat en bestemmelse, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 70 f, stk. 11, 5. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, finder bortfaldsreglen atter anvendelse.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Det foreslås, at § 70, stk. 11, med forslaget til § 125, flyttes til sin egen bestemmelse og opdeles i 4 stykker for at lette læsbarheden og gøre bestemmelsen mere overskuelig. Det materielle indhold af bestemmelsen svarer til den gældende ret.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen i lighed med gældende regler træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter § 123 stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Når en fleksjobansat har modtaget fleksløntilskuddet med urette, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet. Dette svarer til de gældende regler.

Det foreslås videre, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling er for det første, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Begge betingelser skal være opfyldt for, at fleksløntilskuddet kan kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke har ret til fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen i lighed med gældende regler træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter stk. 1 for samme periode.

Bestemmelsen er en følge af forslaget til bestemmelserne i §§ 128--132, således at der er sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen kan lægge dette til grund for afgørelsen. Det vurderes som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det foreslås i lighed med de gældende regler, at kommunen i forbindelse med afgørelsen skal orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen skal efter forslaget træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det kan fx være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fx fleksløntilskud for en periode, jf. forslaget til stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I sådanne tilfælde skal det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen fremgå, at personen ikke bliver afkrævet beløbet, hvis det allerede er tilbagebetalt. I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er udbetalt med urette efter forslaget til stk. 1, får kommunens afgørelse alene betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af den foreslåede bestemmelse bliver således ikke, at personen kommer til at tilbagebetale ydelsen to gange.

Når kommunen har truffet afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, skal kommunen sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Dette svarer til de gældende regler.

Det foreslås, at kommunen kan kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud af den fleksjobansatte, hvor den fleksjobansatte efterfølgende har modtaget løn, resultatløn m.v., som dækker arbejde for flere måneder, men hvor det ikke har været muligt at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den fleksjobansatte er udgået af fleksjobordningen, fx i forbindelse med overgang til førtidspension eller ordinær beskæftigelse. Det foreslås, at hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen ligeledes træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der kan ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Hvis der kan foretages efterregulering i en af disse ydelser, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilbagebetalingskravet efter *stk. 1-3*, bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, *stk. 2, 1. pkt.*, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse. Dette svare til de gældende regler.

Det foreslås således, at når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås videre, at kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet finder forældelsesloven i stedet anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, *stk. 2, 1. pkt.*, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås videre, at 1. pkt. på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Den foreslåede regel, som svarer til gældende ret, skal desuden ses i sammenhæng med § 18 a, *stk. 2, 1. pkt.*, hvorefter der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er indsat en bestemmelse, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, *stk. 1*, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 418 af 28. april 2017 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, *stk. 10*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i 1. pkt. er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Derimod kan der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden være opnået et særligt retsgrundlag, fx en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist. For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde indebærer den foreslåede regel, at forældelse vil indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden er afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det præciseret, at bortfaldsreglen atter skal finde anvendelse.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Til § 126

Efter gældende § 70 g, stk. 1, kan jobcenteret give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Efter gældende regler omfatter den særlige ordning for selvstændige personer, der får bevilliget tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed. Der ydes et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som nedsættes med 30 pct. i forhold til overskuddet i virksomheden og 30 pct. af eventuel anden arbejdsindkomst.

Efter gældende regler gives selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen, af om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være nedsat i forhold til arbejdet i virksomheden og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Arbejdsevnen vil som udgangspunkt ikke blive anset for væsentligt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Virksomheden skal drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det gælder både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i fem år, skal ikke på ny opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang indenfor 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for fem nye år. Der stilles dog krav om, at de har drevet virksomheden som deres hovedbeskæftigelse.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 2, følger det, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Efter de gældende regler skal kommunen inden, der første gang træffes afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Kommunen skal på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsteamet afgiver indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i dokumentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden. Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del skal som minimum indeholde følgende:

- 1) en beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer,
- 2) beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig, og
- 3) oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen udarbejder i rehabiliteringsplanens forberedende del en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det skal fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig skal det fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 3, følger det, at Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Det er efter de gældende regler en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Konstaterer jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen

virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal jobcenteret vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud.

Efter de gældende regler skal kommunen, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere er berettiget til tilskud. Kommunen er ikke forpligtet til at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen kan vælge at gøre det, hvis det finder det nødvendigt.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 4, følger det, at jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen, jf. de gældende regler.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge nye fem år med tilskud.

Efter forslaget vil kommunen normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 5, i lov om aktiv beskæftigelsesindsats følger det, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Kommunen udbetaler efter de gældende regler hver måned 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Efter de gældende regler beregnes nedsættelsen af tilskuddet én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år..

Beskæftigelsesministeren har udmøntet sin hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bl.a. beregning af tilskuddet, hvor virksomheden er drevet med underskud, sættes årsindtægten til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019 niveau).

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til, at fastsætte regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den samme i flere af

de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Efter gældende regler har beskæftigelsesministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes lønoplysninger til indkomstregistret, skal medregnes til arbejdsindkomsten. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Efter gældende ret kan en medarbejdende ægtefælle ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsvirksomhed, hvor begge deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A stk. 7, er indgået en lønftale mellem 2 ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det er en betingelse for at medarbejdende ægtefælle kan få fleksløntilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob. Er der ikke indgået en lønftale, er den medarbejdende ægtefælle omfattet af de regler, der i øvrigt gælder for selvstændigt erhvervsdrivende.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.7.

Forslaget til § 126 er en videreførelse af den nugældende § 70 g.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Det foreslås, at den særlige ordning for selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne omfatter personer, der får bevilliget tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed. Der ydes et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som nedsættes med 30 pct. i forhold til overskuddet i virksomheden og 30 pct. af eventuel anden arbejdsindkomst.

Med forslaget har selvstændigt erhvervsdrivende fortsat mulighed for at få tilbud om støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Det foreslås, at arbejdsevnen som udgangspunkt ikke vil blive anset for væsentligt og varigt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Det foreslås, at virksomheden skal drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det gælder både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt. Reglerne i bekendtgørelse om drift

af selvstændig virksomhed anvendes, når det vurderes, om en person anses for selvstændigt erhvervsdrivende, og om arbejdet anses for hovedbeskæftigelse.

Det vil fortsat være en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne. Det er også en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så jobcenteret kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Det foreslås, at den selvstændige erhvervsdrivende højst kan modtage tilbud om støtte i form af tilskud frem til folkepensionsalderen. Der kan endvidere ikke ydes støtte til selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager førtidspension.

Efter forslaget er det en forudsætning, at den selvstændige erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilskud. En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i fem år, skal ikke på ny opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang indenfor 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for fem nye år.

Det foreslås, at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1, nr. 5, er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service til personer, der i hjemmet passer et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende sygdom, eller hvor der er ydet plejevederlag efter § 119 i lov om social service til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder medfører en udvidelse af perioden på de 24 måneder. Dette er fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ned nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Det foreslås, at inden kommunen første gang træffer afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, skal kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Kommunen skal på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændiges samlede situation indgår.

I lighed med i dag foreslås det, at rehabiliteringsteamet afgiver indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i dokumentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del skal som minimum indeholde følgende:

- 1) en beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer,
- 2) beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig, og
- 3) oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen udarbejder i rehabiliteringsplanens forberedende del en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i borgerens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det skal fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig skal det fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Efter forslaget skal kommunen efter 2½ år med tilskud vurdere, om betingelserne for tilskuddet fortsat er opfyldt. Kommunen skal i den forbindelse have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det er efter forslaget en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Efter forslaget er det også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Konstaterer jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal jobcenteret vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Det skal sikre, at selvstændigt

erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til, og derved udnytter sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang. Det taler for væsentligt omfang, hvis arbejdet er af mere fast karakter, den selvstændige i gennemsnit arbejder fem timer eller mere om ugen, den selvstændige driver anden sideløbende virksomhed mere end et par timer om ugen, eller den selvstændige arbejder på fuld tid i visse perioder om året.

Efter forslaget skal kommunen, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere er berettiget til tilskud. Kommunen er ikke forpligtet til at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen kan vælge at gøre det, hvis det finder det nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter *stk. 1* i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter *stk. 1*. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter *stk. 1*.

Det foreslås at, når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det foreslås, at kommunen, hvis det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, uden større sagsbehandling vil kunne bevilge nye fem år med tilskud.

Kommunen vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Det foreslås i *stk. 5*, at tilskuddet efter *stk. 1* fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

Det foreslås, at kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Det foreslås, at personer, som får tilkendt tilskud efter *stk. 5*, kan få et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som nedsættes med 30 pct. af overskuddet i virksomheden og 30 pct. af evt. anden arbejdsindkomst.

Kommunen udbetaler efter forslaget hver måned 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Det foreslås, at nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år. Har virksomheden været drevet i mindre end to år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår. Kommunen beregner årsindtægten i virksomheden efter de samme principper, som danner grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændige i bekendtgørelse om

beregning af dagpengesatsen for selvstændig erhvervsdrivende. Derudover nedsættes tilskuddet med 30 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren i lighed med gældende bemyndigelse efter forslaget til § 139, stk. 2, kan fastsætte regler om beregning af tilskud, fx tilskuddet, hvor virksomheden er drevet med underskud, sættes årsindtægten til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019-niveau). Beregningsreglerne er fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det foreslås, at der i bekendtgørelsesform fastsættes regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den samme i flere af de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Det foreslås, at opgørelsen af arbejdsindkomst som hovedregel foretages alene på baggrund af oplysninger om løn og indberetningsperioder, som kan hentes i indkomstregistret.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Det drejer sig fx om perioder med anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Det foreslås, at en medarbejdende ægtefælle ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsvirksomhed, hvor begge deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønftale mellem 2 ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det er en betingelse for at medarbejdende ægtefælle kan få fleksløntilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob. Er der ikke indgået en lønftale, er den medarbejdende ægtefælle omfattet af de regler, der i øvrigt gælder for selvstændigt erhvervsdrivende.

Til § 127

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 7, kan det beregnede tilskud efter stk. 2-6, højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 f i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark har derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Det foreslås, at bestemmelserne om, at fleksløntilskud skal nedsættes til integrationsydelsesniveau flyttes til et særskilt afsnit om de regler, som gælder, når en person bliver omfattet af reglerne om inddragelse af pas m.v., i det omfang det antages af en person i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette indebærer eller forøger en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, som blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 6, kan det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 127 er en videreførelse af de nugældende § 70 f, stk. 7 og § 70 g, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1*, at det beregnede tilskud efter § 123, stk.2 og § 125, stk. 1-4, højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af forslaget til § 132.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Nedenstående eksempel viser forskellen på fleksløntilskuddet, når det nedsættes til integrationsydelsesniveau for henholdsvis en enlig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme.

Det beregnede fleksløntilskud på 15.967 kr. nedsættes herefter til integrationsydelsesniveau.

For en enlig forsørger vil fleksløntilskuddet udgøre 12.143 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 3.824 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil fleksløntilskuddet blive nedsat til 2.616 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 13.351 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter forslaget til stk. 1, i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Det foreslås derfor, at Udbetaling Danmark – i lighed med gældende regler - har til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Det foreslås, at bestemmelserne om, at tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende skal nedsættes til integrationsydelsesniveau flyttes til et særskilt afsnit om de regler, som gælder, når en person bliver omfattet af reglerne om inddragelse af pas m.v., i det omfang det antages af en person i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette indebærer eller forøger en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, som blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Det foreslås, i *stk. 2*, at det beregnede tilskud efter § 126, stk. 5, højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af forslaget til § 132.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter stk. 2, i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark får i lighed med de gældende regler derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Til § 128

Efter de gældende regler i § 70 h, stk. 1, ophører retten til tilskud efter §§ 70 f og 70 g, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Den gældende bestemmelse etablerer således hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter gældende ret skal kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ophørt, træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter de gældende regler, skal retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 70 f, stk. 11, samt regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7.

Efter den gældende § 70 h, stk. 2, fremgår at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Efter den gældende i stk. 2, fremgår, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af § 70 j, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Efter den gældende § 70 h, stk. 3, hvor et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Efter gældende regler fremgår det, at hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, er det en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der på tidspunktet for endelig dom hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløntilskud efter § 70 f eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g, skal kommunerne efter de gældende regler vurdere, om personerne forsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilbud om støtte i form af tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette, samt om personen er berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelser for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende, finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der kan udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 128 er en videreførelse af den nugældende § 70 h.

Det foreslås i *stk. 1*, at ophører retten til tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 og 126, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det foreslås således – at bestemmelsen i lighed med gældende regler - etablerer en hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter forslaget skal kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ophørt, træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at

politiet har truffet afgørelse om pasinndragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter forslaget skal retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinndragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. forslaget til § 125, samt regler fastsat i medfør af forslaget til § 139, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Efter forslaget fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af forslaget til § 130, stk. 1.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinndragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Efter forslaget til *stk. 3*, om, at hvis et tilskud er ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det foreslås således, at hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, er det en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der på tidspunktet for endelig dom hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløn tilskud efter § 123-125 eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126, skal kommunerne efter de gældende regler vurdere, om personerne forsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilbud om støtte i form af tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette, samt om personen er berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelser for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende, finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at

der kan udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Til § 129

Efter de gældende regler i § 70 i, har en person ikke ret til tilskud efter §§ 70 f og 70 g for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der er efter de gældende regler hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen anvendes også, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 70 j, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 129 er en videreførelse af den nugældende § 70 i.

Det foreslås i § 129, at har en person ikke ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås således, at der i lighed med de gældende regler skal være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen kan efter forslaget også anvendes, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af forslaget i § 130, stk. 2.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Til § 130

Efter den gældende § 70 j, stk. 1, skal politiet underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 70 f og 70 g straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 70 h, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Efter den gældende § 70 j, stk. 2, fremgår, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 70 h, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 130 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 j.

Det foreslås i *stk. 1*, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 122, 123 og 125. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Efter forslaget skal kommunen træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 128, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 og 126. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 123, 124 og 126. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter forslaget skal kommunen træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 128, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Til § 131

Efter den gældende § 70 k fremgår, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 70 f og 70 g. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det er relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytilflyttet borger er blevet genstand for en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik i den tidligere opholdskommune. Det gælder fx, når et tilskud er ophørt efter § 70 h, stk. 1, idet det fremgår af § 70 h, stk. 3, at det er en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om dette, kan der i nogle tilfælde blive udbetalt ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i samt §§ 10 b og c i lov om aktiv socialpolitik, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i eller §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 70 h og 70 i, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med persondataloven, herunder lovens § 8, stk. 3, om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, herunder fordi videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 131 er en videreførelse af den nugældende § 70 h.

Det foreslås i § 131, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 128 og 129 i samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123 og 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det er relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytilflyttet person er blevet genstand for en afgørelse efter forslagene til §§ 128 og 129 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik i den tidligere opholdskommune. Det gælder fx, når et tilskud er ophørt efter forslaget til § 128, idet det fremgår af § 128, stk. 3, at det er en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om dette, kan der i nogle tilfælde blive udbetalt ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter forslagene til §§ 128 og 129 samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter forslagene til §§ 128 og 129 samt § 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Forslaget til bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter forslagene til §§ 128 og 129 samt §§ 10 b og c i lov om aktiv socialpolitik, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter forslagene til §§ 128 og 129 eller §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter forslagene til §§ 128 og 129 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med persondataforordningen herunder, om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, herunder fordi videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Til § 132

Efter den gældende § 70 l, stk. 1, fremgår det, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i

medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter § 70 f og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Efter gældende regler kan det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke overstige niveauet for integrationsydelse, jf. § 70 f, stk. 7 og § 70 g, stk. 6.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark fået til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter den gældende § 70 l, stk. 2, regnes perioden i stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen

idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

3-årsperioden efter stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes den 3-årige periode i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom.

Det medfører, at en person, der ansøger om fx kontanthjælp 1½ år efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i stk. 1 i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse, jf. § 70 l, stk. 1, frem til der er udetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Efter den gældende § 70 l, stk. 3, skal kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke oplyser om, at personen er omfattet af stk. 1-3, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.143 kr., kan kommunen kræve 3.824 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 101.976 kr. svarende til 8.498 kr. pr. måned, kan kommunen kræve 18.024 kr. svarende til 1.502 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 132 er en videreførelse af den nugældende § 70 l.

Det foreslås i *stk. 1*, at tilskud efter forslaget til §§ 123, 124 eller 126 højst kan udgøre et beløb, der svarer til niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af følgende ydelser: barseldagpenge efter lov om barseldagpenge, sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge, pension efter lov om social pension, pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fleksydelse efter lov om fleksydelse, integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 efter denne lov, statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven eller statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter forslaget er afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124 og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126 til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

Det foreslås, at en person, der får nedsat tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126 til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. forslagene til §§ 123, 124 eller 126. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det foreslås, at det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse, jf. forslaget til § 127, stk. 1 og 2.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126 i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark fået til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. *stk. 1*. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. *stk. 1*, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter *stk. 1*. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i *stk. 1* fra tidspunktet for den endelige dom, jf. *stk. 1*.

Det foreslås, at 3-årsperioden efter *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes den 3-årige periode i *stk. 1* fra tidspunktet for den endelige dom.

Det medfører, at en person, der ansøger om fx kontanthjælp 1½ år efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i *stk. 1* i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, foreslås det, at medregne denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse, frem til der er udetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126, der overstiger integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i *stk. 1*.

Det foreslås således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126, *stk. 5*, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126, *stk. 5*, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke oplyser om, at personen er omfattet af *stk. 1-3*, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.143 kr., kan kommunen kræve 3.824 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 101.976 kr. svarende til 8.498 kr. pr. måned, kan kommunen kræve 18.024 kr. svarende til 1.502 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Til § 133

Bestemmelsen vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013.

Efter gældende § 71, stk. 1, betaler arbejdsgiveren lønnen til den ansatte i fleksjob.

Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Det fremgår af den gældende stk. 2, at tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller totredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller totredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Det fremgår af den gældende stk. 4, at tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiver, der fx betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge. Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

Efter den gældende § 71, stk. 4, 2. pkt., kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om nedsættelse af tilskuddet til arbejdsgiveren med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt til at fastsætte en bestemmelse i bekendtgørelsen om fleksjob om, at arbejdsgiveres tilskud for personer i fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiver kan modtage efter lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Derudover er bemyndigelsen i dag brugt til at fastsætte en bestemmelse om, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter i bekendtgørelsen om fleksjob.

Efter den gældende stk. 6, at kan tilbud om fleksjob gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.13.

Det foreslås i *stk. 1*, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Vurderingen af arbejdsevnen – og dermed løntilskuddets størrelse – er konkret og kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og arbejdsevnen nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, fx i forbindelse med opfølgning.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet efter *stk. 3* nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Det betyder, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiver, der fx betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge. Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

Det foreslås i *stk. 5*, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. i § 1 a i lov om social pension.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 71 uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget betyder, at reglerne om løn og tilskud m.v. for fleksjob på begyndt før den 1. januar 2013 er de samme, som efter gældende lovs § 71. For at forenkle loven er reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende nedsættelse af løntilskuddet indsat direkte i lovteksten. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler på området er derfor udgået.

Til § 134

Bestemmelsen vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013.

Det fremgår af gældende § 72, stk. 1, at når jobcenteret har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på

ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det fremgår af den gældende stk. 2, at jobcenteret skal give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre personen foretrækker deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at jobcenteret skal give tilbud om fleksjob på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse har været deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Det fremgår af den gældende stk. 4, at personer omfattet af stk. 3 få tilbud om fleksjob på et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det fremgår af den gældende stk. 5, at personer, der er omfattet af stk. 3, har dog ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis personen godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det fremgår af den gældende stk. 6, at personer, der er omfattet af stk. 3, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis personen kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i sine personlige forhold.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.13.

Det foreslås i *stk. 1*, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det foreslås i *stk. 2*, at fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Ved deltidsbeskæftigelse forstås, at beskæftigelsen set over en periode på 4 uger i gennemsnit er på højst 30 timer om ugen. Dette gælder dog ikke, hvis overenskomsten fastsætter, at et lavere timetal end 30 timer anses for fuldtidsbeskæftigelse. Det kan fx være tilfældet, hvor overenskomsten fastsætter, at fuld arbejdstid er 29 timer, fordi der er tale om aften- og natarbejde eller weekendarbejde.

Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af *stk. 3* arbejder i fleksjob på et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, dog har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis personen godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 6*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis personen kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i sine personlige forhold.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 72 uden indholdsmæssige – men alene sproglige – ændringer.

Forslaget betyder, at reglerne om løn og tilskud m.v. for fleksjob på begyndt før den 1. januar 2013 er de samme som efter gældende lovs § 72.

Til § 135

Bestemmelsen vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013.

Det fremgår af gældende § 73, *stk. 1*, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Det foreslås i § 135, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Det betyder, at tilflytningskommunen overtager forpligtigelsen til at yde tilskud og til at varetage opfølgning.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 73, *stk. 1*, uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 136

Bestemmelsen vedrører støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013. Reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter 2012 fremgår af gældende § 70 g.

Efter gældende § 75, giver jobcenteret støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget seneste den 31. december 2012. § 70 d, *stk. 1*, finder tilsvarende anvendelse.

Efter den gældende *stk. 2*, ydes tilskuddet afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller totredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder anvendes den overenskomstmæssige

løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr.(2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.14.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget seneste den 31. december 2012. § 121, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

For at få støtte i form af tilskud skal den selvstændigt erhvervsdrivende opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller totredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder anvendes den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr.(2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Det svarer til højst 263.546 kr. (2019-niveau) årligt eller 136,97 kr. (2019-niveau) pr. time ved ½ tilskud og 351.394 kr. (2019-niveau) årligt eller 182,62 kr. (2019-niveau) pr. time ved 2/3 tilskud af den mindste overenskomstmæssige løn.

Tilskuddet er ikke tidsbegrænset.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 75 uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget betyder, at reglerne om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 er de samme som efter gældende lovs § 75.

Til § 137

Efter de gældende regler om aflønning i fleksjob i §§ 70 e og 70 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats betaler arbejdsgiveren betaler ordinær løn inkl. pension og ATP-bidrag for det antal arbejdstimer, der er aftalt i forbindelse med fleksjobbet. Kommunen supplerer med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten. Tilskuddet udbetales direkte til den ansatte i et fleksjob.

Aflønningen af fleksjob indebærer, at der alene indbetales bidrag fra arbejdsgiveren til pension og ATP for en mindre del af vederlæggelsen i fleksjobbet. For at sikre, at den fleksjobansattes pensionsforhold ikke forringes markant, indbetales der efter den gældende § 114 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats et bidrag til ATP af fleksløntilskuddet, der dels betales af den fleksjobansatte selv, dels betales af kommunen.

Den fleksjobansatte betaler selv et bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget kan dog højst være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet bliver ikke satsreguleret. Kommunen tilbageholder bidraget til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet

Det foreslås, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres uændret. Det betyder, at den fleksjobansatte selv betaler et ATP-bidrag som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog højst 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres fortsat ikke. Kommunen indeholder bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetaler det til personens ATP-konto.

Til § 138

Efter den gældende § 115 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indbetaler kommunen, ud over den ansattes bidrag til ATP, et bidrag til ATP for antallet af timer med fleksløntilskud. Antallet af timer med fleksløntilskud beregnes som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvilket svarer til 1,19 kr. pr. time (2019-niveau).

Hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), indbetales kommunen et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

Det foreslås, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres uændret. Det betyder, at kommunen indbetaler et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), foreslås det, at der indbetales et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

Eksempel 1:

Person P får løn for 20 timer om ugen (86,67 timer om måneden) med en månedsløn på 13.000 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 24.050 kr. pr. måned.

Person P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 18.489 kr. (2019-niveau) minus 30 pct. af 13.000 kr. = 14.589 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed til sammen 27.589 kr. Da tilskud og løn tilsammen maksimalt kan udgøre lønnen for fuldtidsarbejde, som i P's tilfælde er på 24.050 kr., nedsættes tilskuddet med forskellen på 27.589 kr. og 24.050 kr., dvs. 3.539 kr. Flexløntilskuddet udgør herefter 14.589 kr. - 3.539 kr. = 11.050 kr./måned.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 11.050 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Flexløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 10.550 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 87 kr. om måneden (160,33 timer minus 86,67 løntimer gange med 2/3 af 1,78 kr.).

Der indbetales således samlet 587 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Eksempel 2:

Person P får løn for 19 timer om ugen (82,33 timer om måneden) med en månedsløn på 16.054 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 31.264 kr. pr. måned.

P's umiddelbare flexløntilskud udgør 18.489 kr. (2019-niveau) minus 30 pct. af 14.686 kr.(=4.406 kr.) samt minus 55 pct. af det, der er over 14.686 (=752 kr.). Flexløntilskuddet er dermed 18.489 kr. minus 5.158 = 13.331 kr. Person P's løn og flexløntilskud bliver dermed til sammen 29.385 kr.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af flexløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 13.331 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Flexløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 12.831 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 93 kr. om måneden (160,33 timer minus 82,33 løntimer gange med 2/3 af 1,78 kr.).

Der indbetales således samlet 593 kr. om måneden i bidrag til ATP af flexløntilskuddet.

Eksempel 3:

Person P, der får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. Flexløntilskuddet er på 16.929 kr.

Kommunen betaler det fulde ATP-bidrag på 284 kr. om måneden, da P arbejder mindre end 9 timer om ugen.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af flexløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 16.929 kr. er mere end 500 kr. indbetales 500 kr. om måneden. Flexløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 16.429 kr.

Der indbetales således samlet 784 kr. om måneden i bidrag til ATP af flexløntilskuddet.

Det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension som efter de gældende regler beregner størrelsen af bidraget for hver time, der udbetales tilskud for. Dette svarer blandt andet til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, stk. 2, og § 85 d, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 139

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 12, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i flexløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i flexløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1181 af 3. november 2017 om beregning af og fradrag i flexløntilskud.

Efter de gældende regler er bemyndigelsen blevet anvendt til at fastsætte regler om beregning af fleksløntilskuddet samt en definition af, hvad der betragtes som lønindtægt. Lønindtægt defineres i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud som løn, der er A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag.

Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at udbetaling af fleksløntilskud de første måneder sker på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret og at der eventuelt efterfølgende foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af fleksløntilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Bemyndigelsen er endvidere brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i fleksløntilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barseldagpenge. Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at det er lønoplysninger m.v., som fremgår af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 7, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er efter de gældende regler anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1193 af 28. september 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne..

Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til den opgørelse, som frem til den 1. oktober 2018 fandt anvendelse ved beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende.

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres, så grundlaget for beregningen bliver udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed. Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget. Efter forslaget skal arbejdsindkomst kun nedsætte tilskuddet én gang.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 70 g, stk. 7, er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 70 i, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 70 g for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Forslaget til § 139 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 f, stk. 12 og § 70 g, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Bemyndigelsen foreslås bl.a. anvendt til at fastsætte regler om beregning af fleksløntilskuddet samt en definition af, hvad der betragtes som lønindtægt. Lønindtægt defineres i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud som løn, der er A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag m.v. samt at personens og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Det vil endvidere blive fastsat regler om, hvordan selvstændig bibeskæftigelses skal defineres, hvilket vil ske som efter de gældende regler.

Bemyndigelsen foreslås endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at udbetaling af fleksløntilskud de første måneder sker på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret og at der eventuelt efterfølgende foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af fleksløntilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Det foreslås videre, at bemyndigelsen bl.a. bliver brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i fleksløntilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barselsdagpenge. Hvis personen har mistet retten til sygedagpenge, beregnes fleksløntilskuddet på baggrund af indberetning til indkomstregistret af udbetalte sygedagpenge i den forudgående måned. Hvis der på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, ikke er udbetalt sygedagpenge, sker beregningen på baggrund af de sygedagpenge, som den pågældende ville have været berettiget til. Der bliver også fastsat regler om beregning af fleksløntilskuddet, hvis en person delvist genoptager arbejdet i forbindelse med sygdom. Bemyndigelsen foreslås endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at det er lønoplysninger m.v., som fremgår af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om beregning af fleksløntilskud under ferie, herunder om efterregulering i forbindelse med ferie, der afholdes, uden at personen har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

Anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den gældende udmøntning af bemyndigelsen, men vil også fremadrettet kunne anvendes til at fastsætte regler vedr. beregning m.v. inden for bemyndigelsens område.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det foreslås, at bemyndigelsen bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til den opgørelse til de gældende regler.

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres, så grundlaget for beregningen bliver udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af

selvstændig virksomhed. Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget. Efter forslaget skal arbejdsindkomst kun nedsætte tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, skal den ikke også nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter forslaget til § 130, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 126 for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Når kommunen har truffet afgørelsen om tilbagebetaling af tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivende som følge af dommen, skal kommunen sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den gældende udmøntning af bemyndigelsen, men vil også fremadrettet kunne anvendes til at fastsætte regler vedr. beregning m.v. inden for bemyndigelsens område.

Til § 140

Efter den gældende § 75, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen er i dag blevet brugt til at fastsætte regler om, hvordan reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 skal administreres. Herunder, at kommunen udbetaler tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab.

Tilskuddet ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

På ikke overenskomstdækkede områder anvendes den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag, jf. den gældende § 71, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen vil blive brugt til at fastsætte regler om, hvordan reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 skal administreres. Herunder, at kommunen skal udbetale tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab.

Tilskuddet skal ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

På ikke overenskomstdækkede områder skal den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder anvendes. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag, jf. § 133, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 75, stk. 3, uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 141

Efter den gældende § 115 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er beskæftigelsesministeren bemyndiget til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag af personens eget bidrag til ATP, jf. lovens § 114, og kommunens indbetaling af ATP-bidrag for personen, jf. lovens § 115. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1344 af 30. november 2015 om indbetaling af ATP-bidrag for modtagere af fleksløntilskud, hvor der er fastsat regler beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter lovens § 115, og regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Bemyndigelsen vil, som efter de gældende regler, blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 138. Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Til § 142

Til stk. 1

Det fremgår af gældende regler i § 46, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend.

Efter gældende § 46, stk. 2, 1. pkt., kan kommunen give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Revalidering er beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, hvor der er en realistisk mulighed for at revalidering kan føre til hel eller delvis selv

forsørgelse, og hvor tilbud efter denne lov ikke er tilstrækkelige for at bringe den pågældende ind eller tilbage på arbejdsmarkedet.

Alle andre støtteordninger skal være udtømte før end revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvis der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det betyder for eksempel, at kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp eller sygedagpenge, ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, ikke er i målgruppe for revalidering, fordi de har så komplekse problemer.

Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, skal derfor som udgangspunkt bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.

Det foreslås i *stk. 1*, at revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når

- 1) øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og
- 2) personen kan fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Revalidering vil således fortsat være beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, hvor der vil være en realistisk mulighed for at revalidering kan føre til hel eller delvis selv forsørgelse, og hvor tilbud efter denne lov ikke vil være tilstrækkelige for at bringe den pågældende ind eller tilbage på arbejdsmarkedet.

Alle andre støtteordninger skal være udtømte før end revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvis der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det betyder for eksempel, at kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp eller sygedagpenge, ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der vil være i målgruppen for ressourceforløb, ikke vil være i målgruppe for revalidering, fordi de har så komplekse problemer.

Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, skal derfor som udgangspunkt bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.

Til *stk. 2*

Det fremgår gældende regler i § 46, *stk. 1*, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er berettiget til ledighedsydelse, jf. kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik, og i øvrigt opfylder betingelserne i *stk. 1* har ret til revalidering.

Til *stk. 3*

Efter gældende § 46, *stk. 2*, 2. pkt. i lov om en aktiv socialpolitik fremgår det, at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, *stk. 3*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering. Beslutningen om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet.

Det foreslås i *stk. 3*, at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 43, *stk. 2*, skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, 2. pkt., at kommunen, i det omfang det vurderes relevant, kan anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet. Det foreslåede i *stk. 3*, 2. pkt. betyder, at kommunen kun vil skulle anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om, at iværksætte et revalideringsforløb. Kommune kan således, i det omfang det vurderes relevant, vælge at anvende rehabiliteringsplanens forberedende del helt, delvis eller helt undlade af anvende den, i forbindelse med justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Til *stk. 4*

Efter gældende § 47, *stk. 3*, i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte:

- 1) Revalideringsydelse efter § 52, dog med fradrag af eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59.
- 2) Helt eller delvist løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 3) Særlig støtte efter § 64.
- 4) Støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65.
- 5) Tillægsydelse efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 6) Integrationsydelse efter § 22, dog med fradrag for eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59.

Det foreslås i *stk. 4*, at under et revalideringsforløb kan personen modtage ydelser efter kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og økonomisk hjælp efter denne lov

Ændringen betyder, at regler om målgruppen for revalidering vil fremgå af kapitel 21 i lov om aktiv beskæftigelsespolitik og samles i en ny selvstændig bestemmelse. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 143

Til *stk. 1*

Efter gældende § 47, *stk. 2*, i lov om aktiv socialpolitik, kan en revalidering bl.a. bestå af de tilbudsmuligheder, som følger af afsnit IV i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed efter § 65.

Det foreslås i *stk. 1*, at et revalideringsforløb bl.a. kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed jf. § 147.

Til stk. 2

Efter gældende § 47, stk. 1, 1. pkt. i lov om aktiv socialpolitik, tilrettelægger kommunen revalideringen i samarbejde med revalidenden således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Til stk. 3

Efter gældende § 57 i lov om aktiv socialpolitik, må revalidenden ikke have andet arbejde, når »Min Plan« eller en helhedsorienteret plangennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet.

Ændringen betyder, regler om indsatsen for personer i revalidering, herunder muligheder for at arbejde i begrænset omfang samtidig med revalideringsforløbet, flyttes fra lov om aktiv socialpolitik og samles i en ny bestemmelse lov om aktiv beskæftigelsespolitik. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 144

Det fremgår af gældende § 46, stk. 1, 3.pkt. i lov om aktiv socialpolitik, at aktiviteter som revalidenden gennemfører, før det erhvervmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Det foreslås i *§ 144*, at, personer, som er målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan som forrevalidering få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Forrevalidering betegner den periode, hvor det ikke er muligt at fastlægge det konkrete erhvervmæssige sigte med revalideringen, fx fordi pågældendes skolekundskaber er meget ringe, eller fordi der er behov for en afklarende fase for at kunne vurdere det videre revalideringsforløb.

Ændringen betyder, at regler om forrevalidering fra lov om aktiv socialpolitik, og affattes i en ny bestemmelse lov om aktiv beskæftigelsespolitik. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 145

Til stk. 1

Efter gældende § 49, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid.

Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 1*, at revalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og højst inden for 5 år, jf. dog § 146.

Til *stk. 2*

Det fremgår af gældende § 49, *stk. 2* i lov om aktiv socialpolitik, at har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer der har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen og hvor de personlige forhold taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen tilrettelægge en revalidering på mere end 5 år.

Kommunen vil kunne planlægge et revalideringsforløb på mere end 5 år, hvis personens forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad taler for en længerevarende videregående uddannelse.

Til *stk. 3*

Efter gældende § 49, *stk. 1*, i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses.

Det foreslås i *stk. 3*, at forrevalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og indgår ikke i opgørelsen af revalideringsforløbets varighed.

Der er ikke fastsat en tidsmæssig grænse for forrevalideringen, men den bør generelt være så kort som muligt, idet der samtidig skal tages hensyn til, at personens behov tilgodeses. Ændringen betyder, at regler om varighed for personer i revalidering og forrevalidering, flyttes fra lov om aktiv socialpolitik og affattes i en ny bestemmelse lov om aktiv beskæftigelsespolitik. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 146

Efter gældende § 56 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i,

- 1) hvis revalidenden ikke kan gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i § 146, at kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som personen kan være i revalidering, hvis:

- 1) personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller

2) sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

Ændringen betyder, at regler om varighed for personer i revalidering, herunder forlængelse af revalideringsperioden, flyttes og affattes i en ny bestemmelse lov om aktiv beskæftigelsespolitik. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 147

Til stk. 1

Efter gældende § 65, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen kan give en person, der er i revalidering og modtager revalideringsydelse, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når:

- 1) personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og
- 2) denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Til stk. 2

Efter gældende § 65, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, giver kommunen støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervs muligheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Støtteværdien af rentefrit lån samt eventuelt tilskud til forsørgelse skal opgøres efter retningslinjerne for beregning af bløde lån i henhold til den EU-retlige de minimis-regel. Efter EU's de minimis-regel kan der ydes statsstøtte til virksomheder inden for et mindre maksimumsbeløb pr. virksomhed på 200.000 EUR over en tre-årig periode. Når der ydes støtte, herunder støtte til etablering af selvstændig virksomhed som led i revalidering, må den samlede støtte ikke overstige EU's de minimis-regel. Virksomheden har pligt til selv at påse, at de minimis-reglen overholdes.

Til stk. 3

Det følger af gældenden § 65, stk. 4 i lov om aktiv socialpolitik, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Hvis hjælpen ydes som et rentefrit lån, må lånet sikres ved tinglyst pant i den genstand, hvortil lånet er ydet, fx i form af underpant, eller virksomhedspant.

Til stk. 4

Efter gældende § 67 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Det foreslås i *stk. 4*, at kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Hvis personer ikke kan tilbagebetale lånet, kan den resterende del af lånet eftergives. Sker dette, må genstanden, der er ydet lån til, så vidt muligt tilbageleveres.

Ankestyrelsens fandt i en principafgørelse [A-34-02](#), hvor der blev behandlet et spørgsmål om eftergivelse af lån til etablering af selvstændig virksomhed, at følgende forhold skal indgå i en vurdering om eftergivelse af lånet:

- personens økonomiske situation herunder formueforhold,
- omstændighederne i forbindelse med ophøret af virksomheden, og
- personens helbredsmæssige, sociale og erhvervmæssige situation med henblik på en vurdering af den aktuelle og fremtidige indtjeningssevne.

Ændringen betyder, at regler om støtte til selvstændig virksomhed, flyttes fra lov om aktiv socialpolitik og affattes i en ny bestemmelse lov om aktiv beskæftigelsespolitik. Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 148

Til stk. 1

Det følger af § 66, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Det foreslås, at kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Der er tale om en videreførelse af de gældende bestemmelser med sproglige justeringer.

Til § 149

Efter gældende § 97, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fremgår det, at private eller offentlige arbejdsgivere i forbindelse med beskæftigedes midlertidige fravær kan aftale jobrotationsordninger med jobcenteret, hvor ledige erstatter beskæftigede. Hvor private eller offentlige arbejdsgivere indgår aftale om jobrotation i tilknytning til beskæftigedes fravær på grund af orlov, uddannelse m.v., udbetales der støtte i overensstemmelse med de gældende regler herom. Hvis der i forbindelse med jobrotation ansættes en ledig med løntilskud, finder reglerne i lovens kapitel 12 anvendelse.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 1, 1. pkt., har private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse af jobcenteret, når en beskæftiget midlertidigt deltager i uddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

Formålet med jobrotation i beskæftigelsesindsatsen er således at opkvalificere beskæftigede, hvor den beskæftigede gennem efteruddannelse skal vende tilbage til arbejdet med styrkede kompetencer, samtidig med at ledige kan få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet.

Med hjemmel i gældende lovs § 98 a, stk. 6, og § 98 b, stk. 6, er der fastsat nærmere regler om jobrotation i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. I bekendtgørelsen er det bl.a. fastsat, at der ved uddannelse forstås efteruddannelse, som den beskæftigede midlertidigt deltager i efter aftale med arbejdsgiveren.

Det foreslås, at private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

Det foreslås dermed præciseret i lovteksten, at den uddannelse, som beskæftiget midlertidigt deltager i, skal være efteruddannelse.

Ved efteruddannelse forstås fortsat, at den beskæftigede gennem efteruddannelse skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personale dage og lignende vil dermed ikke kunne anses for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen.

Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse, forudsætter, at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer. Ligesom i dag indskrænker dette ikke den beskæftigedes og arbejdsgiverens ret til at afslutte ansættelsesforholdet efter almindeligt gældende regler.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om betingelser for jobrotation med præciseringer og sproglige justeringer.

Til § 150

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 3, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Det følger dog af gældende lovs § 98 a, stk. 4, at hvis den beskæftigede, der deltager i uddannelse, har en kort videregående uddannelse eller en mellemlang videregående uddannelse, vil der inden for en afsat pulje kunne udbetales jobrotationsydelse til arbejdsgiveren, når betingelserne i den gældende § 98, stk. 3, er opfyldt, bortset fra betingelsen i stk. 3, nr. 1, 2. led, om, at uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Muligheden for jobrotation efter § 98, stk. 3, hvor den beskæftigede er ufaglært eller faglært, eller har en forældet videregående uddannelse, benævnes i praksis som den almindelige jobrotationsordning.

Muligheden for jobrotation efter § 98, stk. 4, hvor den beskæftigede har en kort eller mellemlang videregående uddannelse, benævnes i praksis som den særlige jobrotationsordning/jobrotationspulje. Ordningen er frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men forventes fra og med 1. januar 2019 at blive omlagt til en lovbunden ordning via finansloven for 2019. Baggrunden for omlægningen er, at der er aftalt en rebudgettering af puljen i ”Aftalen om finansiering af indsatser for at forebygge og nedbryde parallelsamfund og aftale om Landsbyggefondens ramme til fysiske forandringer af de udsatte boligområder m.v. i perioden 2019-2026”, som regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i maj 2018.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 1, 2. pkt., kan der ikke udbetales jobrotationsydelse, hvis den uddannelse, den beskæftigede deltager i, er knyttet til en uddannelsesaftale, der fører frem til en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, og hvis der er tale om en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 3, nr. 2, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 4, afgør arbejdsgiveren, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

Det foreslås i § 150, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- 1) den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en mellemlang videregående uddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år,
- 2) den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse,
- 3) har været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse, og
- 4) den beskæftigede modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Betingelsen i stk. 1, nr. 1, betyder, at den beskæftigede højst må have en mellemlang videregående uddannelse.

Dog kan den beskæftigede have en lang videregående uddannelse, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år. Baggrunden for dette er, at en uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

Betingelsen i stk. 1, nr. 2, betyder, at arbejdsgiveren ikke kan få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed. Det gælder dermed fremover, uanset om der mellem arbejdsgiver og den beskæftigede er indgået en uddannelsesaftale eller ej. Baggrunden for denne præcisering er, at der i forhold til enkelte erhvervsuddannelser er mulighed for, at den beskæftigede kan deltage uden en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Med præciseringen vil det således være uden betydning, om der i forbindelse med en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed er indgået en uddannelsesaftale. Det vil fremover ikke være muligt at få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller uddannelse sidestillet hermed.

Betingelsen i stk. 1, nr. 3, betyder, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Dermed fremgår de fremover direkte af loven, at det en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet.

Betingelsen i stk. 1, nr. 4, betyder, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn under uddannelsen, hvormed forstås den løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos samme arbejdsgiver før påbegyndelse af uddannelsesforløbet.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdsgiveren afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

I overensstemmelse med gældende praksis, skal der ved efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende. Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om betingelser i forhold til den beskæftigede og uddannelsen med sproglige justeringer og ovenstående præciseringer.

Til § 151

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 1, er det en betingelse for at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at vikaren enten skal være

- dagpengemodtager og ved ansættelsen have været ledig i sammenlagt mindst 6 måneder,
- kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og ved ansættelsen have modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse, have været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, eller have været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, eller
- modtage kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og ved ansættelsen have været omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 2, er det endvidere en betingelse, at vikaren skal være ansat minimum 10 timer pr. uge, og vikaren kan maksimalt være ansat i en periode på 6 måneder. Det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, betyder ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 3, har kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, såfremt betingelserne i lovens kapitel i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet vikariatet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst den maksimale varighed på 6 måneder.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen, og hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen dermed acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job uden løntilskud.

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 4, skal arbejdsgiveren betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det gælder fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det følger af gældende lovs § 98 b, stk. 5, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Med hjemmel i gældende lovs § 98 b, stk. 6, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere betingelser i forbindelse med vikarens ansættelse. Det er bl.a. fastsat, at

- arbejdsgiveren skal ansætte en vikar for den beskæftigede i et antal timer, svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelse,
- vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Vikaren vil kunne vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og
- vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse.

Det foreslås i § 151, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 eller 7, og ikke er beskæftiget i job eller egen virksomhed, nr. 8, nr. 9, og modtager ledighedsydelse, eller er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, og at personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder.

Med forslaget kan de samme persongruppe som i dag, dvs. dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt modtagere af kontanthjælp eller integrationsydelse, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, fortsat blive ansat som vikar, hvis de opfylder et krav om mindst 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Som noget nyt kan sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i beskæftigelse i job eller ved selvstændig virksomhed, personer i ressourceforløb samt ledighedsydelsesmodtagere, også

blive ansat som vikar i forbindelse med jobrotation, hvis de opfylder et krav om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. på mindst 6 måneder.

Med forslaget får flere af lovens målgrupper således mulighed for at komme i jobrotation og få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Betingelserne for jobrotation skal i øvrigt være opfyldt ved disse personers ansættelse som vikar i jobrotation, fx betingelsen om at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Der vil dermed ikke være mulighed for at tage hensyn til personens nedsatte arbejdsevne, herunder nedsat arbejdsintensitet.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 2, vil det således blive fastsat nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/ sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. Der vil være tale om en videreførelse af de gældende krav til forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse med enkelte præciseringer. Der henvises i øvrigt til lovforslaget § 10 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og højst kan være ansat i en periode på 6 måneder. Vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse.

Ligesom i dag betyder det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Betingelsen om, at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, betyder, at der skal være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører, dvs. at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver. Det vil fortsat være muligt at etablere et jobrotationsprojekt, hvor vikaren vikarierer for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at person omfattet af § 6, nr. 2-5, har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet, og betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

Forslaget omfatter kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet. Ligesom i dag er der tale om en ret for personen. Hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen dermed acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person ikke har pligt til at indgå som vikar i jobrotationsordning.

Det foreslås, at det skal gælde for alle, der kan ansættes som vikar. Et vikarjob er således frivilligt for den enkelte. Personen kan dermed sige nej til et vikariat i en jobrotationsordning og kan ligeledes ophøre med jobbet uden sanktioner efter ydelsesreglerne.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Dette er en videreførelse af gældende regler, som sikrer, at vikaren er ligestillet med andre ordinært ansatte lønmodtagere hos arbejdsgiveren, selvom arbejdsgiveren modtager støtte i forbindelse med ansættelsen. Vikaren vil dermed være omfattet af fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen betyder, at arbejdet som vikar i forbindelse med jobrotation ligesom i dag ikke vil kunne medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Selvom vikaransættelsen i øvrigt er en ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen dermed ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Ligesom i dag kan timerne i vikaransættelsen heller ikke tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, jf. 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, i det arbejdet ikke kan anses for understøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Til § 152

Efter gældende § 98 a, stk. 2, udgør jobrotationsydelsen 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i uddannelse og der samtidig er ansat en vikar.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 3, nr. 2, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- den beskæftigede eller arbejdsgiveren ikke modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte,
- der ikke udbetales løntilskud til arbejdsgiveren for vikaren efter reglerne om ansættelse med løntilskud og
- arbejdsgiveren ikke modtager anden offentlig støtte til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grundskole-, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er

opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter reglerne om ansættelse med løntilskud i gældende lovs kapitel 12, udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren for hver time en ledig er ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 152, stk. 1, at jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i efteruddannelse, og der samtidig er ansat en vikar. Bestemmelsen er med en opdatering af jobrotationsydelsens størrelse til 2019-tal en videreførelse af gældende regel om jobrotationsydelsens størrelse. Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 189.

Det foreslås i stk. 2, at der ikke kan ydes jobrotationsydelse, hvis

- 1) den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, eller
- 2) arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte, herunder løntilskud efter kapitel 12, til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Betingelserne i stk. 2, nr. 1 og 2, svarer ligeledes til gældende regler og betyder, at den beskæftigede eller arbejdsgiveren ikke må modtage godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, og at der ikke må udbetales anden offentlig støtte til arbejdsgiveren for den beskæftigedes og vikarens timer, herunder må der ikke udbetales løntilskud efter lovens kapitel 12.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grundskole-, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter forslaget til kapitel 12 (reglerne om ansættelse med løntilskud), udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren for hver time en ledig er ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Et eksempel på, at arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte til den beskæftigedes eller vikarens jobrotationstimer, er, hvis den beskæftigede er ansat i et fleksjob etableret efter den gamle ordning (indtil den 1. januar 2013). Efter denne ordning udbetaler arbejdsgiveren fuld løn og modtager herefter tilskud fra kommunen. I dette tilfælde udbetales der støtte til arbejdsgiveren, og der vil dermed ikke kunne udbetales jobrotationsydelse.

Betingelserne skal sikre, at der ikke udbetales offentlig støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, og at arbejdsgiveren således ikke kan opnå dobbeltstøtte, hverken direkte eller ved at den beskæftigede modtager VEU-godtgørelse.

Til § 153

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 6, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter bestemmelsen og efter § 98 b, stk. 6, fastsætte beskæftigelsesministeren nærmere regler efter bestemmelsen, herunder om, hvilke opgaver vikaren i jobrotation kan varetage, og hvor i virksomheden vikaren kan ansættes. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler om jobrotation i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at jobrotationsydelse udbetales af jobcenteret til private og offentlige arbejdsgivere, når beskæftigede midlertidigt deltager i uddannelse og der ansættes en person som vikar for den beskæftigede. Jobrotationsydelsen er et tilskud til arbejdsgiverens samlede løn- og uddannelsesudgifter, herunder lønnen til den beskæftigede og vikaren.

I bekendtgørelsen er det tillige fastsat, at der ved uddannelse forstås efteruddannelse, som den beskæftigede midlertidigt deltager i efter aftale med arbejdsgiveren. Det følger videre, at der ikke kan gives jobrotationsydelse for den del af et uddannelsesforløb, der består af praktik, herunder praktikforløb hos arbejdsgiveren.

Der er også fastsat regler om, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn under uddannelsen, hvor der forstås den løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos samme arbejdsgiver før påbegyndelse af uddannelsesforløbet, og om at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren umiddelbart i minimum 3 måneder forud for uddannelsens begyndelse. Dermed er det en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet.

Det tillige fastsat, at

- arbejdsgiveren skal ansætte en vikar for den beskæftigede i et antal timer, svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelse,
- vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Vikaren vil kunne vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og
- vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse.

Efter bekendtgørelsen afgrænses arbejdsgiveren/arbejdsstedet på baggrund som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsenhedsnummer (P-nummer). En produktionsenhed er det sted (geografisk adresse), hvor en virksomhed har sin produktion (udøver økonomisk aktivitet), og hvor der samtidigt er beskæftigede.

Endelig kan vikaren ikke ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse (P-nummer). Det gælder uanset længden og/eller omfanget af den seneste ansættelse. Ansættelse med løntilskud er ikke ordinær ansættelse og derfor ikke omfattet af begrænsningen.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler efter dette kapitel, herunder om efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Bestemmelsen er med sproglige tilretninger en sammenskrivning af de hidtidige bemyndigelsesbestemmelser i gældende lovs § 98 a, stk. 6, og § 98 b, stk. 6.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om jobrotation, bl.a. om krav til den efteruddannelse, som den beskæftigede deltager i. Der vil ligeledes kunne fastsættes nærmere regler om vikarens opgaver og arbejdssted hos arbejdsgiveren, herunder om afgrænsningen af arbejdsgiveren/arbejdsstedet og om en time-til-time relation mellem den beskæftigedes deltagelse i uddannelse og vikarens arbejdstimer, om at vikaren kan vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og om hvorvidt vikaren forud for jobrotationsvikariatet kan have været ansat hos arbejdsgiveren.

Til § 154

Efter de gældende regler i § 98 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i stk. 3 og §§ 98 d-98 g, ret til et tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Efter gældende lovs § 98 c, stk. 2, kan der ikke ydes tilskud til elever inden for social og sundhedsuddannelsen eller den pædagogiske assistentuddannelse, hvis de har ret til voksenelevløen efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Det foreslås i *stk. 1* at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, har efter reglerne i dette kapitel, ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Baggrunden for forslaget er, at der ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, indgår et forslag om, at ændre betingelsen om, at ordningen omfatter arbejdsgivere der indgår en uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser.

Forslaget til stk. 1, svarer med sproglige tilretninger til gældende lovs § 98 c, stk. 1, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det bliver dermed tydeliggjort, at både private og offentlige arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med en voksen i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, kan have ret til, at få et tilskud til den løn de betaler til voksenlærlingen i praktikperioden.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløen efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Baggrunden for forslaget er, at der ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, indgår et forslag om, at ændre reglerne for, hvilke tilskudsberettigede uddannelser arbejdsgiveren kan indgå med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser.

Forslaget til stk. 2 svarer med sproglige tilretninger til gældende lovs § 98 c, stk. 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden. Forslaget medfører, at der ikke kan ydes tilskud til elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten. Begrundelsen er, at kommunerne og regionerne er blevet kompenseret for merudgiften herved i forbindelse med trepartsaftalen af 17. juni 2007.

Til § 155

Det fremgår af gældende regler i § 98 e, stk. 1, at for at der kan gives tilskud, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år og

- 1) er dagpengemodtager og
 - a) har været ledig i en sammenlagt periode på mere end 2 måneder, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre personen ikke har anvendt uddannelsen i de sidste 5 år,
 - b) har været ledig i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a og den uddannelse, der er indgået uddannelsesaftale om, er inden for områder, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft, jf. stk. 3, eller
 - c) har været ledig i en sammenlagt periode på mere end 12 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a, eller
- 2) er job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og
 - a) har været ledig i en sammenhængende periode på mere end 2 måneder, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre personen ikke har anvendt uddannelsen i de sidste 5 år,
 - b) har været ledig i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a og den uddannelse, der er indgået uddannelsesaftale om, er inden for områder, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft, jf. stk. 3, eller
 - c) har været ledig i en sammenhængende periode på mere end 12 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a, eller
- 3) er aktivitets- eller uddannelsesparat uddannelsesmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet og har været ledig i en sammenhængende periode på mere end 2 måneder.

Af gældende lovs § 98 e, stk. 2, fremgår det, at for der kan gives tilskud til beskæftigede og ledige, der ikke er omfattet af § 98 e, stk. 1, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år og ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, og at uddannelsesaftalen er indgået inden for områder, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder to gange om året en liste over de uddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Efter gældende regler skal voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik vurderes fra uddannelsens påbegyndelse. Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for

den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges om tilskud til. Det kan fx være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en euv eller trin 2 på samme uddannelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens indgåelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, som der indgås uddannelsesaftale om, er

- 1) omfattet af § 6 eller er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse og
 - a) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller
 - b) har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10 i en forudgående periode på mindst 6 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a, eller
- 2) beskæftiget, ikke har en uddannelse som nævnt i nr. 1, litra a og har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Baggrunden for forslaget er, at der i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, indgår et forslag om at forenkle voksenlærlingeordningen. Dette gøres blandt andet ved at fjerne krav om forudgående ledighed og brug af positivlister for ledige. I aftalen er der også et ønske om, at fremrykke tidspunktet for, hvornår alderskriteriet skal være opfyldt.

Forslaget medfører, at der fremover vil der være tre målgrupper:

1. Ledige ufaglærte samt faglærte ledige med forældet uddannelse fra dag 1
2. Ledige faglærte med mere end 6 måneders ledighed
3. Beskæftigede ufaglærte

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng, personer der har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse. Dvs. både personer med en erhvervsuddannelse el. lign. (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse fx en videregående uddannelse.

Forslaget betyder, at arbejdsgivere kan få tilskud til ledige ufaglærte personer og personer med en forældet uddannelse, hvis personen er omfattet af en af lovens målgrupper jf. lovens § 6, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, uddannelsesparate- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, revalidender, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, eller er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse.

Der er intet krav om forudgående ledighed, hvilket betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud fra personens 1. ledighedsdag.

Jobcentrenes administration og afgørelse af, om en uddannelse er forældet, svarer til SU-styrelsens forvaltning af reglerne om VEU-godtgørelse. Efter VEU-reglerne anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år. Der kan ikke dispenseres fra forældelsesreglerne fx grundet sygdom, arbejdsskade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde indenfor sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, skal det afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her skal der både tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelse til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, så vil personen ikke have en forældet uddannelse.

Forslaget betyder videre, at arbejdsgivere kan få tilskud til en person, der har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis personen er omfattet af lovens 6 eller omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse og personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst end 6 måneder.

De nærmere regler om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fastsættes på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 10.

I bekendtgørelsen kan der med hjemmel i loven, fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/ sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer. Der henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Forslaget betyder videre, at arbejdsgivere kan få tilskud til en person der kommer fra beskæftigelse, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Uddannelsesaftalen skal i de tilfælde være indgået inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Der vil to gange årligt blive udarbejdet én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen, som er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra virksomheder om deres evt. rekrutteringsvanskeligheder. Voksenlærlingelysten bygger på Arbejdsmarkedsbalancens stillingsbetegnelser med "mangel på arbejdskraft", "gode beskæftigelsesmuligheder" og "paradoksproblemer" og opdateres årligt i januar og juli måned.

Forslaget betyder også, at voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal således ikke, vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, der indgås uddannelsesaftale om. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.2.1

Forslaget betyder også, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, fremover skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens indgåelse, da det er elevens alder ved indgåelse af uddannelsesaftalen, der er afgørende for, om virksomheden skal betale voksenelevløn til eleven.

Ved uddannelsesaftalens indgåelse forstås det tidspunkt, hvor alle parter har underskrevet aftalen.

En uddannelse kan godt bestå af uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven/lærlingen får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker trin 1 og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for trin 2, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter trin 1 og trin 2, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af trin 2. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte trin 2, mens eleven er i gang med trin 1. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for trin 2 betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode.

Til § 156

Efter gældende regler, kan en virksomhed få tilskud til en ledig person, selvom personen har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 156, stk. 1, om, at personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at fjerne kravet om forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, kan en arbejdsgiver afskedige en person og herefter genansætte vedkommende, for dermed at opnå det høje tilskud. Forslaget skal dermed imødegå dette.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af sin ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, foreslås det, at værnsreglen kun omfatter personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse eller har været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 155, stk. 1, nr.1.

Værnsreglen medfører, at en virksomhed ikke kan få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det drejer det sig om følgende ydelser:

- Arbejdsløshedsdagpenge
- Sygedagpenge
- Barseldagpenge
- Uddannelseshjælp, kontanthjælp og integrationsydelse, herunder hjælp til supplement til brøkpension
- Ressourceforløbsydelse
- Revalideringsydelse
- Ledighedsydelse
- Førtidspension

Værnsreglen omfatter kun ordinær ansættelse, hvor hverken personen eller arbejdsgiveren har modtaget offentlig hjælp eller støtte under ansættelsen. Efter den foreslåede ordning, omfatter værnsreglen kun personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse. Det betyder, at virksomheder fx godt få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed, har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse.

Til § 157

Efter gældende lovs § 98 d fremgår det, at det er en betingelse for tilskud, at arbejdsgiveren betaler en løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst, og lønnen mindst skal svare til den laveste løn, en ikke-faglært lønmodtager er berettiget til inden for det pågældende område. På ikkeoverenskomstdækkede områder skal arbejdsgiveren betale en løn, der mindst svarer til, hvad der er gældende inden for beslægtede områder.

Det foreslås i *stk. 1*, at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Begrundelsen for forslaget er, at der ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, indgår et forslag om at ændre reglerne for, hvilke uddannelser der indgår i tilskudsordningen.

Forslaget til § 157, svarer med sproglige ændringer til gældende regler i § 98 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og medfører, at arbejdsgiveren kun kan få tilskud til en elev, hvis eleven får en overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til eller en løn mindst svarer til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Til § 158

Efter gældende lovs § 98 f, skal afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives, senest 1 måned efter at den aftalte uddannelse efter § 98 c, stk. 1, er påbegyndt. Hvis ansøgningen indgives senere end nævnt i stk.1, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen efter stk. 1 skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden på 2 år efter § 98 g, stk. 2.

Efter gældende lovs § 98 e, stk. 5, kan der ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette er ikke til hinder for udbetaling af tilskud til en arbejdsgiver, der modtager økonomisk bonus til eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter, at det aktuelle uddannelsesforløb der indgås uddannelsesaftale om, er påbegyndt.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis ansøgningen indgives senere end nævnt i stk.1, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen efter stk. 1 skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden efter § 159, stk. 2 og 3.

Forslaget til stk.1 og 2, svarer med sproglige tilretninger til gældende lovs § 98 f og medfører, at det er den kommune hvor praktikstedet er beliggende, der skal træffe afgørelse om tilskud. Ansøgningen skal indgives senest 1 måned efter, at det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er påbegyndt.

Hvis ansøgningen indgives senere tidspunkt, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Det betyder, at selvom arbejdsgiveren ansøger på et senere tidspunkt, skal de vilkår, der var gældende, da ansøgningen skulle have været indgivet være opfyldt. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af § 155, stk. 1, nr.1, litra a og b og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 2..

Det foreslås i *stk. 3*, at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Undtaget herfor er dog økonomisk bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget til stk. 3 svarer til gældende lovs § 98 e, stk. 4 og med hjemmel i bestemmelsen vil der – ligesom i dag, ikke kunne gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Der kan ligeledes ikke udbetales tilskud til en arbejdsgiver, der for eleven har modtaget en økonomisk præmie. Undtaget herfor er dog økonomisk bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med forslaget vil det være muligt for en arbejdsgiver både at modtage tilskud til voksenlærlinge efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og bonus fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som er aftalt i forbindelse med Trepartsaftalen, som led i at indføre styrkede økonomiske incitamentter for virksomhederne til at oprette praktikpladser. Det gælder både bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden

for fordelsuddannelser og bonus for merbeskæftigelse målt i praktikårselever som den pågældende arbejdsgiver har haft i forhold til tidligere.

Til § 159

Efter gældende § 98 g, stk. 3, udbetaler jobcenteret tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Efter gældende regler udgør tilskuddet 40 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 98 e, stk. 1.

For personer omfattet af § 98 e, stk. 2, udgør tilskuddet 30 kr. pr. time i praktiktiden. Tilskuddet gives i op til de første 2 år af den aftalte uddannelse, jf. § 98 c, stk. 1. For personer omfattet af § 98 e, stk. 1, kan tilskuddet i praktikperioder dog gives i hele den aftalte uddannelsesperiode. Der kan kun gives tilskud for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Efter gældende regler løber tilskudsperioden fra uddannelsens påbegyndelse og tilskud gives til arbejdsgiver i praktikperioderne fra ansøgningstidspunktet i medfør af de gældende bestemmelser i § 98 g, stk. 3. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden.

Efter gældende lovs § 98 c, stk. 3, ydes tilskud til voksenlærlinge inden for EU's de minimis-støtteordning. Anvendelsen af de minimisreglerne betyder, at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimisreglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Forslaget til *stk. 1* svarer til gældende lovs § 98 g, stk. 3 og med hjemmel i bestemmelsen, skal jobcenteret – ligesom i dag, udbetale tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Hvis en barsels- eller sygdomsperiode fører til, at uddannelsestiden bliver forlænget, kan der udbetales tilskud i den dermed forlængede periode, hvis denne ligger inden for den bevilligede støtteperiode, der er bevilliget fra uddannelsens påbegyndelse. Hvis forlængelsen medfører, at uddannelsesaftalen først afsluttes efter bevillingsperioden, som fastsat ved uddannelsens påbegyndelse, kan der, hvis der ikke er ydet tilskud i sygdoms- eller barselsperioden, udbetales tilskud i den forlængede periode. Hvis bevillingsperioden har været i op til 2 år, vil perioden i tid ligge efter 2 år fra uddannelsens begyndelse, men i realiteten inden for de 2 år, da uddannelsen har været suspenderet i perioden uden løn. Den samlede bevillingsperiode bliver således 2 år. Perioder med nedsat arbejdstid på grund af fx helbredsmæssige problemer kan også forlænge tilskudsperioden, dog ikke ud over den maksimale støtteperiode.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 155, nr. 1 og 2 gives tilskuddet i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgår uddannelsesaftale om, og udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Bestemmelsen omhandler dermed personer omfattet af lovens målgrupper, som er ufaglært, har en forældet uddannelse, eller har en uddannelse som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 155, nr. 3, gives tilskuddet i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, og udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomst mæssig arbejdstid. Tilskudsperioden løber fra uddannelsesaftalens indgåelse. Påbegyndes det aktuelle uddannelsesforløb efter uddannelsesaftalens indgåelse, løber den 2-årige periode dog først fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb.

Bestemmelsen omhandler ufaglærte personer, der indgår en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Baggrunden for forslaget er, at der i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, indgår et forslag om at voksenlærlingeordningen skal forenkles ved blandt andet at ensrette satsen for henholdsvis ledige og beskæftigede. I aftalen er der også et ønske om at øge tilskuddet og forlænge tilskudsperioden for alle ledige.

Forslaget betyder, at der én tilskudssats på 45 kr. i timen for alle ledige, som gives i hele det aktuelle uddannelsesforløb og én sats på 30 kr. i timen for beskæftigede som kan gives i op til 2 år. Det fremgår ligeledes af aftalen, at den 2-årige tilskudsperiode for beskæftigede skal løbe fra uddannelsesaftalens indgåelse, i stedet for ved uddannelsens påbegyndelse. Det betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud op til 2 år, uanset om voksenlærlingen allerede har påbegyndt sit uddannelsesforløb inden uddannelsesaftalens indgåelse. Det vil betyde, at der kan ses bort fra eventuelle færdiggjorte dele som eleven har fået merit for.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, der indgås uddannelsesaftale om. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.2.1

De to år regnes løbende fra uddannelsesaftalens indgåelse. Hvis det aktuelle uddannelsesforløb først påbegyndes efter uddannelsesaftalens indgåelse, så løber den 2-årige periode dog først fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb. Perioder hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter reglerne for AUB, forbruger også af de to år.

Tilskuddet udbetales i de perioder hvor eleven er i praktisk hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter reglerne om AUB, er også en del af tilskudsperioden.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108. Forslaget svarer til gældende lovs § 98 c, stk. 4 og følger Kommissionen deminimis-forordning nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

Forslaget betyder, at tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne ydes inden for EU's de minimis-støtte-ordning. Det betyder bl.a., at der er loft over det beløb, der kan gives i støtte til den enkelte

virksomhed samt begrænsninger i hvilke virksomhedstyper, der kan modtage tilskud. Forordningens fulde navn er: Kommissionens forordning (EU) Nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

De minimis-forordningen giver mulighed for at tildele gennemsigtig støtte til virksomheder på op til 200.000 EUR pr. virksomhed over en tre-årig regnskabsperiode, uden at støtten skal anmeldes til Europa-Kommissionen i henhold til TEUF artikel 108, stk. 3. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Jobcenteret skal oplyse alle virksomheder, der modtager voksenlærlingetilskud om, at de modtager de minimis støtte med direkte henvisning til de minimis forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som fremgår af ansøgningsblanketten. Det er virksomheden eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis støtte, den tidligere har modtaget.

Til § 160

Efter gældende lovs § 98 e, stk. 6, kan Beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere og om mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgås uddannelsesaftale med, tidligere har været ansat i den pågældende virksomhed, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig støtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 160, at beskæftigelsesministeren fortsat får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for tilskud til arbejdsgivere.

Forslaget til § 160 svarer til gældende lovs § 98 e, stk. 6, og med hjemmel i bestemmelsen, vil Beskæftigelsesministeren ligesom i dag kunne fastsætte nærmere regler om voksenlærlingeordningen, herunder bl.a. regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere.

Bemyndigelse forventes bl.a. at blive på anvendt til at definere hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb i § 155 og § 159, stk. 3. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.2.1

Til § 161

Forslaget angår opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Efter den gældende § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret yde tilskud til opkvalificering ved ansættelse af en person uden løntilskud.

Formålet med tilskuddet til opkvalificering er at øge mulighederne for, at ledige kan opnå ansættelse, herunder at afkorte vejen til ansættelse ved at finansiere køb af uddannelse efter ansættelse. Udgifterne kan vedrøre alle former for opkvalificering, herunder vejledningsforløb.

Det fremgår af gældende § 99, stk. 2, at tilskuddet kan ydes i forbindelse med ansættelse af følgende målgrupper:

1) dagpengemodtagere som forud for ansættelsen har haft mindst 12 måneders sammenlagt ledighed, dog 6 måneders sammenlagt ledighed, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,

2) jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,

3) aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,

4) Uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,

5) Jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, og

6) Revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap

For dagpenge-, kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere stilles der således krav om en forudgående ledighedsperiode. For jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer og for revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister samt nyuddannede personer med handicap, kan ordningen anvendes uden krav om forudgående ledighed.

Særreglen for jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som har mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer stammer fra Integrationsaftalen, som blev indgået mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), de kommunale parter og arbejdsmarkedets parter (DA og LO) i maj 2002. I aftalen hedder det, at de respektive overenskomstparter anviser løn- og ansættelsesvilkår, der sikrer, at integrationen af flygtninge og indvandrere kan foregå efter modellen for et sammenhængende integrationsforløb, således at der på den enkelte arbejdsplads kan indgås en lokalaftale om de konkrete vilkår. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der er anvist løn og arbejdsvilkår, er der ikke krav om forudgående ledighed.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 152 er der fastsat nærmere regler om opgørelse af forudgående ledighed for dagpengemodtagere i forbindelse med bl.a. opkvalificering ved ansættelse.

Det fremgår heraf at der i opgørelsen medregnes timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det fremgår, at § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver. Tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan yde tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilskud kan ydes til udgifter ved opkvalificering af

1) dagpenge- og jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen i mindst 12 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,

2) aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som forud for ansættelsen i mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10,

3) jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, og

4) Revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister.

Det foreslås i *stk. 3*, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver, fastsættes i loven.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Med forslaget til *stk. 3* og *4* foreslås, det at reglerne i § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i stedet for på bekendtgørelsesniveau. Forslaget medfører, at reglerne om opkvalificering i forbindelse med ansættelse samles på lovniveau.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om opkvalificering i forbindelse med ansættelse i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betingelserne for at yde tilskud til udgifter ved opkvalificering, herunder om, at der kan fastsættes nærmere betingelser for tilskud ved ansættelse hos private arbejdsgivere ikke videreføres.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med den ændring, at det foreslås, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Det forudsættes, at bekendtgørelsesreglerne fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og med forslag om at reglerne samles på lovniveau. Med forslaget sker der endvidere en ændring af målgruppen som følge af, at nyuddannede personer med handicap, jf. den gældende § 2, nr. 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Til § 162

Efter den gældende i § 74, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes, i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

En person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, har ret til kortvarige kurser, når det kortvarige kursus har afgørende betydning for, at den pågældende kan opnå eller fastholde ansættelse i et fleksjob.

Kurserne skal således være nødvendige for at kunne udføre en konkret arbejdsproces. Det kan fx være en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord.

Et kursus, der kan forbedre eksempelvis en autists generelle funktionsevne/-niveau, kan således ikke dækkes efter bestemmelsen, da det som udgangspunkt udvikler personens generelle funktionsevne/niveau og dermed ikke knytter sig til at være en nødvendighed for at kunne udføre en konkret arbejdsproces.

Efter gældende § 74, stk. 2, giver jobcenteret hjælp efter stk. 1, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Efter gældende § 74, stk. 3, giver jobcenteret hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægt- og formueforhold.

Hjælpen til kortvarige kurser ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob er således uafhængig af ansøgerens og en eventuel ægtefælles indtægt- og formueforhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan yde tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret yder tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægt- og formueforhold.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, dog med den undtagelse, at det ikke længere er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Derudover ændres formuleringen af bestemmelsen, så den sprogligt flugter med bestemmelsen i § 161, herunder ændres ordet ”hjælp” til ”tilskud”. Der er ikke dermed tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af forståelsen i forhold til det gældende.

For så vidt angår hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, foreslås det indskrevet i det foreslåede kapitel 28 om hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. Der henvises til bemærkningerne kapitel 28.

Til § 163

Efter den gældende § 30 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan det regionale arbejdsmarkedsråd inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksætte og yde tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud, der ydes.

Det regionale arbejdsmarkedsråd modtager efter varslingsloven underretninger om varsling af større afskedigelser. Derudover udmønter rådet en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Varslingspuljerne er et meget brugt redskab til at afbøde de negative virkninger af større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Bevillingen fastsættes på de årlige finanslove.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker endvidere fra finanslovens § 17.46.14.20 om supplerende varslingsindsats, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Finansieringen af varslingsindsatsen både i og efter opsigelsesperioden sker fra den ordinære varslingspulje med hjemmel i § 30 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. I henhold til bestemmelsen kan det regionale arbejdsmarkedsråd inden for rammerne af en særlig statslig bevilling

iværksætte initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Der kan iværksættes initiativer fra den ordinære varslingspulje til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser. Tilskud fra den ordinære varslingspulje kan anvendes til at tilbyde ansatte, som rammes af større afskedigelser, jobsøgningskurser i op til 2 uger i opsigelsesperioden. Endvidere kan der ydes tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i opsigelsesperioden i op til 8 uger. Bevillingen kan i den forbindelse også bruges til initiativer som fx frikøb af medarbejdere i et jobcenter samt etablering og drift af IT-understøtning i forbindelse med etablering af indsatskontorer på de berørte virksomheder.

Det er en betingelse for at yde tilskud til opkvalificering, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at en arbejdsgiver skriftligt har tilkendegivet, at personen ansættes uden løntilskud efter endt opkvalificering.

Den ordinære varslingspulje er omfattet af aftalen Flere i Arbejde fra 2002 og videreført med beskæftigelsesreformen.

I 2010 indgik Regeringen og Dansk Folkeparti en aftale om at afsætte 20 mio. kr. til et forsøg med en supplerende varslingsindsats for varslede personer, der blev ledige efter opsigelsesperioden. Forsøget, der blev permanentgjort fra 1. januar 2014, betyder, at der inden for en økonomisk ramme i forbindelse med større afskedigelser også kan yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Målgruppen for den supplerende varslingsindsats er personer, der har været omfattet af en større afskedigelse, som bliver ledig efter opsigelsesperioden og modtager dagpenge eller kontanthjælp. For den supplerende indsats gælder, at tilbuddet skal rette sig mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Det er ikke et krav for at modtage tilsagn om tilskud til en supplerende varslingsindsats, at jobcenteret har modtaget tilsagn om tilskud til en indsats fra den ordinære varslingspulje.

Opdelingen af bevillingerne til varslingsindsatsen på den ordinære varslingspulje og den supplerende varslingspulje betyder, at jobcentrene skal fremsende en ansøgning til hver pulje og administrere to forskellige tilskud til indsatsen i forbindelse med afskedigelser på et enkelt arbejdssted, hvis der både ønskes tilskud til indsatsen i opsigelsesperioden og efter opsigelsesperioden.

Det foreslås, at jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Baggrunden for forslaget er, at det fremgår af den politiske aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at indsatsen for personer, der rammes af større afskedigelser, skal forenkles. Det fremgår, at de eksisterende varslingspuljer - dels den ordinære varslingspulje og den supplerende varslingspulje - slås

sammen. De gældende regler opfattes af flere kommuner som administrativt tunge bl.a. fordi, kommunerne skal søge midler fra to forskellige puljer.

Virksomheden af forslaget er, at hjemlen til de lovbundne puljer flyttes fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil understøtte, at reglerne bliver lettere at forstå og administrere efter. Efter det foreslåede vil puljen stå i samme kapitel som reglerne om, hvilke indsatspersoner omfattet af større afskedigelser kan få i forbindelse med afskedigelsen både i opsigelsesperioden og efter opsigelsesperioden.

Derudover foreslås det i regi af finansloven, at puljerne på finansloven fremover lægges sammen til en pulje, således at kommunerne alene skal søge midler fra en samlet pulje.

Til § 164

Efter den gældende § 102, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at ved større afskedigelser kan jobcenteret tilbyde jobsøgningskurser i op til 2 uger til beskæftigede i opsigelsesperioden. Jobcenteret kan herudover yde tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, af de beskæftigede i opsigelsesperioden i op til 8 uger.

Efter den gældende § 102, stk. 2 fremgår det, at i opsigelsesperioden har beskæftigede, jf. stk. 1, hvis de anmoder jobcenteret om det, ret til at få udarbejdet en plan for, hvordan de hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Planen skal udarbejdes, senest 2 uger efter at den beskæftigede har anmodet herom.

Efter den gældende § 32 b, stk. 1, fremgår det, at dagpenge- og kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, der ikke hører under integrationsprogrammet, og som har været omfattet af muligheden for opkvalificering ved afskedigelse efter § 102, kan få tilbud om jobsøgningskurser i op til 2 uger og vejledning og opkvalificering i op til 8 uger.

Efter den gældende § 32 b, stk. 2, fremgår det, at sammenlagt må indsatsen efter § 102 og tilbud efter stk. 1 højst udgøre 2 ugers jobsøgningskursus og 8 ugers vejledning og opkvalificering for den enkelte person. Det fremgår af den gældende stk. 3, at tilbud skal aftales, senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter at den ledige er fratrukket virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Efter den gældende § 32 b, stk. 4, medregnes tilbuddene ikke i varighedsbegrænsningen på 6 uger efter § 34 og kan kombineres med tilbud efter kapitel 11 og 12.

Formålet med indsatsen er, at de afskedigede hurtigst muligt bringes i anden beskæftigelse samt at understøtte de afskedigedes muligheder for at skifte til en anden branche eller jobområde.

Der kan således også ydes tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden til dagpenge- og kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler har en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger, opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger og udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Virksomheden af forslaget er, at reglerne om tilbud til personer, der har været omfattet af større afskedigelser samles i et kapitel. Det betyder, at reglerne om tilbud i opsigelsesperioden for beskæftigede og regler om tilbud efter opsigelsesperioden for dagpenge- kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, samles.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbud skal aftales senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter at den ledige er fratrukket virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Forslaget viderefører gældende ret. Det vil sige, at varigheden af varslingsindsatsen vil være uændret, således at uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden, eller når personen er blevet ledig, kan den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke overstige sammenlagt 10 uger – fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskursus og 8 uger med opkvalificering og vejledning.

Til § 165

Efter den gældende § 103, stk. 1, fremgår det, at ydelse af tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Bevillingen til ydelsen af tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker endvidere fra finanslovens § 17.46.14.20 om supplerende varslingsindsats, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratreden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslås, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret. Der lægges i forbindelse med finansloven op til, at finansieringen vil ske fra én samlet pulje på finansloven.

Til § 166

Efter den gældende § 102, stk. 3, fremgår det, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 100 ansatte.

Der har dog siden Ledighedspakken fra 2009 været igangsat et forsøg som udvider målgruppen. Forsøget er udmøntet i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet § 1, hvorefter beskæftigelsesministeren har givet tilladelse til, at alle jobcentre kan fravige kravene i § 102, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til, hvornår der foreligger større afskedigelser, således at der i opsigelsesperioden som forsøg kan tilbydes beskæftigede jobsøgningskurser i op til 2 uger og ydes tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder til efter- og videreuddannelse i op til 8 uger, når afskedigelsen omfatter mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Forsøgsperioden løber fra den 8. april 2009 til og med den 31. december 2016 og fra den 13. januar 2017 til og med den 1. januar 2020.

Efter den gældende § 102, stk. 4 kan beskæftigelsesministeren dog på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., fravige bestemmelsen i stk. 3 om mindst 50 pct. eller mindst 100 ansatte, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Det foreslås i *stk. 1*, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Baggrunden for forslaget er, at det fremgår af den politiske aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at indsatsen for personer, der rammes af større afskedigelser, skal forenkles. Det fremgår, målgruppen for varslingsindsatsen vil gælde for varslede personer både i og efter opsigelsesperioden for virksomheder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges.

Virkingen af forslaget er, at det gældende forsøg med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte bliver permanentgjort.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., fravige stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Der er tale om en videreførelse af gældende ret.

Til § 167

Efter gældende regler i § 22, stk. 1, nr. 1, kan jobcenteret give tilbud om mentorstøtte, jf. kapitel 9 b. Det vil sige, at mentorstøtten indgår i jobcenterets tilbudsvifte. De gældende regler om mentorstøtte er således placeret i lovens afsnit IV om tilbud m.v.

Efter den gældende § 31 b, stk. 1, kan der gives tilbud om mentorstøtte til personer for at fremme, at de kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse.

Efter den gældende § 31 c, stk. 1, kan aftale om mentorstøtte højst indgås for 6 måneder med mulighed for forlængelse.

Efter den gældende § 31 b, stk. 2, har personer, der er omfattet af § 2, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Det foreslås at placere bestemmelserne om mentorstøtte i kapitel 26 i afsnit VIII om understøttelsen af indsatsen. Det betyder, at mentorstøtte ikke længere vil være et tilbud, men en understøttende indsats. Det indebærer også, at mentorstøtten ikke længere vil kunne gives som et ret og pligttilbud.

Formålet med den nye placering er at fremhæve, at mentorstøtte anvendes til at understøtte indsatsen. Mentorstøtten vil med den nye placering i loven fortsat kunne anvendes som et skridt på vejen mod opstart af aktive tilbud og kan også fortsat anvendes som supplement og støtte til den aktive indsats. På den måde får jobcenteret større frihed til at bevilge mentorstøtte, hvor og hvornår det giver mening. Jobcentrene skal med forslaget fortsat igangsætte de aktiviteter, der bringer personen tættere på job, og det er således fortsat intentionen, at ingen skal gå passive.

Det forhold, at mentorstøtte fremover vil være en understøttende indsats og ikke et tilbud, indebærer, at jobcenteret med forslaget vil skulle overveje mentorstøtte som indsats for personer, der ikke er i stand til at deltage i tilbud. Jobcentrene skal med forslaget tilpasse mentorforløbenes indhold til den enkelte persons situation og behov. Dette skal så vidt muligt ske i et samarbejde med mentoren og personen.

Forslaget ændrer ikke på, at der fortsat skal træffes en afgørelse om mentorstøtte. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8. om planer.

Det foreslås i § 167, stk. 1, at med henblik på at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan der gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personen kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode med mentorstøtte.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 31 b, stk. 1, og § 31 c, stk. 1, 2. pkt. Det betyder, at alle personer, dvs. også personer, der ikke er omfattet af målgrupperne i loven, fortsat vil kunne få mentorstøtte som understøttende indsats, hvis formålet er opfyldt, og efter jobcenterets vurdering.

Mentorstøtten vil også fremover være en personlig støtte, der kan gives til en person for at understøtte, at personen kan fastholde et job, få fodfæste på arbejdsmarkedet eller kan følge en uddannelse på ordinære vilkår. Med forslaget vil formålet med mentorstøtten fortsat være rettet mod personens mål om deltagelse i tilbud, beskæftigelse eller uddannelse.

Eksempler på mentoropgaver kan være *det faglige*, hvor personen støttes i forhold til konkrete arbejdsopgaver, *det personlige*, hvor personen støttes i forhold til at håndtere psykiske, sociale, misbrugs, familiemæssige og økonomiske problemer, *det praktiske*, hvor personen støttes i at få struktur på dagligdagen, *det afprøvende*, hvor personen støttes i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer herunder

matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Målgruppen for mentorstøtte vil med forslaget være personer, der skal opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, samt alle målgrupper i loven, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse.

Der vil ikke kunne gives mentorstøtte til en person, hvis der ikke er et beskæftigelses- eller uddannelsesmål med mentorstøtten. Dette kan fx gælde for førtidspensionister og andre personer uden beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

Med forslaget kan der fx gives mentorstøtte til personer i seniorjob, der anses for at være i ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, idet disse beskæftigelsesforhold anses for at være ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte. Perioder med mentorstøtte ikke skal medregnes i opgørelsen, der vedrører kravet om forudgående ledighed som betingelse for at blive omfattet af reglerne om voksenlærlingeordningen. Der kan godt gives mentorstøtte samtidig med, at der gives tilskud til ansættelse af voksenlærlingen.

Et andet eksempel er personer under strafudsoning, som kan få mentorstøtte efter loven, hvis formålet er beskæftigelses- eller uddannelsesrettet. Dette kan fx forekomme, når en person i udslusningsfasen har behov for en mentor for at opnå beskæftigelse efter endt afsoning.

Forslaget indebærer også, at unge, der ikke tidligere har været i kontakt med jobcenteret, efter en konkret vurdering kan få mentorstøtte i overgangen til uddannelse på ordinære vilkår, så flere kan få en god start på uddannelsen. Der kan tillige gives mentorstøtte for at fastholde den unge i uddannelsen, så risikoen for at falde fra uddannelsen mindskes.

En person, der er ansat i et fleksjob, kan få tilbud om mentorstøtte, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kolleger og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. Samtaler mellem mentor og personen kan fx handle om forhold på arbejdspladsen, opbygning af en struktureret hverdag, sociale forhold, misbrugsproblemer og andre personlige problemer.

For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, skal mentorstøtten hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet.

For personer, der påbegynder en uddannelse på normale vilkår, skal mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen være andet og mere end den vejledning, som en uddannelsesvejleder giver.

Forslaget indebærer desuden, at mentorstøtten ligesom i dag kan bevilges i en periode på til 6 måneder. Når perioden på 6 måneder er udløbet, kan jobcenteret efter en konkret vurdering bevilge mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6 og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 31 b, stk. 2. Forslaget indebærer, at personer, der er omfattet af lovens § 6, herunder fx kontanthjælpsmodtager, personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, eller sygedagpengemodtagere, har ret til mentorstøtte i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse.

Det vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, at sundhedsvæsenet hurtigst muligt, efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, skal meddele jobcenteret, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor. Det er herefter jobcenterets pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

Mentorstøtte kan med forslaget tilbydes op til 3 måneder forud for udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen har ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt. Jobcenteret kan derefter give mentorstøtte efter de almindelige regler efter forslaget til stk. 1., hvis personen er i målgruppen for mentorstøtte som understøttende indsats. Jobcenteret vil som i dag skulle koordinere indsatsen i forhold til andre forvaltningsområder.

Formålet med mentorstøtten vil med forslaget være at hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med bolig, familie, økonomi, netværk og arbejde. Dette skal ske igennem en tidlig afklaring af personens ønsker, ressourcer og muligheder samt ved inddragelse af jobcenteret og efter behov sundhedsvæsenet. Forløbet bør indledes med et møde mellem den indlagte person, mentoren og jobcenteret m.v. Det kan også være relevant at inddrage hospitalet eller egen læge.

Med forslaget er det alene personer, der er indlagt på grund af psykiske lidelser, der har ret til en mentorstøtte i form af udskrivningskoordinator. Dette vil gælde uanset, hvor længe personen har været indlagt. Bestemmelsen vil som i dag ikke omfatte personer, der er i ambulans behandling eller dagbehandling eller personer, der er indlagt med fysiske lidelser.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 31 b, og § 31 c, stk. 1, 2. pkt. med den undtagelse at mentorstøtte ikke skal kunne gives som et tilbud, men som en understøttende indsats.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.26.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 168

Med lov nr. 480 af 12. juni 2009 blev mentorordningen gjort mere fleksibel, således at mentor ikke behøver at være en medarbejder på en virksomhed eller uddannelsesinstitution, men at mentorfunktionen også kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af ansatte i kommunen. Udvidelsen fremgår af lovbemærkningerne til lov nr. 480 af 12. juni 2009. Se almindelige bemærkninger 4.2.2.1.

Det foreslås i § 168, at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med, eller af ansatte i kommunen.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som vedtaget ved lov nr. 480 af 12. juni 2009.

Det betyder, at mentorfunktionen kan foretages af en række forskellige aktører, som jobcenteret indgår aftale med om levering af mentorydelser og af ansatte i kommunen.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder eller er i tilbud. Mentorordningen giver virksomheden mulighed for at indgå i et tæt samarbejde med jobcenteret om opfølgning og tilbagemelding på personens forløb i virksomheden. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad virksomheden sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet kan gennemføres.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for at uddannelsen eller forløbet kan gennemføres.

Med forslaget kan mentorfunktionen endvidere fortsat varetages af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med. Virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan vælge at indgå aftale med en ekstern konsulent, der kan stå for virksomhedens samarbejde med jobcenteret, herunder særligt i forhold til arbejdet med de administrative opgaver og i forhold til at give tilbagemeldinger til jobcenteret om personens udvikling m.v. Den eksterne mentor, som kommunerne anvender, kan anvendes til alle typer opgaver, men bruges oftest til personer med specifikke problemer, fx sproglige eller kulturelle udfordringer, en bestemt diagnose, misbrug eller voldelig adfærd.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en ansat i kommunen. Mentoren kan have en myndighedsfunktion overfor personen samtidig med mentorfunktionen. Mentor kan være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter og vil ofte være en del af et kommunalt mentorkorps. Mentor kan være ansat i en anden forvaltning end jobcenteret. Mentoren yder bl.a. hjælp til almindelig daglig livsførelse og håndtering af sociale problemer, der står i vejen for, at personen kan deltage i tilbud, job eller uddannelse m.v. Har personen behov for en bostøtte eller støttekontaktperson kan mentorfunktionen og støttekontaktpersonfunktionen varetages af én og samme person.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at tydeliggøre, hvem der kan varetage mentorfunktionen.

Forslaget får den virkning, at gældende ret videreføres, således at mentorfunktionen kan varetages af en ansat på en virksomhed eller uddannelsesinstitution eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af en ansat i kommunen.

Til § 169

Efter den gældende § 31 d, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen, hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion.

Efter den gældende § 31 e, stk. 1, kan støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan der bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Efter den gældende § 31 e, stk. 2, skal der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med

virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person, hvis der ydes støtte til en mentorfunktion for flere personer.

Det foreslås i § 169, stk. 1, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen er ikke en mentoropgave.

Formålet med, at jobcenteret kan yde støtte til frikøb af mentoren, er, at mentoren skal varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er en derfor en betingelse, at mentor ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor.

Det er en også betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker udover arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og udover uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Der skal således være mulighed for at give personlig vejledning i forhold til arbejdet eller uddannelsen som led i at fastholde personen.

Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Støtten skal dække virksomhedens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det er en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. I bekendtgørelsesform er det fastsat, at arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen, som grundlag for udbetaling af støtte. Det forhold, at der er tale om frikøb af medarbejderen samt kravet om, at arbejdsgiveren skal redegøre for det faktiske timeforbrug som grundlag for udbetaling af støtte sikrer, at der ikke er tale om statsstøtte og er baggrunden for, at mentorordningen ikke har været notificeret til EU. Der kan således ikke ydes støtte til en gennemsnitlig timeløn til virksomheder, der har flere mentorer ansat, ligesom der ikke er fastsat nærmere regler om takster.

Lønomkostningerne er timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det skal være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for udbetaling af støtte, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Formålet med at give tilskud til opkvalificering af mentorerne er, at mentorerne gennem opkvalificeringen opnår en række nye kvalifikationer, der kan bidrage til, at mentorerne bedre kan varetage mentoropgaven. Der kan ikke bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse.

Tilskud til uddannelse til mentorer kan alene ydes til interne mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner. Virksomheder og uddannelsesinstitutioner kan ikke få tilskud til uddannelse til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaven for dem. Der kan heller ikke ydes tilskud til uddannelse til mentorer, som er ansat i kommunen eller mentorer, herunder firmaer, der udbyder mentorstøtte, som jobcenteret indgår aftale med og som udfører mentoropgaver for jobcenteret.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Jobcenteret skal med forslaget fortsat fastsætte et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Det er individuelt, hvor mange timers mentorstøtte en person har brug for. Jobcenteret skal fastsætte timetallet pr. uge ud fra en konkret vurdering af behovet hos den enkelte person, der har behov for mentorstøtte.

Det foreslås videreført i et nyt *stk. 4*, at der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, er det muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet fastsættes af jobcenteret i et samarbejde mellem jobcenteret og virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der tages udgangspunkt i, hvilken personkreds, der almindeligvis indgår i en af de løbende understøttende indsatser med mentorstøtte, og hvilket mentorbehov, personerne almindeligvis har.

Hvis jobcenteret giver en person mentorstøtte i en virksomhed, hvor der er en aftale om mentorfunktion pr. plads, kan de på den måde udnytte det antal timer, jobcenteret allerede har aftalt med virksomheden. Der skal ikke laves en særskilt bevilling. Jobcenteret skal sikre, at der er ledige timer i aftalen. Og virksomheden skal være klar over, at personen hører under denne aftale, så de kan bede om udbetaling af støtte til mentorfunktionen for personen under aftalen. Hvis personen får mentorstøtten som individuel mentor, skal der laves en særskilt bevilling vedrørende mentorstøtten, og virksomheden skal så have disse penge som særskilt betaling.

En person kan godt have en individuel mentor og en mentor pr. plads på samme tid. Hvis det aftalte med virksomheden fx er lavet ud fra en type person, hvor det passer med gennemsnitligt 5 timer mentorstøtte pr. person pr. uge og jobcenteret giver mentorstøtte til en person, der har behov for flere timer, så kan jobcenteret supplere det aftalte med virksomheden op med ekstra timer til individuel mentorstøtte. Der skal så være en særskilt bevilling til de ekstra timer.

Forslaget får den virkning, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen. Støtten bevilges fortsat til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen eller honorar til en ekstern konsulent, der udfører opgaven for virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der kan fortsat bevilges tilskud til køb af uddannelse for mentorer, ansat i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Forslaget får endvidere den virkning, at jobcenteret skal fastsætte et timetal for mentorfunktion i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, enten pr. person eller pr. plads.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 31 d-e.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.26.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 170

Efter gældende praksis opgøres udgifter til en kommunal ansat mentor som lønomkostninger til mentoren.

Med hensyn til hvad der kan medtages af udgifter, når en ekstern konsulent udfører mentoropgaver for jobcenteret, gælder tilsvarende, som når en ekstern konsulent udfører mentoropgaver for virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås i § 170, stk. 1, 1. pkt., at udgifter til en kommunal ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Med forslaget er lønomkostningerne, der kan medtages, timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at honorar til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, opgøres på samme måde som honorar til en ekstern konsulent, der udfører opgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner

Med forslaget skal udgifter, når en ekstern konsulent udfører mentoropgaver for jobcenteret, opgøres på samme måde, som når en ekstern konsulent udfører mentoropgaver for virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Baggrunden for praksis er, at mentorordningen med lov nr. 480 af 12. juni 2009 blev gjort mere fleksibel, således at mentor ikke behøver at være en medarbejder på en virksomhed eller uddannelsesinstitution, men at mentorfunktionen også kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af ansatte i kommunen.

Forslaget får den virkning, at udgifter til en kommunal ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Honorar til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, opgøres på samme

måde, som honorar til en ekstern konsulent, der udfører opgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Der er tale om en videreførelse af gældende praksis, som også fremgår af Vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v.

Til § 171

Efter den gældende § 31 f, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om mentorstøtte, herunder om målgruppen for bevilling af mentorstøtte og tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvoraf det bl.a. fremgår, at arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen skal redegøre det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen som grundlag for udbetaling af støtte, samt fremlægge dokumentation for eventuel køb af uddannelse til medarbejderen.

Det foreslås i § 171, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Bemyndigelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om procedurer og dokumentation for bevilling af støtte til mentorfunktionen.

Bestemmelsen indebærer, at beskæftigelsesministeren fortsat har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om mentorstøtte. Bestemmelsen vil fortsat blive udmøntet i bekendtgørelse.

Med hensyn til udskrivningskoordinatorer, vil det blive fastsat i bekendtgørelsesform, at sundhedsvæsenet hurtigst muligt, efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, skal meddele jobcenteret, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor. Det er herefter jobcenterets pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

Ved skrivelse nr. 9346 af 24. maj 2006 om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud vedrørende mentorordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er der fastsat nærmere om dokumentation. Det følger af skrivelserne, at udbetaling af støtte til lønomkostninger ved frikøb af mentoren i virksomheden eller uddannelsesinstitutionen eller honorar til en ekstern konsulent, skal ske ud fra en redegørelse for det faktiske timeforbrug, mens udbetaling af støtte til køb af uddannelse til en medarbejder, der fungerer som mentor skal ske ved en dokumentation for køb af uddannelse. Skrivelserne forbliver i kraft, indtil den ophæves eller erstattes af en bekendtgørelse eller skrivelse efter denne lov.

Til § 172

Efter den gældende § 76, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.

Efter den gældende § 76, stk. 2 og 3 fremgår det, at tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Til revalidender og personer i

ressource- eller jobafklaringsforløb, kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance. Bestemmelsen indebærer, at der fx kan ydes sekretærbistand til blinde og svagtsynede, tolkebistand til døve og tunghøre samt personlig bistand til personer med fysisk handicap

Efter den gældende § 77, stk. 1, er det en betingelse for at give tilskud til undervisningsmateriale, at materialet er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter den gældende § 77, stk. 2, er det en betingelse for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdssevnen.

Det fremgår af den gældende § 77, stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud til personlig assistance, at assistancen er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter den gældende § 77, stk. 5, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse.

Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., når en ung under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.-

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen. Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen. Der kan ikke ydes hjælp til kontorinventar og arbejdspladsindretning, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i arbejdsmiljølovgivningen.

Derudover har beskæftigelsesministeren i samme bekendtgørelse § 121, stk. 2, fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Det foreslås i § 172, stk. 1, at til personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det vil sige, at der ikke kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse 63-11.

Det foreslås i *stk. 2*, at for at give tilskud til et hjælpemiddel skal hjælpemidlet være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompensere for personens begrænsninger i arbejdssevnen.

Som eksempel på hjælpemidler kan nævnes bøger med blindskrift eller bøger med særligt store bogstaver.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

Ved arbejdsredskaber forstås genstande, der efter en konkret vurdering er nødvendige ved udførelse af bestemte funktioner.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse N-9-04, at sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som arbejdsredskaber, der kan bevilges efter regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad fx arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Det er hensigten, at arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre arbejdsmaskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, diktafon, læseapparat, ergonomisk stol, talesyntese, læseprogrammer, ordbank, specielle ordbøger, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på undervisningsmaterialer kan nævnes it-rygsæk, specielle ordbøger, ordbank og læseprogrammer.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person med handicap komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Virkningen af forslaget er, at det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Efter den gældende § 76, stk. 3, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne til revalidender og til personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb. Det samme gælder sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. gældende kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 173, at til personer, der er omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, (personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt personer i revalidering), kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Forslaget er en videreførelse af indholdet af gældende § 76, stk. 3, med sproglige justeringer.

For at støtten kan ydes, skal der være tale om, at hjælpemidlet er en forudsætning for at kunne gennemføre uddannelsen, som er givet som vejledning og opkvalificering, eller er nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det betyder bl.a., at personer i revalidering kan få dækket udgifter til dobbelthusførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, få mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Til § 174

Efter den gældende § 76, stk. 2, 2. pkt. kan hjælpemidler i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Efter den gældende § 77, stk. 4, kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Efter den gældende § 77, stk. 5, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.

Med hjemmel i den gældende § 77, stk. 5, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.

Efter den gældende § 121, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Det foreslås i § 174, stk. 1, at for at give tilskud efter §§ 172 og 173, er det en betingelse, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændige erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen, og hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Forslaget betyder, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås samlet på lovniveau.

Forslaget er en videreførelse af, at der ikke kan gives tilskud til et hjælpemiddel, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i fx arbejdsmiljølovgivningen.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse N-5-08, at der ikke kan ydes hjælp til et hæve/sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at det indsættes, at for at give tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører blandt andet, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 2, at tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Efter de gældende regler fremgår dette i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, men for at samle reglerne på lovniveau foreslås det, at de fastsættes i loven.

Det foreslås i stk. 3, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det betyder, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån.

For en borger, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder sin løntilskudsansættelse, vil det kunne aftales med fraflytter-kommunen, at borgeren bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytterkommunen har givet som udlån.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i loven, foreslås det at ophæve de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.

Til § 175

Det fremgår af gældende § 82, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12, dagpengemodtagere som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 8 a, og fleksjobvisiterede som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km. Dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, som ansættes med løntilskud efter kapitel 12 hos en privat arbejdsgiver, har dog ikke ret til befordringsgodtgørelse.

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 2, at ved deltagelse i tilbud og jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, godtgøres 0,99 kr. pr. kilometer over 120 km. pr. arbejdsdag (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 3, at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Efter den gældende § 82, stk. 4, har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, fleksjobvisiterede, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse 183-10, at bevilling af den faktiske udgift til befordring forudsætter, at betingelserne i stk. 1, er opfyldt, herunder at personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Kommunen kan dermed alene afholde den faktiske udgift til befordring til sygedagpengemodtagere, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og sygedagpengemodtageren er i forrevalidering i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering,

virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v. når en ung under 18 år, der har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Efter den gældende § 109, stk. 1, træffer arbejdsløsheds-kassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere bortset fra § 82, stk. 4, om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne,

Det foreslås i *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 1-10 (dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og personer i revalidering), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), eller jobrettet uddannelse efter kapitel 9, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 12 og 13 (personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Det foreslås videre i *4. pkt.*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12 (dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende), og som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12 (ansættelse med løntilskud), kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Baggrunden for at disse målgrupper ikke er berettiget til befordringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver er dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c. Det betyder, at det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Der er ikke hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 1-10 (dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og personer i revalidering), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (om

virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) eller jobrettet uddannelse efter kapitel 9, har ret til den faktiske udgift til befording, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

I forhold til gældende ret betyder forslaget, at sygedagpengemodtagere får ret til den faktiske udgift til befording, når de deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i overensstemmelse. Dette er på lige vilkår med de øvrige målgrupper.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 12 og 13 personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende), som deltager i efter kapitel 11, 13 og 14 kan efter en konkret vurdering få faktiske udgift til befording dækket efter denne bestemmelse.

Det vil sige, at personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud efter om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering kan efter en konkret vurdering få faktiske udgifter til befording dækket efter bestemmelsen.

Virkingen af forslaget er, at den gældende § 82 videreføres, med ovennævnte udvidelse i form af, at sygedagpengemodtagere får ret til den faktiske udgift til befording, når de deltager i tilbud efter loven i overensstemmelse med de øvrige målgrupper. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter stk. 1-3. Undtaget er fortsat afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befording, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde træffer jobcenteret afgørelse.

Det vil dermed fortsat være arbejdsløshedskassen, der træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse, bortset fra de tilfælde hvor dagpenge-modtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befording. Her udbetales godtgørelsen fortsat af jobcenteret.

Til § 176

Efter den gældende § 83, stk. 1, kan kontanthjælpsmodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, efter jobcenterets vurdering få udbetalt op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen anvendes dog ikke til dækning af udgifter til befording ud over de første 24 km.

Efter den gældende § 83, stk. 2, fastsætter kommunen nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v. når en ung under 18 år, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Efter den gældende § 75 c kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse, når en særlig udsat ung under 18 år deltager i tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13 (kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt personer under 18 år, og ledige selvforsørgende), som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14 (virksomhedspraktik og vejledning og opkvalificering) kan efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Det vil sige, at merudgiftsgodtgørelsen alene kan anvendes til at dække udgifterne op til og med de første 24 km. Udgiften udover de første 24 km dækkes efter reglerne i § 175, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Godtgørelse efter § 83, kan efter jobcenterets vurdering ydes til udgifter til befordring og fx arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift hertil ved at deltage i tilbuddet.

Dermed vil det altid være muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Til § 177

Efter den gældende § 82, stk. 5, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om muligheden for befordringsgodtgørelse.

Efter den gældende § 83, stk. 3, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at beløbet efter § 83, stk. 1, på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet kan hæves til 1.500 kr.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat nærmere regler om befordring, herunder om tilskud ved færgbefordring og befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning.

Efter den gældende § 73 b, stk. 7, der vedrører jobrettet uddannelse til ledige fleksjobvisiterede, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om støtte til bl.a. befordringsgodtgørelse under deltagelse i uddannelse.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse og vejledning og opkvalificering, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

Ligesom i dag forventes det, at beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse fastsætter regler om befordringsgodtgørelse under deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse for såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede, befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning. Derudover kan ministeren fastsætte regler om, at beløbet på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet i den foreslåede § 176 kan hæves til 1.500 kr.

Til § 178

Det fremgår af den gældende § 100, stk. 1, at jobcenteret med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan yde tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Det fremgår af gældende lovs § 100, stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.

Af den gældende § 100, stk. 3, fremgår det, at hjælpemidler i stedet for tilskud kan gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Med hjemmel i den gældende § 100, stk. 4, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Efter den gældende § 121, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret for at fremme at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Der vil således kunne gives udgifter til hjælpemidler i form af fx IT-rygsæk, specialværktøj, instruktionsbøger med blindskrift og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det vil sige, at der ikke kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.. Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse 63-11.

Det foreslås i *stk. 2*, at for at give tilskud til et hjælpemiddel er det en betingelse, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændige erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse N-5-08, at der ikke kan ydes hjælp til et hæve/sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde.

Det vil fx sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren.

Efter de gældende regler fremgår dette i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Derudover betyder forslaget, at der ikke ydes hjælp til arbejdsredskaber og arbejdspladsindretning, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i fx arbejdsmiljølovgivningen.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Virksomheden af forslaget er, at det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre arbejdsmaskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, diktafon, læseapparat, ergonomisk stol, talesyntese, læseprogrammer, ordbank og ordbøger, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person med handicap komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Det foreslås i *stk. 4*, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det betyder, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån.

For en borger, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder ansættelse, vil det kunne aftale med fraflytter-kommunen, at borgeren beholder det hjælpemiddel, som fraflytterkommunen har givet som udlån.

Det foreslås i *stk. 5*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives uanset om personen har en høj indtægt eller om personen har en større opsparing.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter.

Efter de gældende regler fremgår dele af dette i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, men for at gøre reglerne om hjælpemidler lettere at forstå og administrere efter, foreslås det, at disse betingelser fastsættes i loven.

Det foreslås i *stk. 7*, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at det indsættes, at for at yde tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører blandt andet, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som eksempel på personer, der ikke kan få hjælpemidler efter denne bestemmelse, kan nævnes folkepensionister. Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse N-16-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det skyldes, at folkepensionister ikke er omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler ikke videreføres.

Til § 179

Efter den gældende § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår af den gældende § 74, stk. 2, at jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Af den gældende § 74, stk. 3, fremgår det, at jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Bestemmelsen medfører, at der ikke kan bevilges tilskud til hjælpemidler til at fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, hvis hjælp efter anden lovgivning er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan fx være, hvis hjælpemidler efter arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Efter § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om compensation til handicappede i erhverv,

Forslaget medfører blandt andet, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden compensation bevilges hjælpemidler efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil sige, at hvis en person opfylder betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter denne bestemmelse og efter § 15 j i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter § 15 j i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Virksomheden af forslaget er, at det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det at virksomheden er part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre arbejdsmaskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, diktafon, læseapparat, ergonomisk stol, talesyntese, læseprogrammer, ordbank og ordbøger, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person med handicap komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives uanset om personen har en høj indtægt eller om personen har en større opsparing.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med ovennævnte ændringer og sproglige justeringer. Som en følge af forslaget til § 162, flyttes muligheden for at bevilge korte kurser til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob til det foreslåede kapitel om opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Til § 180

Efter gældende regler i §§ 104 og 105, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger til brug for arbejdsløsheds-kassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om dagpengemodtagere, og jobcenteret skal underrette arbejdsløsheds-kassen om indholdet af en udarbejdet »Min Plan« for en dagpengemodtager.

Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets underretninger til arbejdsløsheds-kassen, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne, jf. gældende lovs § 104, stk. 2.

Bestemmelserne skal medvirke til, at arbejdsløsheds-kassen får de nødvendige oplysninger fra jobcenteret om den indsats, jobcenteret igangsætter i forhold til en dagpengemodtager, og om dagpengemodtageren gennemfører indsatsen, da det er arbejdsløsheds-kassen der vurderer og træffer afgørelse om rådighed og sanktioner overfor dagpengemodtageren. Der kan alene udveksles oplysninger og underretninger med arbejdsløsheds-kassen om dens egne medlemmer.

Der er med hjemmel i lovens § 104, stk. 2, fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om jobcenterets underretninger til arbejdsløsheds-kassen bl.a. om, at jobcenteret skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler eller udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud.

Det foreslås, at jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer, der er dagpengemodtagere, til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Dermed kan arbejdsløshedskassen fortsat få de nødvendige oplysninger fra jobcenteret om indsatsen for den enkelte dagpengemodtager til brug for arbejdsløshedskassens udbetaling af dagpenge.

Med hjemmel i forslaget til § 182, vil der endvidere fortsat kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til § 182.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige tilretninger.

Til § 181

Efter gældende regler i § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal arbejdsløshedskassen give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i loven. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Bestemmelsen skal medvirke til, at jobcenteret har korrekte oplysninger om den enkelte dagpengemodtager, fx om dagpengemodtagerens indplaceringstidspunkt, godkendelse af dagpengemodtagerens cv, ledighedsforløbet og rådighed m.v., som arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om. Dermed har jobcenteret mulighed for at vurdere og give den rette indsats til dagpengemodtageren.

Der er med hjemmel i bestemmelsen fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om arbejdsløshedskassens underretninger til jobcenteret bl.a. om, at arbejdsløshedskassen skal underrette jobcenteret, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode, når personens cv er godkendt, og når personens ret til dagpenge er ophørt.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i denne lov.

Dermed kan jobcenteret fortsat få de nødvendige oplysninger fra arbejdsløshedskassen om en dagpengemodtagers ret til dagpenge m.v. til brug for den indsats, som jobcenteret skal give personen.

Med hjemmel i forslaget til § 182, vil der endvidere fortsat kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til § 182.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige tilretninger.

Til § 182

Efter § 104, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for jobcenterets underretninger til

arbejdsløshedskassen til brug for arbejdsløshedskassens administration efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende lovs § 106, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om omfanget og måden tidspunktet og formen for de oplysninger, som arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret om arbejdsløshedskassens medlemmer til brug for jobcenterets administration.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger jobcenter og arbejdsløshedskassen skal give hinanden.

Efter bekendtgørelsen skal jobcenteret bl.a. underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløshedskassen, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler, afviser henvist arbejde, ikke vil medvirke til at få udarbejdet eller revideret »Min Plan«, eller hvis dagpengemodtageren udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud eller udebliver en eller flere dage fra et tilbud, som dagpengemodtageren er begyndt i. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløshedskassen, hvis jobcenteret har givet dagpengemodtageren et rådighedsafprøvende tilbud.

Efter bekendtgørelsen skal arbejdsløshedskassen bl.a. underrette jobcenteret, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når der er afholdt cv-samtale med personen og personens cv er godkendt, og når personens ret til dagpenge er ophørt, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og når arbejdsløshedskassen får underretning fra et uddannelsessted om, at dagpengemodtager i jobrettet uddannelse ikke længere er studieaktiv. Arbejdsløshedskassen skal desuden efter anmodning fra jobcenteret generelt oplyse om en dagpengemodtagers ledighedsforløb og dagpengeret.

Der er videre fastsat regler om jobcenterets og arbejdsløshedskassens indberetninger i kapitel 29 og 30 i bekendtgørelse nr. 1145 af 14. september 2018 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om jobcenterets og arbejdsløshedskassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Det foreslås, at der med hjemmel i bestemmelsen vil kunne fastsættes regler, der ligesom i dag medvirker til, at jobcenteret og arbejdsløshedskassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Dermed vil der fx kunne fastsættes regler om, at jobcenteret skal underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløshedskassen om tilbud til dagpengemodtageren, dagpengemodtagerens udeblivelse fra samtaler, afslag på, udeblivelse fra og ophør med tilbud m.v. Ligeledes vil der fx kunne fastsættes regler om, at arbejdsløshedskassen skal underrette jobcenteret om, hvornår personens dagpengeperiode er påbegyndt, om at dagpengemodtagerens cv er godkendt, og om hvis dagpengemodtageren ikke længere er studieaktiv i jobrettet uddannelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige tilretninger.

Til § 183

Efter gældende regler i § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for børn, undervisning og ligestilling (i dag undervisningsministeren) fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10.

Formålet er, at der kan fastsættes regler om, at undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen besked, hvis fx person ikke begynder, udebliver eller ophører i uddannelser, som personen deltager i efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse eller som tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed får kommunen, jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen kendskab til forholdet, og kan herefter vurdere om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet løbende kontrollere, om en person, der har fået et tilbud om vejledning og opkvalificering deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., og at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til jobcenteret, bl.a. hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen.

Jobcenteret kan på den baggrund vurdere, om tilbuddet skal fortsætte eller ophøre, og om der evt. skal gives et nyt tilbud, og kommunen kan vurdere og evt. træffe afgørelse om rådighed og sanktioner for personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen om forholdet, jf. gældende lovs § 104 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan arbejdsløsheds-kassen vurdere og træffe afgørelse om rådighed og evt. sanktioner overfor dagpengemodtageren.

I bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis personen ophører med kurset. Arbejdsløsheds-kassen kan på den baggrund vurdere, om dagpengemodtageren fortsat opfylder betingelserne for ret til dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal endvidere underrette jobcenteret om forholdet, jf. gældende lovs § 105 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan jobcenteret vurdere, om der skal igangsættes en beskæftigelsesindsats fx gives et tilbud til dagpengemodtageren.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Dermed vil der ligesom i dag kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, i hvilke tilfælde og hvilke oplysninger undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen. Det kan fx være oplysninger om, at en person ikke er begyndt, udebliver fra eller

ophører i en uddannelse, som personen skulle begynde på/deltage i som led i 6 ugers jobrettet uddannelse eller tilbud.

Dermed vil jobcenteret, kommunen og arbejdsløshedskassen få kendskab til fx manglende fremmøde, deltagelse eller ophør i en uddannelse, hvorved der kan ske en vurdering af, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige tilretninger.

Til § 184

Efter gældende regler i § 10 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation via Jobnet eller en anden landsdækkende portal mellem på den ene side personer omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved syge- og raskmeldinger og indkaldelser til samtaler og andre aktiviteter samt »Min Plan«, rehabiliteringsplaner m.v., tilmelding til 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og § 73 b og tilbud efter kapitel 9 b-12.

De øvrige aktører, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er arbejdsløhedskasser samt anden aktør.

Hensigten med bemyndigelsen er, at der kan fastsættes regler om, i hvilke tilfælde personen har pligt til at benytte digital kommunikation ved anvendelse af digitale selvbetjeningsværktøjer samt modtagelse og afsendelse af digitale meddelelser.

Efter gældende regler i § 10 a, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren blandt andet fastsætte regler om, at jobcenteret kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med hjemmel i bemyndigelsen i den gældende § 10 a stk. 1, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats blandt andet fastsat regler om en række selvbetjeningsmuligheder og pligter på Jobnet og om tilgængeliggørelse af tilbud på Jobnet. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.30.1.1.

Det foreslås i forslaget til § 184, stk. 1, 1. pkt. at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsættes regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det er hensigten, at udmøntningen heraf sker ved fastsættelse af regler om digital kommunikation i forbindelse med tilmelding som arbejdssøgende, indkaldelse til samtaler og information om »Min Plan« og

rehabiliteringsplaner med tilhørende tilbud og aktiviteter efter kapitel 11-14, tilmelding til 6 ugers jobrettet uddannelse m.v. og til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved syge- og raskmeldinger.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren endvidere kan fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Forslaget medfører, at det ikke længere kommer til at fremgå af loven, at kommunikationen skal ske via Jobnet. Dette er begrundet i, at det er u hensigtsmæssigt, at der i selve loven er fastsat regler om at kommunikation skal ske fx via Jobnet, da dette kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

Det har hidtil alene fremgået af bemærkningerne til den gældende § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der kan ske fritagelse for obligatorisk anvendelse af digitale løsninger. Det foreslås, at det kommer til at fremgå i selve loven, at der kan fastsættes sådanne regler om fritagelse.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation. Beskæftigelsesministeren vil som noget nyt endvidere kunne fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren vil herunder kunne fastsætte, at den digitale kommunikation skal ske ved brug af Jobnet eller fra andre selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås i forslaget til *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af *stk. 1* og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Det foreslås, at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, og at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Der kan endvidere fastsættes regler om, at jobcenteret kan sende indkaldelser, Min plan, afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne dokumenter og afgørelser sidestilles med dokumenter og afgørelser med personlig underskrift.

Baggrunden for dette er, at Folketingets Ombudsmand i de senere år har udtalt sig om spørgsmål vedrørende underskriftskrav i forbindelse med statslige forvaltningsmyndigheders udgående breve, blandt andet i en udtalelse, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands Beretning, FOB 2008, side 79 ff.

I udtalelsen har ombudsmanden blandt andet peget på, at retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn indebærer, at en forvaltningsmyndigheds udgående fysiske papirbreve – det vil sige breve, der sendes med postvæsenet – skal være forsynet med en personlig underskrift.

Der skal således kunne placeres et tjenstligt ansvar, man skal kunne se, at afgørelsen er truffet af en kompetent medarbejder, og at der er tale om et færdigt dokument og ikke et udkast. Underskriften modvirker forfalskning, og modtageren af brevet skal have mulighed for at vurdere, om underskriveren er inhabil.

I den forbindelse har ombudsmanden givet udtryk for, at den personlige underskrift kan påføres ved en håndskrevet underskrift, en manuel faksimileunderskrift, dvs. ved at anvende et fysisk faksimilestempel, eller ved, at en faksimileunderskrift indsættes elektronisk i det fysiske, papirbaserede brev.

I udtalelsen anføres det i øvrigt, at kravet om en personlig underskrift efter ombudsmandens opfattelse beror på en retssædvane, der gælder med lovkraft. Dette indebærer, at det kræver hjemmel at fravige denne retssædvane.

Ombudsmanden har blandt andet i et brev af 1. november 2010 til Kommunernes Landsforening, KL, anført, at den omhandlede ombudsmandsudtalelse vedrører en forvaltningsmyndigheds udgående breve i afgørelsessager, og i øvrigt alene vedrører spørgsmålet om, hvordan fysiske papirbreve skal underskrives. Ombudsmanden tog således kun udtrykkeligt stilling til, hvad der gælder for breve, som bliver sendt i papirform.

De samme hensyn og krav gælder ifølge ombudsmanden i relation til breve, som fx sendes per e-mail, men ombudsmanden har ikke taget stilling til, hvordan en rent digital løsning mere præcist kan udformes, så den opfylder de juridiske krav.

Til § 185

Efter den gældende § 10 b, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation således, at arbejdsgivere digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, det vil sige efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til voksenlærlingepladser. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 156.

Efter den gældende § 109 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af § 10 b, stk. 2. Bemyndigelsen har endnu ikke været udmøntet.

Det foreslås i forslaget til § 185, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation således, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsats, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov. Det foreslås videre, at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet der dog i den foreslåede bemyndigelse er angivet flere eksempler på hvilke typer af pladser og tilbud m.v., som bemyndigelsen omfatter. Det er med forslaget præciseret, at også selvstændigt erhvervsdrivende kan ansøge digitalt.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede *stk. 1*.

Det påtænkes at inddrage KL i fastsættelse af fristen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet der dog i den foreslåede bemyndigelse er angivet flere eksempler på hvilke typer af pladser og tilbud, som bemyndigelsen omfatter. Det betyder, at det med forslaget tydeliggøres, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til også at fastsætte regler om ansøgning om tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om frister for behandling af ansøgninger, der indgives via et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede *stk. 1*. Dette vil medvirke til, at arbejdsgivere ikke indgiver ansøgninger, der ikke bliver behandlet af kommunen inden for en rimelig frist.

Forslaget vil medføre, at der kan fastsættes regler om frister for behandling af ansøgninger i det digitale ansøgningssystem VITAS.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.30.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 186

Efter gældende § 10 b, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hensigten med bemyndigelsen er, at det skal gøres mere enkelt og digitalt, så både arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne bruger færre ressourcer på administrationen af udbetaling af tilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud udmøntet i § 102 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion. Det er således obligatorisk at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 12, *stk. 1*, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via

Nemrefusion. Det er således fortsat frivilligt at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Det foreslås i § 186, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Det foreslås videre i 2. pkt., at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 10 b, stk. 1, idet det dog i den foreslåede bemyndigelse er præciseret, at der er tale om udbetaling af tilskud m.v.

Virkingen af forslaget er, at gældende ret videreføres, og at det tydeliggøres hvad der er forskellen på den foreslåede § 185 og § 186, der vedrører henholdsvis ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede pladser m.v. og anmodninger om udbetalinger af tilskud.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.30.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 187

Efter gældende § 10 b, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter er sidestillet med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Bemyndigelsen er endnu ikke udmøntet.

Det foreslås i § 187, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Det foreslås i 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 10 b, stk. 3, idet det dog er præciseret, at digitale meddelelser også kan sendes til selvstændigt erhvervsdrivende.

Forslaget får den virkning, at kommunen ved opfyldelse af de beskrevne identifikationskrav kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med samme virkning som afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.30.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 188

Efter gældende § 10 c, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 10 a og 10 b, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret eller Jobnet som afsender. Efter § 10 c, stk. 2, i de gældende regler anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås i § 188, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter forslaget §§ 184 - 187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Det foreslås i stk. 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

De foreslåede bestemmelser svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog med den udvidelse, at der ud over kommunen og jobcenteret også kan angives arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Forslaget får den virkning, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter forslaget §§ 184 - 187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender samt at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.30. i de almindelige bemærkninger.

Til § 189

Efter gældende regler i § 127 stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, anvendes samme principper for regulering af beløbene for løntilskud efter § 63, tilskud efter § 70 f, stk. 2 og § 71, stk. 3, vedrørende ansatte i fleksjob, tilskud efter § 70 g, stk. 5, og § 75, stk. 2, vedrørende selvstændigt erhvervsdrivende, samt beløb for jobrotationsydelse efter § 98 a. Beløbene reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, og regulering finder sted én gang årligt den 1. januar.

Efter gældende lovs § 127, stk. 2, skal den fælles timelønssats i lovens § 55, stk. 2, som gælder, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklarings- og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, beregnes på grund af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Timeløn er således fast og reguleres udelukkende ved reguleringer i dagpengesatsen.

Det foreslås i stk. 1, at en gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent

- 1) løntilskud efter § 75,
- 2) beløbet efter § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2,
- 3) beløbet efter § 123, stk. 2, og

4) jobrotationsydelse efter § 152.

Dermed videreføres de gældende regler om satsregulering af en række tilskud og ydelser efter loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at timelønnen efter § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Dermed videreføres de gældende regler om, at den fælles timelønssats, der gælder for de fleste målgruppers ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, reguleres på baggrund af dagpengesatsen. Satsen beregnes som 1/37 af højeste dagpenge pr. uge tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og reguleres én gang årligt den 1. januar i året, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 190

Efter gældende regler i § 110, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om beregning og udbetaling, herunder revision, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter §§ 33 a og 33 b og kapitel 12, 14 og 18, og kan herunder bestemme, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden offentlig myndighed. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om frister for arbejdsgiverens og selvstændig erhvervsdrivendes anmodning om tilskud efter kapitel 12, 13 og 18.

Tilskud og ydelser efter §§ 33a og 33 b omhandler tilskud til kommunerne via puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje. Tilskud og ydelser efter kapitel 12, 14 og 18 omhandler tilskud og ydelser til arbejdsgivere og omfatter løntilskud efter kapitel 12, tilskud til udgifter til hjælpemidler, herunder tilskud ved partnerskabsaftaler efter kapitel 14 og jobrotationsydelse, voksenlærlingetilskud og tilskud til udgifter ved opkvalificering efter kapitel 18.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om udbetaling af løntilskud, herunder om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion, og at arbejdsgiveren skriver under på, at de afgivne oplysninger er rigtige. Der er også fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter, dog kan jobcenteret beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Der er endvidere fastsat regler i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft og i bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje om bl.a. fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne og om kommunernes bogføring, opgørelse, regnskab og revision af tilskud.

Efter gældende regler i § 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af ydelser efter denne lov, når udbetaling er sket på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om bl.a. tilbagebetaling af løntilskud i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte personer med løntilskud eller

for at bevare retten hertil. Med formuleringen ”forsætteligt har fortiet forhold” henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb.

I bekendtgørelsen er det videre fastsat, at løntilskuddet enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har modtaget for meget i støtte i henhold til EU-reglerne (EU-kommissionens forordning nr. 651 af 17. juni 2014 om bruttostøtteintensitet). Efter disse regler er hovedreglen, at løntilskuddet over en periode på 1 år ikke må overstige 50 pct. af de samlede lønomkostninger til den ansatte.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov og kan herunder fastsætte regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Dermed udvides den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren om at kunne fastsætte nærmere regler beregning og udbetaling, refusion m.v. for en række tilskud og ydelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, så bemyndigelsen til at fastsætte regler fremover udvides til at omfatte alle tilskud og ydelser efter loven, fx også tilskud til fleksjob og udgifter til mentor. Samtidig vil der fremover også kunne fastsættes regler om bl.a. udbetaling af tilskud og ydelser til borgere.

Derudover udvides muligheden for at kunne fastsætte regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser til at omfatte alle tilskud og ydelser, som kan udbetales efter loven. Regler om frister vil kunne medvirke til en bedre samtidighed mellem aktiviteten, fx jobrotation finder sted og udbetalingen af tilskuddet eller ydelsen til arbejdsgiveren eller en selvstændig erhvervsdrivende, hvilket også vil betyde, at både kommuner og staten har bedre løbende viden om afholdte udgifter til tilskud og ydelser efter loven.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren fortsat vil være i stand til hurtigt at kunne reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der kunne fastsættes nærmere regler om bl.a. borgeres, arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser. Derudover vil der kunne fastsættes nærmere regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om tilskud og ydelser.

Der vil i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om beregning og udbetaling m.v. af tilskud efter lovforslagets §§ 96 og 97 (puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje) flyttes til § 99 i kapitel 14 om tilbud om vejledning og opkvalificering.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der i første omfang blive fastsat regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a. tilbagebetaling af løntilskud i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte personer med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Reglerne vil dermed følge dansk rets almindelige forsætsbegreb, jf. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt løntilskud med urette.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og ændringer.

Til § 191

Efter gældende regler i § 113 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er det en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at sager om erstatning behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring med enkelte undtagelser. Ligesom i sager om arbejdsskadeerstatninger sker udmåling af erstatning under medvirken af Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) som sagsbehandlende myndighed. Det er desuden fastsat, reglerne ikke finder anvendelse ved tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Efter § 113 gælder endvidere, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet, er det kommunen, der yder erstatning for skaderne.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, herunder at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Dermed vil der fortsat kunne fastsættes regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og nytteindsats, herunder at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Der vil i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14.

Dermed vil der fortsat kunne fastsættes regler om, at kommunen betaler erstatning hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet.

Der vil i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 192

Efter gældende regler i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen.

Bestemmelsen har været anvendt til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser om blandt andet kontaktførelse og tilbud.

Bestemmelsen er for tiden brugt til at forsøg om:

- Udvidet varslingsindsats
- Forsøg med udbredelse og forankring af Integreret Behandlings- og Beskæftigelsesindsats for sygemeldte med lettere psykiske lidelser (IBBIS) (Jobcentrene i Gentofte, Gladsaxe og Lyngby-Taarbæk kommuner samt Københavns Kommune)
- Pulje til opkvalificering inden for mangelområder
- Et mere fleksibelt uddannelsesløft
- Ret til inddragelse af sundhedskoordinator
- Særligt tilrettelagte JobBro-forløb for udsatte unge under 30 år
- Forsøg med videosamtaler i Københavns Kommune
- Forsøg med uddannelsesforløb til personer, der har afsluttet en STU.

Bestemmelsen giver ikke mulighed for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen til de konkrete forsøg.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser, men åbner ikke mulighed for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg.

Bestemmelsen medfører, at de nærmere regler for de enkelte forsøg fastsættes i en forsøgsbekendtgørelse på beskæftigelsesområdet således, som det er tilfældet i dag.

Bestemmelsen er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 116.

Til § 193

Det fremgår af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktførelsen for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at der i perioden fra 1. juli 2019 til 1. juli 2023 gennemføres forsøg, hvorefter udvalgte arbejdsløsheds-kasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktførelsen i de første 3 måneders ledighed. Personer, der vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, som ikke har en erhvervs-kompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgeligt overfor hjemmeboende børn, skal have et kontaktførelse i jobcenteret.

Det foreslåede betyder, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser får mulighed for i perioden fra 1. juli 2019 til 1. juli 2023 at gennemføre kontaktførelsen for egne medlemmer i de første 3 måneders ledighed. Personer, der vurderes at være i risiko for langtidsledighed og unge, som er i målgruppen for et uddannelsespålæg, skal undtages fra forsøget og skal derfor fortsat have et kontaktførelse i jobcenteret efter de gældende regler.

Udvælgelsen af arbejdsløsheds-kasser sker på baggrund af ansøgninger. De kriterier, der vil blive lagt vægt på, skal arbejdsløsheds-kassen have taget stilling til i ansøgningen. Det vil blandt andet være organisering og kapacitet, geografisk forankring, arbejdsløsheds-kassernes it-understøttelse, samarbejde med kommunerne, profilafklaringsværktøj, opfølgning på forsøget, indsats i opsigelsesperioden og match mellem virksomheder og ledige.

Personer i arbejdsløsheds-kasser, der deltager i forsøget, skal deltage. Der vil således ikke være tale om en valgmulighed for den enkelte. Personer i risiko for langtidsledighed vil blive udskilt til et kontaktførelse efter de gældende regler, og der vil derfor være krav om for at kunne deltage i forsøget, at arbejdsløsheds-kasserne vil anvende et profilafklaringsværktøj, som kan understøtte den udvælgelse af personer, som arbejdsløsheds-kasserne skal foretage.

Med »risiko for langtidsledighed« forstår, at der kan være tale om ledige, der fx som følge af alder og de kompetencer m.v., de er i besiddelse af, er i risiko for at ende i langtidsledighed, men der kan også være tale om ledige, som har komplekse problemer og derfor er i risiko for langtidsledighed. Det er arbejdsløsheds-kassen, der ved hjælp fra et profilafklaringsværktøj vurderer, om en person er i risiko for langtidsledighed og derfor skal have et kontaktførelse i jobcenteret.

Det fremgår af aftalen, at personer i risiko for langtidsledighed overgår til et kontaktførelse i jobcenteret og får en tidlig indsats, der skal forebygge langtidsledighed. Det foreslås, at det fastholdes, at det er jobcenteret der vurderer, hvornår en person skal have en aktiv indsats. Personen får et kontaktførelse i jobcenteret, men der er med formuleringen i aftalen ikke tænkt, at der skal tilbydes en særlig indsats derudover. Det er op til jobcenteret at vurdere, hvilken indsats den enkelte ledige har behov for ud fra personens ud fra personens ønsker og forudsætninger og ud fra arbejdsmarkedets behov.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der deltager i forsøget.

Bestemmelsen betyder, at forsøget kan komme til at omfatte alle kommuner, bortset fra frikommuner, der efter reglerne om frikommuneforsøg kan lave forsøg med kontaktførelsen. Det drejer sig om det nordsjællandske og det nordjyske frikommunenetværk. Kommunerne kan ikke vælge, om de ønsker at

deltage i forsøget. Hvor mange og hvilke kommuner, der kommer til at deltage i forsøget afhænger af ansøgningerne fra arbejdsløshedskasserne, og hvilke ansøgninger, der imødekommes. Der kan således være tale om, at alle kommuner deltager eller alene udvalgte kommuner,

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget.

Beskæftigelsesministeren bemyndiges til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte de nærmere regler for forsøget. Fx om jobcentrenes mulighed for at deltage personligt ved brug af direkte digital billedforbindelse i den første fælles jobsamtale, som holdes, mens arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktføreløbet, selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskasserne, krav til antallet af samtaler før og efter overgang af kontaktføreløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes indkaldelse til fællessamtaler, arbejdsløshedskassernes pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet løbende at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, overgang af kontaktføreløbet til jobcenteret og arbejdsløshedskassers mulighed for registrering af mindre intensiv indsats m.v.

De arbejdsløshedskasser, der udvælges til at deltage i forsøget forpligter sig til at anvende et profilafklaringsværktøj til at udskille de personer, der skal have et kontaktføreløb i jobcenteret. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om krav til jobsamtaler vil blive brugt til at fastsætte regler om, at der ikke er krav om, at arbejdsløshedskasserne holder et bestemt antal jobsamtaler i den periode, hvor de har ansvaret for kontaktføreløbet herunder om, hvilken betydning det har for antallet af samtaler i jobcenteret efter at ansvaret for kontaktføreløbet overgår til jobcentrene.

Etablering af forsøget betyder således, at en række regler i kontaktføreløbet m.v. fraviges i de første 3 måneder af ledighedsperioden:

- Antallet af jobsamtaler inden for de første 3 måneder og antallet efter de første 3 måneder skal i alt udgøre minimum 4
- Jobcenteret har ansvaret for kontaktføreløbet
- Jobcenteret indkalder til første fælles jobsamtale
- Selvbooking af jobsamtaler i jobcenteret
- Jobcenteret registrerer mindre intensiv indsats
- Jobcentrene deltager personligt i fælles jobsamtale
- Arbejdsløshedskassen kan deltage personligt digitalt i første fælles jobsamtale
- Jobcentrene påser løbende, at cv-oplysningerne er fyldestgørende

Til § 194

Efter gældende regler i § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, afholder kommunen endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktføreløb, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Efter § 117, stk. 2, i loven, yder staten dog 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af § 2, nr. 1. Dette gælder dog ikke for kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006.

Det foreslås, at reglen om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter videreføres uændret. Reglen om refusion ved udbetaling af bonus videreføres ikke, da reglen vedrører bonus for forløb, der er ophørt og som dermed er endelig afholdt.

Det foreslås således, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter lovforslagets § 17, til godtgørelse efter lovforslagets § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Bestemmelsen svarer til gældende regler i lovens § 117, stk. 1.

Til § 195

Efter gældende regler i § 119 refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling, undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a, udgifter i forbindelse med godtgørelse efter § 83 og opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8, 9, 11 og 14, dvs. personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt nyuddannede personer med handicap, der ansættes i løntilskud.

Som følge af, at reglerne om ansættelse med løntilskud for nyuddannede personer med handicap fremover flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., vil regler om refusion for denne gruppe fremover også fremgå af denne lov og udgår derfor af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering m.v. af personer, der er omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår

- 1) tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling,
- 2) partnerskabsaftaler efter § 15,
- 3) Opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter § 161
- 4) undervisningsmaterialer efter § 172, og
- 5) godtgørelse efter § 176.

Dermed vil staten fortsat refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, når udgifterne angår tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 14, herunder deltagerbetaling, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovforslagets § 15, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter lovforslagets § 161, undervisningsmaterialer efter lovforslagets § 172 og godtgørelse efter lovforslagets § 176.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige justeringer og ovenstående ændring.

Til § 196

Efter gældende regler i § 122 a refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser efter § 33 a til dagpengemodtagere inden for en pulje. Kommunen kan med midler fra puljen få dækket udgifterne til køb af erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelse. Refusionen er dog begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, som udmeldes til hver enkelt kommune efter reglerne i bekendtgørelse nr. 709 af 27. maj 2015 om puljen til uddannelsesløft.

Efter gældende regler i § 122 b refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb efter § 33 b til dagpengemodtagere inden for en pulje. Kommunen kan med midler fra puljen få dækket udgifterne til køb af korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb, der fremgår af den regionale positivliste i det RAR-område, hvor kommunen er beliggende. Refusionen er dog begrænset af, at der er en landsdækkende pulje som udmeldes til hver enkelt kommune efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1154 af 6. september 2016 om den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås i *stk. 1*, at inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunens udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse efter § 96.

Dermed videreføres reglerne om, at der gives 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser til dagpengemodtagere inden for puljen til uddannelsesløft.

Det foreslås i *stk. 2*, at der fortsat gives 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb efter § 97 til dagpengemodtagere.

Dermed videreføres reglerne om, at der gives 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb til dagpengemodtagere inden for den regionale uddannelsespulje.

Ligesom i dag vil de nærmere regler om administration af puljerne skulle fastsættes i en bekendtgørelse. For en nærmere beskrivelse af disse regler henvises til bemærkningerne til § 99.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 197

Til nr. 1

Efter gældende regler § 120, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 9 b.

Det foreslås i *nr. 1*, at staten for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26. Dette svarer til gældende regler. Der vil efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat ikke være refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper.

Til nr. 2

Efter gældende regler i § 122, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74. Det vedrører personer, der er visiteret til eller ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller

fastholde ansættelse i fleksjob. Derudover kan de få kortvarige kurser. Foruden ansatte i fleksjob omfatter det personer på ledighedsydelse, der er visiteret til fleksjob.

Heraf følger at det i *nr. 2*, foreslås, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter § 162.

Forslaget vedrører personer, der er på ledighedsydelse, eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Refusionsbestemmelsen har hidtil fremgået af gældende § 122, stk. 2, med refusionsbestemmelser for personer i fleksjob, men det foreslås at samle refusionsbestemmelser om hjælpemidler i forslaget § 197. Det svarer til gældende regler men med den sproglige ændring, at refusion af kortvarige kurser fremgår eksplicit, fordi det er noget andet end arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning, som foreslås omfattet af lovforslagets § 197, nr. 3.

Til nr. 3

Efter gældende regler i § 120, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2, 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76-77. Det gælder dog ikke udgifter til undervisningsmaterialer. Refusionen omfatter således udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning. For visse målgrupper er der refusion af udgifter til undervisningsmaterialer i § 119.

Det foreslås at samle de refusionsbestemmelser, der omhandler udgifter til hjælpemidler. Desuden foreslås en sproglig ændring fra, at bestemmelserne omhandler hjælpemidler undtagen undervisningsmaterialer, til at det i stedet omhandler arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning. Der er ingen materiel ændring i dette, men det er alene en sproglig præcisering.

Dernæst foreslås det i *nr. 3*, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning efter §§ 172, 178 og 179.

Forslagets § 179 vedrører udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, der er på ledighedsydelse eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Refusionsbestemmelsen har hidtil fremgået af § 122, stk. 2. Lovforslagets § 178 vedrører udgifter til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelsen. Refusionsbestemmelsen har hidtil fremgået af § 123, stk. 3. Lovforslagets § 172 vedrører udgifter til personer i tilbud efter lovforslagets kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde tilbuddet. Refusionsbestemmelsen har hidtil fremgået af § 120, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 4

Efter gældende regler i § 120, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2, 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76-77. Bestemmelsen omfatter dermed også særlige udgifter, jf. § 76, stk. 3, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for revalidender og personer, der deltager i

jobafklarings- og ressourceforløb. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Bestemmelsen om særlige udgifter foreslås indsat i lovforslagets § 173, og dermed udskilt fra lovforslagets § 172, der omhandler arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning.

Det foreslås derfor i *nr. 4*, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter § 173. Det vedrører personer, der deltager i jobafklarings- eller ressourceforløb, og personer i revalidering, og som vil kunne få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter lovforslagets kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Det svarer til gældende regler men med den sproglige ændring, at refusion af de særlige udgifter nu fremgår eksplicit.

Til nr. 5

Efter gældende regler i § 120, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2, 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82. Det gælder dog ikke befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, til dagpengemodtagere, idet det er arbejdsløshedskasserne som udbetaler befordringsgodtgørelse, og kommunerne medfinansierer statens udgifter hertil med 50 pct., jf. § 109, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km. Men for dagpengemodtagere afholder kommunen de faktiske udgifter efter § 82, stk. 4, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og refusionen hertil er omfattet af § 120, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 5*, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175. Dette svarer til gældende regler.

Kommunen vil således fortsat udbetale befordringsgodtgørelse til alle målgrupper, som er omfattet af forslaget § 175. Det gælder dog fortsat, at arbejdsløshedskassen udbetaler befordringsgodtgørelse efter lovforslagets § 175, stk. 1, til dagpengemodtagere, jf. lovforslagets § 175, stk. 5, og at kommunen medfinansierer statens udgifter hertil. Befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km. Men for dagpengemodtagere afholder kommunen de faktiske udgifter efter lovforslagets § 175, stk. 4, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og refusionen hertil er omfattet af lovforslagets § 197, nr. 5.

Det foreslås fortsat, at kommunen medfinansierer statens udgifter hertil. Men for dagpengemodtagere afholder kommunen udgifter efter § 175, stk. 4, og refusionen hertil er omfattet af § 197, nr. 5.

Til § 198

Efter gældende regler i § 109, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse. Det er arbejdsløshedskassen, der træffer afgørelse

om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse i lovens § 82, stk. 1.

Det fremgår af nugældende § 109, stk. 3, i loven, at kommunen medfinansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Ved opgørelsen af kommunernes medfinansiering af udgifter til befordringsgodtgørelse finder reglerne i § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler fastsat i bekendtgørelse nr. 879 af 28. juni 2017 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne tilsvarende anvendelse. Det følger bl.a. af disse regler, at kommunens pligt til medfinansiering omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter lovens § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af denne lov tilsvarende anvendelse.

Dermed gælder det fortsat, at kommunen skal bidrage til finansieringen af befordringsgodtgørelse, som staten har refunderet til arbejdsløhedskassen efter reglen i § 79, stk. 1, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når arbejdsløhedskassen har udbetalt befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Reglerne om, at kommunens medfinansiering af ydelser omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, finder fortsat anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunens bidrag udgør 50 pct. af statens udgifter.

Kommunerne skal dermed fortsat medfinansiere 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 199

Efter gældende regler § 121 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for førtidspensionister, der er omfattet af § 2, nr. 6, 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12.

Det foreslås, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister. Det svarer til gældende regler.

Tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister blev ikke omfattet af refusionsomlægningen i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Der er derfor opretholdt en finansieringsbestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen får således efter lovforslagets § 199 som i dag 50 pct. refusion af udgifterne til ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 200

Efter gældende regler § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det vedrører en kommunes udgifter til

- 1) fleksløntilskud efter § 70 f,
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g,
- 3) tilskud til fleksjob efter § 71 og
- 4) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Refusionsbestemmelsen vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der har ansat personer i fleksjob eller fastholdelse i beskæftigelse i egen virksomhed (gammel ordning). Refusionsbestemmelsen vedrører også kommunens udgifter til supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud).

Dog er fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed (indtægtsreguleret tilskud), hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket efter den 1. juli 2014, omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Refusionsbestemmelsen vedrører fortsat kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der har ansat personer i fleksjob eller fastholdelse i beskæftigelse i egen virksomhed (gammel ordning). Refusionsbestemmelsen vedrører også kommunens udgifter til supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud).

Det vil være uændret, at fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed (indtægtsreguleret tilskud), hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket efter den 1. juli 2014, er omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det vil betyde, at refusion af udgifter til fleksjob efter lovforslagets § 200 er under udfasning, idet udgifter til fleksjob gælder personer, der er visiteret til et fleksjob før den 1. januar 2013 (gammel ordning) eller personer, der er visiteret til et fleksjob i perioden fra den 1. januar 2013 til og med 30. juni 2014 medmindre personen bliver revideret, ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter 30. juni 2014, jf. Aftale om reform af refusionssystemet og tilpasninger i udligningssystemet.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 201

Til stk. 1

Efter gældende regler § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Refusionsbestemmelsen angår også jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse, jf. § 98 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der indtil 1. januar 2019 har været begrænsninger i form af en pulje.

Det foreslås i *stk. 1*, at staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter kapitel 22.

Refusionsbestemmelsen skal fortsat også angå jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse.

Forslaget svarer til gældende regler. Den hidtidige begrænsning i refusion af jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse som følge af en pulje vil dog være ophørt den 1. januar 2019.

Til stk. 2

Efter gældende regler i § 123, stk. 2, refunderer staten 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g. Det vedrører såvel ledige forsikrede og ikke-forsikrede voksenlærlinge som beskæftigede voksenlærlinge.

Det foreslås i *stk. 2*, at staten uændret refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

Det vedrører fortsat såvel ledige forsikrede og ikke-forsikrede voksenlærlinge som beskæftigede voksenlærlinge. Det svarer til gældende regler.

Til § 202

Efter gældende regler i § 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder staten en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udgiften vedrører en mindreårig asylansøger.

Det foreslås fortsat at være gældende.

Det foreslås i *stk. 1*, at staten afholder en kommunes udgifter efter *stk. 2* til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. *stk. 3*, hvis

- 1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
- 2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det vil således fortsat være staten, der med 100 pct. refusion afholder en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udgiften vedrører en mindreårig asylansøger.

Det foreslås i *stk. 2*, at udgifter efter *stk. 1* omfatter

- 1) udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-3 og 9-11,
- 2) udgifter efter §§ 15 og 172 til personer, der er omfattet af § 6, nr. 10 og 11, og
- 3) udgifter efter §§ 162 og 178 til personer, der er omfattet af § 6, nr. 9.

Refusionsbestemmelsen vil således fortsat vedrøre den aktive beskæftigelsesindsats for så vidt angår løntilskud efter forslaget kapitel 12 til personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse uden at være omfattet af integrationsprogrammet, samt personer på revalidering, førtidspension eller personer, der er visiteret til fleksjob. Desuden omfattes udgifter efter de foreslåede §§ 15 og 172 til hjælpemidler og partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 11 til personer på revalidering og førtidspensionister. Endelig vedrører refusionsbestemmelsen udgifter efter de foreslåede §§ 162 og 178 til hjælpemidler til personer, som er visiteret til eller ansat i fleksjob. Hjælpemidler efter de foreslåede §§ 162 og 178 er hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende person kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdssevnen.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i *stk. 1* omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1 og 2, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, stk. 1, eller
- 8) udlændingelovens § 9 e.

Det er således uændret, at udgifter vedrørende disse to forskellige grupper af personer er omfattet, hvis disse udlændinge har fået opholdstilladelse efter bestemte paragraffer i udlændingeloven, og opfylder betingelserne i øvrigt.

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler med sproglig justering.

Til § 203

Til stk. 1

Efter gældende regler i § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats yder staten forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter.

Det foreslås, at de gældende regler om, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter med sproglige justeringer videreføres uændret. Af bestemmelsen fremgår, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsafklæggelse og revision på visse områder indenfor Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Her er det fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Til stk. 2

Det er gældende praksis, at kommunens ret til statens refusion, jf. dette kapitel, omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse herom. Hensigten med bestemmelsen er at undgå at flere kommuner hjemtager statsrefusion for den samme udgift.

En kommunes ret til refusion efter gældende regler beror på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er opholds- (og handle-) kommune for. Dette ændres ikke med denne lov. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkommendes opholdskommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, stk. 10, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner kan hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, hvor opholdskommunen køber fx en plads i et kommunalt projekt (øvrig vejledning og opkvalificering) i en anden kommune, og hvor begge kommuner kan siges at afholde en udgift, men hvor det er opholdskommunen, der har ret til at hjemtage refusion. Et andet eksempel er, når en person flytter fra en kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, hvis fortsættelse accepteres af tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som opholdskommune.

I de tilfælde hvor et jobcenter afholder udgifter til en indsats, hvor en virksomhed modtager tilskud, fx, er det virksomhedens jobcenter som hjemtager refusionen. Et eksempel er jobrotationsydelse i jobrotationsprojekter. Der kan være tale om, at et jobcenter er administrerende jobcenter på vegne af flere jobcentre, der har ledige, der deltager som vikarer i et jobrotationsprojekt. Der kan også være tale om ét jobcenter i virksomhedens kommune, som udbetaler jobrotationsydelse til virksomheden for alle de ledige, der deltager i jobrotationsprojektet, selv om de kommer fra andre kommuner. I disse tilfælde er der en samarbejdsaftale og lignende mellem de involverede kommuner, hvoraf det bør fremgå, hvem der hjemtager statsrefusion.

Til § 204

Efter gældende regler i § 126 er der ret til mellemkommunal refusion mellem en opholdskommune og en tidligere opholdskommune i de tilfælde, hvor sidstnævnte eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i bolig eller boform efter § 9 c, stk. 2 og 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det være sig fx boformer for personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, samt institutioner under sygehusvæsenet eller kriminalforsorgen. Den nuværende opholdskommune har ret til at modtage refusion fra den tidligere opholdskommune for udgifter til hjælp givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en række love på det sociale område. Det fremgår endvidere af § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at de udgifter, som opholdskommunen kan få dækket, er opholdskommunens faktiske udgifter. En opholdskommune forstås som, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

De implicerede kommuner kan indbyrdes aftale, at den tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter efter denne lov, herunder, hvor længe denne aftale skal gælde. Princippet om mellemkommunal refusion gælder generelt for en række love på det sociale område. Bestemmelsen er fastsat efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås, at de gældende regler om mellemkommunal refusion, hvormed en opholdskommune har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune, når denne eller en anden offentlig myndighed har medvirket til

at en person får ophold i bolig eller boform i kommunen, videreføres uændret. Der henvises til § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, herunder boliger eller boformer mm., som beskrevet i dennes stk. 2 og 3. Refusionen gives for udgifter til hjælp givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt en række love på det sociale område.

Til § 205

Efter den gældende § 128, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det fremgår endvidere af stk. 5, at kommunens afgørelser om fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter gældende regler i § 128, stk. 2, fremgår det, at klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter gældende § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Det fremgår af gældende § 128, stk. 4, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 83 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Det foreslås i *stk. 1*, at Kommunens, herunder jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget i *stk. 1* betyder, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på, fx myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven. Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over/underordningsforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

For at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er det en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse. Det vil sige, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse. Fx er kommunens forelæggelse af sager for rehabiliteringsteamet en del af den faktiske forvaltningsudøvelse som led i sagsbehandlingen. Der tale om en processuel beslutning og ikke en afgørelse. Der kan derfor ikke klages over, at sagen forelægges, eller at sagen ikke forelægges for teamet, ligesom der heller ikke kan klages over teamets indstilling i en sag.

Med forslaget er der ikke tilsigtet en materiel ændring af reglerne, men alene ændring af paragrafhenvvisninger samt sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at klage efter *stk. 1* kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, løntilskud og nytteindsats efter §§ 64, 80 og 88 kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Virksomheden af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, er, at det som hovedregel fortsat alene er den, som afgørelsen vedrører, der er klageberettiget. For så vidt angår klager over konkurrenceforvridning, giver bestemmelsen mulighed for, at også andre, der har en væsentlig interesse i afgørelsen, kan klage. Her tænkes fx på fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

Som følge af, at virksomhedspraktik og nytteindsats foreslås opdelt i to separate kapitler, er der konsekvensændret i paragrafhenvisningerne, således at henvisningerne bringes i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser om forbud mod konkurrenceforvridning i de foreslåede kapitler om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med de gældende regler. Der er dermed med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 176, *stk. 1*, kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat efter § 176, *stk. 2*.

Der er tale om en specialregel med et begrænset klagetema, idet det foreslås, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene skal have mulighed for at efterprøve, om jobcenterets afgørelse om udbetaling af godtgørelse er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen skal fastsætte.

Til § 206

Det fremgår af gældende ret § 128, *stk. 3*, at ved klage over jobcenterets afgørelser efter kapitel 9-12 vedrørende dagpengemodtagere, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om rådighedsafprøvende tilbud efter § 23 og om henvisninger til arbejde efter § 5 for dagpengemodtagere, samt om, at beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagere, skal varetages af en anden aktør, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det foreslås, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over jobcenterets afgørelse vedrører dagpengemodtagere, og der er tale om klage over jobcenterets afgørelser om tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, rådighedsafprøvende tilbud efter § 54, henvisninger til arbejde efter § 11, eller, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør efter § 5.

Med forslaget opretholdes en kort sagsbehandlingstid i klager vedrørende afgørelser om dagpengemodtagere, hvor der er tale om klage over jobcenterets afgørelser om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt

arbejdsmarkedets behov, om rådighedsafprøvende tilbud, om henvisninger til arbejde, eller om, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til gældende rets § 128, stk. 3. Der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 207

Efter gældende § 131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 55, stk. 5, for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, 12 og 13, inden 4 uger kan indbringes for jobcenteret. Efter reglerne i § 55, stk. 5, fremgår det, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Ved ansættelsesforholdets påbegyndelse fastsættes arbejdstiden for hele perioden. Reglen i § 131 indebærer således, at en dagpenge-, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagers klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse i løntilskud kan indbringes for jobcenteret inden 4 uger.

Det foreslås, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for personer, omfattet af § 6, nr. 1-5, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for jobcenteret.

Virksomheden af forslaget er, at en dagpenge-, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagers fortsat kan klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse i løntilskud kan indbringes for jobcenteret inden 4 uger. Med forslaget til § 207 tydeliggøres det, at det er senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse, at klagen skal være indbragt for jobcenteret.

Reglen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 72, stk. 4, hvor af det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende lovs § 131.

Til § 208

Det fremgår af gældende § 132, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, jf. § 5, om jobrettet uddannelse efter reglerne i kapitel 8 a og om befordringsgodtgørelse efter kapitel 15, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, jf. § 11, stk. 3, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5, kan inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

§§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget indebærer, at den som afgørelsen vedrører senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt kan, indbringe arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, om jobrettet uddannelse og om befordringsgodtgørelse, for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Forslaget er en videreførelse af gældende rets § 132, med sproglige justeringer og de konsekvensændringer af paragrafhenvvisninger, som lovforslaget giver anledning til.

Til § 209

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

Loven får ved ikrafttræden virkning for alle personer, som omfattes af loven, det vil sige også personer, som forud for den 1. juli 2019 var omfattet af en af målgrupperne i den hidtidige lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Lovens ikrafttræden den 1. juli 2019 omfatter alle initiativer i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, som er udmøntet i loven, bortset fra undtagelsen i stk. 3, der afhænger af it-understøttelse. Derudover gennemføres visse initiativer på bekendtgørelsesniveau og træder i kraft senere, da de afhænger af it-understøttelse. Det gælder initiativerne om forenkling af opgørelsen af antallet af ordinært ansatte og harmonisering af merbeskæftigelseskrav for offentlige og private arbejdsgivere, som forventes at træde i kraft den 1. januar 2020. Der er endvidere løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af initiativerne om Min Plan, cv, selvbooking til flere målgrupper samt udvidelse af VITAS til flere områder.

Forløb, som forud for den 1. juli 2019 er bevilget efter den hidtil gældende lov, vil kunne færdiggøres i overensstemmelse med bevillingen de hidtil gældende regler, men vil ikke kunne forlænges eller ændres efter de hidtil gældende regler. Det betyder fx, at personer, som har fået bevilget et ressource- eller jobafklaringsforløb uden ydelse, kan fortsætte forløbet indtil udløb af bevillingen.

Det gælder bl.a. bevilgede

- aktiviteter som led i kontaktførelset,
- kurser om jobrettet uddannelse,
- tilbud om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og ansættelse med løntilskud,
- jobafklarings/ressourceforløb uden ydelse,
- fleksjob
- ansættelse som vikar i et jobrotationsforløb,
- uddannelsesforløb på baggrund af uddannelsesaftaler mellem arbejdsgivere og personer (voksenlærlingeforløb). Der henvises dog til den særlige overgangsordning i lovforslagets § 210, stk. 8,
- partnerskabsaftaler,
- hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 178, stk. 7, træder i kraft den 1. januar 2020. Det drejer sig om reglerne om, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens

begrænsninger i arbejdsevnen, når jobcenteret bevilger hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og flere andre love (konsekvenslovforslag), hvor det foreslås, at hjælpemidler til personer med handicap overflyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., således at der ikke vil være en aldersbegrænsning på hjælpemidler for denne målgruppe, når jobcenteret bevilger hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. Reglerne er en følge af udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet, herunder initiativet om ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job, som først skal træde i kraft 1. januar 2020.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslagets § 34, stk. 2, om obligatorisk selvbooking for jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og personer i jobafklaring.

It-understøttelsen for selvbookingssystemet for de omhandlede målgrupper forventes at være på plads i efteråret 2019. Indtil reglerne træder i kraft vil det - i overensstemmelse med gældende regler - være jobcenteret, der skal sikre, at personer i målgruppen indkaldes til samtaler.

Det foreslås i *stk. 4*, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, ophæves.

Til § 210

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som forud for den 1. juli 2019 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket samtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 7.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at dagpengemodtagere, som har fået en frist til at selvbooke en samtale forud for lovens ikrafttræden skal selvbooke en samtale inden for denne frist.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som den 1. juli 2019 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 9, skal der inden for de første 6 måneders ledighed i alt holdes mindst 4 jobsamtaler og 2 jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager. I opgørelsen medregnes samtaler holdt efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer. Har personen haft mere end 6 måneders ledighed, holdes en samtale efter denne lovs § 32, stk. 2, medmindre der har været holdt en samtale efter § 16 b, stk. 1, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Forslaget betyder, at de jobsamtaler, der er holdt med dagpengemodtagere forud for lovens ikrafttræden, tæller med i forhold til, om der har været holdt det antal jobsamtaler i kontaktforløbet, som er forudsat i loven således, at det samlede antal jobsamtaler efter lovens ikrafttræden er mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløsheds-kassen forudsættes at deltage i 2. Dermed vil minimumskravene til antallet af jobsamtaler i

kontaktforløbet inden for de første 6 måneders ledighed blive videreført uændret for dagpengemodtagere. For dagpengemodtagere med mere end 6 måneders forudgående ledighed ved lovens ikrafttræden skal der holdes en 16-måneders jobsamtale, som er fælles med arbejdsløsheds-kassen, jf. § 32, stk. 2, medmindre der forud for lovens ikrafttræden har været holdt en sådan. Jobsamtalen efter § 32, stk. 2, skal holdes senest ved 16 måneders ledighed.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. juli 2019 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i alt holdes mindst 4 jobsamtaler i kontaktforløbet inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse. I opgørelsen medregnes samtaler holdt inden for de seneste 13 uger efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Bestemmelsen vedrører kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede og personer i revalidering.

Forslaget betyder, at for personer omfattet af en af disse målgrupper, som den 1. juli 2019 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse opgjort efter reglerne i § 9 om henholdsvis sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, skal der holdes i alt mindst 4 jobsamtaler. For sådanne personer vil der være mindst 13 uger til det tidspunkt, hvor de i alt har modtaget samme forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder. Jobsamtaler forud for den 1. juli 2019, som er holdt i perioden med samme forsørgelsesydelse kan medregnes i det samlede antal jobsamtaler, ligesom perioden forud for den 1. juli 2019 medregnes efter de principper, der er beskrevet forslaget til § 9.

En jobparat kontanthjælpsmodtager, der fx har været ledig i 12 uger forud for lovens ikrafttræden, har efter gældende regler haft 1 samtale, som skal holdes inden for 1 uge fra første henvendelse om hjælp, og i eksemplet har personen nået at få yderligere 2 samtaler, som efter gældende regler herefter skal holdes inden for de første 3 kalendermåneder fra første henvendelse om hjælp. Personen skal således efter lovens ikrafttræden have en jobsamtale mere, som skal holdes inden for de første 6 måneder, hvor personen modtager kontanthjælp uafhængigt af tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Da samtaler i perioden forud for lovens ikrafttræden således tælles med, vil der ikke være personer, der får flere end 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, medmindre jobcenteret vurderer, at der er behov herfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer omfattet af lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. juli 2019 har haft mellem 13 uger og 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i perioden frem til det tidspunkt, hvor personen har haft 6 måneder med samme forsørgelsesydelse holdes jobsamtaler i kontaktforløbet på følgende måde:

- 1) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 3, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5 og nr. 7-10, som den 1. juli 2019 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse jf. denne lovs § 9, holdes mindst 2 jobsamtaler, og er perioden mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. juli 2019.
- 2) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2 og nr. 4, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, som den 1. juli 2019 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 1

jobsamtale medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. juli 2019.

Bestemmelsen vedrører kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede, og personer i revalidering.

Det foreslåede stk. 4, nr. 1, omfatter aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede og revalidender. For disse målgrupper, skal der holdes mindst 2 jobsamtaler, hvis de den 1. juli 2019 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. § 9 om sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, og mindst 1 jobsamtale, hvis perioden er mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler forud for den 1. juli 2019.

Det er forudsat, at der for de omhandlede målgrupper, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 2 jobsamtaler således, at forslaget får den virkning, at jobcenteret højst vil på pligt til at holde i alt 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse. For personer, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse skal der holdes mindst 1 jobsamtale, idet det er forudsat, at der som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 3 jobsamtaler, og at jobcenteret med forslaget dermed ikke får pligt til at holde flere end 4 jobsamtaler i alt inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

En aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, der den 1. juli 2019 fx har haft 19 uger med samme forsørgelsesydelse har haft en samtale inden for en uge fra første henvendelse om hjælp og herefter yderligere en samtale, idet der efter gældende regler skal holdes en samtale senest hver gang en person i 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelser. Personen skal herefter have yderligere 2 jobsamtaler, inden for 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

Det foreslåede i stk. 4, nr. 2, omfatter således jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt uddannelsesparate, medmindre de er åbenlyst uddannelsesparate. For disse målgrupper skal der holdes mindst 1 jobsamtale, hvis de den 1. juli 2019 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse.

For disse målgrupper skal der efter gældende regler i kontaktføreløbet holdes en samtale senest 1 uge efter første henvendelse om hjælp og derefter 2 gange inden for de første 3 måneder regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Forslaget betyder, at der i den resterende periode frem til 6 måneder med samme forsørgelsesydelse skal holdes mindst 1 jobsamtale. Dermed vil disse målgrupper få i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 6, 7 og 8, som har fået rehabiliteringsplanens indsatsdel forud for den 1. juli 2019, skal jobcentret snarest muligt og senest den 1. november 2019 registrere og indberette de igangværende indsatser, som ikke allerede er registreret og

indberettet til det fælles datagrundlag, så rehabiliteringsplanens indsatsdel kommer til at indgå i »Min Plan« på Jobnet, jf. denne lovs § 45.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og personer i ressourceforløb.

Forslaget betyder, at i det omfang, at en person pr. 1. juli 2019 deltager i en indsats, som led i fx et jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, skal denne indsats registreres og indberettes til det fælles datagrundlag. Forslaget skal bidrage til en fleksibel tilrettelæggelse af kommunernes arbejde med at registrere og indberette oplysningerne til det fælles datagrundlag.

Det foreslås i *stk. 6*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som den 1. juli 2019 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter §§ 26 a og 73 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 9, og godkendte kurser forud for den 1. juli 2019 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 48. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 48 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Både i de hidtil gældende regler og efter forslaget gælder, at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er omfattet af ordningen, er begrænset til 6 uger inden for samme erhvervsgruppe.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som har påbegyndt men ikke har opbrugt deres ret til jobrettet uddannelse den 1. juli 2019, skal der medregnes ledighedsperioder og godkendte kurser, hvor personen har forbrugt af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse efter de hidtil gældende regler, ved opgørelsen af den periode, som der er ret til jobrettet uddannelse, og ved opgørelsen af forbruget af de op til 6 ugers jobrettet uddannelse, som der efter lovforslagets § 48, er ret til. Personen vil dermed sammenlagt højst kunne få 6 ugers jobrettet uddannelse, inden for deres ledighedsperiode.

Forslaget betyder således, at fx en 24-årig dagpengemodtager, der forud for den 1. juli 2019 har været ledig i 3 måneder fra den 1. juli 2019 har 3 måneder tilbage til at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse. De kurser, som vedkommende ønsker at deltage i, skal være afsluttet inden udløb af 6-månedersperioden.

Derudover betyder forslaget, at forbrug af retten til op til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere forud for den 1. juli 2019 medregnes i opgørelsen af det samlede forbrug af retten. Det vil sige en fuldtidsforsikret dagpengemodtager, som fx har brugt 150 timer af sin ret til 6 ugers jobrettet uddannelse forud for den 1. juli 2019, har 72 timer tilbage fra den 1. juli 2019.

Det foreslås endelig, at valget af erhvervsgruppe efter de hidtil gældende regler er bindende for personen, så den jobrettede uddannelse efter § 48 skal ligge inden for den allerede valgte erhvervsgruppe.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1-3, som den 1. juli 2019 har haft mindre end 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, medregnes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere

ændringer, der er givet i perioden med samme forsørgelsesydelse, som ret- og pligttilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 15.

Med forslaget medregnes et tilbud, som jobcenteret forud for den 1. juli 2019 har givet til en dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og som fremover kan gives som ret- og pligttilbud til personen, ved opgørelsen af, om der er givet et ret- og pligttilbud til personen indenfor de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse efter lovforslagets kapitel 15. Perioden med samme forsørgelsesydelse opgøres efter lovforslagets § 9.

Det foreslås i *stk. 8*, for arbejdsgivere, som før den 1. juli 2019 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 11, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 788 af 13. juni 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. juli 2019 efter denne lovs § 159, stk. 2. Forslaget medfører, at arbejdsgivere, der inden lovens ikrafttræden har fået bevilliget tilskud, eller har fået tilsagn om tilskud til voksenlærlinge efter § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 11, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 788 af 13. juni 2018 med senere ændringer, overgår til den forhøjede tilskudssats i § 159, stk. 2, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Efter lovens § 159, stk. 2, kan arbejdsgivere få et tilskud til voksenlærlinge på 45 kr. i timen, i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgår uddannelsesaftale om, hvis voksenlærlingen er omfattet § 155, stk. 1, nr. 1. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.23.2.

Bestemmelsen omfatter både igangværende forløb, hvor arbejdsgiveren allerede modtager et tilskud og afgivet tilsagn om tilskud, hvor forløb og tilskud først starter efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 9*, at staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. juli 2019, selv om udgifterne først kommer efter den 1. juli 2019, jf. dog stk. 10 og 11.

Det betyder, at selv om udgifterne afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler.

Der gælder dog særlige regler for refusion for tilbud og mentorstøtte for visse målgrupper i forslagene i stk. 10 og 11.

Der foreslås i *stk. 10 og 11* at videreføre visse overgangsordninger vedrørende refusion, som fremgår af § 6, stk. 1 og 2, i lovforslag L 76 (FT-samling 2018-19) i nærværende lovforslag.

Med lovforslag L 76 – Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler som supplerer EURES-forordningen), afskaffes refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte for modtagere af dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, revalidender,

sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, ledighedsydelsesmodtagere samt selvforsørgende.

Efter § 5 i L 76, skal loven træde i kraft den 1. januar 2019. Dog skal reglerne om afskaffelse af refusion for udgifter til aktiviteter for dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, først træde i kraft pr. den 1. juli 2019.

Pr. 1. juli 2019 vil §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 dermed være ophævet, og bestemmelserne videreføres ikke i nærværende hovedlov.

Det foreslås derfor i *stk. 10*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5, 10 og 12, der i 2018 eller tidligere har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, eller § 100, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. juli 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efterfølgende, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for seneste års rådighedsbeløb). Ved aktivitet, der forløber hen over henholdsvis årsskiftet 2018/2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før henholdsvis den 1. januar 2019, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2018, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Det foreslås videre i *stk. 11*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og 6, der frem til den 1. juli 2019 har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. juli 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efterfølgende, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår). Ved aktivitet, der forløber hen over den 1. juli 2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. juli 2019, og udgifter, der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 30. juni 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for første halvår af 2019.

Til § 211

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.